

க. பொ. த. (2/த)
G. C. E. (A/L)

புதிய பாடத்திட்டம்

செய்யுட் கோவை

சங்ககாலம் தொடக்கம்
இக்காலம் வரை

1997 ஆம் ஆண்டு முதல் நடைபெறும் தேர்வுக்குரியது.

நூலறிமுகம் பொருள் நிலை / பொருள் / குறிப்பு /
அரும்பதப்பொருள் என்பன அடங்கியது.

பிற்சேர்க்கை - கால அடிப்படையில் கிடைக்கப்பெற்று ஒரு
நோக்கு

செய்யுட் கோவை

சங்க காலம் தொடக்கம்

இக்காலம் வரை

புதிய பாடத்திட்டம்

க.பொ.த. (உயர்தரம்)

G. C. E. (A. L)

தொகுப்பாக்கம் :

பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை (சு.வே.)

வெளியீடு :

மதி கப்ரிமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

நான்காம் பதிப்பு : 2005 ஆடி

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

வெளியீடு :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அச்சுப்பதிப்பு :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்
63, B. A. தம்பி ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா : 160/-

முன்னுரை

புதிய பாடத்திட்டம் : கடந்த பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையிலிருந்த கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர வகுப்புக்குரிய தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டம் இலங்கை, கல்வியமைச்சின் கீழ் இயங்கும் இலங்கைக் கல்வித் தேசிய நிறுவகம் என்னும் அமைப்பினால் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, 1995 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் புதியதொரு பாடத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது 1997 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைபெறும் தேர்வுகளுக்குரிய பாடப் பொருட் பரப்பைத் தன்பாற் கொண்டுள்ளது.

1997 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைபெறும் தேர்வுகளிலே, தமிழை ஒரு பாடமாகக் கொள்ளும் மாணவர்களுக்குப் புதிய பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக (தமிழ் : 1) சங்ககாலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரையுள்ள பல செய்யுட் பகுதிகள் புறநானூறு தொடக்கம் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” வரையான 24 நூல்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

செய்யுட் கோவை : இந்த 24 நூல்களிலே சில பழந் தமிழ் நூல்கள் : அவை இற்றைக் காலத்திலே பயில்வாரின்றியும் பேணிக் காப்பாரின்றியும் பதிப்பிப்பாரின்றியும் கிடைத்தற்கரியவாயின : சில கிடைப்பினும் பொருள் வளம் மிக்கோராற் கூடக் கொள்ளமுடியாத பெருவிலையின் பிற்கால நூல்களிற் சில, மறுபதிப்பின்மையாற் பெறமுடியாத நிலையின. இவற்றால், இந் நூல்கள் அனைத்தையும் ஒன்று சேரப் பெற்று, செய்யுட் பகுதிகளைத் தெரிவு செய்து கற்றலும் கற்பித்தலும் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் எளிதான செயலன்று அதனால் அவர்களின் பெருமுயற்சியைச் சுலபமாக்கும் வகையிலே செய்யுட் பகுதிகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டுச் “செய்யுட்கோவை” என்ற பெயரில் வெளியிடப்படுகிறது.

செய்யுட் கோவை பொதுப்பண்பு : மக்களின் வாழ்வி யலை உயிர்ப்பாகக் கொண்ட தமிழிலக்கியம், காலத்துக்குக் காலம் அரசியல், சமயம், அறிவியல் முதலிய பல ஏதுக்களா டே தாக்கமுற்று நெகிழ்வடைந்தும் மாற்றமடைந்தும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இன்றும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஈராயிரம் ஆண்டு கால முதிர்ச்சியிலும் இளமை குடிகொண்டிருக்கும் தன்மை புலப்படுகிறது.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க காலந்தொடக்கம் இக்காலம் வரை தமிழ் இலக்கியம் - குறிப்பாகச் செய்யுள் இலக்கியம் - காலத்துக்குக் காலம் பல மாற்றங்களைச் சந்தித்து, இக்காலம்வரை வளர்ந்துள்ள தன்மையை 'ஒரே பார்வை'யில் 'நோக்கு'வதற்கு இச்செய்யுட்கோவை தளமாய் அமைகிறது. பாடு பொருளான பொருள் நெறியில், வெளிப்பாட்டு முறைமையான சொல் நெறியில், சொல்லாட்சியில், சுவையுணர்வில் எத்தகைய மாற்றங்கள் விளைந்துள்ளன என்பதையும் இச்செய்யுட்கோவை யூடாக நோக்க முடிகிறது. கால வகையினாலே பழையன கழிந்து புதியன புகுந்த பாங்கினையும் காணமுடிகிறது.

எல்லாக் காலத்தும் தோன்றிய எல்லா இலக்கியங்களையும் கற்றுப் பண்பாய்வு நிகழ்த்துவதோ சுவையுணர்வை நுகர்வதோ ஆற்று மணலை எண்ணிக் கணக்கிடும் முயற்சிபோன்றது. இந்தச் செய்யுட்கோவை போன்ற ஒரு தொகுப்பினாலேயே அவை சாத்தியப்படலாம். இந்நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழ் மாணவர்கள் செய்யுள் இலக்கிய நயப்புணர்வையும் திறனாய்வு மனப்பாங்கையும் வளர்த்துக்கொள்ள முடியும்.

செய்யுட் கோவை அமைப்பு : இந்நூலிலே ஒவ்வொரு அலகின் ஆரம்பத்திலும் அந்தந்த நூல் தோன்றிய காலம், நூலின் தன்மை என்பனவும் நூலாசிரியர் பற்றிய விபரங்களும் முகஞ்செய்தல் என்ற முறையிலே தரப்படுகின்றன.

அதனையடுத்து ஒவ்வொரு நூலிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்யுட் பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன.

அதன் பின்னர், பொருள் நிலை கூறப்படுகின்றது. செய்யுள்களிலே பொருள் நிற்கும்நிலை பொருள்நிலை: அதனைக் கொண்டு கூட்டு எனவும் கூறுவர். இப்பொருள் நிலை எல்லாவகைச் செய்யுளுக்கும் கூறப்படுவதில்லை. கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளவேண்டிய பாடல்களுக்கு மாத்திரமே கூறப்படும்.

எத்தகைய பாடலிலும் பாடலின் பொருளைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்வதே முதன்மை நோக்கமாகக் கருதப்படும். நூல்களின் தரத்தையும் மாணவரின் இலக்கியப் பயிற்சியையும் கிரகிக்குந் திறனையும் கருத்திற்கொண்டு. ஒவ்வொரு பாடலின் பொருளும் இக்கால உரைநடையிலே கூறப்பட்டுள்ளது. பொருள் என்னும் பகுதியிலே சொல்லப்படுவதும் இதுவே.

அடுத்து இடம்பெறும் குறிப்பு என்னும் பகுதி. பொருளை மேலும் தெளிவுபடுத்த உதவுவது; நயப்புக்குரிய இடங்களைச் சுட்டுவது; அணிநலங்களைக் காட்டுவது; இலக்கண முடிபுகளையும் இலக்கண விளக்கங்களையும் கொண்டது. இக்குறிப்பு விரிவுரை போன்றதன்று; சுருங்கிய இயல்பினது.

அரும்பதப்பொருளைமுயன்று தாமாகவே பொருள் கூறும் உரைவழிச் சென்றோ கற்போர் காண்பது, புதுமை விழைவாகவும் நினைவில் நிலைப்பதாகவும் அமையும் என்று கல்விசார் உளவியலாளர் கருதுவர். அதனால் அரும்பதப்பொருள் என்னும் பகுதி இவை மூன்றினதும் இறுதியிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருள்நிலை பொருள், குறிப்பு, அரும்பதப்பொருள் என்னும் நாற்பிரிவும் எல்லாச் செய்யுள்களிலும் இடம்பெறவில்லை இவை எந்தெந்தச் செய்யுட் பகுதிகளுக்குப் பெரிதும் வேண்டப்பட்டனவோ, அவைகளுக்கே ஏற்புடையன. பிற்காலச் செய்யுள்களிற்பெரும்பாலான எளிதிற் பொருள் விளங்குந் தகையனவாதலால், அவற்றின் பண்பை விளக்கும் குறிப்பு மாத்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது.

இந் நூலைத் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கு உதவி புரிந்தோர் பலர். நூல்கள் சிலவற்றை உதவி ஊக்கமளித்தும் ஆலோசனை வழங்கியும் ஐயம் தீர்த்தும் திருத்தஞ் செய்தும் பேருதவி புரிந்தவர் அருமை நண்பர் வித்துவான். சொக்கலங்கம் அவர்கள். அவர் தம் பேருதவிக்கு இணை இல்லை என்பதைப் பணிவோடு ஏற்றுக்கொண்டு அவரை நினைவு கூருகிறேன். கிடைத்தற்கரிய பல நூல்களைத் தேடி உதவுவதில் பேரார்வம் காட்டிய நாவலர் கலாசார நூல் நிலைய நூலகர் திரு. செ. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், யாழ்.பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்தைச் சேர்ந்த திரு.வே. செல்வராசா அவர்களுக்கும் 'கவிதை' சஞ்சிகை ஆசிரியரான திரு.அ.யேசுராசா அவர்களுக்கும் எனது அன்புக் கலந்த நன்றிகள்.

யாழ். குாநாட்டிலே நிலவும் போர்க்காலச் சூழலிலே அச்சிடும் காகிதாதிகள் விடம்போல விலையேறியுள்ள வேளையிலே ஒரு நூலை அச்சேற்றி வெளியிடுவதற்கு மிகுந்த மனோதிடம் வேண்டும். அத்தகு மனோதிடம் உடையவர் சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, அச்சக உரிமையாளர் திரு. தி. ஜெயராசா அவர்கள். இந்நூலை அவர்கள் அச்சேற்றி வெளியிட்டமைக்கு எவ்வாறு நன்றி கூறுவதெனத் தெரியவில்லை! அவரோடு சேர்ந்துழைத்த சுப்பிரமணிய அச்சக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றி.

இந்நூலை க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களும் அவ் வகுப்புக்களிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் உவந்தேற்றும் பயன்கொள்வர் என எண்ணுகிறேன்.

நாவற்குழி
06.09.1995

க. வே.

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
1. புறநானூறு	01
2. நற்றிணை	15
3. குறுந்தொகை	21
4. கலித்தொகை	24
5. சிலப்பதிகாரம்	37
6. நாச்சியார் திருமொழி	52
7. திருவாசம்	61
8. கல்ங்கத்துப்பரணி	73
9. இரட்சணிய யாத்திரிகம்	91
10. இராசநாயம்	115
11. குமரகுருபரர் பாடல்	132
12. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி	140
13. இராம நாகக் கீர்த்தனைகள்	145
14. பாரதியார் கவிதைகள்	149
15. பாரதிதாசன் பாடல்கள்	153
16. விபுலானந்தர் கவிதைகள்	157
17. நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் பாடல்கள்	159
18. கம்பதாசன் கவிதைகள்	162
19. புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதைகள்	165
20. மஹாகவி கவிதை	168
21. நீலாவணன் கவிதைகள்	172
22. அண்ணல் கவிதை	176
23. பிச்சமூர்த்தி கவிதை	178
24. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கவிதை	184
பிற்சேர்க்கை	187

1. புறநானூறு

தமிழின் தொன்மை, செழுமை, பொருண்மை என்னும் முத்திறமேன்மைகளும் ஒருசேர அமைந்த தன்மையைச் சங்க இலக்கியங்களான பத்துப் பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் தெளிவுறக் காட்டுகின்றன. அவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் எனக் கருதப்படுவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன.

எட்டுத்தொகை நூல்களிலே இறுதிக்கண் அமைந்த புறநானூறு, தமிழர் தம் வாழ்வியல் நெறிகளாகத் தொல்காப்பியம் விதந்து கூறும் அகப்பொருள், புறப்பொருள்களிலே, புறப்பொருள் பற்றிக் கூறும் நானூறு பாடல்கள் கொண்டது; அதனால் அப்பெயர் பெற்றது.

அகம் என்பது, தன்னேரில்லாத் தலைவனுந் தலைவியும் தம்முட் கூடும் காலத்தே, அவ்விருவராலும் உள்ளத்துணர்வாலே அனுபவிக்கப்பட்டு, இத்தன்மைத்தென்று கூறப்படமுடியாததாய் அகத்தே நிகழும் இன்ப ஒழுக்கம்; அது அகத்திணை எனவும்படும். திணை ஒழுக்கம்.

புறம் என்பது, எல்லோராலும் அனுபவிக்கப்பட்டு உணரப்படக் கூடியதாய், இத்தன்மைத் தென்று பிறருக்கு உணர்த்தப்படக் கூடியதாய், அறமும் பொருளும் பற்றிப் புறத்தேநிகழும் ஒழுக்கம். புறப்பொருள் பற்றிய ஒழுக்கத்தை அல்லது திணையைப் பன்னிருவகைப்படுத்திக் கூறுவர் தொல்காப்பியர். அவை வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பன.

புறநானூற்றிணைப் பண்டைத் தமிழர் வாழ்வை, வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு ஓரளவு வாய்ப்பான சான்றோடாக அறிஞர் மதிப்பிடுவர். பண்டைக்காலத்திலே தமிழ்நாட்டையாண்டமுடியுடை மூவேந்தர், குறுநிலமன்னர், வள்ளல்கள், புலவர்கள் முதலானோர் வரலாற்றையும்; அக்கால மக்களின் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்திருந்த வீரம், கொடை, கல்வி, கருணை, நட்பு, சான்றாண்மை, மனிதநேயம், முதலாம் உளவியற் பண்புகளையும்; அறநெறிக் கூறுகளத்தனையையும்; பொருள் செயல் வகை, பொருள்

நுகர்முறை முதலியவற்றையும்; இன்னபிறவற்றையும் இந்நூல்வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம்; வரலாற்றுக்குரிய பல தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் பாடப்பட்டவர்களும், பாடியோரும் பலராவர்; இவர்கள் காலத்தாலும். இடத்தாலும், குலத்தாலும், சாதியாலும். வேறுபட்டபலராவர்; முதல்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந்தேவரானாலும் ஏனைய 399 பாடல்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் முதல் கோவூர்க்கிழார் இறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் பாடப்பட்டவை.

இந்நூலில் இடம்பெறும் பாடல்களின் பெரும்பாலானவை சங்க காலம் எனக் கருதப்படும் கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களாற் பாடப்பட்டன வென்றும் ஒருசில சங்கமருவிய காலத்தனவென்றும் புறத்திணைப் பொருளமைதிநோக்கி அவற்றுட் சிறந்தனவாகிய நானூற்று பாடல்கள் புறநானூறாகப் பிற்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டன என்றும் வரலாற்றாசிரியர் கருதுவர்.

35. உழுபடையும் பொருபடையும்

✓ நளியிரு முநீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரகமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
அரசெனப் படுவது நினதே பெரும. 5

அலங்கு கதிர்க்கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்
இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நடங்கும் 10

நாடெனப்பவது நினதே யத்தை. ஆங்க
நாடு கெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
முறை வேண்டுபொழுதிற் பதனெளி யோரீண் 15

டுறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல் பெற்றோரே
 ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிருள் கொண்மு
 மாக விகம்பி னடுவுநின் நாங்குக்
 கண்பொர விளங்கு நின் பொரு வியன்குடை
 வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய 20

குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
 வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
 வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்
 பொருபடை தருஉம் கொற்றமு முழுபடை 25

ஊன்றுசான் மருங்கின் சுன்றதன் பயனே
 மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
 இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும் 30

காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்
 அதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயும்
 நோதம் லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
 பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
 குடிபுறந் தருகுவை யாயின்
 அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை வெள்ளைக்
 குடிநாகனார் பாடியது. திணை: பாடாண்; துறை : செவியறிவுறுஉ.
 கிள்ளி வளவனை வெள்ளைக்குடி நாகனார்பாடி பழஞ்செய்கடன்
 வீடு கொண்டது.)

பெய்துள் :

நளியிருமுந்நீர் .....அரசெனப்படுவது நினதே(1-5வரி)

மண்செறிந்த இவ்வுலகம் குளிர்ந்த பறந்த கடலை எல்லையாகக்
 கொண்டது. வளி உலாவுதலற்ற இடைவெளி கொண்டு, மிகவுயர்ந்து
 தோன்றும் வானம் கவிந்திருக்கப் பெற்றது. அவ்வுலகத்திலே
 செழிப்புடைய தமிழ் நாட்டிற்கு உரிமை பூண்டவர்கள், வெற்றி
 முரசொலிக்கும் படைகொண்ட முவேந்தர்கள். அவர்கள் ஆட்சியிலே
 நல்லாட்சி என்னும் சிறப்புக்குரியது உனதுஆட்சியே.

அரும்பதப் பொருள் :

நளி இரும் முந்நீர் - குளிர்ந்து பரந்த கடல், ஏணி - எல்லை, வளி இடைவழங்கா வானம் - வளிமண்டலத்திற்கு அப்பாலுள்ள இடைவெளியில் வளி உலாவுதலற்ற உயர்ந்த வானம், குடிய - கவிந்த, மண்திணி கிடக்கை - நிலப்பிரதேசம், கிழவர் - உரிமையுடையோர், தானை - சேனை, முவர் - முவேந்தர்; சேர, சோழ, பாண்டியர்.

பொருள் :

பெரும..... நினைதே அததை (6-11)

பெருமைக்குரியவனே, விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியன் தன்னியல்பில் மாறி நான்கு திக்குகளிலே தோன்றினாலும் பிரகாசமான ஒளியையுடைய வெள்ளி என்னும் கோளானது தன்னிலையிலே திரிந்து தென் திசைக்குச் சென்றாலும் என்ன! (இவ்வாறு தீய உற்பாதங்கள் நிகழினும் உன் நாட்டுவளம் நீங்காது) உனது நாட்டிலே அழகிய குளிர்ந்த காவிரி ஆறு பலபல கால்வாய்களில் ஓடிப் பயிர்களுக்கு நீர் ஊட்டுகிறது. அதனால் கூட்டமான வேலினது தோற்றம்போல, கணுக்களையுடைய செழித்த கரும்பின் வெண்பூக்கள் அசைந்தாடுகின்றன. அவ்வாறான வளஞ் செறிந்த நாடு எனப்படுவதும் உனது நாடே ஆகும்.

அரும்பதப்பொருள் :

பெரும் - பெருமையுடையவனே கனலி - சூரியன், அலங்குகதிர் - பரந்த ஒளி, நால்வயின் - நாற்றிசை, இலங்குகதிர் - விளக்கமான ஒளி, வெள்ளி - கக்கிரன் என்னும் கோள், தென்புலம் - தெற்குத் திசை, படரினும் - சென்றாலும், அந்தண் காவிரி - அழகிய குளிர்ந்த நீருடைய காவிரி ஆறு, கவர்முண்ட - வாய்க்கால் வழியாக நீர் கொடுக்க, தோடு - தொகுதி, கண் - கரும்பின் கணு, நுடங்கும் - ஆடியசையும்.

பொருள் :

ஆங்க. நாடுகெழு..... பெயல் பெற்றோரே (11-16)

அத்தகைய வளநாடு தரும் செல்வத்தால் பெருமைபெற்ற அரசே உனக்குரியனவான சில காரியங்களைச் சொல்லுவேன்; என்னுடைய சில வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக. அறக்கடவுளே வந்து

அமைத்தது போன்றது செங்கோல்; அந்தச் செங்கோல் முறையினை ஆராயங்கால், ஒருவர் நீதி பெற விழையும்பொழுது அரசன் காட்சிக் கெளரியனாய் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறிருந்தால், மறைத்துளியைப் பெற விரும்பியவர் பெருமழையை பெற்றது போல மகிழ்வர்.

அரும்பதப்பொருள் :

பீடு - பெருமை, நினவ - உன்னுடைய, எனவ - என்னுடைய, கூறுவல் - கூறுவேன், செங்கோல்நாட்டம் - செங்கோல் பற்றிய நோக்கு அல்லது ஆராய்ச்சி, பதன் (பதம் - செவ்வி: தருணம், உறை - மறைத்துளி, பெயல், - பெருமழை.

பொருள் :

ஞாயிறு சுமந்த ..... குடிமறைப் பதுவே(16-21)

பக்கங்கள் திரண்ட முகில், தன்மேல் சூரியனைச் சுமந்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. அது வானத்தின் உச்சியிலே நின்று வெயிலை மறைக்கிறது. அந்த முகிலைப்போல உனது வெண்கொற்றக்குடை தோன்றுகிறது. அது கண்ணொளியோடு மாறு கொண்ட தாய் வானை முட்டிக் காணப்படுகிறது. அந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலை மறைப்பதற்குக் கொண்டதோ வெனின், அன்று; அது துன்புற்ற மக்களைக் காப்பதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டதாகும்.

அரும்பதப்பொருள் :

கோடுதிரள் - பக்கங்கள் திரண்ட, கொண்மு - மேகம், மாக விசம்பு - உயர்ந்த வானம், பொர - மாறுபட, குடிமறைப்பது - குடிமக்களின் துன்பத்தை நீக்குவது.

பொருள் :

கூர்வேல்வளவ..... ஈன்றதன் பயனே (21-26)

சூரிய வேற்படை தாங்கிய சோழ வேந்தே, சோற்றியுடைய இளைய பனந்துண்டங்கள் போல யானைக்கூட்டம் துண்டிக்கப் பட்டு இறந்து கிடக்கின்றது. அவ்வாறு போர் நிகழும் களத்திலே வருகின்ற பகைவர் பனையை எதிர்த்து தாங்கி அது நிலை குலைந்து புறங்கொடுத்து மீளுதலைக் கண்டு, ஆரவாரிக்கும் உனது படை பெற்றத தரும் வெற்றி எவ்வாறு வந்தது? உயுகின்ற கலப்பை

கிழித்த விள வயலின் சாலிலே விளைந்த செந்நெல்லின் பயனாகக் கிடைத்தது.

அரும்பதப்பொருள் :

வளவ - சோழ வேந்தே, வெளிற்றுப் பனந்துணி - முற்றாத பனையின் துண்டம், வீற்றுவீற்று - வேறுவேறு, கணம் - கூட்டம், பொருத - சண்டையிட்ட, பறந்தலை - போர்க்களம், வருபடைதாங்கி - எதிர்த்து வந்த படைக்கு முகங்கொடுத்து, பெயர் - பெயர்தல் அழிந்து ஓடுதல், ஆரத்து - ஆரவாரித்து, கொற்றம் - வென்றி, உழுபடை - கலப்பைக்கொழு, சால் - உழவுசால்.

பொருள்:

மாரி பொய்ப்பினும்.....அடங்கா தோரே (27-34)
மழைபெய்ய வேண்டிய காலத்திற் பெய்யாது போனாலும் வினைவு குறைவடையினும் இயல்பல்லாதன மக்கள் தொழிலே தோன்றினாலும் உலகமக்கள் அரசரைப் பழி தூற்றுவர் அவவுண்மையை நன்கு அறிந்தனையானால், நீ குறளை கூறுவோரின் உறுதியற்ற வார்த்தையைக் கேளாது, உழவுத்தொழில் செய்யும் உழவர் குடியைப் புரந்து, அதன் வாயிலாக ஏனைய குடிமக்களையும் காப்பாயாயின் உனது பகைவர் உனது அடியைப்பணிந்து போற்றுவர்.

அரும்பதப்பொருள்:

வாரி - விளைவு, நற்கு - நன்றாக, நொதுமலாளர் - குறளை கூறுவோர் கோள் சொல்லுவோர், பகடு - ஏர், புறந்தருநர் - காப்போர், உழவர், பாரம் ஓம்பி - துன்பத்தைநீக்கி, அடங்காதோர் - பகைவர், அடிபுறந்தருதல் - போற்றி வணங்குதல்.

பொழிப்பு :

சோழநாடு தரும் வளத்தாற் பெருமை பெற்ற அரசே, உனக்குரிய சில காரியங்களை என்மொழியாற் சொல்லுவேன், கேள். உனது வெண்கொற்றக் குடை, வருந்திய குடிகளின் துன்பத்தை மறைப்பதற்குக் கொண்டதாகும். அரசன் செவ்விக்கெளியனாய் இருந்தால், முறை வேண்டி வருவோர் பெருமழை பெற்றவர்போல மகிழ்வர். ஆகையால் நீயும் காட்சிக்கெளியன் ஆவாயாக, நீ பெற்ற கொற்றமும் உழவுசாலில் விளைந்த நெல்லினாலே பெறப்பட்டதற்கும்

இவ்வாறு கருதி மழைபொய்த்தாலும் விளைவு குன்றினாலும் இவ்வுலகம் காவலரைப் பழிக்கும் என்பதை மனத்துட் கொண் குறளை கூறுவோரது வார்த்தைகளைக் கேளாது உழவர்களைப் புரத்தலால் ஏனையோரையும் காத்து வருவாயானால், பகைவரும் உன்னடியைப் பணிந்து போற்றுவர்.

குறிப்பு :

திணை - ஒழுக்கம், பாடாண்திணை என்பது பாடுதல் விளையையும் பாடப்படும் ஆண்மகளையும் நோக்காது அவனது ஒழுகலாற்றினைப் பாடுதல் துறை - பலவகைப்பட்ட பொருளும் ஒருவழிப் ப் இயங்கும் நெறி செவியறிவுறா உ என்பது செவி மருந்து; அதாவது பெருமிதமோ செருக்கோ இல்லாமல் பெரியோர் நடுவண் அடங்கி வாழ்தல் கடப்பாடு எனச் சொல்லிச் செவிக்கண் அறிவுறுத்ததுவது.

“செவியுறை தானே

பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியறுத் தன்றே”

(தொல் : பொருள் செய்யுள் - 112)

வெள்ளைக்குடி நாகனார் உழவர் குடியிற் பிறந்தவர். இவர் விளைச்சலற்ற காலத்தும் வரி கட்டுமாறு அரசு பணிக்க, அதனை எதிர்த்து வாதிட்டு அறம் உரைத்து, அவ்வரியை நீக்கியவர். செய்வயல்; செய்வரி - வயல் வரி, பழம் செய்கடன் - விளைச்சலற்ற காலத்தில் கட்டாதிருந்து வயல் வரி, வீடு - விடுதலை.

இப்பாடலின் தலைமைக் கருத்து, உழவர் குடியை ஒரு குறையுமின்றிக் காத்தால், அதுவே ஏனைய சிறப்புக்களுக்குக் காரணமாய் அமையும் என்பது தாம் கூறவந்த அறக் கருத்தை இணங்கிக் கேட்பதற்கு அரசனைப் பக்குவப்படுத்தும் முகமாக முதலிலே கிள்ளிவளவனது அரசையும் அவனது நாட்டு வளத்தையும் கூறுகிறார். மெய்ந்நுது அவனது காட்சிக்கெளியனாம் இயல்பையும் வெண்குடை தன்மையையும் வியந்துபேசுகிறார், அதன்பின்னரே தன்கருத்தை - உழுபடையின் சிறப்பை - எடுத்துரைக்கிறார். இங்கே புலவரின் சொல்நெறி ஒழுங்கு கவர்ச்சியுடையதால் அமைகிறது.

சூரியன் நாற்றிசையில் தோன்றுதலும் வெள்ளி தென்திசைச் செல்லுதலும் என்றுமே நிகழ முடியாதன. அவ்வாறு நிகழ முடியாதன

நிகழ்ந்தாலும் கூட, சோழநாடு காவிரியால் என்றுமே வளங்குன்றாது விளங்கும் என, சோழநாட்டின் குன்றாத வளம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“வளியிடை வழங்கா வானம்” என்னும் தொடர் சிந்திக்கத் தக்கது. “தோடுகொள் கரும்பின் தோற்றம் போல” என்பதும் “வெளிற்றுப்பனந்துணியின்” என்பதும் “ஞாயிறு சுமந்த கோ திரள் கொண்மு மாக விசம்பின் நடுவுநின்றாங்கு” என்பதும் உவமையணி.

நொதுமலாளர் என்பது இங்குக் கோள் சொல்வோரைக் குறித்தது. அரசு என்றது அரசர் தன்மையை, அத்தை, ஆங்க, மதிஎன்பன அசைநிலை, நினைவு, என என்பன ஆறாம் வேற்றுமை அகரவுருபோடு சேர்ந்து வந்த எழு அப்பேறு.

70. இரு மருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டும்பொருநன்

தேளந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்து வாழ யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைந்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
வினவ லானா முதுவா யிரவல

5

தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போல
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்
அடுதீ யல்லத சூடுதீயறியா
இரு மருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
கிள்ளி வளவன் நல்லிசை யுள்ளி

10

நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ரூதம்
கைவள் ளீகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி பொண்ணுதல்
இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச

15

செல்வை யாயிற் செல்வை யாதவை
விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

(சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது. திணை: பாடாண்; துறை: பாணாற்றுப் படை)

பொருள் :

தேந் தீந்தொடை - முதுவாயிரவல் (1-5)

தேன்போன்ற இனிய இசை எழுப்பும் நரம்புத்தொகுதி கொண்ட சீறி யாழ் வாசிக்கும் பாணனே, வாய்மையுடைய முதிய இரவலனே, நீ என்னைப் பார்த்து, “குளத்தில் வாழும் ஆமையை இருயினாற் செய்யப்பட்ட அம்பு குற்றிக் கோத்தாற்போன்ற தோற்றமளிப்பது, மெல்லிய கோலினாற் பிணிக்கப்பட்ட தெளிவான இரண்டு பக்கங்களையுடைய உடுக்கு; அந்த உடுக்கின் இன்னோசையைக் கேட்பீராக, கேட்டு இவ்விடத்தே சிறிது நேரம் இளைப்பாறிச் செல்வீராக” என்று கூறுகின்றாய்; அதனோடு பல வினாக்களை வினாவ விழைகின்றாய். நான் சொல்வனவற்றை நீ கேள்.

அகும்பதப்பொருள் :

தேம் (தேளம்) - தேன், தீந்தொடை - இன்னிசை எழுப்பும் நரம்புத்தொகுதி, சீறியாழ் - சிறிய யாழ், கயம் - குளம், யாமை - ஆமை, காழ் - நாராசம் - இரும்பாற் செய்யப்பட்ட அம்பு, நுண்கோல் - மெல்லிய தடி, கோற்றகைந்த - கோல் + தகைந்த, தகைந்த - பிணிக்கப்பட்ட, தெண்கண் - தெளிவான - கண்ணை - பக்கங்களை உடைய, மாக்கிணை - உடுக்கு, காண்கிவட்டணிகென - காண்க + இவண் + தணிக + என, இவண் தணிக - இவ்விடத்தே சிறிதுநேரம் களைப்பாறுவீராக, வினவல் ஆனா - வினாவிக் கொண்டிருக்கின்ற, முதுவாய் இரவல் - வாய் முது இரவல் - வாய்மையுடைய முதிய இரவலனே.

பொருள் :

“தைத் தீன்கள்..... நல்லிசை யுள்ளி” (6-10)

தை மாதத்திலே குளிர்ந்த பொய்கையானது நீ நிறைந்து உள்ள அள்ளக் குறைவின்றி விளங்குவது போல, கொள்ளுந்தோறும் குறைபாத சோற்றையுடையது அந்த அகன்ற நகரம். அது உணவு சமைக்கும் தீயையன்றி, பகைவரது ஊரை எரிக்கும் நெருப்பை அறியாதது. அவனது நாடு, இரு மருந்துகளான சோற்றையும் தண்ணீரையும் விளைவிப்பது. அந்த வளம்மிக்க நாட்டுக்கு அரசனாய் இருப்பவன் கிள்ளி வளவன். நீ அந்த வேந்தனது நல்ல புகழை நினைத்துக் கொண்டு.

அகும்பதப்பொருள் :

தை (தைஇ) - தையாதம், திங்கட்டண்யகம் - திங்கள் + தண் + கயம், கூழ் - சோறு. வியன்நகர் - அகன்ற நகரம், அடுநெருப்பு - உணவுசமைக்க உதவும் நெருப்பு, சுடுநெருப்பு - பகைவர் நாட்டை எரிக்க உதவும் நெருப்பு, இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், நல்லிசை - நல்ல புகழ், உள்ளி - நினைத்து.

பொருள் :

“நாற்ற நாட்டத்து..... செல்வை யாகுவை” (11-16)

நறுமணத்தை ஆராய்கின்ற வண்டு, சிறிய வெண்ணிற ஆம்பல் மலர் மீதிருந்து தேனை நுகரும். இவ்வாறான நீர்வளம் பொருந்திய சிறுகுடி என்னும் ஊருக்குத் தலைவனும் கொடையாளனுமாக விளங்குபவன் பண்ணன் என்பான். அவனது ஊரிலே தங்கி, பாதிரிப்பூ மணங்கமழும் கூந்தலும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியும் இனிய முறுவலுமுடைய விறலியோடு மெல்ல மெல்ல நடந்து கிள்ளிவள வனிடம் செல்வாய் ஆயின். நீ செல்வன் ஆவாய்.

அகும்பதப் பொருள் :

நாற்றநாட்டத்து - மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியுடைய, ஆறு காற்பறவை - தேனீ, ஞாங்கர் - மீது, கைவள் ஈகை - கையால் கொடுக்கும் வளமுள்ள கொடை, கமழுமோதியொண்ணு தல் - கமழும் + ஒதி + ஒள் + நுதல், ஒதி - கூந்தல், ஒள்நுதல் - ஒளி பொருந்திய நெற்றி, வியலி - நடந்து, செல்வை ஆயின் - செல்வாயானால், செல்வு - செல்வம், செல்வை ஆகுவை - செல்வன் ஆவாய்.

பொருள் :

“விறகொய்..... வாழ்கவன்றாளே” (17-19)

காட்டிலிருந்து விறகு வெட்டிக் கொண்டு ஊருக்குள் செல்லும் மக்கள், அக்காட்டிடத்தே எதிர்பாராது புதையல் பெற்றாற் போன்ற தொரு அசாதாரண வாய்ப்பு அன்று அவனது கொடை. அதனைப் பெறுவோமா என்று ஐயுற்று நினைக்க வேண்டா. உறுதியாகப் பெறலாம் என்று நம்பி நீ செல்லலாம். இத்தகைய பண்பு வாய்ந்த அவன் தான் வாழ்க.

அரும்பதப் பொருள் :

ஓய் - செலுத்தும் - கொண்டு செல்லும், விறகு ஓய்
மாக்கள் - விறகைக் காட்டினின்றும் ஊநுக்குள் கொண்டு செல்லும்
மக்கள், தலைப்பாடு - நேர்பாடு - வாம்பு, நினைக்க வேண்டா
- பொருளைப் பெறுவோமா என ஐயுற்று நினைக்க வேண்டா,
வாழ்கவன்றாளே - வாழ்க + அவன் + தாளே.

பொழிப்பு :

பாண, இரவல், இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப்
பொருநனான கிள்ளி வளவனின் புகழை எண்ணிக் கொண்டு
கொடையாளான பாணனது சிறுகுழல் தங்கி, விறலியோடு மெல்ல
மெல்ல நடந்து கிள்ளிவளவனிடம் செல்வாயானால், பொருள் பெற்றுச்
செல்வன் ஆவாய்; உறுதியாக நீ நம்பிச் செல்வாயாக.

குறிப்பு :

பாணாற்றுப்படை ஆடல் மாந்தரும் பாடற் பாணரும் கருவிப்
பெருநரும் விறலியும் என்னும் நாற்பாலாகும் தாம் பெற்ற பெருஞ்
செல்வத்தை எதிர் வந்த இரவலர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் அங்குச்
சென்று தாம் பெற்றவை எல்லாம் பெறுமாறு கூறுதலாம்.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க்கு அறிவுறிஇ

சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்.

(தொல் : புறத்திணையியல் 30)

இச்செய்யுளின் தலைமைக் கருத்து, பாணனைக் கிள்ளி
வளவனிடம் ஆற்றுப்படுத்துதல் வாயிலாக வெளிப்படும் அவனது
கொடைச் சிறப்பு. அச்சிறப்பு சந்தேகம் கொள்ளாது உறுதியான
நம்பிக்கையோடு அவனிடம் செல்லலாம்; சென்றால் பொருள் பெறலாம்
என்பது.

பாண, இரவல், கிள்ளிவளவன், நல்லிசைபுள்ளி, விறலியோடு
செல்வையாயின் செல்வனாகுவை என ஆற்றுப்படுத்துதல் காண்க.
சீறியாழ் - நால்வகை பாழ்களில் ஒன்று; அது செங்கோட்டி பாழ்

எனவும் படும். யாழ் வகை; பேரி யாழ், சகோட யாழ், மகர யாழ், சீறி யாழ்.

தேஅம், தைஇ என்பன இன்னிசை அளபெடை; “கயத்து வாழ்யாமை காழ்கோத்தன்ன” என்பது உவமையணி. உடுக்கின் கண் அல்லது பக்கம் ஆமையின் கீழ் வயிறு போலத் தோற்றமுடையது என்பது “யாமை அள் அகடு அன்ன வரிக்கிணை” (புறப்பொருள் வெண்பாமாலை 206) என்பதால் அறியலாம். அள்அகடு - உள்வயிறு. வண்டு ஊதுதல் - தேன்குடித்து அனுபவித்தல் “செல்வை ஆகுவை” என்பதில் செல்வை - செலவு + ஐ : செலவு - செல்வம்.

182. பிறர்க்கென முயலுநர்

உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலுமிலர் பிறர் அஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிரும் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மையானே.

(திணை : பொதுவியல்; துறை: பொதுமொழிக் காஞ்சி, கடலுண்மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி பாடியது)

பொருள் நிலை:

இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவதாயினும் - பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே, இவ்வுலகம் உண்டாலம்ம எனவும் பிறர் அஞ்சுவதஞ்சித் துஞ்சலும் இலர் எனவும் கூட்டுக.

வொருள் :

சாண மருந்தாகிய தேவர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தாலோ தவத்தாலோ கிடைத்தாலும் அதனை இனியது எனக் கருதித் தனித்து உண்ணாதவர்; யாரோடும் கோபம் கொள்ளாதவர்; பிறர் அஞ்சத்தகும் துன்பத்துக்குத் தாமும் அஞ்சி, அதனை நீக்குவதற்குச் சோம்பியிராதவர்; புகழ் வருமாபின் தமது உயிரையும் கொப்பவர்;

பழிவரும் கருமமாயின் உலகம் முழுவதும் தமக்குக் கிடைப் பதாயினும் மேற்கொள்ளாதவர்; மனக்கவலையற்றவர்; இத்தன்மை களுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்கள் உடையவர்கள், தமக்கென எதுவும் செய்யார்; பிறர் நன்மைக்காக விடாமுயற்சியோடு முயல்வர். இத்தகைய சான்றோர் இருப்பதனாலேயே இவ்வுலகம் சிறப்புடன் வாழ்கிறது.

பொழிப்பு :

பகிர்ந்துண்டல், முனிவின்மை, அஞ்சாமை, சோம்பலின்மை புகழில் விருப்பு, பழியில் வெறுப்பு, கவலையின்மை முதலிய பண்புகள் கொண்ட சான்றோர் தமக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வதாலேயே இவ்வுலகம் இன்னும் வாழ்கிறது.

குறிப்பு :

பொதுவியில் என்பது அகத்திணையிலும் புறத்திணையிலும் கூறப்படாத எல்லார்க்கும் பொதுவான பிற ஒழுக்கங்களைக் கூறும் பகுதி. பொருள் மொழிக்காஞ்சி என்பது உலகம் நிலையில்லாமையால் அறக்கருத்துக்களைக் கூறி அவற்றைப் பின்பற்றுக எனல்.

கடல் என்றது சதய நட்சத்திரம் என்றும் அந்நட்சத்திரத்தில் மாண்டவனாகையால் “கடலுள் மாய்ந்த” என்னும் அடைபெற்றா னென்றுங் கூறுவர்.

“தமியர் உண்டலும் இலமே” “அஞ்சுவதஞ்சி” என்பன முறையே “விருந்து புறத்தாத் தாமுண்டல் சாவா. மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று” (திரு-விரு-2), “அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதமை அஞ்சுவதஞ்சல் அறிவார் தொழில்” (திரு-அறிவு 8) என்பவற்றை நினைவூட்டுகின்றன. உண்டாலம் என்பதில் ஆல், அம்ம அசைநிலை, கொடுக்குவம் என்பதில் கு-சாரியை.

அரும்பதப் பொருள் :

உண்டு + ஆல் + அம்ம + இ + உலகம்; இவ்வுலகம் உண்டு - இவ்வுலகம் சிறப்புடன் வாழ்கிறது, இயைவது - கைகூடுதல், அமிழ்தம் - சாவா மருந்து, தமியர் - தனித்தவராய், முனிவு - கோபம், துஞ்சல் - சோம்பல், கொடுக்குவர் - கொடுப்பர், அயர்விலர்

- மனக்கவலை இல்லாதவர், அன்னமாட்சி அனையர் - அத்தகைய மாட்சிமைப்பட்டவர்களாய் வாழ்பவர்கள், ஆகி - அவ்வாறு வாழ்பவராகி, நோன்தாள் - வலிய முயற்சி, விடாமுயற்சி.

242. முல்லையும் பூத்தியோ!

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி அணியாள்
ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே.

(திணை - பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை, ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பொருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் கீர்த்தனார் பாடியது)

பொருள் :

ஆண்தன்மை - வீரம் - வெளிப்படுமாறு வீரர்களை எதிரிநின்று வென்ற வலிய வேலையுடைய, ஒல்லையூர்த் தலைவனான சாத்தன் இறந்துவிட்டான். அதன் பின்னர், ஒல்லையூர் நாட்டு முல்லையே, நீ பூத்திருக்கிறாய். சாத்தன் இறந்தமையை அறிந்திருந்தால் நீ பூத்திருக்கமாட்டாய். இப்போது உன் பூவைச் சோகங் காரணமாக இளையவீரர் சூடிக்கொள்ளார்; வளையலணிந்த மங்கலமகளிரும் கொய்து அணியார்; யாழின் வளைந்த பகுதியால் மெல்ல வளைத்துப் பறித்துப் பாணனும் சூடிக்கொள்ளான்; பாடினியும் அணியாள்.

பொழிப்பு :

ஒல்லையூர் நாட்டு முல்லையே, சாத்தன் இறந்தமையால் உன் பூவை எவரும் கொய்து அணியார்.

குறிப்பு:

கையறுநிலை - சோகவுணர்வைப் புலப்படுத்தி நின்றல், கிழான் - தலைவன். முல்லையை முன்னிலைப்படுத்தி, சாத்தன் இறந்தமை யாலுண்டான சோகவுணர்வை - கையறு நிலையை அழகாகவும் எளிமையாகவும் புலவர் காட்டும் பண்பு நயக்கத்தக்கது. சாத்தன் இறந்தமையை அறிந்திருந்தால் முல்லையும் சோகத்தால் பூத்தி

ஓரறிவுயிரான முல்லையும் பூக்காது. என்பதால் சாத்தனது இழப்பு ஆழமான மனப்பதிவை உண்டாக்கிறது. அறியாமையால் பூத்த முல்லையின் பூக்களும் பயனற்றனவாய் வாடின; அறிந்தபின் சோகத்திலாழ்ந்தன.

அரும்பதப்பொருள் :

இளையோர் - இளையவீரர், வளையோர் - வளை யலணிந்த மங்கல மகளிர், மருப்பு - கோடு - வளைந்த பகுதி, மருப்பின் - மருப்பினால், வளைந்த பகுதியால், வாங்கி - வளைத்து, ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை - வீரம், கடந்த - வென்ற, வல்வேல் - வலியவேல், ஒல்லையூர் நாட்டு முல்லையும் பூத்திபோ எனக் கூட்டுக.

2. நற்றிணை

சங்கத்துச் சான்றோர் தாம் பாடிய செய்யுள்களிற் பாடுபொருளாய் கொண்டவை நிலமும் பொழுதுமாய் முதற் பொருள்களுமல்ல; மரமும் மாவும் புள்ளும் பூவும் முதலாய் கருப்பொருள்களுமல்ல; தாம் வாழ்ந்த காலத்திலே இயற்கையோடியைந்து வாழ்ந்த மக்கள் வாழ்வின் பரிமளிப்பாய் விளங்கிய ஒழுக்கம் அல்லது ஒழுகலாறுகளே அவர்களின் செய்யுள்களிலே உயிர்ப்பொருளாய், உரிப்பொருளாய், பாடுபொருளாய் அமைந்தன. ஒழுக்கம் எனினும் திணை எனினும் பொருந்தும்.

அன்பிலே முகிழ்ந்து, மனத்திலே மலர்ந்து, உள்ளுணர்வால் அனுபவிக்கப்பட்டு, பிறர்க்கு இத்தன்மைத்தென்று கூற இயலாததாய், காதலாய்க் கனிந்த இன்ப ஒழுக்கத்தை அகத்திணை என்றும் பிறர்க்கு உணர்த்தத்தக்கதாய் அமைந்த வீரம், கொடை முதலிய புறவொழுக்கத்தைப் புறத்திணை என்றும் பண்டைச் சான்றோர் வகுத்தனர்.

அவற்றுள் அகத்திணையை “கைக்கிளை முதலாய் பெருந்திணையிறுவாய் முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப” (தொல்: அகத்திணை - 1) எனத் தொல்காப்பியர் வகுத்தனர். அவ்வேழில் கைக்கிளை ஒருதலைக்காமம் எனவும் பெருந்திணை பொருந்தாக் காமம் எனவும் சிறப்பில்லவாக, இடையில் அமைந்த ஐந்திணையே சிறப்புடை ஒழுக்கங்களாகக் கருதப்பட்டன. அவை: குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன.

இப்பெயர்கள் இருமடியாகு பெயராய் வந்தனவெனக் கருதஇடமுண்டு, குறிஞ்சி என்பதன் இயற்பெயர்ப் பொருள் ஒருவகை மரம்; அது அம்மரம் சிறந்து வளரும் மலையும் மலை சாந்த இடத்துக்கும் ஆகி, பின்னர், அப்பிரதேச இயற்கைக்கேற்ப அங்கு வாழ் மக்களின் புணர்தலும் புணர்தல் நிமிர்த்தமுமாய் ஒழுக்கத்துக்காயிற்று, இவ்வாறே ஏனையனவும். மரப்பெயர்கள் நிலங்களுக்காய் பின்னர் ஒழுக்கங்களுக்காயின.

எனவே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன முறையே புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் என்னும் ஒழுக்கங்களை - உரிப்பொருள்களைக் கொண்டு அன்பினைந்திணை எனச் சிறப்புற்றன. இவ்வைந்திணைகளில் ஒவ்வொன்றும் பலபல ஒழுக்கக் கூறுகளாக வகுக்கப்பட்டுத் துறைகள் எனப்பட்டன.

இந்த அமைப்பு முறை, எட்டுத்தொகை நூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை என்பவற்றுக்கும் பொருந்தும்.

இனி, அகப்பொருட்டுறையிலே அன்பினைந்திணைக் களவினைம் கற்பினையும் பாடுபொருளாகக் கொண்ட நற்றிணை, எட்டுத் தொகை நூல்களிலே முதற்கண்ணமைவது; பல்வேறு காலங்களில் நல்லிசைப்புலவர் பலராற் பாடப்பட்ட அகவல் யாப்பினைக் கொண்ட ஒன்பதடிச் சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப் பெருமையும் உடைய நானூறு செய்யுள்களின் தொகுப்பாய் அமைவது.

231 “கோண்கன் தந்த காதல்”

மையற விளங்கிய மணிநிற விகம்பின்
கைதொழ மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருங்கடற் பரப்பின் நிரும்பறந் தோயச்
சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடும்
துறைபுலம் பனைத்தே தோழி பண்டும்

உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன
பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாட் புண்ணைக்
கானலங் கொண்டகண் தந்த
காதல் நம்மொக நீங்கா மாறே.

(திணை - நெய்தல்: துறை : தலைவன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழி சொல்லி வரைவு கடாயது. இளநாகனார் பாடியது)

பொருள் நிலை :

தோழி, கொண்கன் பண்டு தந்த காதல், நம்மொடு நீங்காமாதே, துறையானது (யாழ் நோக்குதற்கு) புலம்பு உடையது.

பொருள் :

வீட்டின் கண் வாழும் இயல்புடையது ஊர்க்குருவி; அதன் வெண்ணிறமான முட்டையின் மேற்பகுதி உடைந்து மஞ்சட்கரு தெரிவது போன்ற தோற்றம் கொண்டது; அரும்புகள் மலர்ந்த புன்னைமலர்கள், அம்மலர்கள் நிறைந்த கரிய அடிமரம் கொண்ட புன்னைகள் நிறைந்த நெய்தல் நிலச்சோலையை உடையவன் நெய்தல் நிலத்தலைவன். அவன் முன்னர் இயற்கைப் புச்சிக் காலம் தொடக்கம் தந்த காதலானது எம்மை விட்டு நீங்கவில்லை. ஆதலால்; நிகழ்வதைக் கூறுவேன் குற்றமற்ற நீல மணி போன்றது ஆகாயம். அங்கே உலகத்தவர் வணங்கும் தகுதியுடைய முனிவர் ஏழுவரின் குறியீடாக ஏழு விண் மீன்கள் - சப்தரிஷி மண்டலம் - உள. அவற்றின் தோற்றம் போல பெரிய நீலக் கடற்பரப்பிலே, கரிய முதுகு நவையுப் படி நீரோடும் சிறிய எளிய நீர்க் காக்கைகள் காணப்படுகின்றன. அவை ஆணும் பெண்ணுமாக நீர் குடைந்தாடுகின்றன. முன்னரே பழக்கப்பட்ட அந்தநீர்த்துறை இப்போது யாம் தலைவனின்றி தமிழேயாய் நோக்குதற்கு இன்னாமை உடையதாக, ஆகாததாகத் தோன்றுகின்றது.

குறிப்பு :

சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லி வரைவு கடாயது என்பது தலைவியின் மனைக்கு அயலிலுள்ள ஒதுக்கிடத்திலே, தலைவன் வந்து நிறுநலையறிந்த தோழி, தலைவிக்கு உரைப்பாள் போல தலைவன் கேட்கும்படி தலைவனது இன்றியமையாமையையும் அதனாலே தாம் வருந்துவதையும் புலப்படுத்தி விரைந்த தலைவியை மணஞ்செய்யுமாறு கூறியது.

வானிலே வடபாலிலுள்ள துருவநட்சத்திரத்தைச் சூழ்ந்து வரும் ஏழு முனிவர்கள் எனக் கருதப்படும் ஏழு நட்சத்திரங்கள் கொண்ட கூட்டம் சப்தரிஷி மண்டலம்.

நெய்தல் நிலத்துப் புன்னை மரச்சோலையிலே - புன்னையங்
கானலிலே தலைவனும் தலைவியும் பண்டும் முயங்கியமையால்,
அந்த இடத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தே, தலைவன் தந்த காதல்
நினைவுவர, “புன்னையங்கானற் கொன்கன் தந்த காதல்” என
இடஞ்சுட்டிப் புலம்பத் தொடங்கினாள்.

தலைவனோடு ஆடி மகிழ்வதற்குரிய கடற்றுகையாதலால்,
அவன் இல்லாமையால் புலம்பு உடைத்தெனவும் துன்பம்
தந்ததெனவும் வருந்தினாள். தலைவன் மணஞ்செய்து கொண்டால்
வெளிப்படையாகக் கடலாடி மகிழ முடியுமென வரைவு கடாயதும்
ஆயிற்று.

“உள்ளுர்க்குரீஇக் கரு உடைத்தனன்” என்பது உவமையணி.
இப்பாடலில் இறைச்சிப் பொருள் உளது. இறைச்சிப் பொருள் என்பது
வெளிப்படையாகக் கூறப்படாததாய் உள்ள பொருள் ஒன்றினுள்ளே
கொள்வதோர் பொருள்.

இறைச்சிதானே பொருட் புறத்ததுவே”

(தொல் - பொருளியல் - 35)

சில நிகழ்வுகளினூடாக, தான் சொல்ல விரும்பும் பொருளைக்
குறிப்பாகப் புலப்படுத்தல், கடற்றுகையிலே நீர்க்காக்கை ஆணும்
பெண்ணுமாக நீராடுவது ஒரு நிகழ்வு; அதனூடாக தலைவன்
தலைவியை வரைந்துகொண்டிருந்தால் கடலாடி மகிழலாமே என
ஏக்க உணர்வோடு தன் கருத்தைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறாள்.

அரும்பதப் பொருள்:

மை - குற்றம், மாசு, மணிநிறம் - நீல மணி போன்ற
நிறம், விசம்பு - வானம், மரபு - தகுதி, எழுமீன் - ஏழு
நட்சத்திரம், சப்தரிஷி மண்டலம், இரும்புறம் - கரிய முதுகு,
சிறுவெண்காக்கை - நீர்க்காகம், கொண்கன் - நெய்தல் நிலத்
தலைவன், துறை - கடற்றுகை, புலம்பு - உடைத்து -
தனிமையுடையது - இன்னாமையுடையது.

381. “வேர்கிளர் மரஅத்து அந்தளிர்”

அருந்துயர் உழுத்தலின் உண்மை சான்மென
பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனு மல்லேன்
கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று இகுகரை
வேர்கிளர் மரஅத்து அந்தளிர் போல
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை

யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே ஓங்குசெலல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்ச மோடிச்சேண் விளங்க
தேர்வீக இருக்கை போல
மாரி இரீஇ மான்றன்றால் மழையே.

(திணை: முல்லை துறை: பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகள்
பருவ வரவின் கண் சொல்லியது. ஒளவையார் பாடியது)

பொருள் நிலை :

உ. தி. தன்புகழ் சேண் விளங்கத் தேர்வீக இருக்கை போல,
மார் இரீஇ மழை மான்றன்று; அதனால் பெரும் பிறிது இன்மையின்
இலேனும் அல்லேன் அந்தளிர்போல் நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு
இடும்பை யாங்கனம் தாங்குவென்.

பொருள்:

தலையசைத்துக் கம்பீரமாக நடந்து செல்லும் கொடிய
களிற்றுப் படையையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைப் படையையும்
உடைய அஞ்சி என்னும் மன்னன், அன்புள்ளத்தோடு ஆராய்ந்து,
தன்புகழ் நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்குமாறு இரவலர்க்குத் தேர்களைப்
பரிசளிக்க இருக்கும் நாளோலக்கம் போல, முகில் மழை
பெய்யத்தொடங்கி, விடாது ஒரு சீராகப் பெய்கின்றது. “இப்பருவ
காலத்தில் வருவோம்” என்று கூறிய தலைவர் இன்னும் வரவில்லை.
அதனால் தாங்குதற்குரிய துன்பத்தால் வருந்தி, நான் உயிர் விடுதலே
பொருந்தும், இறந்தொழிந்தால் நான் அவர் மீது அன்புடையேன்
என்பது உண்மையாகும். அவ்வாறு இறந்தொழியாமையினால்
அன்பிலேன் அல்லேனோ? கரையை மோதிப் பாய்ந்து செல்லும்
காட்டாற்றின் இடிந்த கரையிலே, வேர்கள் வெளிப்படப் பாறிக்கிடக்கும்

அரச மரத்தின் அழகிய இளந்தளிர் போல நடுங்கும் உள்ளத்தோடு இப்பிரிவுத் துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன்?

குறிப்பு :

பிரிவிடை ஆற்றாளாய தலைமகள் பருவவரவின் கண் சொல்லியது என்பது மழைக்காலம் வருவதற்கு முன் மீள்வதாகத் தலை மகன் கூறிப் பொருள் தேடற்பொருட்டுத் தலைமகளைப் பிரிந்துசென்று மழைக்காலம் வந்தபின்னரும், அவன் மீண்டு வராமை கண்டு தலைமகள் தன் நெஞ்சத்தோடு கூறி வருந்தினாள்.

ஈர நெஞ்சமொடு அரிய நெல்லிக் கனியை ஓளவைக்கீந்த அஞ்சியின் வேறொரு வகைக் கொடைத் திறத்தை மாரி மழைக்கு உவமையாக்கி அவனை நினைவு கூருகிறார் ஓளவையார். இவ்வுவமையில் பயன் கருதாமையும் ஒரு சீராந்தன்மையும் பொதுமைகளாம். இதுவும் “வேர்கிளர்..... அந்தளிர் போல” என்பதும் உவமையணி.

சாலும் என்பது சான்ம் என நின்றது. சான்ம் என்பதில் வந்த மகரம், மகரக் குறுக்கம். நாளோலக்கம் என்பது அரசன் தன் பரிசனர் சூழ முறைசெய்தற்காக நாள்தோறும் அரியணையில் அமர்ந்திருத்தல்.

அகும்பதப் பொருள் :

உழுத்தல் - துன்புற்று வருந்தல், சான்ம் (சாலும்) - பொருந்தும், பெரும்பிறிது - சாக்காடு - இறப்பு, இலேனும் அல்லேன் (அன்பு) இல்லேன் அல்லேனோ, பொருது - (கரையை) மோதி, இழிதரும் - ஓடுகின்ற, பாய்கின்ற, கானயாறு - காட்டாறு, இகுகரை - இடிந்த கரை, வேர்கிளர் - வேர்கள் தெரிகின்ற, மராஅத்து - மரத்து - அரசமரத்தின், நடுங்கல்ஆனா - நடுங்குதல் நீங்காத, ஒங்குசெலல் - தலையசைத்துக் கம்பீரமாக நடக்கும், பகட்டுயானை - ஆண்பானை - களிறு, நெடுமான் - விரைந்து செல்லும் குதிரை, ஈரநெஞ்சம் - அன்புள்ளம், ஓடி - ஆராய்ந்து, சேண் - நீண்டகாலம், தேர்வீச - தேர்களைப் பரிசு கொடுக்கும், இருக்கை - நாளோலக்கம், மாரி - மேகம், இரீஇ - பெய்யத் தொடங்கி, மழை மான்றன்று - மழை ஒரு தன்மைக்கா பெய்தது.

3. குறுந்தொகை

நான்கடிச் சிறுமையும் எட்டடிப் பெருமையும் உடைய நானூறு செய்யுட்களின் தொகுதியாதலின் குறுந்தொகை என்னும் பெயர்பெற்றது. நற்றிணை, அகநானூறு. கலித்தொகை என்பன போல இதுவும் அகஞ்சார்ந்த அன்பின் ஐந்திணைப் பொருள்களைப் பல பல துறைகளில் வெளிப்படுத்துவது.

இந்நூற்கணுள்ள செய்யுள்களைப் பாடிய நல்லிசைப் புலவர்கள் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பெருந்தேவனான விலக்கி இரு நூற்றைவர் ஆவர் எனப் பழைய குறிப்பொன்று உணர்த்துகிறது.

அதீத கற்பனைக் கலப்பின்றி, உலகியலோடொட்டிய யதார்த்த நிலையினை உணர்த்துவது உலகியல் நெறியோடு நாடக வழக்கினையும் இணைத்துப் புலனெறி வழக்காகக் காட்டுவது; சொற்செறிவும் பொருள் நுணுக்கமும் உடையதாய் உவமை நலங்கொண்டு விளங்குவது.

2. நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பீ
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழிஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ யறியும் பூவே

திணை, குறிஞ்சி, துறை: இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழி, தலைமைகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமைகள், நாணின் நீங்குதற்பொருட்டு, மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின் அவள் மாட்டுநிகழ்த்திக்கூடி தனது அன்பு தோன்ற நலம் பாராட்டியது இறையனார் பாடியது.

பொருள் :

பலபல பூக்களிலுள்ள பூந்தாதுக்களை ஆராய்ந்து உண்ணும் வாழ்க்கையினையும் அழகிய இறகுகளையும் உடைய வண்டே, நான் விரும்பியதை அறிந்து முகமன் கூறாமல், நீ உண்மையாக

அறிந்த செய்தியைக் கூறுவாயாக, ஏழ் பிறப்பும் என்னோடு பழகிய பண்பட்ட அன்பினையும் மயில்போன்ற சாயலினையும் நெருங்கிய பல்லொழுங்கினையுமுடைய இவளது கூந்தல் போன்று உன்னால் அறியப்பட்ட மலர்களில் நறுமணம் மிக்க ஏதாவது உண்டா? சொல்லுவாயாக.

குறிப்பு :

தலைவன் தலைவியின் கூந்தலில் உறையும் வண்டினை விளித்து “வண்டே, நீ மலர்தோறும் ஆராய்ந்து நல்ல மணமுள்ள மலர்த்தாதுக்களை உண்ணும் வாழ்க்கையுடையாய். நீ அறியும் பூக்களிலே இவள் கூந்தலின் மணத்தைக் காட்டிலும் மணம் மிக்க பூவை அறிவாயா?” என வினாவி தலைவி கூந்தலின் இயற்கை மணத்தை வியந்து நலம் பாராட்டுகிறாள்.

காமம் செப்புதல் - வினாவிற்கு நேரிய விடை கூறாது, வினாவுவார் மகிழுமாறு அவர் விரும்புவதறிந்து கூறுதல். கண்டது-வாய்மை உண்மையாக அறியப்பட்டது. பண்டு எவ்வகையினும் ஒரு வரை ஒருவர் அறியாதிருந்தும் நம் அன்புடைய நெஞ்சம் செம்புலப்பெயல் நீர் போலக் கலத்தலின், இவ்வன்பு பற்பல பிறப்புக்களில் பயின்று நீங்க முடியாத உழுவலன்பு என தலைவிக்கு உணர்த்துவானாய் “பயிலியது கெழிஇய நட்பு” என்றான். சாயல் - மென்மை: அது மனனுணர்ச்சிக்குப் புலனாக மாதர் அழகிற் கிடப்பது. தான் நோக்குங்கால் அவள் நிலம் நோக்கி மெல்ல நக்க போது அவள் பல்லழகைக் கண்டானா தலின் “செறிஎயிறு” என்றான். அரிவை என்பது பருவப் பெயராகாது. இவள் என்னும் சுட்டுப் பொருளில் வந்தது.

இப்பாடல், சிவபெருமான் “நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி” தருமி என்னும் அந்தணன் பொருட்டுப் பாடியது என்றும் கூறுவர்.

அரும்பதப் பொருள் :

கொங்கு - பூந்தாது, தேர் - ஆராய்கின்ற, அம் சிறைத்தும்பி - அழகிய சிறுகுகளையுடைய வண்டு, காமம் - விருப்பம், கண்டது - உண்மையாக அறிந்தது, மொழி - சொல்லுவாய், பயிலியது கெழிஇய - நன்கு பழகிப் பண்பட்ட, நட்பு - அன்பு, மயில் இயல் - மயில் போன்ற சாயல் செறி எயிறு - நெருங்கிய பல் வரிசை, அரிவை - பெண், நறியவும் - நறுமணம் மிக்கது.

40. யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே.

(திணை: குறிஞ்சி, துறை - இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின்னர், 'பிரிவர்.' எனக் கருதி அஞ்சிய தலைவி குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு தலைவன் கூறியது. செம்புலப்பெயனீரார் பாடியது)

பொருள் :

தலைவன் தலைவியை நோக்கி, “என் தாயும் உன்தாயும் ஒருவர்க்கொருவர் என்ன உறவுடையர் ஆவர், என் தந்தையும் உன் தந்தையும் எந்த முறையுடைய உறவினர் ஆவர்? யானும் நீயும் இப்போது அறிந்தோமேயல்லாது முன்பு எவ்வாற்றால் ஒருவரையொருவர் அறிந்துள்ளோம். இம் மூவகையாலும் தொடர்பில்லோம். ஆகவும் செந்நிலத்திற் பெய்யப்பட்ட மழை அந்நிலத்தோடே ஒன்றாகக் கலந்தாற் போன்று அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமாகவே கலந்து ஒன்றுபட்டன. எனவே இந்த உறவு ஊழால் நிகழ்ந்தது. ஆகலின் யாம் பிரிவோமல்லோம்” என்று தேற்றினான்.

குறிப்பு :

உறவென்பது தாய் மரபு பற்றியும், தந்தை மரபு பற்றியுமே வருவது அவ்விரு மரபாலும் யாம் தொடர்புடையோமல்லோம் என்ற வாறு உறவினர் ஆகாவிடத்து நட்பாலும் தொடர்புண்டாகலாம் அதுவும் இல்லை என்பான் “யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்” என்றான். இவ்வாறு இருவகைத் தொடர்பும் இல்லையாகவும் நம் நெஞ்சங்கள் இயல்பாகவே அன்புடையன ஆனமைக்குப் பிறவி தோறும் பயின்று வந்த உழுவலன்பே காரணம் என்பான் “அன்புடைநெஞ்சம்” என்றான். வானத்தின்கண் நெகிழ்ச்சி, தண்மை முதலிய தன்மைத் தாய் நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தபோது தன் தன்மையில் திரிந்து நிறம், கவை முதலிய நிலத்தின் தன்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. நிலமும் தன்தன்மையில் திரிந்து நீரின் தன்மையைப் பெறுகிறது. நீரும் நிலமும் போல் இருவர் நெஞ்சமும் அவ்வத் தன்மை திரிந்து

ஒன்றன் தன்மையை ஒன்றேற்றுக் கலந்தன என “செம்புலப்பெயனீர் போல” என்னும் இவ்வுமையை விரித்துணர்க.

“செம்புலப் பெயனீர்” என்ற அழகிய இனிய பொருட் செறிவுடைய தொடரை இயற்றிய அருமை பற்றி இதனைப் பாடிய புலவர், செம்புலப் பெயனீரார் எனப்பட்டார்.

அரும்பதப்பொருள்.

யாய் - என் தாய், ஞாய் - உன் தாய், யார் ஆகியர் என்ன உறவுடையார், எந்தை - எந்தந்தை, நுந்தை - உன்தந்தை, கேளீர் - உறவினர், செம்புலம் - சிவந்த நிலம், பெயல் - மழை.

4. கலித்தொகை

தமிழ் இலக்கியச் செழுமைக்குஞ் செம்மைக்குஞ் சான்றாய் விளங்கும் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஆறாவதாய் அமைவது கலித்தொகை. இது கலி என்னும் யாப்பமைதி கொண்ட பாவால் ஆக்கப்பட்ட 150 பாடல்கள் கொண்டு அமைந்த தொகுதியாதலிற் அப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

கலிப்பா யாப்பு, இசையோடு கூட்டிப் பாடப்படுவதற்கு உவப்பானதாய் அமைவதோடு, அகத்திணைப் பொருள்களை அழகுபடப் புனைந்துரைப்பதற்கும் மிக ஏற்புடையது. இது அன்பின் ஐந்திணைகளான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐம்பெரும் பிரிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. மதுரையாசிரியர் நல்லத்துவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்தோடு இந்நூல் ஆரம்பம் ஆகின்றது. அடுத்து வருவனவாகிய 35 பாடல்கள் கொண்ட பாலையைச் சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவும் 29 பாடல்கள் கொண்ட குறிஞ்சியைத் தொல்லாசிரியர் கபிலரும் 35 பாடல்கள் கொண்ட மருதத்தை மதுரை மருதனிள நாகனாரும் 17 பாடல்கள் கொண்ட முல்லையைச் சோழன் நல்லுருத்திரனும் 33 பாடல்கள் கொண்ட நெய்தலைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய மதுரையாசிரியர் நல்லத்துவனாரும் பாடியுள்ளனர்.

கலித்தொகை தமிழிலக்கணப் பெருநூல்களிற் கூறப்படும் அகப்பொருட் பகுதிக்குத் தனிச் சிறப்புடைய இலக்கியமாகத்

திகழ்வது. இசையோடு கூட்டிப் பாடப்படும் பண்பினையுடைய ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகையால் அமைவது. தலைவன், தலைவி, தோழி முதலியோர் ஒருவரோடொருவர் உரையாடும் பாங்கில் நாடகப் பண்புகள் பல விரவிக் காணப்படுவது. சொற்களையும் பொருட் சுவையும் அணி நலன்களும் மிக்குடைய தாய்க் கற்போர் உள்ளங்களைக் கவர்வது. இக்காரணங்களினால் இது “கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலித்தொகை” எனப் போற்றப் படுகின்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் நான்கு உறுப்புக்கள் கொண்ட ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வகையால் பெரும்பான்மையும் அமைந்துள்ளன. தரவு என்பது முதலிலே தரப்படுவது; தாழிசை என்பது தரவினை அடுத்து ஒரு பொருள் மேல் மூன்று அடுக்கி வரும் இடைநிலைப் பாட்டு; தனிச்சொல் என்பது தாழிசைக்குப் பின் பெரும்பாலும் “எனவாங்கு” என வரும் சொல்; சுரிதகம் என்பது தாழிசைப் பொருளுக்கு முடிவு காட்டி இறுதியில் வருவது.

குறிஞ்சி

58. இறையே தவறுடையான்

ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள் நீர்க்காற்
கொழுநிழல் ஞாழல் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடுதாழ வகன்மதி
தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்தது.

5

ஈங்கே வருவா ளிவள்யார்கொல்; ஆங்கேயோர்
வல்லவன் தைஇய பாவைகொல்; நல்லார்
உறுப்பெலாம் கொண்டியற்றி யாழ்கொல்; வெறுப்பினால்
வேற்றருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொல்; ஆண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல்; கொடியியற்

10

பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்தாள்; ஈங்கிதோர்
நல் கூர்ந்தார் செல்வ மகள்;
இவளைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் தகைத்து
நல்லாய் கேள்

ஆய்தாவி யனமென அணிமயிற் பெடையெனத்
தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்
மாதர்கொள் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறாஉ மென்பதை அறிதியோ அறியாயோ

15

நுணங்கமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென அமைந்தநின் தடமென்தோள்
வணங்கிறை வாலெயிற்றந் நல்லாய் நிற்கண்டார்க்
கணங்காகு மென்பதை அறிதியோ அறியாயோ

20

முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையென
பெயல்துளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை
மயிர் வார்த்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டார்
உயிர்வாங்கு மென்பதை உணர்தியோ உணராயோ

25

என வாங்கு
பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வம் நீயறியாய்
யாதொன்றும் வாய்வாளா திறந்தீவாய் கேளினி
நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்

30

நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
இறையே தவறுடை யான்.

(இது “காமஞ் சாலா இளமையோள் வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை யெய்தி
நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறந்தூற்
தன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிப் புணர்ந்து
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லியின் புறுதல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே”

என்பதனாலே தருக்கிச் சொல்லிச் சொல்லெதிர் பெறான்
இன்புற்றது.)

ஊர்க்கால்..... செல்வமகள் (1-12வரி)

பொருள் முடிவு :

சுவல்மிசைத்தாழ, முகனமாந்து, வருவாளிவள் யார் கொல்? நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்.

பொருள் :

ஊரின் கண்ணே வளர்ந்ததொரு இளமரச் சோலை; அங்கே நீர் பாயும் வாய்க்கால்; அதனருகே செழித்து வளர்ந்து நிழல் தரும் ஞாழல் மரம் (புலிநகக் கொன்றை). அதன் முதிர்ந்த பூங்கொத்துக் களைப் பறித்து, பூவும் மயிரும் தம்முள் மயங்கும்படி சூடியுள்ளாள். வாரி முடித்த ஒன்று சேர்ந்த அவள் கூந்தலின் கன்னப்பகுதி சிறிது கலைந்து தோளிலே மகரந்தத்தோடு வீழ்ந்திருக்கின்றது. பூரண சந்திரன் பால் நிலவைப் பரக்க விட்டாற் போன்று அவள் முகம் ஒளிர்கின்றது. இவ்வாறாக யான் நிற்கும் இவ்விடத்தே வருகின்றவள் யாரோ? கொல்லிமலையிலே வல்லவனாற் செதுக்கப்பட்ட பாவையோ இவள்? அல்லது நல்ல மகளிர்க்குரிய அழகுமிக்க உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றாகத் திரட்டப்பட்டு, பிரமணாற் படைக்கப்பட்ட ஒருத்தியோ? அல்லது ஆடவர் மீதுள்ள வெறுப்பாலே, அவர்கள் உயிரை வாங்குவதற்காக வரும் யமன் போல, யாரென அறியாதபடி தன்னை மறந்து, கண்ணவடிவு கொண்டுவந்த யமனோ? இவளைக் காத்து வளர்த்தவர்கள், இப்போது காக்காதவர்களாய் வெளியே புறப்பட விடுதல் கொடியது. இவள் நிலையை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது. இவள் கொடி போன்று நுடங்கும் இடையையுடையாள்; எண்கோவை யாகிய மேகலை அணிந்துள்ளாள்; பூவேலைப்பாடுடைய பட்டாடை அணிந்துள்ளாள். இவ்வாறமைதலினாலே, இவள் இவ்வூரிலே, பிள்ளையில்லாமை யால் வறுமையடைந்து, பின்னர் அவர்கள் பெற்றெடுத்த செல்வமகள் ஆவாள்.

அரும்பதப்பொருள் :

ஊர்க்கால் - ஊரிடத்தில், நிவந்த - வளர்ந்த, பொதும்பர் - இளமரச்சோலை, நீர்க்கால் - நீரோடும் வாய்க்கால், கொழுநிழல் - செழித்த நிழல், ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, முதிர் இணர் - முதிர்ந்த பூங்கொத்து, கமுக - மயங்க, கமுக முடித்து - பூவும் மயிரும் தம்முள் மயங்க முடித்து, கூழை - மயிர், கண்டல் - ஒன்று சேர்த்தல், வாரி முடித்ததால் ஒன்றுகூடிய மயிர், சுவல் - தோள், சுவல்மிசை தாதொடு தாழ - தோளிலே மகரந்தத்தோடு சிறிது சரிந்துவிழ, அகன்மதி - பூரணசந்திரன், தீங்கதீர் - இனியஒளி.

முகன் அமர்ந்து - முகம் ஒளி பொருந்தி, ஆங்கே - கொல்லி
 மலையிலே, வல்லவன் தைஇய - வல்லவனாற் செய்யப்பட்ட,
 நல்லார் - நல்ல மகளிருடைய, இயற்றியாள் கொல் - பிரமனாற்
 செய்யப்பட்டவளோ, கூற்று - யமன், வெறுப்பினால் - ஆடவர்
 மீதுள்ள வெறுப்பினால், வேண்டுவடிவம் கொண்டது ஓர் கூற்று
 - தன்னைக் கூற்றும் என்று அறியாதபடி மறைத்துப் பெண்வடிவு
 கொண்டு வந்ததோர் கூற்றமோ, ஆண்டார் - இவளைக் காத்து
 வளர்த்தவர்கள், காவார் விடுதல் - இப்போது காக்காதவர்களாய்
 வெளியே விடுதல், கடிது - கொடியது, கொடியியல் - கொடி
 போல அசையும் இயல்பு, பல்கலை - மேகலை, சில் பூ கலிங்கம்
 - சிலபூத்தொழிலுடைய ஆடை, ஈங்கு - இவ்வூரில், நல்கூர்ந்தார்
 - பிள்ளையில்லாமல் வறுமைப்பட்டவர்களின் செல்வமகள்.

13. “இவளைச் சொல்லாடி.....தகைத்து”

பொருள் நிலை :

இவளைத் தகைத்துச் சொல்லாடிக் காண்பேன்.

பொருள்:

இனி இவளைப்போகவிடாமல் தடுத்து உரையாடிப் பார்ப்பேன்.

அரும்பதப்பொருள்:

சொல்லாடல் - உரையாடுதல், தகைத்து - தடுத்து.

‘நல்லாய்..... அறியாயோ’ (14-17)

பொருள் நிலை:

நல்லாய், மடநல்லாய், அனமென, மயிற்பெடையென,
 புறவெனத்துதைந்த எழில் நடையுடைய நிற்கண்டார் பேதுறும்
 அறிதியோ.

பொருள் நிலை :

இளமையான நல்லவளே, மான் போன்ற மருட்சி கொண்டு
 கண்டார் காதல்கொள்வதற்குக் காரணமான கண்களையும்
 இளமையையும் உடைய நல்லவளே, குட்டுமயிர் உடைய அன்னம்
 போன்ற நடையுடையாய், அழகிய பெண்மயில் போன்ற

சாயலுடையாய், குறுணிக் கற்களையுண்ணும் புறாவினைப் போன்ற
மடப்பதையுடையாய். இவ்வாறு எல்லா நலன்களும் பொருந்திய
உன் எழில், உன்னைக் கண்டவர்களை மயக்கம் செய்யும் என்பதை
நீ அறிவாயா? அல்லது அறியமாட்டாயா?

அரும்பதப்பொருள்:

மாதர் - காதல், மான்நோக்கு - மான்போன்ற மருண்ட
பார்வை, மடம் - இளமை, ஆய்தாவி - சூட்டுமயிர், தாது -
சிறுகல், உணம் புறா - உண்ணும் புறா, துதைந்த - ஒன்று
சேர்ந்த, நிற் கண்டார் - உன்னைக் கண்டவர்கள், பேதுஉறும் -
மயக்கமடையச்செய்யும், அறிதியோ - அறிவாயோ,

“நுணங்கமைந்த ..... அறியாயோ” (18-21)

பொருள்நிலை:

வணங்கு இறை வால் எயிற்று நல்லாய், அமைத்திரளென,
அணையென, புணையென அமைந்த தோளுடைய நிற்கண்டார்க்கு
அணங்காகும் அறியாயோ.

பொருள்:

வளைந்த அழகிய முன் கையையும், வெண் பற்களையுமுடைய
நல்லவளே, நிறத்தாலும் திரட்சியாலும் நுணுக்கமான அழகிய
முங்கிலைப்போன்றன உனது தோள்கள் நுண்ணிய துகிலுடைய
மென்மையான அணைபோன்ற உன்தோள்கள் காமக் கடலைக்
கடப்பதற்குத் தெப்பமாக அமைவதால், கடலைக் கடக்கும் முங்கிலால்
அமைந்த தெப்பம் போன்றன உன் தோள்கள் இவ்வாறான அழகும்
பெருமையும் பொருந்திய தோள்கள் உடைய உன்னைக் கண்டவர்கள்
வருந்துவர் என்பதை நீ அறிவாயா? அல்லது அறிய மாட்டாயா?

அரும்பதப்பொருள்:

நுணங்கு - நுண்மை நிறம், திரட்சி என்பவற்றாலான அழகு
நுண்மை, அமை - முங்கில், நுண் இழை - நுண்ணிய துகில்,
புணை - தெப்பம், தோணி, தடமென்தோள் - விசாலமான
மென்மையான தோள்கள், இறை - முன்கை, வணங்கு இறை -
வளைந்த முன்கை, வால் எயிறு - வெண்மையான பல், அணங்கு
- துன்பம்.

“முதிர்கோங்கின் ..... உணராயோ” (22-25)

பொருள் நிலை:

மயிர்வார்த்த வரிமுன்கை மடநல்லாய், முகையென, குரும்பையென, முகிழெனப் பெருத்த இளமுலையுடைய நிற்கண்டார் உயிர் வாங்கும் உணராயோ?

பொருள்:

நேரிதான மயிர் வரிகளையுடைய முன்கையையும் இளமையை யும் கொண்ட நல்லவளே நினது முலைகள் முற்றிய கோங்க மரத்தினது இளைய முலைகள் போன்றன: அடிபெருத்துக் கண்ணுக்குத் தெரியும் படியாகப் பருத்த தென்னங்குரும்பை போன்றன. மழைத்துளியாலுண்டான நீர்க்குமிழி போன்றன. இவ்வாறு பெருத்த நினது இளமுலைகள், நினைக்க கண்டவர்களுடைய உயிரை வாங்கிக்கொள்ளும் என்பதை நீ உணர்வாயா? அல்லது உணரமாடாயா?

அரும்பதப்பொருள் :

முகை - பூ மொட்டு. அடிவரைந்து - அடிப்பாகந்திரண்டு, பெயல் - மழை, முகிழ் - குமிழி, மயிர்வார்த்த - மயிர்செறிந்த. “என வாங்கு” (26)

பொருள் :

என்று யான் கூற.

“பேதுற்றாய்..... தவறுடையான்” (27-33)

பொருள் நிலை :

வாய்வாளா இறந்தீவாய், கேள் நீயும் தவறிலை நுமருந்தவறிலர் இறையே தவறுடையான்.

பொருள் :

மயக்கமுற்றவர்கள் போலப் பிறருடைய வருத்தத்தை அறியாதவளாய், யாதொன்றும் பேசாது போகின்றவளே, இப்போது யான் கூறுவனவற்றைக் கேள். நீயும் குற்றமுடையவல்லை நினைவீட்டின் புறத்தே செல்லவிட்ட நினது சுற்றத்தினரும் தவறுடையரல்லர். அவ்வாறாயின் குற்றமுடையான் யாவன்? மதங்கொண்டு நிறையழிந்த கொல்குணமுடைய யானையை நீர் அருந்த விடுமிடத்து,

அதன்முன்னே பறையறைந்து செல்லல் வேண்டுமென, அரசன் பணிப்பான் அதுபோல உன்னையும் வெளியே ஸூர்ப்படவிடும்போது பறையாற்றியே செல்லவிட வேண்டும் எனப் பணிப்புரை கூறாத இறைவனே தவறுடையவன்.

அரும்பதப்பொருள்:

பேதுற்றாய் - மயக்கமடைந்தாய், எவ்வம் - துன்பம், கேளினி - கேள், போதரவிட்ட - போகவிட்ட, புறங்கடை - வீட்டுக்கு வெளியே, நுமர் - உனது கூற்றத்தவர், நிறையழி - சமநிலையழிந்த - மதங்கொண்ட, இறை - அரசன்.

குறிப்பு :

கைக்கிளை என்பது காமக் குறிப்பிற்குப் பொருத்தமில்லாத இளமைப் பருவத்தாள் ஒருத்தியிடம் தலைவன் கொள்ளும் காதல், இதனை “ஒருதலைக்காமம்” என்பர்.

காமக் குறிப்பிற்குப் பொருத்தமில்லாத இளமைப் பருவத்தாள் ஒருத்தியைக் கண்ட தலைவன் காமமுற்று, அதனால் துன்புற்று, அவள் யாரோ என ஐயுற்றுப் பின்னர் தெளிந்து, அவளைப் பலவாறு புகழ்ந்து, சொல்லெதிர் பெறானாய் தன் நெஞ்சோடு கூறிய கைக்கிளையின் பாற்படும் இப்பாடல்.

ஞாழல் மலரைத் தலைநிறையச் சூடி, சீவிமுடித்த தலைமயிரில் ஒருபகுதி தோளிலே சரிய, ஒளிபெற்ற முகத்தோடு இங்கு வருபவள் யாரோ? அவள் பாவையோ, பெண்களின் நல்லுறுப்பெல்லாங்கொண்டு பிரமனாற் படைக்கப்பட்டவளோ? பெண்வடிவு கொண்ட கூற்றமோ? என்று தலைமகளைக் கண்ட தலைமகன் ஐயுற்றான்.

பின்னர் நுடங்கும் இடையோடு மேகலையும் பட்டாடையும் அணிந்திருப்பதனால், அவள் அவ்வூரிலுள்ள ஒரு செல்வரின் மகள் என்று துணிந்தான்.

பின்னர், அவளோடு உரையாட விரும்பி, அவளை விளித்து, அவளது நடை, சாயல், இளமை என்பனவும் தோளும் முலையும் கண்டாரை வருத்தும் என்பதை அவள் அறிவாளோ என வினவி அவள் அழகைப் புகழ்ந்து, பலவாறு நலம் பாராட்டினான்.

பின்னர் சொல்லெதிர் பெறானாய், அவளும் குற்றமில்லாத
வள் அவளை வெளியே செல்லவிட்ட உறவினரும் குற்றமில்லாத
வர் அரசனே தவறுடையவன் எனக் கைக்கிளை யாகிய ஒருதலைக்
காமவுணர்வு மிகுதிப்பட்டனவாய்த் தன் நெஞ்சோடு கூறினான்.

“நிறையழி கொல்யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு” என்னும்
உவமையும் ‘இவளைக் காவார் விடுதல் கடிது’ என்னுந் தொடரும்
தலைமகளின் மதர்த்த பருவ எழிலையும் அதனாற் கவரப்பட்ட
தலைமகளின் மனநிலையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

மதங்கொண்ட யானையை நீர்த்துறைக்கு விடும்போது
பறையறைந்து எச்சரிக்கை செய்வான் அரசன். அன்றேல் பலர்
யானையால் உயிரிழக்க நேரிடும். எழில்நலங்கொண்ட தலைமகளும்
வீட்டினின்றும் வெளியே புறப்படும்போதும் அவ்வாறே பறையறைந்து
எச்சரித்தல் வேண்டும். அன்றேல் தலைமகன் போன்ற காளையர்
பலர் கருத்தழிந்து மயங்குவர். இத்திறத்தால் நீர்க்குவிட்ட நிறையழி
கொல்யானை தலைமகளுக்கு உவமம் ஆயிற்று.

இப்பாடலிற் பெரும்பான்மையும் தொகைமொழிகள் இடம்
பெற்றுச் சொற் சுருக்கமும் பொருளாழமும் பெற்று விளங்குவதைக்
காணமுடியும். கொழுநிழல், முதிரினர், அகன்மதி முதலிய
வினைத்தொகையும் தீங்கதிர். பல்கலை, சில்பு முதலிய
பண் புத் தொகையும் கொடியியல் வாலெயிறு முதலிய
உவமைத்தொகையும் இடம் பெறுகின்றன. ஊர்க்கால் என்பதில்
கால் என்பது ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருளுருபு.

நெய்தல்:

133. “தீம்பாலுண்பவர் கோள்கலம் வரைதல்”

மாமலர் முண்டகத் தில்லையோ டொருங்குடன்
கான லணிந்த உயர்மணல் எக்கர்மேல்
சீரமிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த
நீர்மலி கரகம்போல் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப்
பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள் 5

ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்
 போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
 பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்
 அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறா அமை
 அறிவெனப் படுவது பேதைபர் சொல் நோன்றல் 10

செறிவெனப் படுவது கூறியது மாறா அமை
 நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை
 முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வெளவல்
 பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
 ஆங்கதை யறிந்தனி ராயினென் தோழி 15

நன்னுதல் நலனுண்டு துறத்தல் கொண்க
 தீம்பா லுண்பவர் கொள்கலம் வரைதல்
 நின்றலை வருந்தியாள் துயரம்
 சென்றனை களைமோ பூண்கநின் தேரே.

(மதுரையாசிரியர் நல்லத்துவனார் பாடியது. தலைவன்
 தெருளானாகத் தெருட்டி வரைவு கடாயது தோழியாலே
 தலைவனுக்குக் கூறப்பட்டது.)

பொருள் நிலை :

துறைவ, ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு, செறிவு,
 நிறை, முறை, பொறை எனப்படுவன அறிந்தனையாயின், என் தோழி
 நலனுண்டுதுறத்தல், கொள்கலம் வரைதல் வருந்தியாள் துயரம்
 களைமோ.

பொருள் :

கரிய நீல மலருள்ள நீர்முள்ளி. தில்லை என்னும் நெய்தல்
 நில மரத்தோடு கலந்து விளங்குவது நெய்தல் நிலச்சோலை. அங்கே
 அலையலையாய் அமைந்த மணல் உண்டு. அந்த மணலிலே
 காற்றால் மேலும் உயர்ந்த மணல் மேட்டிலே நெளிந்து வளைந்த
 தாழைமரம் உண்டு. அதன் பழங்கள் புகழ் மிகுந்த தக்கணாமூர்த்தி
 ஆலமரத்தின் கீழ் இருப்பதற்கு முன்னர், அந்த மரத்திலே
 தூக்கிவைத்த நீர் நிறைந்த கமண்டலம் போல உள்ளன. அத்தகைய
 தாழையிலே பூ அலர்ந்து காண்ப படுவதைப்போலக் குருகினம்

(நாரைக்கூட்டம்) தங்கியுள்ளது. இவ்வாறான நெய்தல் நிலத்துக்குத் தலைவனே, யான் கூறுவனவற்றைக் கேள்.

இவ்வாழ்க்கை என்பது வறியவர்க்கு அவர்தம் துன்ப நீக்கத்துக்காக யாதாவது கொடுத்து, உதவிசெய்தல்; போற்றிக் காத்தல் என்பது தம்முடன் சேர்ந்தாரைப் பிரியாதிருத்தல்; மக்கட்பண்பு என்பது உலகத்துச் சான்றோர் ஒழுகிய ஒழுக்கம் அறிந்து ஒழுகுதல் அன்பு என்பது தமது கற்றத்தினர் கேடடையாது காத்தல்; அறிவு என்பது அறிவற்றவர் தம்மைப் பழித்துரைக்கும் சொற்களைப் பொறுத்தல்; ஒருவரோடொரு வருக்குள்ள உறவு என்பது தாம் கூறிய ஒன்றை மறுக்காதிருத்தல்; நிறை என்பது இரகசியமான ஒரு காரியத்தைப் பிறர் அறியாது காத்தல்; முறை - நீதி - என்பது எம்மவர் என்று இரங்காது அவர் செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டனை வழங்குதல்; பொறை என்பது பகைவரை வெல்லுவதற்கேற்ற காலம் வரும் வரை பொறுத்திருத்தல்.

இவ்வாறாய பற்பல அறங்களையும் நீர் அறிந்துள்ளீர். ஆயினும் ஒன்று கூறுவேன். நல்ல நெற்றியினையுடைய என் தோழியின் நலத்தைக் களவுக் காலத்தில் நன்கு அனுபவித்து, பின்னர் அவளைவிட்டு நீங்குதல் எது போன்றது அறிவீர்? இனிதாகிய பாலை உண்டு, அந்தப்பால் கொண்டிருந்த பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்துவிடுதல் போன்றதாகும். ஆக, உன்னை எண்ணி வருந்துகின்றவளாகிய தலைவியின் துன்பத்தை, நீ அவளை வரைந்து - மணஞ்செய்து நீக்குவாயாக. அவ்வாறு வரைந்து கோடற்காக உன் தேரிலே குதிரைகளைப் பூட்டுவாயாக - மனவுறுதி கொண்டு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்வாயாக.

குறிப்பு :

தலைவன் தெருளாதானைத் தெருட்டி வரைவு கடாயது என்பது தலைவன் களவொழுக்கத்தை விரும்பி, தலைவியை வரைந்து கொள்ளும் - மணந்து கொள்ளும் எண்ணம் இன்றிக் காலந்தாழ்த்திய போது, தோழி, தலைவி இறச்செறிக்கப்பட்ட - வீட்டை விட்டு வெளியேற முடியாத - நிலையையும் இரவுக் குறிக்கண் - குறித்த இடத்தில் இரவிலே தலைவியைச் சந்திக்கும் போது - உண்டாகும் இடர்களையும் பிறவற்றையும் குறிப்பாகத் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்தி அவனை மனந்தெளியச்செய்து விரைந்து அவனை

மணஞ்செய்யும்படி சொல்லியது. இப்பா லில் தலைவன் தலைவியை விரைந்து வரைந்துகொள்ள ஆயத்தனாதல் வேண்டும் என்பதை தலைவனுக்குத் தோழி குறிப்பாற் புலப்படுத்துகிறாள். இதுவே இப்பாடலின் தலைமைக் கருத்து.

இக்கருத்தைத் தோழி நுண்மதியோடும் நயத்தோடும் புலப்படுத்தும் பாங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. போற்றுதல், ஆற்றுதல், பண்பு, அன்பு முதலிய நல்லியல்புகள் அனைத்தையும் நன்கறிந்தவன் தலைவன் என அவனை வியந்து போற்றி, அவன் தலைவனாக விளங்கும் நெய்தல் நிலக்காட்சிகள் இரண்டின் மூலம் தலைவனின் இயல்பையும் தலைவியின் நிலையையும் குறிப்பாற் புலப்படுத்தித் தான் கொண்ட கருத்தைத் தெரிவிக்கிறாள்.

பாடலின் முதல் ஐந்து அடிகளும் உள்ளுறை உவமம் என்னும் அணி நலம் கொண்டவை.

உள்ளுறை உவமம் என்பது பொருள் அல்லது உவமேயம் உள்ளுறைந்து மறைந்து குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தி நிற்கும் நிலைகொண்ட உவமை அல்லது உவமானம். சாதாரண உவமைகளில் உவமையும் பொருளும் வெளிப்பட்டு நின்றலைக் காணலாம். உள்ளுறை உவமத்தில் உவமை வெளிப்பட்டு நிற்க, பொருள் தொக்கு வரும் மறைந்து வரும். வெளிப்படையாகக் கூற விரும்பாத ஒன்றைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துவதற்கு இவ்வணி நலம் வாய்ப்புடையது. “உள்ளுறுத் திதனோடொத்தூப் பொருள் முடிசென, உள்ளுறுத் திறுவதை உள்ளுறை உவமம்” (தொல் - அகத்திணை 48)

இப்பாட்டிலே தோழி தலைவனுடைய ஒழுகலாற்றினை வெளிப்படையாகக் கடிந்து கூறுதல் நாகரிகச் செயலாகாமை யால், அவனுடைய நாட்டிற் காணப்படும் இயற்கைக் காட்சிகளை இரு உவமைகளாகப் புனைந்து தன் கருத்தை வெளிப் படுத்துகிறாள்.

இப்பாடலில் இரு உள்ளுறை உவமங்கள் உள. (1) “மாமலர் முண்டகத் தில்லையோ டொருங்குடன் கானல்” - “நெய்தல் நிலச்சோலையாகிய கானல்”, நெய்தல் நிலச் சோலையாகிய கானல்” - நெய்தல் நிலச் சோலையாகிய கானல். முள்ளுடை முண்டகமும் கொடிய தில்லையும் சூழ்ந்துள்ளது. இந்த உவமையில், கானல்

என்பது தலைவிமையும் முண்டகம், தில்லை என்பன சூழ்ந்திருத்தல். களவொழுக்கம் வெளிப்பட்டு அயற்பெண்கள் தலைவிமேல் அலர் - பழி தூற்றுதலையும் குறிக்கின்றன. (2) “முடத்தாழைப்பூ மலர்ந்தவை போலப் புள்ளல்கும் துறைவ” வெண்ணிறமான தாழம் பூப்போன்ற குருகுகள் - நாரைகள் தாழையில் தங்கும் நெய்தல் நிலத்தலைவன் என்பது உவமைத்தொடர். இதில் நாரை தலைவனைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. நாரை வெளித் தோற்றத்தில் வெண்மையான தாழம் பூப் போல அழகாய் இருக்கிறது. ஆனால் அதன் செயலோ மீன் முதலிய உயிர்களைக் கொலை செய்வதாய் அமைகிறது. தலைவனும் வெளித் தோற்றத்தில் அறப்பண்புகள் நிறைந்த நல்லவன் போலத் தோன்றினும். அவன் தலைவிக்கு அலர் உண்டாகும் படிசெய்து அவள் உயிரை வதைக்கிறான், தலைவனது முரண்பாடான அகப்புறத்தன்மைகளை இவ்வுள்ளுறை உவமத்தின் மூலம் தோழி புலப்படுத்துகிறாள்.

அரும்பதப்பொருள்:

மாமலர் - கரியமலர், முண்டகம் - நீர் முள்ளி அல்லது கழிமுள்ளி, தில்லை - ஒருவகை முண்மரம், கானல் - கடற்கரைச் சோலை, எக்கர் - மணல், சீர் - சிறப்பு, சீர்மிகு சிறப்பினோன் - தக்கணா மூர்த்தி, மரம் - ஆலமரம், முதல் - தாம் இருப்பதற்கு முன், கைசேர்த்த - வைத்த, கரகம் - குண்டிகை, கமண்டலம், கரகம் போல் பழம் - கரகம் போன்ற தாழம்பழம், புள் - குருகினம் - நாரைக்கூட்டம், அல்கும் - தங்கியிருக்கும், ஆற்றுதல் - இல்லறம் நடத்துதல், அலர்ந்தவர் - வறியவர், புணர்ந்தார் - தன்னுடன் சேர்ந்தவர், பாடறிந்து ஒழுகுதல் - உலக ஒழுக்கம் அறிந்து ஒழுகுதல், கிளை - சுற்றம், செறாமை - கேடு செய்யாமை, பேதையர் - அறிவற்றோர், செறிவு - உறவு முறை - நீதி, போற்றார் - பகைவர், அறிந்தனீர் ஆயின் - அறிந்தீரானால், நுதல் - நெற்றி, கொண்கன் - நெய்தல் நிலத் தலைவன், நலன் உண்டு - நலத்தை அனுபவித்து, துறத்தல் - அவளை வட்டு நீங்குதல், தீம்பால் - இனிய பால், கொள்கலன் - பாலைக் கொள்ளும் பாத்திரம், வரைதல் - கவிழ்த்தல், நின்தலை வருந்தியாள் - உன்னை எண்ணி வருந்தியவள், சென்றனை - மணஞ்செய்து சென்று, களை - நீக்குவாய், நின் தேர்பூண்க - உன் தேர் குதிரையைப் பூண்பதாக.

5. சிலப்பதிகாரம்

பல பல சிறப்புக்கள் கொண்ட சிலப்பதிகாரம், சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் காலத்தால் முந்தியது. இக் காப்பியம் சேரமன்னர் குலத்தினரான இளங்கோவடிகளால் இயற்றப் பெற்றது.

இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வாழ்ந்த பெருங்குடி வணிகர் மரபிலே தோன்றிய கண்ணகி, அவள் கணவன் கோவலன் என்னும் குடிமக்கள் கதையை விரித்துக்கூறும் இயல்பினது. அதனால் ஒப்புயர்வற்ற குடிமக்கள் காப்பியம் என்ப பாராட்டப்படுவது. எந்தவொரு வடமொழிக்கதையையும் தழுவி இயற்றப்படாததாய், சாதாரண குடிமக்கள் கதையைப் பொருளாகக் கொண்டு தமிழர் தம் பண்பாட்டை விளங்கி, முதனூலாய் அமையும் சிறப்புடையது. அக்காலத் தமிழ் நாட்டுப் பிரிவுகளான சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளைக் கதைக் களமாகக் கொண்டது.

அரசர் அரச நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அறக் கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லும் என்பதும் கற்புடைய மகளிரை மக்களே யன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும் இருவினையும் செய்த முறையே செய்தோனை நாடி வந்து தம்பயனை நுகர்விக்கும் என்பது மாய முன்றினையும் உயிர்ப்பாக்கிச் சிறப்பது. கதையின் ஓட்டத்துக்கும் ஊட்டத்துக்கும் காரணியாய்ச் சிலம்பு என்னும் காலணி அமைவதனாலே சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயர் பெறுவது.

தமிழின் முக்கூறுகளான இயல், இசை, நாடகம் என்பன விரவப் பெற்று விளங்குதலால் முத்தமிழ்க் காப்பியம் எனவும் நாடகவுறுப்புக்கள் பலவும் கொண்டியன்றதாகலின் நாடகக் காப்பியம் எனவும் உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப் பெற்றதாகலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் எனவும் சிறப்பிக்கப்படுவது.

இக்காலத்தில் வேறொரு வகையாலும் அறியமுடியாத இசையிலக்கணவகை, நாடகவிலக்கணம், நாட்டியவிலக்கணம் முதலியவற்றையும் அக்காலத் தமிழர்தம் பண்பாடு, வாழ்வியல்,

ஆட்சியியல், நகர அமைப்பு, கோயிலமைப்பு, தொழில்வகை முதலியவற்றையும் அறிதற்கு இது சிறந்த கருவியாய் விளங்குவது மாத்திரமன்றி, எவ்வகைப் பொருளைக் கூறினும் அவ்வப் பொருளை நேரிற் கண்டாற் போன்ற தோற்றத்தை, கற்போர் மனத்திலுண்டாக்கும் தெள்ளிய இனிய நன்னடை உடையது.

சிலப்பதிகாரம், பதிகச் செய்யுளை முதலிற் பெற்று, மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும் நாடுகாண்காதை முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும் குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக் காண்டமுமாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரும்பான்மை அகவற்பாக்களும் சிறுபான்மை வெண்பா, கலிப்பாக்களும் இசைத்தமிழ்ப் பாடற் பகுப்புக்களான ஆற்றுவரி, ஊசல் வரி, கந்துகவரி முதலியனவும் கொண்டியல்வது.

மதுரைக் காண்டம்

20 வழக்குரை காதை

(கோவலன் கொலையுண்டதை அறிந்த கண்ணகி, அங்குச் சென்று “கணவன் பொன் துஞ்சம் மார்பகம்பொருந்தத்” தழுவ. கோவலன் எழுந்து நின்று அவள் கண்ணீர் துடைத்து, “இங்கு இருப்பாயாக” என்று சொல்லி வானகம் சென்றான். அப்பால் கண்ணகி, “தீவேந்தன் தனைக் கண்டு இத்திறம் கேட்பன்;” என்று பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனை வாயிலை அடைகிறாள். அவ்வேளையில் அந்தப்புரத்திலே.....)

கோப்பெருந்தேவீ கண்ட கனவு

ஆங்குக்

குடையோடு கோல்விழ நின்று நடுங்குங்

கடைமணி யின்குரல் காண்பென் காணெல்லா

திசையிரு நான்கு மதிரந்திடு மன்றிக்

கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர் வெம்பகல் வீழுங்
கடுங்கதிர் மீனவை காண்டு காணெல்லா

பொருள் நிலை :

எல்லா, காண்பென் எனவும் கொடிவில் இரவு இடும் எனவும்
வெம்பகல் கடுங்கதிர் மீனவை வீழும் எனவும் கொள்க.

பொருள் :

தோழி, எம்மன்னனின் வெண்கொற்றக் குடையும் தாங்கிய
செங்கோலும் தளர்ந்து நிலத்தில் விழுந்தன. வாயிலில்
அசைந்துகொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சி மணி அடிப்பாரின்றி ஒலித்தது.
அப்போது எட்டுத்திசைகளும் அதிர்ந்தன. சூரியனை இருள்
விழுங்கியது. அன்றியும் இரவிலே வானவில் தோன்றியது. நண்பகலிலே
மிக்க ஒளி படைத்த நட்சத்திரங்கள் எரி நட்சத்திரங்களாகி விழுந்தன.
இவை எல்லாவற்றையும் நான் கனவிலே கண்டேன்.

குறிப்பு:

பாண்டிமாதேவி கனவிற் கண்டனவெல்லாம் தீய உற்பாதங்கள்
எனக்கொள்வர் கனாநூலார்.

அகும்பதப்பொருள்:

எல்லா - தோழி, காண்பென் - கனவிலே காண்பென், குடை
- வெண்கொற்றக்குடை, கோல் - செங்கோல், நின்று நடுங்கும் -
இடை விடாது அசையும், கடைமணி - வகையில் மணி, ஆராய்ச்சி
மணி, மணியின் குரல் - ஓசை, கதிர் - சூரியன், எல்லா விடுங்கொடி
வில்லிர்வு - எல்லா + இடும் + கொடிவில் + இரவு, கொடிவில் -
ஒழுங்குபட்ட வில், வானவில், கடுங்கதிர் - மிகுந்த ஒளியுடைய,
மீன் - நட்சத்திரம்.

கருப்பம்:

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்
செறிநிலத்து மறிந்து வீழ்தரும்
நங்கோன்றன் கொற்ற வாயின்
மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ளம்

இரவு வில்லிடும் பகல் மீன் விழும்
இருநான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்
வருவதோர் துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா முரைத்துமென.

பொருள் :

“செங்கோலும் வெண்கொற்றக்குடையும் செறிந்த நிலத்தின் கண் முறிந்து விழும். எம் மன்னனது வெற்றிபொருந்திய வாயிலின் கண்ணே கட்டப்பட்ட மணியானது தானே அசைந்து ஒலிக்கும், அதனால் எம் உள்ளம் நடுங்கும். இரவிலே வானவில் தோன்றும். பகலிலே விண் மீன் விழும். எண்டிசையும் அதிரும். இவ்வாறு கனவில் காணப்பட்டமையால், எமக்கு வரக்கூடிய ஒரு துன்பம் உண்டு. இதனை எம் மன்னவர்க்கு யாம் சென்று உரைப்போம்” என்று கோப்பெருந்தேவி எழுந்து பாண்டியனிடஞ் செல்ல ஆயத்தமானாள்.

குறிப்பு :

மேல்வரும் துன்ப நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும் கருவாக அமைதலின் கருப்பம் ஆயிற்றென்பர். அரசரைத் தம்பிரான் என்றும் அரசியைத் தம்பிராட்டி என்றும் கூறும் வழக்கு அக்காலத்துண்டு, தம்பிராட்டியாகையால் தம்பெருமை தோன்ற யாம் என்றாள்.

அரும்பதப்பொருள் :

மறித்து - முறிந்து, வீழ்தரும் - விழும், கொற்றம் - வெற்றி.

கோப்பெருந்தேவியின் வருகை

(மன்னன் இருக்குமிடம் நோக்கிக் கோப்பெருந்தேவி செல்லப்பெற்றப்பட்டாள். அப்போது.....)

ஆடி ஏந்தினர் கலன் ஏந்தினர்

அவிர்ந்து விளங்கு மணியிழையின்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந்திரையலின் செப்பேந்தினர்
வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்

மான் மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
 கண்ணி பேந்தினர் பிணைய லேந்தினர்
 கவிரியேந்தினர் தூபபேந்தினர்
 கூனுங்குறஞ் சூழுங் கூடிய
 குறுந்தொழிலிளைஞர் செறிந்து சூழ்தர
 நல்விரைய நறுங் கூந்தல்
 உரைவிரைஇய பலர் வாழ்த்திட
 ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும்
 பாண்டியன் பெருந்தேவி வாழ்கவென
 ஆயமுங் காவலுஞ் சென்று
 அடியீடு பரசியேத்தக்
 கோப்பெருந்தேவி சென்றுதன்
 தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
 அரிமா னேந்திய வமளிமிசை இருந்தனன்
 திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே.

பொருள் நிலை :

அணியிழையினராகிய, குறுந்தொழில். இளைஞர், ஏந்தினராய்ச்.
 செறிந்து சூழ்தர, பெருந்தேவி வாழ்கென, பலர் வாழ்த்த, ஏத்த
 சென்று உரைப்ப.

பொருள் :

ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய அணிகலன்களை
 அணிந்தவராகிய, கூனராயும் குறளராயும் ஊமராயுமுள்ள குற்றேவல்
 செய்யும் மகளிர் பலர், வரிசைப் பொருள்களான கண்ணாடியும்
 அணிகலன்களும் புதிய பருத்தியாடையும் பட்டாடையும் வெற்றிலைச்
 செப்பும் வண்ணமும் கண்ணமும் கத்தூரிக் குழம்பும் கண்ணி,
 பிணையல் முதலிய மலர் மாலைகளும் சாமரையும் அகில் தூபமும்
 ஏந்தியவர்களாய் நெருங்கிச் சூழ்ந்து கோப்பெருந்தேவியோடு வந்தனர்.
 வர, “கடல் சூழ்ந்த உலகைக் காக்கும் பாண்டிமாதேவி வாழ்க”
 என நரைமயிர் கலந்த கூந்தலையுடைய முதுமகளிர் பலர்
 உள்ளன்போடு வாழ்த்த, தோழியரும் அந்தப்புரக் காவல் மகளிரும்
 கோப்பெருந்தேவி அடியெடுத்து வைக்கும் தோறும் பணிந்து போற்ற,
 அவள் நடந்து சென்று, தான் கண்ட தீய கனவில் நிகழ்ந்தவற்றை
 அரியணையில் இருந்த, திருமகள் விரும்பும் மார்பையுடைய
 பாண்டியனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

குறிப்பு :

கோப்பெருந்தேவியர் எவ்விடத்து எவ்வேளையிற் செல்லினும் குற்றேவல் மகளிர் கண்ணாடி முதலிய மங்கலப் பொருள் ஏந்திச் செல்வதும் முதுமகளிர் முதலியோர் வாழ்த்தி யம்பி வணங்கிச் செல்வதும் அரச வரிசை பற்றிய மரபு

திருவீழ்மார்பின் தென்னவன் - அற்றை நாள்வரை திருமகள் விரும்பும் மார்புடைய தென்னவனாய் இருந்தவன். இனி திருமகள் வீழ்கின்ற - நீங்குகின்ற மார்புடைய தென்னவன் எனக் கொள்ளலும் அமையும்.

அரும்பதப்பொருள்:

ஆடி - கண்ணாடி, கலன் - ஆபரணம், அவர்தல் - ஒளிர்ந்தல், இழை - ஆபரணம், கோடி - புதிய பருத்தியாடை, திரையல் - வெற்றிலை, மான் மதத்தின் சாந்து - கத்தூரிக்குழம்பு, கண்ணி, பிணையல் - மலர் மாலை வகைகள், கவரி - சாமரை, தூபம் - அகிற்புகை, கூன் - கூனர், ஊம் - ஊமர், குறுந்தொழில் - குற்றேவல், நரைவிரைஇ - நரைமயிர் கலந்த, உரைவிரைஇய - உள்ளன்போடு கூடிய, ஈண்டநீர் - செறிந்த கடல், ஆயம் - தோழியர் கூட்டம், அடியீடு - அடிவைக்கும் தோறும், பரசி - புகழ்ந்து, அரிமான்- சிங்கம், அமளி - ஆசனம், திருவீழ்மார்பு - திருமகள் விரும்பும்மார்பு, தென்னவர்கோ - பாண்டியன்.

கண்ணகியும் வாயிற் காவலனும்

(அரண்மனையிலே கோப்பெருந்தேவி மன்னனுக்குத் தான் கண்ட தீக்கனாத்திறம் உரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அரண்மனை வாயிலிலே.....)

“வாயி லோயே வாயி லோயே

அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து 25

இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே

இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென

அறிவிப்பாயே அறிவிப் பாயே” யென

வாயிலோன், “வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி 30

தென்னன் பொருப்பிற் றலைவ வாழி
 செழிய வாழி தென்ன வாழி
 பழியோடு படராப் பஞ்சவ வாழி
 அர்த்தெழு குருதி சிவந்தாப் பசந்துணிப்
 பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி, 35

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்வன்,
 அறுவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை
 ஆ ல்கொண் டருளிய வணங்கு, குருடைக்
 காகை முகந்த காளி, தாருகன்
 பேரூங் கிழித்த பெண்ணு மல்லன், 40

செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்
 பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
 கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே”

பொருள் :

அரண்மனை வாயிலை அடைந்த கண்ணகி, “வாயிற் காவலனே. வாயிற் காவலனே! அறிவு இல்லாமற் போன புண்ணியமற்ற மனத்தினை உடைய இறைநீதி பிழைத்தவனது வாயிற் காவலனே, பரல் களையுடைய சோடிச் சிலம்புகளில் ஒன்றை ஏந்தியவளும் கணவனை இழந்தவளுமான பெண் ஒருத்தி வெளிவாயிலின் கண் நிற்கின்றாள். என்று மன்னிடஞ் சென்று அழிவிப்பாய்” என்று சொல்லி அனுப்பினாள். வாயிற் காவலனும் அரசன் முன் சென்றான்.

அவன், “எம் கொற்கைப்பதியின் வேந்தே வாழ்க; தென் திசைக் கண்ணுள்ள பொதியமலையின் தலைவனே வாழ்க செழியவாழி, தென்னவ வாழி; பழிச்சொற்கள் அணையாத பஞ்சவ வாழி எமது கடை வாயிலிலே பெண்ணொருத்தி வந்து நிற்கிறாள். அவள் யாரோ? வெட்டப்பட்டுக் குருதி கொப்பளிக்கும் அடங்காத் தன்மையுள்ள மகிடாகரனின் பிடர்த்தலையாகிய பீடத்திலிருக் கின்றவளும் வெற்றிவேலைக் கையிற் கொண்டவளுமாகிய கொற்றவையோ எனில் அவளுமல்லள் சப்தகன்னியரில் முதல் அறுவருக்கிளையவளாகிய பிடாரியோவெனில், அவளுமல்லள் இறைவனின் நடமாடலைக் கண்டருளிய பத்திரகாளியோ வெனில், அவளுமல்லள் அஞ்சச்செய்கின்ற பாலை நிலத்தில் விரும்பி உறைகின்ற காளியோ

வெனில் அவளுமல்லள் தாருகாகரனின் வலிய மாற்பினைக் கிழித்தவளான துர்க்கையோ வெனில் அவளுமல்லள் உள்ளத்திலே காழ்ப்புக்கொண்டவள் போலவும் மிக்கசினம் கொண்டவள் போலவும் தோன்றுகின்றாள். அழகிய வேலைப்பாடமைந்த பொற்சிலம் பொன்றினைக் கையிலேந்தியிருக்கின்றாள், கணவனை இழந்தவளாம். வெளிவாயிலின் கண்ணே நிற்கின்றாள்” என்று பாண்டியனிடம் கூறினாள்.

குறிப்பு :

மண்ணாளும் மன்னனுக்கு இருக்க வேண்டிய அறிவு, அறவுணர்வு, ஆராய்வுடைய அரசநீதி என்பன் பாண்டியனிடம் இல்லையெனக் கண்ணகி குறிப்பிடுகிறாள். வாயிற் காவலனுக்குக் கண்ணகி, மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும் கையிற் தனிச்சிலம்புமாய், செயிர்ப்புஞ் சினமுமாய் நிற்கும் கோலம் பயபக்தியையுண்டாக்குகிறது. அதனால், உக்கிரமூர்த்தங்களான கொற்றவை முதலானோரோ என அயிர்த்து, பின்னர் அவர்களல்லர். அவர்களை விஞ்சிய சீற்றங்கொண்டவள் எனத் தெளிந்து வியந்து நிற்கிறாள். அவன் உள்ளத்திற் கொண்ட எண்ணம் அவனது கூற்றில் வெளிப்படுகிறது.

அரும்பதப்பொருள் :

அறிவு அறைபோகிய - அறிவு கீழுற்றுப்போன - இல்லாமற் போன. பொறி - புண்ணியம், அறம், இறைமுறை - அரசநீதி, இணை - இரண்டு, அரி - சிலம்பின் உள்ளிடு - பரல், கடையகம் - வெளிவாயில், கொற்கை - பாண்டி நாட்டுத் துறைகளில் ஒன்று, தென்னம் - தெற்கு, பொருப்பு - மலை, இங்கே பொதியமலை, செழியன், தென்னவன், பஞ்சவன் - பாண்டியன், அடர்த்து - வெட்டப்பட்டு, பசுந்துணி - மகிடன் - மகிடாகரன், அறுவர்க்கிளைய நங்கை - சப்த மாதர்களில் ஏழாவதாய் உள்ள வள், பிடாரி, ஆழல்கண்டு - நடனமாலைக் கண்டு, அணங்கு - அச்சம், இங்கே அச்சந் தரும் பத்திரகாளி, சூர் - பயம், கானகம் - பாலைநிலம், உகந்த - விரும்பிய, தாருகன் - தாருகாகரன், உரம் - மாற்பு, பெண் - இங்கே துர்க்கை, செறுகை - செற்றம், மாற்சரியம் - பொறாமை, செயிர்க்கை - மனக்கோபம், பொன்தொழில் சிலம்பு - பொன்னினாலே செய்யப்பட்ட அழகிய சிலம்பு.

யாரையோ நீ?

கணவனை யிழந்தாளே நிடையகத் தாளேயென.
“வருக மற்றவட் டருந றிங்கென” 45

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
“நீர்வார் கண்ணை யெம்முன் வந்தாய்
யாரை யோநீ மடக்கொடி யோப்” என
“தேரா மன்னா செப்புவது டையேன் 50

எள்ளு சிறப்பி னிமையவர் வியப்புப்
புள்ளு புன்கண் ட ர்த்தோ னன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆளின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுடத் தான்றன்
அரும்பெற்ற புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன் 55

பெரும் பெயர்ப் புகாரென் பதியே யவ்வூர்
ஏசாச் சிறப்பி னிசை விளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வணிகன் மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை தூர்ப்பச்
சூழ்கழல் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்கு

என்காற் சிலம்புகர் தல்வேண்டி நிற்பாற் 60
கொலைக் களப்பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் பெயரே” யென

பொருள் :

“கணவனை இழந்தாளொருத்தி வெளிவாயிலில் நிற்கின்றாள்”
என வாயிற்காவலன் கூற, அதனைக் கேட்ட பாண்டியன்
நெடுஞ்செழியன், “அவளை இங்கே அழைத்து வருவாயாக, அவள்
இங்கே வரட்டும்” என்று கூறினான். உடனே வாயிற்காவலன்
வாயிலுக்குப்போய், கண்ணகியை அழைத்துச் சென்று,
அரண்மனையில் அரசன் இருந்த இடத்தைக் காட்ட, அவள் அரசனுக்கு
அண்மையில் சென்றபொழுது, மன்னன், “நீர் வழிந்தோடும்
கண்ணையுடையவளாய் என்முன்னே வந்து நிற்கும் இளங்கொடி
போன்றவளே நீ யார்? “என்று கேட்டான். கண்ணகி, “உண்மையை

ஆராயாத மன்னனே. உனக்கு உண்மையைக் கூற வேண்டியவளாய் இருக்கிறேன் கேள். பழிப்பற்ற சிறப்பினையுடைய தேவர்களும் வியந்து போற்றும் வண்ணம் புறா அடைந்த துன்பத்தைத் தீர்த்தவனாய் சிபிச்சக்கரவர்த்தியும் வாயிலிலே கட்டிய ஆராய்ச்சிமணி ஒலிக்க, அதனைக் கேட்டுவந்து, மணியை அடித்த பசுவின் கடைக்கண்ணிலிருந்து வழிந்த கண்ணீரானது தன் நெஞ்சைச் சுட்டுவருத்த, பெறுதற்கரிய தன் மகனைத் தன் தேர்காலிலிட்டுக் கொன்ற மனுநீதிச்சோழனும் ஆட்சி புரிந்த சோழவள நாட்டிலே பெரும் புகழ் கொண்ட காவிரிப்பூம் பட்டினமே எனது ஊராகும். அந்த ஊரிலே பழியற்ற சிறப்புடனே புகழ்பெற்ற பெருங் குடி வணிகனான மாசாத்துவன் என்பவனின் மகனாகப் பிறந்தான் ஒருவன். அவன் மனைவாழ்வு நடத்துவதை விரும்பி, விதியானது உந்தி செலுத்தலால், வீரக்கழல் அணிந்த அரசே, நின்மதுரை மாநகரிலே புகுந்தான்; புகுந்து என்னுடைய காற்சிலம்பை விற்பதற்கு விரும்பினான்; அவ்வேளை நின்னாற் கொலை செய்யப்பட்டான். அவனே கோவலன்; அவன் மனைவியே யான். என் பெயர் கண்ணகி" என்று கூறினான்.

குறிப்பு :

யாரையோ என்பதில் ஐ சாரியை இடைச்சொல் ஓ வினா விடைச் சொல், மகனை என்பதிலும் ஐ சாரியை இடைச்சொல். கண்ணை முன்னிலைக்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். உண்மையை ஆராயாது கோவலனைக் கொலை செய்தானாகையாற் பாண்டியன் தேரா மன்னன் ஆவான். "யாரையோ நீ" எனப் பாண்டியன் வினவ, கண்ணகி நேர் விடை பகராது, தான் பிறந்த ஊரான புகாரின் பெருமையை புலப்படுத்தும் வகையில், சோழ மன்னர்களான சிபி, மனுநீதிச்சோழன் என்போரின் மிக நுண்மையான நீதித் திறத்தையும் வியத்தகு செயலையும் கூறுகின்றாள். கூறி அவர்கள் செயலோடு பாண்டியனின் பழிபடு செயலைச் சூசகமாக ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறாள்.

சிபி, புறாவின் இன்னுயிரைக் காக்கத் தன்னுயிரை ஈந்ததுவும் மனுநீதிச்சோழன் ஆவறு துயரம் நஞ்சு சுடத் தன் ஒரேயொரு மகனைத் தேர்காலிலிட்டுக் கொன்றதுவும் முறை வேண்டிவந்த எவ்வுயிரையும் - அஃறிணைய உயிரையும் புரக்கும் இறைநீதி காட்ட, பாண்டியனோ ஆராய்வின்றி இறைநீதி பிழைத்து மனிதவுயிரைப் போக்கிப்பழி எய்தினான் என்றவாறு.

மாசாத்துவனின் ஒரேயொரு செல்வ மகனாயினும் கோவலன் முதுசொப்பொருள் கொண்டு வாழ்தலை இழிவெனக்கருதி, தன் முயற்சியினால் பொருள்தேடி வாழ விரும்பினான் என அவன் தாளாண்மை திறம் புலப்படுத்தப்படுகிறது.

அரும்பதப்பொருள்:

மற்றவட்டருக வீங்கென - மற்று+அவள்+தருக+ ஈங்கு என அவளை இங்கு அழைத்து வருக, குறுகுதல் - அணுகுதல், சமீபமாகச் செல்லுதல், கண்ணை - கண்ணை உடையவளே, தேர்தல் - ஆராய்தல், தேரா - உண்மையை ஆராய்ந்தறிபாத, தேரா என்பது எதிர்மறை பெயர்ச்சம். எள்ளுதல் - இகழ்தல், இமையவர் - தேவர், புள் - பறவை -இங்கே புறா, உறு - அடைந்த, புன்கண் - துன்பம், புன்கண்மீர்த்தோன் - புன்கண் + தீர்த்தோன், வாயிற்கடைமணி - கடை வாயில் மணி - வெளிவாயிலிற் கட்டப்பட்ட மணி, நடுங்க - அசைய, ஆ -பசு, கடைமணி - கண்மணிக்கடை - கடைக்கண். உகுநீர் - சொரியும் கண்ணீர். ஆழி - சில்லு, மடித்தோன் - கொன்றவன், புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம், ஏகதல் - இகழ்தல், இசை - புகழ், ஊழ்வினை - பழவினை - விதி, துரப்ப - செலுத்த, சூழ்கழல் - கழல்குழ - வீரக்கழல் அணிந்த, பகர்தல் வேண்டி - விறற்றலைவிரும்பி.

பாட்கள்வன்?

“.....பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
வெள்வேற் கொற்றங் காணென” வெள்ளிமை 65

“நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே.
என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடையரியே” என
“தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடையச் சிலம்பு முத்துடை யரியே
தருக வீங்”கெனத் தந்து தான்முன் வைப்ப 70
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்பு
மன்னவன் வாய்முதற் தெறித்தது மணியே

பொருள் நிலை :

என்காற் பொற் சிலம்பு உடை அரி, மணி எனவும் யாம் உடை சிலம்பு உடை அரி. முத்து எனவும் மன்னவன் வாய்முதல் மணி தெறித்தது எனவும் கொள்க.

பொருள்:

கண்ணகி கூறியதைக் கேட்ட காவலன் “ பெண்களில் அழகுடையவளே, கள்வனைக் கொல்வது எங்கும் கொடுங்கோல் ஆகாது. அது அரச நீதியாகும். அறிவாய்” என்று கூறினன்.

அதற்கு ஒளி பொருந்திய ஆபரணங்களை முன்னர் அணிந்தவளாகிய கண்ணகி, “நல்வழி அறிந்து நீதியுணர்ந்து செயலாற்றும் திறமற்ற கொற்கை வேந்தனே, என் காலில் அணியப்பட்டிருந்த பொற்சிலம்பின் உள்ளிடு பொருளாய் அமைந்த அமைந்த பரல் மாணிக்கமாகும்” என்றாள்.

உடனே அரசன் “தேன் போன்ற இனிய மொழி பேசுவளே! நீ கூறியன செவ்விய வார்த்தைகள். எம்முடைய சிலம்பின் உள்ளிடு பரல்கள் முத்துக்கள் ஆகும்” என்று கூறிய மன்னன் ஏலவரை நோக்கி கோவலனிடமிருந்து பெற்ற அச்சிலம்பைக் கொண்டு வருக” என்று சொன்னான். ஏலவர் அதனை அரசனிடம் கொடுக்க அவன் பாங்கி, முத்துப்பரலோ மாணிக்கப்பரலோ என அறிவதற்காக அதனைத் தன்முன்னே வைத்தான். வைத்தலும் கண்ணகியின் அணிகலமாகிய அழகிய அச்சிலம்பு தானே விண்டு வெடிக்க, வெளிப்பட்ட மாணிக்கப்பரல்களில் ஒன்று அரசனின் வாயருகே தெறித்து விழுந்தது.

குறிப்பு:

ஒள்ளிழை, தேன்மொழி என்பன அன்மொழித்தொகை. “கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம்புடைப்ப” என்பதற்கு கண்ணகியானவள் தான் அணிந்த கையிற் கொண்டிருந்த மாணிக்கப்பரல் கொண்டு காற்சிலம்பை உடைக்க எனப்பொருள் கொள்வாருமுளர். முத்துப்பரலா மாணிக்கப்பரலா எனப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய சிலம்பு. கோவலனிடமிருந்து பெறப்பட்ட கண்ணகியின் ஒரு காற்சிலம்பேயின்றி கண்ணகி கையிற் கொண்ட மற்றைச் சிலம்பன்று என மறுப்பாருமுளர்.

அரும்பதப்பொருள்:

கொறல் - கொல்லுதல், கடுங்கோல் - கொடுங்கோல், வெள்வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, ஒள்ளிழை - ஒளி பொருந்திய ஆபரணங்களை அணிந்த கண்ணகி, நற்றிறம் படரா - நல்வழி சொல்லாத, அரி - சிலம்பின் உள்ளிடு, பொருள் - பரல், மணி - மாணிக்கம், தேன்மொழி - தேன்போலும் மொழி பேசும் கண்ணகி, செவ்வை நன்மொழி - செவ்விய வார்த்தை, தருக - (கோவலனிடமிருந்து கைபாற்றிய சிலம்பைக்) கொண்டு வந்து தருக, தந்து - வாங்கி, வைப்ப - வைத்தபோது, அணிமணிச்சிலம்பு - கண்ணகியினுடைய (இப்போது அரசன் முன் உள்ள) அழகிய மாணிக்கப்பரலுடைய சிலம்பு, வாய்முதல் - வாயருகே.

யானோ அரசன்? யானே கள்வன்!

.....மணி கண்டு

“தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்த செங்கோலன்
பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன்

75

மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுள்;” என
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே தென்னவன்
கோப்பெருந்தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவதில்லென்று
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனே மடமொழி

பொருள் :

தெறித்த மாணிக்கத்தைக் கண்டு மன்னன் பதறினான். “யான் தாழ்ந்து விழும் வெண்கொற்றைக் குடையை உடையேன் ஆயினேன். யான் தளர்ந்து விழும் செங்கோல் உடையேன் ஆயினேன். ஆராயாது பொற்கொல்லனது சொல்லைக்கேட்டு, அவன் கூற்றை உண்மையென நம்பி, கோவலனைக் கொல்லுமாறு பணித்த யானோ இப்பாண்டி நாட்டு அரசன்? இல்லை! இல்லை! யானே கள்வன், குடிமக்களைத் துன்பம் அணுகாது காக்கின்ற பாண்டிநாட்டுச் செங்கோலாட்சி, என் காரணமாகப் பிழையுடையதாயிற்று. என்னுயிர் அழிவதாக “ என்று புலம்பி அரியணையில் இருந்த அந்நிலையிலேயே மயங்கி வீழ்ந்து இறந்தான். மன்னன் முடிவைக் கண்ணுற்ற கோப்பெருந்தேவி

மனங்கலங்கி, நடுநடுங்கி. “கணவனை இழந்தவர்களுக்கு வேறொருவரைக் கணவனாகக் காட்டமுடியாது” என்று கணவனது இருபாதங்களையும் வணங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்திறந்தாள்.

குறிப்பு :

பாண்டியன் தான் செய்த பழிபடு செயலால் கருணை, கொற்றம் என்பவற்றின் சின்னமான வெண்கொற்றக்குடையும் அரச நீதியின் அடையாளம் ஆன செங்கோலும் தாழ்ந்தன எனக் கூறினான். அரச நீதியை மறைத்தான். ஆகையால் பாண்டியன் கள்வன் ஆனான். தனக்கு உரிமையற்ற கண்ணகியின் காற்சிலம்பைக் கோவலனிடமிருந்து பொற்கொல்லன் மூலம் கவர்ந்தமையாலும் கள்வன் ஆயினான்.

“கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவதில்” என்றது, தந்தை தாய் முதலிய உறவினரை இழந்தவர்களுக்கு அந்தந்த முறை கூறி பிறரை உறவு முறையாகக் காட்டலாம். ஆனால் கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கு பிறனொருவனைக் காட்டிக் கணவன் உறவு முறை கூறமுடியாது என்றவாறு.

யானோ அரசன் என்பதில் ஓ எதிர்மறைப் பொருளிலும், யானே கள்வன் என்பதில் ஏ தேற்றப் பொருளிலும் வந்தன. குலைந்தனள் நடுங்கி என்பதில் குலைத்தனள் - முற்றெச்சம், மடமொழி-அன்மொழித்தொகை.

பொன் செய் என்பதற்குப் பொன் செய்வதை - பொருள் தேடுவதொன்றையே - தொழிலாகக் கொண்ட எனக் கூறலும் அமையும்.

அரும்பதப்பொருள்:

மன்பதை - மனிதக்குலம், குடிமக்கள், தென்புலம் - தென்னாடு - பாண்டியநாடு, என்முதல் - என்காரணமாக, பிழைத்தது - பிழையுடையதாயிற்று, குலைந்தனள் - மனங்கலங்கி, காட்டுவது - புகலிடமாகக் காட்டக் கூடியது, இல் - இல்லை.

வெண்பா

அல்லவை செய்தார்க் கற ிற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் ின்றே - பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவந் ின தேவி
கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

பொருள் நிலை :

பொல்லா.....தேவி, அல்லவை.....பழுதன்றே;
கடுவினையேன் செய்வதூஉம் காண்.

மிருந்த குற்றமுடைய செயலைச் செய்த வெற்றிவேந்தனாய்
விளங்கிய பாண்டியன் தேவியே, அறம் அல்லாத தீயவற்றைச்
செய்தவர்களுக்கு அறமே உயிர் குடிக்கும் கூற்றாய் அமையும்' என்று
சான்றோர் பலர் கூறும் சொல் உண்மையே; இனி, கொடிய முன்வினைப்
பயனுடைய யான் செய்வதைக் காண்பாயாக.

அரும்பதப் பொருள் :

அல்லவை - அறம், அல்லாதவை - தீயவை, கூற்றம் - யமன்,
வடு - குற்றம்.
காவியு கு நீரும் கையிற் றனிச்சிலம்பும்
ஆவிசுடி போன வவ்வடிவும் - பாவிபோன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயினான்.

பொருள் :

பாவியேனான நான் துன்பத்தைச் சுமத்தலின் அடை யாளமாக
எனது கண்கள் சொரிகின்ற கண்ணீரையும் கையிலே இருந்த ஒற்றைச்
சிலம்பையும் உயிர் அழிந்து கொண்டிருக்கின்ற உடம்பையும் காடு
போல விரித்து உடலைச் சூழ்ந்துள்ள கருங் கூந்தலையும் கண்டு,
தானே எனது இந்த நிலைக்குக் காரணமாகையால் அச்சம் கொண்டு
மதுரைக்குத் தலைவனான பாண்டியன் உயிர் துறந்து வெற்றுடம்பினன்
ஆனான்.

குறிப்பு :

காவி - சுமந்து, நீலோற்பலம் அல்லது குவளைமலர், காவியு கு
நீர் - குவளை மலர் போன்ற கண்களினின்றும் சொரிகின்ற கண்ணீர்

எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; துன்பத்தைச் சுமந்து அதன் காரணமாகச் சொரிகின்ற கண்ணீர் என்பது பொருத்தமுடையது போலும்.

அரும்பதப்பொருள் :

குடிபோதல் - மெல்ல மெல்ல மறைதல். கூடல் - மதுரை, கூடு - உயிர்போன உடம்பு.

மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங் குழலும்
கையிற் றனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் - வைபக்கோன்
கண்டளவே தோற்றான் காரிகைதன் சொற்செவியில்
உண்டளவே தோற்றான் உயிர்.

பொருள் :

உடலிலே படிந்த புழுதியும் விரிந்து கிடக்கும் கரிய கூந்தலும் கையிலே கொண்ட ஒற்றைச்சிலம்பும் கண்ணீரும் ஆகிய இவற்றைக் கண்ட மாத்திரத்தே பாண்டியன் தன் மனவலிமையை இழந்தான்; கண்ணகியின் சொற்களை அவன் செவியினால் உண்ட - கேட்ட மாத்திரத்தே தன்னுயிரை இழந்தான்.

குறிப்பு :

முதலிரு வெண்பாக்களும் கண்ணகி கூற்றாகவும் மூன்றாவது வெண்பா கவிக் கூற்றாக, முடிவுரையாகவும் அமைந்தனவெனக் கொள்ளலாம். வீரம், நீதி, குடிபுறந்தருதல் முதலிய மனவாற்றல்களைக் கண்ணகியின் கோலத்தைக் கண்ட அளவில் இழந்தான் என்பார். “கண்டளவே தோற்றான்” என்றார்.

அரும்பதப்பொருள்:

மெய் - உடம்பு, பொடி - புழுதி, வையைக்கோன் - வைகையாறு பாயும் பாண்டிய நாட்டு மன்னன், காரிகை - பெண், கண்ணகி, உண்ட + அளவு = உண்டளவு.

6. நாச்சியார் திருமொழி

சைவம், வைணவம் ஆகிய வைதிக சமயங்கள் புத்துயிர் பெற்று பொலிவுற்ற பல்லவராட்சிக்காலம் (கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி காலம்வரை பக்தி நெறிக் காலம் எனவும் கருதப்படும். அக்காலத்தில் சை

நாயன்மார்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும் பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டத் தோத்திரப் பாடல்கள் பாடி, சமண, பௌத்த மத ஆதிக்கத்தை நிலைகுலையச் செய்து, வைணவ சமயங்களை எழுச்சிபெறச் செய்தனர்.

வைணவ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடிய பாகரங்களை நாத முனிகள் தொகுத்து நாலாயிரந்திவ்யப் பிரபந்தமாக அருளினார். அப்பிரபந்தத்திலே கோதையார் என்றும் குடிக்கொடுத்த கூடர்க்கொடி என்றும் நாச்சியார் என்றும் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் பாடியவை திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்பவை. நாச்சியார் திருமொழி தையொரு திங்கள் தொடக்கம் பட்டி மேய்ந்தது வரையுள்ள பதினான்கு திருமொழிகளைக் கொண்டது. அவற்றின் ஆறாவதாய் அமைவது “வாரணமாயிரம்” என்பது.

6. வாரணமாயிரம் :

கண்ணன் மேல் ஆராக் காதல் கொண்டு, அவனைத்தன் நாயகனாக அடைய விரும்பிய ஆண்டாள், அவனைத் தான் மணம் செய்து கொண்டதாகக் கனவு கண்டு அதனைத் தன் தோழிக்கு கூறுகிறாள்.

1. திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறக் கணக்கண்டேன்

வாரண மாயிரம் சூழவ லஞ்செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னென்றெதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி நான்.

பொருள் நிலை :

தோழி, நம்பி நாரணன், ஆயிரம் வாரணம் சூழ வலம் செய்து நடக்கின்றான் என்று எதிர் பொன் பூரண குடம் வைத்து புரம் எங்கும் தோரணம் நாட்ட நான் கணாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழி, கலியாண குணங்கள் நிறைந்தவனான நாராயணமூர்த்தி, ஆயிரம் யானைகள் சூழ்ந்துவர எழுந்தருளி வலம் வருகிறானென்று (மங்கல வாத்திய முழக்கத்தால் நகரிலுள்ளார் நிச்சயித்து அவனை வரவேற்க) எதிரே பொன்னாலான பூரண குடம் வைத்து, நகரம் எங்கணும் தோரண கம்பங்கள் நாட்டியலங்கரிக்கும் இந்நிலையினை

நான் கானவிற் கண்டு அநுபவித்தேன்.

குறிப்பு :

ஆண்டாள் கனவிற் கண்ட திருமணமுறை வைணவ சமய மரபினைத் தழுவிவதாகும். இத்திறத்தை மேல்வரும் பாகரங்களிலும் காணலாம். வாரணம் ஆயிரஞ் சூழ என்றது. “தன்னாயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி - 3) என்று கண்ணுக்கு அவனை விட்டுக் கணமும் நீங்காத தோழர் ஆயிரவர்; அவர்கள் களிறென வீறுடையோர் என்பதைக் காட்டுதற்காம். வாரணம் தோரணம் என்பன தற்சம வடசொல். புரம் என்றது ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரை நம்பி எல்லா நற்குணங்களும் பொருந்தியவன்.

2. கோவிந்தனான காளை வரக் கணாக் கண்டேன்

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பானோர்
காளை பகுதக் கணக்காண்டேன் தோழ் நான்

பொரு :

தோழ் “நாளைய தினம் கண்ணனுக்கும் ஆண்டாளுக்கும் திருமணவிழா” என்று நாள் நிச்சயித்து பின்னர் விவாகத்தின் முதல்நாள் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்வதற்காக, பாலையோடு கூடிய கமுகினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட மணப்பந்தலின் கீழே நரசிங்கன், மாதவன், கோவிந்தன் என்னும் திருநாமங்கள் பூண்ட கண்ணன் என்னும் இளங்காளை போல்வான் பிரவேசிக்க நான் கணாக் கண்டேன்.

குறிப்பு :

பத்து நாள் கழித்துத் திருமணம் என்றால் அக்கால நீட்சி பெருந்துன்பந்தருவதாய் அமையும்: இன்று திருமணம் என்றால் தாங்கொணா மகிழ்வும் கேடு விளைவிக்கலாம்: அதனால் ‘நாளைவதுவை’ எனப்பட்டது. கோளரி - கோள்அரி - கொல்லுகின்ற ஆண்சிங்கம், திருமணப் பந்தலுக்குக் கண்ணன் தன் பெருமை தோன்ற மிடுக்கோடு நடந்து வந்தான் என்பதைக் காட்டுகிறது. மாதவன் மா + தவன் - = ஸ்ரீ தேவியின் கணவன்: காளை உவமையாகுபெயர்.

அரும்பதப்பொருள் :

வதுவை - விவாகம் - மணம் - விழா நாள் ஓதல் - நாள்
துவென உறுதிப்படுத்துதல் - பரிசு - அலங்காரம்

3. என்னை மகட்பேசி மந்திரிக்கக் கனாக் கண்டேன்

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர்கு ழாமெல்லாம்
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடியு டுத்திமண மாலை
அந்தரி சூட்டக்க னாக்கண்டேன் தோழீ நான்.

பொருள் நிலை :

தோழீ, இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாம் எல்லாம் வந்து
இருந்து மகள் பேசி மந்திரித்து, அந்தரி மந்திரம் கோடி உத்தி
மண மாலை சூட்ட நான் கனாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழீ, கண்ணனுக்கும் எனக்கும் நடக்கும் திருமணத்தைக்
காண. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டாராக இந்தப்
பூவுலகத்துக்கு வந்திருந்து, கண்ணனுக்கு மணமகளாக என்னைத்
தரும் படி கேட்டு நிச்சயித்தனர். பின்னர் மணமகன் வீட்டாரும்
மணமகள் வீட்டாரும் தனித்திருந்து ஆடை, அணி முதலியன பற்றிக்
காதோ காது வைத்தாற்போலப் பேசி முடித்தனர். அதன் பின்,
கண்ணனின் உடன் பிறந்தாளான துர்க்கை எனக்குத் தூயதான்
புதிய ஆடையை உடுத்தி வாசனையுள்ள மலர் மாலையும்
அணிவித்தாள் இவ்வாறு கனாக் கண்டேன்.

குறிப்பு :

இப்பாடலில் மகட் பேசுதல், மந்திரித்தல், பெண்ணின் மைத்துனி
புத்தாடை உடுத்தி மாலை அணிவித்தல் ஆகிய மூன்று
சம்பிரதாயங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவை மணவினைக்கு முன்
நிகழ்வன. மகட் பேசுதல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை; மகனைத்
தரும்படி கேட்டல் என்னும் பொருள் உடையது. மணமாலை என்பது
இங்கு மணம் உடைய மாலை என்னும் பொருள் தந்தது;
மணவினைக்கண் மணமகன் அணிவிக்கும் மாலையன்று. உடுத்தி
பிறவினை.

அரும்பதப்பொருள் :

தேவர்குழாம் - தேவர் கூட்டம், மந்திரித்தல் - ஆலோசித்தல்,
மணமாலை - மணம் + மாலை மணம் நிறைந்த மாலை.

4. காப்புக்கயிறு கட்டுவதாகக் கணாக்கண்டேன்

நாற்றிசைத் தீர்த்தங் கொணர்ந்து நனிநல்கிப்
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லாரெடுத்த தேந்திப்
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோ டென்றன்னைக்
காப்பநாண் கட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழிநான்.

பொருள் நிலை :

தோழீ, பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லார் நால் திசை தீர்த்தம்
கொணர்ந்து நனிநல்கி எடுத்து ஏந்தி பூ புனை கண்ணி புனிதனோடு
என்தன்னை காப்பு நாண் கட்டநான் கணாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழீ, பிராமணோத்தமர்கள் பலர் சேர்ந்து நாற்றிகைக்
கண்ணுமுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களை எடுத்து வந்து நன்றாக
எங்கள்¹¹ தெளித்து, மந்திரம் சொல்லி வாழ்த்தினர், பின்னர் பலவகை
மலர் கவாலான மாலையணிந்த தூயோனான கண்ணனுக்கும் எனக்கும்
காப்புக்கயிறு கட்டினர். இந்நிகழ்வுகளை நான் கனவிற கண்டேன்.

குறிப்பு :

நனி, மிகுதிப் பொருளில் வந்த உரிச்சொல். அந்தணர்
நாற்றிசையிலுமுள்ள புண்ணிய நதிகளிலுமிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட
தீர்த்தங்களைத் தெளித்து வாழ்த்திக் காப்புக்கயிறு கட்டினர் என்க.

அரும்பதப்பொருள் :

நல்குதல் - கொடுத்தல்; இங்கே தெளித்தல், சிட்டார் -
சிறுந்தோர், கண்ணி - மாலை, புனிதன் - பரிசுத்தமுடையவன், புனிதனோ
என்றன்னை - புனிதனுக்கும் எனக்கும்.

5. மதுரை மன்னன் வரக் கணாக் கண்டேன்

கதிரொளி தீபம் கலசமு டனேந்தி
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந்தெ தீர்கொள்ள

மதுரையார் மன்னனடிநிலைதொட் டெங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழிநான்

பொருள் நிலை :

தோழி, சதிர் இள மங்கையர் தாம் கதிர் ஒளி தீபம் கலசம்
உடன் ஏந்தி வந்து எதிர்கொள்ள, மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை
தொட்டு எங்கும் அதிரப் புகுத நான் கனாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழி, பெருமை வாய்ந்த அழகினையுடைய இளம் பெண்கள்
சூரியனது ஒளி போன்ற பேரொளியுள்ள குத்து விளக்குகளையும்
பொற்கும்பங்களையும் கையில் ஏந்தி எதிர் கொண்டு அழைத்துவர
மதுரையிலுள்ளார்க்கு அரசனாகிய கண்ணன் பாதுகைகளைத்
தரித்துக்கொண்டு பூமியெங்கும் அதிரும்படியாக எழுந்தருளு வதை
நான்கனாவிற் கண்டேன்.

குறிப்பு :

இடையிலே விளக்கு அணைந்தால் அது மங்களத்துக்கு
குறைவாம் என்பது கருதிப் பேரொளியுடைய தீபங்களை ஏந்தி,
வந்தனரெனக். மதுரையார் மன்னன் - மற்றெல்லாத் திருநாமங்களையும்
விட, அதுவே கண்ணனுக்கு உவப்பான பெயர் என்ற ஐதிகத்தினால்
அப்பெயர் கூறப்பட்டது.

அரும்பதப்பொருள் :

சதிர் - பெருமை, அடிநிலை - பாதுகை, அடிநிலை தொட்டு
- பாதுகை தரித்து.

6. மதுகூதன் என்கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன்

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத
முத்துடைத் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுகூதன் வந்தென்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழி நான்

பொருள் நிலை :

மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத, மைத்துனன்நம்பி
மதுகூதன் முத்துடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தற்கீழ் வந்து கைத்தலம்
பற்ற நான் கனாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழி, மத்தளம் முதலிய மங்கள் வாத்தியங்கள் முழங்கவும் வரிகளையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கவும், மைத்துனன் முறையுடையவனும் நற்குணங்கள் நிறைந்தவனும் மதுகுதன் என்னும் பெயர் பூண்டவனுமான கண்ணன், முத்துமாலைகள் நிரைநிரையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலின் கீழே வந்து என் கைகளைப் பற்றியருள நான்களாக் கண்டேன்.

குறிப்பு :

நப்பின்னைக்கு கண்ணன் மைத்துனன் ஆகையால், அந்தமுறைத் தொடர்பை ஆண்டாளும் விரும்பி மைத்துனன் என்றாள், மதுகுதன் - மதுவென்னும் அரக்கனைக் கொன்றவன். இப்பெயர் மூலம் பகைவரிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றும் ஆற்றல் அவனுக்குண்டு என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

அரும்பதப்பொருள் :

மைத்துனன் - அத்தைமகன், முத்துடைத்தாமம் - முத்தாலான மாலை, கைத்தலம் - கையாகிய இடம்.

7. கைத்தலம் பற்றித் தீ வலம் வரக் கணாக் கண்டேன்

வாய்நல் லார்நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து
காய்சின மாகளி றன்னானென்கை பற்றித்
தீவலஞ்செய்யக்க னாக்கண்டேன் தோழி நான்

பொருள் :

தோழி, வாய்மையுடைய நல்ல வேதியர்கள், பொருத்தமான சிறந்த வேதமந்திரங்களை ஓத, அந்தந்தக் காரியங்களுக்கு இசைந்த மந்திரங்களின்படி, பசுமையான இலைகளையுடைய நாணற்புற்களைப் பரப்பி, சமித்துக்களையிட்டுத் தீ வளர்த்து, மிக்க சினத்தையுடைய பெருங்களிறு போன்று கம்பீரங் கொண்ட கண்ணன் என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அத்தீயினை வலமாகச் சுற்றிவர நான் கணாக்கண்டேன்

குறிப்பு :

ஓதி எச்சத் திரிபு; ஓத என்றபடி, நாணல் படுப்பதும் பரிதி வைப்பதும் அக்கினி காரியங்கள். என்கைத்தலம் பற்றித் தீவலம்

- திருமங்கலநாண் சூட்டியபின் தீ வலம் வருதல் மரபு என்க.

அரும்பதப்பொருள் :

வாய்நல்லார் - வேதியர் - ஹ - வேதம், பாசிலை - பசுமை + இலை, பரிதி - சமித்து - ஒமத்தீ வளர்த்தற்கான கள்ளிகள், காய்சினம் - மிக்ககோபம்.

8. அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன்

இம்மைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மை யுடையவன் நாராய ணன்நம்மி
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

பொருள் :

தோழீ, இப்பிறப்பிற்கும் இனிவரும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றுக் கோடாய் அடைக்கலம் தருபவனும் நம்மையெல்லாம் தனது உடைமையாகக் கொண்டவனும் சகல நற்புணங் களுடையவனும் நாராயணனுமான கண்ணன், சிறந்த தனது திருக்கைகளாலே எனது காலைப்பிடித்து அம்மியின் மேல் எடுத்து வைக்க, என்னை அம்மி மிதிக்கச் செய்ய, நான் கணாக் கண்டேன்.

குறிப்பு :

கண்ணன் என்னை அம்மி மிதிக்கச் செய்தான் என்க. காலைப்பிடித்து அம்மிமேல் எடுத்து வைத்தவன் கண்ணன்; அம்மிதித்தவள் ஆண்டாள். அதனால் மிதித்தனள் எனத் தன் வினையிற் கூறப்பட்டது.

அரும்பதம் பொருள் :

செம்மையுடைய - சிறந்த, சிவந்த, சிவந்தகை எனவும் கொள்ளலாம்.

9. பொரி முகந்து அட்டக் கணாக் கண்டேன்

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித்தென் னைமுன்னே நிறுத்தி
அரிமுக ன்சுகதன் கைம்மேலென் கைவைத்து
பொரிமுகந் தட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழீநான்

பொருள் நிலை :

தோழி, வரிசிலை வாள்முகத்து என் ஐமர் தாம் வந்திட்டு எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி அரிமுகன் அச்சுதன் கைமேல் கைவைத்து பொரி முகந்து அட்ட நான் கணாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழி, அழகிய வில்போன்ற புருவத்தையும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய எனது தமையன்மார் வந்து அக்கினியை நன்றாக எரியச் செய்து, அந்த அக்கினியின் முன்னே என்னை நிற்கச் செய்தார்கள்; பின்னர், நரசிங்கனான சிங்க முகத்தையுடையவனும் அச்சுதனுமாய் கண்ணனுடைய திருக்கையின் மேலே என் கையை வைத்து நெற்பொரியை அள்ளியெடுத்து அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வதை நான் கனவிற் கண்டேன்.

குறிப்பு :

அம்மி மிதித்த பிறகு நெற்பொரியை அக்கினியிலிட்டு ஆகுதி செய்வது முறைமை. பொரியை மணமகளின் உடன் பிறந்தவர் அள்ளியிருவர் என்க, வரிசிலை என்பது உவமேயம் தொக்குவந்த முற்றுவமை.

அகும்பதப் பொருள் :

ஐமர் - தமையன்மார், பாரித்தல் - வளர்த்தல், எரிமுகம் - தீக்கொழுந்து, பொரிமுகந்து - நெற்பொரியை அள்ளி.

10. மஞ்சன மாட்டக் கணாக் கண்டேன்

குங்கும மப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து

மங்கல வீதி வலஞ்செய்து மணநீர்

அங்கவ னோடு முடன் சென்றங் காணை மேல்

மஞ்சன மாட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழி நான்.

பொருள் நிலை :

தோழி, குங்குமம் அப்பிக் குளிர் சாந்தம் மட்டித்து ஆனைமேல் அவனோடு உடன் சென்று மங்கலம் வீதி வலம் செய்து மணம் நீர் மஞ்சனம் ஆட்ட நான் கணாக் கண்டேன்.

பொருள் :

தோழி, குங்குமக் குழம்பை டலெங்கும் தடவி, குளிர்ந்த சந்தனச் சாந்தை மிக அதிகப் பூசி, யானையின் மீது கண்ணபிரானோடு சேர்ந்திருந்து, துருமணத்துக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளிலே ஊர்வலமாக வந்து, பின்னர் மணம் கமழும் மங்கல நீரினாலே எங்கள் இருவருக்கும் நீராட்டுவதாக நான் கணாவிற கண்டேன்.

குறிப்பு:

கண்ணபிரானும் தானும் சிறிது நேரம் அக்கினிக்கு அண்மையில் இருந்தமையால் உண்டான வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்கு குளிர்ந்த குங்கும சந்தனக் குழம்புகளைப் பூசினர் என்க. ஊர்வலமாக வந்து மணநீரால் நீராட்டுதல் வைணவ விவாக சம்பிரதாயம் எனக்கொள்க.

அரும்பதப்பொருள்:

மட்டித்தல் - அதிகம் பூசுதல், சாந்தம் - சந்தனம், மஞ்சனம் - நீராட்டுதல்.

11. பாகரப் பயன்

ஆயனாக் காகத் தான்கண்ட கணாவினை
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தார்க்கோன் கோதைசொல்
தாம தமிழ்மாலை யீரைந்தும் வல்லவர்
வாயு நன்மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே.

பொருள் :

வேயர் குலத்தவராற் புகழப்பட்டவராய் ஸ்ரீ வில்லிபுத் தூர்க்குத் தலைவராய் பெரியாழ்வாரின் திருமகளான ஆண்டாள். தான் கண்ணனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டதாகக் கண்ட கனவைக் கண்டபடியே அருளிச் சொன்ன தூய தமிழ்த் தொடையான இப்பத்துப் பாடல்களையும் ஓத வல்லவர் நற்குணமுடைய புத்திரர்களைப் பெற்று மகிழ்வர்.

7. திருவாசகம்

தமிழிலே தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்களிலே சிறப்பிடம் பெறுவனவாய் பன்னிரு திருமுறைகளிலே, எட்டாந் திருமுறையாக

அமைந்தனவாய் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பவற்றை ஒன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் எனக்கருதப்படும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்தார்கள்.

இரண்டாம் வரகுணபாண்டியன் காலத்திலே வாழ்ந்த அவர், வாதவூரிற் பிறந்தமையால் வாதவூர் எனவும் பெயர்பெற்றார். இளமையிலேயே சிவாகமங்களையும் இலக்கணவிலக்கியங்களையும் கற்றுத்தெளிந்த அவர், பாண்டியனிடம் அமைச்சராகப் பணியாற்றியபோதிலும், அவருள்ளம் சிவ சம்பத்தையும் சிவ சம்பந்தத்தையும் அடையும் வேட்கை கொண்டிருந்தது. திருப்பெருந்துறையிலே குருந்த மர நிழலிலே சிவபெருமான் குருவடிவாய் வந்து அவரை ஆட்கொண்டபின்னர், சிவன் கழலொன்றையே சிந்திக்கும் சிந்தையரானார். குரு வடிவாய் வந்து காட்சி கொடுத்த பின்னர், அவரைக் காணப்பெறாதவராய்த் தாயினைப் பிரிந்த சேயினைப்போல மனங்கலங்கி, நெக்கு நெக்குருகி, அழுதழுது, தான்பெற்ற சிவானுபூதியை நினைந்து நினைந்து அவர் பாடிய திருவாசகப் பதிகங்கள் இரும்பு தரு மனத்தையும் ஈர்த்தீர்த்து என்புருக்குவன. அந்த மாணிக்கமணிவாசகங்களைத் தந்தமையால் மாணிக்கவாசகர் என்னும் காரணப்பெயர் பெற்றார்.

திருவாசகம், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் சிவானுப வங்களைத் தெளிவாகவும் நுண்மையாகவும் விளக்குவது; தமிழ் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பாகப் பக்தி இலக்கியத்தில் மிக உன்னதமான இடத்தை வகிப்பது. உணர்ச்சிப் பெருக்கினை ஆற்றுப் பெருக்கினைப் போல் பொங்கிப் பெருகச் செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்த இலக்கியங்களில் முதலிடம் பெறுவது; முப்பொருளுண்மையையும் சீவன் சிவமாகும் தன்மையையும் தெரிவிப்பது. திருவாசகத்தில் சிவபுராணம் தொடக்கம் அச்சோப்பதிகம் ஈறாகவுள்ள 51 வகைத் திருப்பதிகங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

இவற்றுள் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பட்டது. பிறர்க்கு வீட்டுநெறியை அறிவுறுத்தும் வகையில் திரோதான சுத்தி பற்றி பாடப்பெற்றது, திரோதான சுத்தி என்பது மறைப்பு நீக்கம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றியர் கொடியுடை யாய் எனை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள் நிலை :

என்வாழ் முதலாகிய பொருளே, போற்றி; புலர்ந்தது இணை பூங்கழற்குத் துணைமலர் கொண்டு ஏற்றி, நினைதிருமுகத்து மலரும் எமக்கருள் எழில்நகைகொண்டு, தொழுகோம்; இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் சேற்றுதண் வயல்கூழ் திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே, கொடியாய், உடையாய் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொருள் :

எனது வாழ்விற்கு முதற்பொருளாக விளங்கும் இறைவனே, வணக்கம்; இராப்பொழுது விடிந்தது. உனது அழகிய இரண்டு திருப்பாதங்களுக்கும் ஒப்பான இரு மலர்களை அவற்றின் மேலிதாவி, உன்திருமுன்னிலையில் நின்று, உன் திருமுகத்திலே எழுகின்ற, எமக்கு அருள் வழங்கும் அழகிய புன்சிரிப்பினைப் பெற்று, உனது திருவடிகளை வணங்குவோம். இதழ்களுடைய தாமரைகள் மலருகின்ற சேற்றினைக் கொண்ட குளிர்த்த வயல்கள் சூழப்பெற்று, திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே, உயர்ந்த நந்திக் கொடியையுடையவனே, என்னை உடைமை யாகக் கொண்டவனே, எமது தலைவனே, துயில் நீங்கி திருப்பள்ளியினின்று எழுவாயாக.

குறிப்பு :

புறவிருள் நீங்கக் கதிரவன் எழுதல்போல, அகவிருள் நீங்கத் திருமுகத்திலே அருள் மலர்ந்தது என்க. எனவே, எழில்நகை இங்குக் கதிரவன் கதிர்போலாயிற்று.

அரும்பதப்பொருள் :

ஏற்றுதல் - மலர்தூவுதல், போற்றி - வணக்கம், கழல் -
பாதம், இணை, துணை - இரண்டு, ஏறு - எழுது, பள்ளி -
படுக்கை - துயில்.

அருணன் இந்திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணை ன் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொருள் நிலை :

உதயம் அகன்றது எனவும் அண்ணல் சிவபெருமானே எனவும்
கொள்க.

பொருள் :

சூரியன் இந்திரனின் திசையாகிய கீழ்த்திசையை
நெருங்கிவிடான்; தாமரை மலர் போன்ற உனது திருமுகத்தில்
விளங்கும் அருளைப்போல், சூரிய வானிலே உயர் உயர், கண்
போன்றவாய், வாசனையுடைய தாமரை மலர்கள் மலர்கின்றன.
அதனாலே திரண்ட வரிசை வரிசையான வண்டுகள் ஒலித்து ரீங்காரம்
செய்கின்றன. இவற்றைக் கருதுக. பெருந்தகையே,
அருட்செல்வத்தைத் தரவருகின்ற இன்பமலையே, எல்லாப் பொருளும்
அலை போலத் தோன்றி அடங்குதற்குரிய பெருங்கடலே, துயில்
நீங்கி எழுந்தருள்க.

குறிப்பு :

கருணையின் சூரியன் : கருணை போன்ற சூரியன் என்பதும்,
நயக் கடிமலர் - நயனம் போன்ற கடிமலர் என்பதும் உவமேயம்
உவமானமாக வந்த உமையணி.

“பொருளே உவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்
மருளாறு சிறப்பினஃதுவ மாகும்”

(தொல் - உவமவில் - 9)

இதனைத் தடுமாறுவம் என்பர்

“தடுமாறு வமம் கடிவரை யின்றே”

(தொல் - உவமயியல் - 35)

இதனை வடநூலார் இதரவிரதம் என்பர். இவை ஓர் - ஓர் என்பது விளையாடி; கருது, ஆராய் என்னும் பொருள் கொண்டது. அலை கடலே - உவமை மாத்திரம் வந்த உருவகம்.

அருஞ்சொற் பொருள் :

அருணன் - சூரியன், இந்திரன் திசை - கிழக்கு, நயணம் - கண், கடிமலர் - வாசனையுடைய மலர், அண்ணல்-பெருமையுடையோன், அங்கண் - பக்கம், அறுபதம் - அறு கால் உள்ள வண்டு, முரல்தல் - ரீங்கரித்தல்.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்

தொருப்படுகின்றது

தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

பொருள் நிலை :

பூங்குயில் கூவின; சேவல் கூவின; குருகுகள் இயம்பின; சங்கம் இயம்பின; தாரகை ஒளி ஒவின; உதயத்து ஒளி ஒருப்படுகின்றது; தேவ, நமக்கு விருப்பொடு கழல் செறிநல்தாள் இணை காட்டாய்.

பொருள் :

(பொழுது புலர்வதை உணர்ந்த) அழகிய குயில்கள் கூவின; சேவல்களும் கூவின; ஏனைய பறவைகளும் ஒலிசெய்தன; சங்கும் ஒலித்தது; நட்சத்திர வெளிச்சம் மறைந்தது. சூரிய உதயத்தின் ஒளி தோன்றுகின்றது. கடவுளே, எங்களில் விருப்பங்கொண்டு, வீரக்கழல் செறிந்த உனது நல்ல திருவடியிரண்டையும் காட்டியருள்க.

திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, யாரும் அறிய இயலாதவனே, எமது தலைவனே, துயில் நீங்கி யருள்க.

குறிப்பு :

குருகு - பறவைகளுக்குரிய பொதுப்பெயர். நற்றாள் பிறிவியறுத்து வீட்டின்பம் நல்கும் தன்மையுடையதாள், “பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார், இறைவனடி சேராதார்” என்பது திருக்குறள். விருப்பொடு நமக்கு உதயத்தொளி ஒருப்படுகின்றது எனக்கொண்டுபொருள் முடிப்பதுமுண்டு.

அரும்பதப்பொருள் :

தாரகை - விண்மீன், ஒருப்படுகின்றது, தோன்றுகின்றது.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள் :

விடியற்காலத்தே வழிபடவந்த இனிய ஓசையை மீட்டும் வீணையை உடையவர்கள் ஒருபக்கம் நிற்கின்றனர். யாழ் வாசிப்போர் இன்னொருபக்கம் நிற்கின்றனர்; மந்திரங்களோடு தோத்திரப் பாடல்களை ஒதுவோர் பிறிதொரு பக்கம் நிற்கின்றனர். நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட மலர்மாலை ஏந்திய கையினர் மற்றொரு புறம் நிற்கின்றனர். தொழுவோர், அழுவோர், சோர்ந்து, அசைவோர் வேறொருபுறம் நிற்கின்றனர். தலைமீது கை குவித்து வணங்குபவர் வேறொரு புறம் நிற்கின்றனர், இவர்கள் அனைவருக்கும் அருளும்படி திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானே, தகுதியற்ற என்னையும் ஆட்கொண்டு இனிய அருள் செய்யும் எமது தலைவனே; துயில் நீங்கியருள்க.

குறிப்பு :

வீணையும் யாமும் தம்முள் சிறிது வேறுபாடுடைய இசைக்கருவிகள். தொழுகையர் என்பதற்குத் தொழும் கையர் - வணங்குங் கையினர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். என்னையும் என்பதில் வந்த 'உம்' இழிவு சிறப்பும்மை இடைச்சொல்.

அரும்பதப்பொருள்:

இருக்கு - மந்திரம், பிணை - சேர்ந்த, துவள்கை - மென்மேல் அசைதல், துன்னிய - நெருங்கிய, சென்னி - தலை.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்

கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம் உனைக் கண்டறி வாரைச்

சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா

சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்து

ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள் நிலை :

புலவோர், நினை பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின் அல்லால் போக்கிலன் வரவிலன் என, கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால் உன்னைக் கண்டறிவாரைக் கேட்டறியோம்.

பொருள் :

அளிஞர் உன்னை ஐம்பூதப் பொருள்களிலெல்லாம் நிற்கின்றாய் என்று உரைப்பாரே அல்லாது, இறப்பு பிறப்பு அற்றவன் என்று கூறி உன்பொருட்டு இசைப்பாடல்களைப் பாடுதலும் அதற்கேற்ப ஆனந்தக் கூத்தாடுவதும் அன்றி உன்னைத் தாமாக நேரே பார்த்தறிந்தவர்கள் எவரையும் கேட்டும் அறியவில்லை. குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறை அரசே, மனத்தாலும் ஊகித்தறிதற்கு இயலாதவனே, அடியேங்கள் எதிரே தோன்றியருளி, எங்கள் குற்றங்களைத் தொலைத்துப் பேரருள் அளிக்கும் எமது தலைவனே, துயில் நீங்கி யருள்க.

குறிப்பு:

பாலுள் நெய்போலப் பஞ்சபூதப் பொருள்களிலே கலந்து உயிர்க் குயிராய் நிற்பாய்; எனினும் ஏனைய சீவராசிகள் போலத் தோற்றமும் மறைதலும் இல்லாதாய் என்று உன்னிலக்கணத்தைக் கூறுவரேயன்றி நேரிற் கண்டவர் இல்லை என்பதாம். கடவுள் காட்டாமல் எவரும் தாமாகக் கண்டறிய முடியாமை குறிப்பிடப்பட்டது. ஏதங்கள் - குற்றங்கள் இவை மலங்கள், காமவெகுளி மயக்கங்கள் என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

அரும்பதப் பொருள்:

ஐம்பூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், போக்கிலன் - இறப்பில்லாதவன், வரவிலன் - பிறப்பில்லாதவன், கீதங்கள் - இசைப்பாடல்கள், சீதம் - குளிர்ச்சி. ..

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தார்வர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மணவாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள் நிலை:

அணங்கின் மணவாளா, பப்புஅற வீடு இருந்து உணரும் நின் அடியார் வந்து பந்தனை அறுத்தார். அவர் பலரும் மானிடத்து இயல்பின் மைப்புறு கண்ணியர் வணங்குகின்றார்.

பொருள்:

உமை மணவாளா, மனவிரிவொழியப் பற்றற்ற நிலையில் நின்று மெய்யுணரும் உனது அன்பர்கள், உன்பால் வந்தடைந்து பாசத்தினின்றும் நீங்கப்பெற்றார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மனித இயற்கையோடு ஒட்டி அன்பு நீர் பெருக்கும் கண்ணினரான தலைவியர் போல உன்னைத்தொழுகிறார்கள். சிவப்பு நிறம் பொருந்திய தாமரைகள் மலரும் குளிர்ந்த வயல் சூழ்ந்த திருப்பெருந்துறையில்

உறையும் சிவபெருமானே, இந்தப் பிறவியை நீக்கி எங்களை ஆட்கொள்ள வல்ல தலைவனே, துயில் நீங்கி எழுந்தருள்க.

குறிப்பு :

பப்பு - பரப்பு என்பதன் இடைக்குறை. இங்கே மனப்பரப்பு மன விரிவு என்னும் பொருள் கொண்டது. மனவிரிவு என்றது மனம் புலன் வழிச் சென்று அனுபவித்தலை. உடம்பொழிந்து இரண்டறக் கலத்தலாகிய வீடுபேறு வேண்டுமென்பார் இப்பிறப்பு அறுத்து என்றார்.

அரும்பதப்பொருள் :

வீடு - விடுதலை - பற்றுவிட்டநிலை, பந்தனை - கட்டு - பாசம், மலம், மைப்பு - நீருடைமை, மை - நீர், இப்பிறப்பு - எடுத்த பிறப்பு.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
அரிகரதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொருள் :

பரம்பொருளான பிரமமானது கனியின் சுவைபோலும் அமுதம் போலும் எனவும் அது அறிவதற்கு முடியாதெனவும் அது அறிவதற்கு எளிதாமெனவும் வாதித்துத் தேவர்களும் அதனை அறியா நிலையினராய் இருப்பர். வீடருளும் பரம்பொருளினது திருவடிவம் இதுவாகுமென்றும் இத்திருவடிவங் கொண்டு வந்த இவனே அந்தப்பெருமான் என்றும் நாங்கள் சொல்லும்படியாக, எங்களை ஆட்கொள்ள இவ்வுலகத்தே திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளிய, தேன்மிகுந்த சோலை சூழ்ந்த திருவுத்தரகோச மங்கையில் உறைபவனே, திருப்பெருந்துறை மன்னா, எங்களை ஏவல் கொள்ளும் முறை எதுவோ, அதனை நாங்கள் கேட்டு நடப்போம். எமது தலைவனே திருப்பள்ளி எழுக.

குறிப்பு:

அது என்னும் சேய்மைச் சுட்டு, பரம்பொருளாகிய பிரமத்தைக் குறிக்கும். பழச்சுவை போல உலகிற் கலந்துள்ளதென்ற கொள்கை பற்றி அவ்வாறு கூறினார். நிறவியறுத்தலினால் அமுதமாயிற்று.

அரும்பதப் பொருள்:

அமரர் - தேவர், மதுவளர் பொழில் - தேன் மிகுந்த மலர்கள் உடைய சோலை, பணி - ஏவல், தொண்டு, ஆறு - வழி.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு ளானாய்
முவரு மறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரணே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

பொருள் தலை:

பந்தணை விரலியும் நீயும், நின் அடியார் பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரணே, முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய், முவரும் அறிகிலர் மற்று யாவர் அறிவார் (எமக்கு) திருமேனியும் காட்டி, கோயிலும் காட்டி அந்தணனாவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்.

பொருள்:

பந்தின் தன்மைகொண்ட திருக்கை விரலுடைய திருவருட் சத்தியாகிய உமையும் நீயும் அன்பர்களுடைய பழைய குடில்கள் தோறும் அவர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளிப் போந்த மேலோனே, நீ முற்பட்ட முதலும் நடுவும் இறுதியும் ஆனாய். உன்னை முழுவர்த்திகளும் அறிய வல்லாரல்லர். எனவே, வேறு யார் உன்னை அறிதல் கூடும்? ஆனால் எமக்கோ நீ சிவந்த அனல் போன்ற செம்மேனி வடிவங் காட்டி, திருப்பெருந்துறையிலே தங்குகின்ற கோயிலையும் காட்டி, நீ ஆட்கொள்ளும் அருளாளனாய் வருதலையும் காட்டி எம்மை ஆட்கொண்டவனே, நிறைந்த அமுதம் போன்றவனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருள்க.

குறிப்பு:

முந்திய என்றது எல்லாவற்றுக்கும் முற்பட்ட பெரும் படைப்பு. காப்பு அழிப்பைக் குறிப்பது, பந்து விரலின் திரட்சிக்கு உவமை. “பந்துசேர் விரலாள்” என்பது தேவாரம், எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளும் தொன்மை முறையைக் குறிக்க “பழங்குடில்” என்றார்.

மூவர் - மும்மூர்த்திகள், பரன் - மேலோன், தழல் - நெருப்பு, செந்தழல் புரை - புரை உவமையுருபு.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேக்கும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள்:

வானுலகத்தேயுள்ள தேவர்களும் அடையமுடியாத மேலான பரம்பொருளே, உனக்குத் தொண்டாற்றும் அடியோமாகிய நாங்கள் இம்மண்ணுலகத்தே வாழும்படியாக இங்கே எழுந்தருளி எங்களை வாழச்செய்தவனே, வளம்பொருந்திய திருப்பெருந்துறையுடையவனே, பரம்பரைத் தொண்டராகிய எங்கள் கண்ணில் நின்று (உள்ளத்தினின்று) மகிழ்ச்சி தருகின்ற தேன் போன்றவனே, கரும்பு போன்றவனே. திருப்பாறகடலிலே தோன்றிய அமுதம் போன்றவனே, கரும்பு போன்றவனே, கரும்பு போன்றவனே, உன்னை அன்பால் விரும்புகின்ற அடியார்கள் நினைவிலுள்ளவனே, திருப்பள்ளியினின்றொழுக.

குறிப்பு :

தொழும்பு - தொழுப்பு என வலித்தல் விகாரமாயிற்று. தேவர்களாலும் நண்ணமுடியாத ஈசன், மண்ணகத்தே அன்பினாலே தொழும்பு செய்யும் அடியார்க்கு எளிவந்து நிற்பவன் என்க. தேன் அமுது, கருப்பஞ்சாறு என்னும் மூன்றையும் பெரும்பான்மை உவமையாகக் கூறுதல் அடிகளாரின் மரபு.

அரும்பதப்பொருள் :

விழுப்பொருள் - மிக மேலான பொருள். தொழும்பு - தொண்டு, வழி அடியோம் - பரம்பரைத் தொண்டராகிய யாம்.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பொருள் நிலை :

ஆரமுதே, “இந்தப் பூமி சிவனுய்யக் கொள்கின்றவாறு” என்று நோக்கி “புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையின் நாள் நாம் அவமே போக்குகின்றோம்” என்று மாலாம் அவன் விருப்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்படவும் நீயும் நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய், திருப்பெருந்துறையுறைவாய், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பொருள் :

கிடைத்தற்கரிய ஆரமுதே, “இந்தப் பூவுலகம் சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு வீடுபேறளித்து ஆட்கொள்ளுகின்ற தன்மையுடைய இடமாகும்” எனக் கருதி “நாம் பூமியிற் போய்ப் பிறவாமையாலே அவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளப் பெறாமல் வாழ்நாள் வீணாகப் போக்குகின்றோமோ” என்று திருமாலாகிய பெரியோனும் மலரிலுறைகின்ற பிரமனும் ஆசைப்பட்டு விரும்பும்படியாக, நீயும் மெய்யாக விளங்குகின்ற நின் அருட் சக்தியும் இப்பூமிக்கண் வந்து எங்களை ஆட்கொண்டாய்; அவ்வாறு அருளவல்லவானே, திருப்பெருந்துறையுறைவோனே, திருப்பள்ளி விட்டு எழுந்தருளுக.

குறிப்பு :

சிவபெருமான் உயிர்களுக்கு வீடுபேறு அளிக்குமிடமாகப் பூமி அமைவதால், அங்கே தாம் வந்து பிறந்து அப்பேறு பெறவில்லையெனத் திருமாலும் பிரமனும் எண்ணினர் என்க

அலர்ந்த மெய்க்கருணை என்றது திரோதான் சத்தியின் வேறான அருட்சத்தியை, ஐந்தெழுத்தில் வகரத்தாற் சுட்டப்படும் சக்தி என்க.

அகும்பதப் பொருள் :

அவமே - வீணை, அலரவன் - வெண்டாமரையில் உறைவோன் - பிரமன், அவனி - பூமி, உய்ய - மேனிலையடைய, வீடுபேறு பெற, கொள்ளுதல்-ஆட்கொள்ளுதல்.

8. கலிங்கத்துப்பரணி

தமிழிலே தோன்றிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று பரணி. போர்க்களத்திலே பெரும் போர் நிகழ்த்தி “ஆயிரம் யானையை அமரிடை வென்ற” வீரன்மேல் கடவுள் வாழ்த்து, கடைதிறப்பு முதலிய உறுப்புக்களை அமைத்து, அவனுடைய பல்வகைச்சிறப்புக்களையும் பலமுகமாகப் புறப்பொருளமைதி தோன்ற கலித்தாழிசையாற் பாடப்படுவது பரணி என்பர்.

பரணி என்னும் பெயர் பரணி நட்சத்திரத்தோடு தொடர்புடைய தென்றும் அந்நாளே முதன் முதல் அடுப்பிலே தீ மூட்டிச் சமைத்தற்கு சிறந்த நாளென்றும் அந்நாளிலே போர்க்களத்திலே பேய்கள் நிணக்கூழ் அட்டு உண்டு மகிழும் என்றும் பரணியின் பெயர்க்காரணத்தை விரித்துரைப்பர்.

கலிங்கத்துப்பரணி, பதினொராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே வாழ்ந்த “பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்” எனப் புலவர் பலராற் பாராட்டப்பட்ட சயங்கொண்டாரால் இயற்றப் பெற்றது.

கலிங்கத்துப் பரணியின் பாட்டுடைத் தலைவன் முதலாம் குலோத்துகன் எனப்படும் பேரரசன். அவன் ஆணைப்படி அமைச்சனும் படைத்தலைவனுமான கருணாகரத் தொண்டைமான், திறை கொடாதிருந்த கலிங்க நாட்டின் மேற் படையெடுத்து வெற்றி கொண்ட போர்ச் செய்திகளையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் அவனது பிறகீர்த்தி சிறப்புக்களையும் பரணி நாளிலே போர்க் களத்திலே பேய்கள் கூடி நிணக்கூழ் அட்டு உண்டு களித்து ஆடிப்பாடிய வேளை காளிக்கு கூளி கூறுவதாய் அமைந்தது கற்பனை வளமும் சொல்லணி, பொருளணி நலன்களும் மிக்குடையதாய் மிளிர்வது.

காடு பாடியது

(கலிங்கப் போர்க்களத்திலே பரணிக்கூழைப் பேய்கள் பெறுமாறு செய்த பேய்களின் தலைவியாகிய காளியைக் கூறப்புகுந்த புலவர் அவள் உறையும் இடமான பாலைநிலத்தின் இயல்பை இப்பகுதியில் விளக்குகிறார்.)

தோற்றுவாய்

1. களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
கலிங்கர் நிணக்கூழ் களப்பேயின்
உளப்போர் இரண்டு நிறைவித்தாள்
உறையும் காடு பாடுவோம்.

பொருள்நிலை :

கலிங்கத்து, நிணக்கூழ் போர் இரண்டு நிறைவித்தாள் உறையும் காடு பாடுவோம்.

பொருள் :

பெரும் போர் நிகழ்ந்த கலிங்கத்துப் போர்க்களத்திலே, இறந்து பட்ட கலிங்கரின் கொழுப்பினால் அடப்பட்ட கூழை, பேய்களின் வயிறு நிறையுமாறும் போர் முடிவுறுமாறும் செய்த காளி உறையும் பாலை நிலம் பற்றிப் பாடுவோம்.

குறிப்பு :

கூழை இரண்டில் நிறைவித்தாள் எனக்கூட்டுக. நிறைவித்தாள் என்பதற்கு பேய்களின் வயிற்றை நிறையச் செய்தவள் எனவும் போரை முற்றுப்பெற செய்தவள் எனவும் பொருள் கொள்க. உளப்போர் இரண்டிலும் ஒன்று யுத்தம்: உள + போர்- உளதாகிய போர், மற்றையது உள்+அ+போர். போர்- பொந்து: உள்- வயிறு: பேய்களின் வயிறாகிய பொந்து. அ - சாரியை இடைச்சொல்.

அரும்பதப்பொருள்:

களம் - போர்க்களம். நிணம் - கொழுப்பு,

காட்டில் உள்ள மரங்கள் நிலை (2-4பாடல்)

2. பொரிந்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை எரிந்த வேய்
உரிந்த பாரை எறிந்த பாலை
உலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

பொருள்நிலை:

காரை, சூரை, வீரை, வேய், பாரை, பாலை, ஓமை கலந்த

பொருள் :

(காளி உறையும் பாலை நிலத்தின் தாங்கொணா வெம்மையால்) பொரிப்பொரியாய்ப் போன காரையும் எரிந்த கரிந்த சூரையும் எரிந்து புகைந்த வீரையும் எரிந்த மூங்கிலும் பட்டை உரிந்த பாரையும் முறிந்த பாலையும் உலர்ந்த ஓமையும் ஆகிய மரங்கள் கலந்து கிடந்தன.

குறிப்பு :

கலந்தவே என்பதில் 'ஏ' இடைச்சொல் அசைநிலையாய் வந்தது. கலந்த எனக் விகுதிக்கெட்டு அகர விகுதியாய் நின்ற அஃ றிணைப் பன்மை வினைமுற்று எனக்கொண்டு பொரிந்த-கரிந்த என்பவற்றைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்ச மாக் காது காரை பொரிந்த, சூரை கரிந்த என்றவாறும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அரும்பதப்பொருள் :

பொரிந்த - எரிந்து சிறுச்சிறு துகள்களாய்ப்போன, உரிந்த - பட்டை உரிந்த, எறிந்த - முறிந்த.

3. உதிர்ந்த வெள்ளி லுணங்கு நெல்லி
ஒடுங்கு துள்ளி யுலர்ந்த வேல்
பிதிர்ந்த முள்ளி சிதைத்த வள்ளி
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே.

பொருள்நிலை:

வெள்ளில், நெல்லி, துள்ளி, வேல், முள்ளி, வள்ளி, பரந்த.

பொருள்:

இலையுதிர்ந்த விளாமரமும் உலர்ந்த நெல்லியும்
வளர்ச்சிபெறாத துள்ளி என்னும் முட்செடியும் உலர்ந்த கருவேல்,
வெள்வேல் மரங்களும் பிளந்த முள்ளிச்செடியும் சிதைந்த
வள்ளிக்கொடியும் பிளந்த கொடிக்கள்ளி, திருகுகள்ளி என்பனவும்
அழிந்து எங்கும் பரந்து காணப்பட்டன.

குறிப்பு :

இப்பாடலில் பெருமரங்கள் மாத்திரமின்றிச் செடிகளும்
கொடிகளும் வறண்ட நிலத்தாவரங்களும் கொடிய வெம்மையால்
அழிந்தனவாகக் கூறப்படுகிறது.

அரும்பதப்பொருள் :

வெள்ளில் - விளாமரம், ஒடுங்குதல் - வளராதுகுறுகுதல்,
உணக்குதல் - உலர்தல், பிதிர்ந்தல் - பிளத்தல்.

4. வற்றல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்த வேல்
முற்ற லீகை முளிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைத்தவே.

பொருள்நிலை:

வாகை, கூகை, தேறு, வேல், ஈகை, விண்டு, புன்கு நிரைத்த.

பொருள்:

வற்றலான வாகையும் நீர்வற்றிய கூகை என்னும் கிழங்குக்
கொடியும் அழிந்த தேற்றா மரமும் முற்றிய இண்டைக் கொடியும்
உலர்ந்த மூங்கிலும் ஓடிந்த புன்குமாகிய இவைகள் அழிந்து
வரிசைப்படக்கிடந்தன.

குறிப்பு:

இம் மூன்று பாடல்களும் (2-4) பாலை நிலத்தின் தாங்கொணாக்
கடுங்கிய வெம்மை இயல்பைப் புலப்படுத்துகின் -றன. அவ்வியல்பு
பசிய மரஞ்செடி கொடிகள் அவ்வெம்மையால் கரிந்தும் பொரிந்தும்
அழிந்தமைவாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அழிந்த உ

மரங்கள் எல்லாம் பாலையிலத்துக்கு உரிமை பூண்டனவாகக் கொள்ளற்க,அவை.

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து
நல்லியல் பழிந்து நடுங்கு துயர் உறுத்துப்
பாலை என்பதோர் படிவங் கொள்ளும்”

என்றவாறு, முன்னர் முல்லையிலும் குறிஞ்சியிலும் நின்று, சூரியனின் மிகக்கொடிய வெம்மையால் அழிந்தவை, அவ்விரு நில இயல்பில் திரிந்து பாலை என்னும் புதிய நிலமானபோது அங்கு நின்றவை.

அரும்பதப்பொருள் :

வறந்த - நீர் வற்றிய, கூகை ஒருவகைக் கிழங்குக் கொடி, தேறு - தேற்றாமரம், ஈகை - இண்டைக்கொடி, விண்டு - மூங்கில்

நில இயல்பு :

5. தீய வக்கொடிய கான கத்தரை
திறந்த வாய்தொறும் நுழைந்துதன்
சாயை புக்கவழி யாதெ னப்பரிதி
தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே.

பொருள் நிலை :

பரிதி, சாயை புக்கவழி யாதென, தரை திறந்த வாய்தொறும் நுழைந்து திளைக்கும்.

பொருள் :

சூரியனானவன் தன் மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்திலே புகுந்த வழி எதுவென அறிதற்பொருட்டு, தீய கொடிய பாலையிலத் தரையிலுள்ள வெடிப்புக்கள் தோறும் தன்ஒளிக் கதிர்க் கரங்களால் இடைவிடாது தோடுகிறான்.

குறிப்பு :

சூரியனது கடிய கொடிய வெம்மையால் நிலம் பாளம் பாளமாக வெடித்துப் பிளந்திருந்தது என்க. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

அவ்வணியாவது, புலவன் இயற்கை நிகழ்வின் மேல் தன் குறிப்பை எண்ணத்தை ஏற்றிச் சொல்வது. இங்கு சூரிய வெம்மையால் பாலை நிலம் வெடித்துப் பிளந்திருந்தலும், அவ்வெடிப்பினூடாகச் சூரியகதிர் உள்நுழைந்துமேலும் வெப்பமுண்டாக்கலும் இயற்கை நிகழ்ச்சி. இந் நிகழ்ச்சியின் மீது புலவன் தன் எண்ணத்தை - குறிப்பை ஏற்றிக் காண்கிறான். சூரியன் தனது மனைவியான சாயை என்பாள் நிலத்தில் ஒளித்திருக்கும் இடத்தைக் காண்பதற்காக, நிலத்தில் வெடித்த பிளவுகள் தோறும் கையை விட்டு இடைவிடாது தேடுகிறான் என்பது. இவ்வணியின் வாயிலாகப் புலவனின் கற்பனை வளத்தை அறிய முடிகிறது.

அரும்பதப்பொருள் :

தரை திறந்த வாய் - வெடிப்புக்கள், சாயை - சூரியனது மனைவி, கரம் - கை ஒளிக்கதிர், திளைத்தல் - தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்.

நிழலின்மை (6-7 பாடல்)

6. ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழல்
அஞ்சி யக்கடுவ னத்தை விட்டு
ஓடு கின்றநிழ லொக்கு நிற்குநிழல்
ஓரி டத்துமுள அல்லவே

பொருள் நிலை :

பருந்தின் நிழல் ஓடுகின்ற நிழல் ஒக்கும் ; நிற்கும் நிழல் ஓரிடத்தும் உள அல்ல.

பொருள் :

அப்பாலை நிலத்தின்மேலாக அசையுஞ் சிறகுகளை யுடைய பருந்து விரைந்து பறக்கிறது ; அதன் நிழல் பாலை நிலத்தில் விழுகிறது அந்நிழல் பாலை நில வெம்மைக்கு அஞ்சி ஓடுகின்ற நிழல் போலிருக்கின்றது. அதனால், அந்தப் பாலையில் நிலையாக நிற்கும் நிழல் ஓரிடத்தும் இல்லை.

குறியு :

இதுவும் தற்குறிப்பீற்ற அணி. இதன் வாயிலாகப் பாலைநிலத்தின் எவ்விடத்தும் நிழல் இல்லை என்பது காட்டப்படுகின்றது. எதுவும்

அந்நிலத்தில் வெம்மை காரணமாகத் தரித்து நின்றல் இல்லை
அதனால் நிற்கும் நிழலும் இல்லை என்க.

அகும்பதப்பொருள் :

கடுவனம் - கொடிய பாலை நிலம், சிறை - சிறகு.

7. ஆத வம்பருகு மென்று நின்ற நிழல்
அங்கு நின்றுகுடி போனதப்
பாத வம்புனல் பெறாது ணங்குவன
பருகும் நம்மையென வெருவியே

பொருள் நிலை :

நின்ற நிழல், பாதவம், நம்மைப் பருகும் என வெருவி அங்கு
நின்று குடி போனது.

பொருள் :

வெயிலானது தன்னை அழித்து விடுமென மரத்தடியில் நின்ற
நிழலானது, அந்த மரம் தண்ணீர் பெறாது உலர்ந்தமையால்
(குளிர்மையான தன்னைத் தண்ணீர் எனக் கருதி) பருகிவிடும் என்று
அஞ்சி அந்த மரத்தடியினின்றும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போயிற்று.

குறிப்பு :

மரங்களும் தண்ணீர் பெறாது இலையுதிர்ந்து நின்றன என்க.
இதுவும் தற்குறிப்பேற்ற அணி. முதலில் நிழல்கள் வெயிலுக்குப்
பயந்து மரத்தடியில் ஓதுங்கின, பின்னர் அந்த மரமே தம்மைப்
பருகிவிடும் என அஞ்சின. அதனால் அந்நிழல் அங்கும் நிற்காது
மறைந்தது. பாதவம் உணங்குவன - இதில் பாதவம் அஃறிணை
இருபாற்பொதுப் பெயர். உணங்குவன என்னும் பன்மை வினை
முடிவுபெற்றுப் பன்மையாயிற்று.

அகும்பதப்பொருள் :

ஆதவம் - வெயில், நின்ற - மரத்தடியில் நின்ற, அங்கு -
மரத்தடி, குடிபோதல் - மெல்ல மெல்ல மறைதல், பாதவம் - மரம்
உணங்குவன - உலர்வன.

செந்நெ ருப்பினைத் தகடுசெய் துபார்
செய்த தொக்கும்ச் செந்தரைப் பரப்பு
அந்நெ ருப்பினில் புகைதி ரண்டதொப்பு
அல்லது ஒப்புறா ததனி டைப்புறா

பொருள் நிலை :

தரைப்பரப்புதகடு செய்து பார்செய்தது ஒக்கும் ; அதனிடைப் புறா, புகை திரண்டது ஒப்பு அல்லது ஒப்பு உறா.

பொருள் :

பாலை நிலத்துச் செந்நிறமான பரந்த தரையானது, சிவந்த நெருப்பினைத் தகடாகச் செய்து அந்நிலம் முழுவதையும் போர்த்து விட்டதைப் போன்று இருந்தது. அந்நிலத்தின் கண்ணே வந்திருந்த புறாக்கள், அந்நெருப்பினிலே திரண்டெழுந்த புகை போன்றிருந்தன. இதற்கு வேறு உவமை இல்லை.

குறிப்பு :

செந்நெருப்பினைத் தகடு செய்து பார் செய்தது என்பது இல் பாருளவமை. நெருப்பினில் புகை திரண்டது என்பது உவமையணி, புறா ஒப்புறா - இதில் புறா அஃறிணை இருபாற் பொதுப்பெயர். ஒப்புறா என்னும் பன்மை வினை முடிவுபெற்றுப் பன்மையாயிற்று.

அகும்பதப்பொருள் :

பரப்பு - விரிவான இடம், உறா - பொருந்தாது, ஒப்பு - உவமை, ஒற்றுமை.

9. தீயின் வாயின்நீர் பெறினு முண்பதோர்
சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்துசெந்
நாயின் வாயின்நீர் தன்னை நீரெனா
நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே

பொருள் நிலை :

நவ்வி, சிந்தைகூர, வெந்து, வந்து நாயின் வாயின் நீர் தன்னை நக்கிவிக்கும்.

பொருள் :

மாண்கள் நெருப்பிடத்தே நீரைப் பெற்றாலும் குடிக்கும் மனவிருப்புடையனவாய் தாகத்தினால் வருந்தி வந்து, அங்கு நின்றசெந்நாயின் வாயினின்றும் சிந்தும் நீரை தண்ணீர் என எண்ணி, நாவினால் நக்கிவிக்கும்.

குறிப்பு :

சிறிதும் தண்ணீர் கிடையாத வரண்ட பிரதேசம் என்பது இதனால் தெளிவாகிறது. இதனை, மாண்கள் நீர் பெறாது வருந்துவதன் மூலம் புலவர் காட்டுகிறார். வாயின் நீர் - ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கற் பொருள்; வாயினின்றும் சிந்தும் நீர் என்க. தீயின் வாய் என்பதில் வாய் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபு.

அரும்பதப்பொருள் :

நீரெனா - நீர் எனக்கருதி, தீயின் வாய் - நெருப்பிலே, நீர்பெறினும் - நீர்க்கிடத்தாலும், நவ்வி - மான், வாயின் நீர் - வாயின் நின்று சொட்டும் நீர்.

10. இந்நி லத்துளோர் ஏக லாவதற்கு
எளிய தானமோ அரிய; வானுளோர்
அந்நி லத்தின்மேல் வெம்மையெய்க்குறித்து
அல்ல வோநிலத்து அடியி டாததே.

பொருள் நிலை :

வானுளோர் அடி இடாதது, வெம்மையைக் குறித்தல்லவோ; நிலத்துளோர் ஏகல் ஆவதற்கு எளியதானமோ.

பொருள் :

வானில் உள்ள தேவர்கள், இந்தப் பூமியின் மீது கால் பதித்து நடவாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்தப் பாலை நிலத்தின் கொடிய வெம்மையை எண்ணிப் பயந்தமையால் அல்லவோ, அவ்வாறானால், பூமியில் வாழும் மக்களாற் கடந்து செல்லக்கூடிய எளிய இடமா அந்தப் பாலை? அரியது அல்லவா?

குறிப்பு :

அந்தப்பாலையில் தேவரே கால் மிதிக்க அஞ்சினர் என்றால் மனிதரால் இயலுமா எனக்கூறி, அந்நிலத்தின் வெம்மை காட்டப்பட்டது.

தற்குறிப்பேற்ற அணி, அரியதானம் என முடிக்க.

அகும்பதப் பொருள் :

தானம் - இடம் : அடியிடுதல் - கால்பதித்து நடத்தல்.

11. இருபொழுதும் இரவிபகம் புரவிவிசம்பு
இயங்காதது இயம்பக் கேண்மின்
ஒரு பொழுதுந் தரித்தன்றி ஊடுபோக
அரிதணங்கின் காடென் றன்றோ.

பொருள் நிலை :

புரவி இயங்காதது இயம்பக் கேண்மின்; அணங்கின் காடு
ஊடுபோக அரிது என்று அன்றோ.

பொருள் :

இரவு, பகல் ஆகிய இருகாலத்திலும் சூரியன் பசுமையான
குதிரைகள் பூட்டிய தேரிலே வானத்திலே செல்லாமைக்குரிய
காரணத்தைச் சொல்வேன், கேளுங்கள். இரவாகிய ஒரு பொழு
திலாவது தங்கி, இளைப்பாறியல்லாமல், காளியின் உறைவிடமான
அந்தப் பாலையைச் சூரியனாலும் கடக்க இயலாது.

குறிப்பு :

வெம்மைக்கு உறைவிடமான சூரியனே ஒரு பொழுது இளைப்
பாறி, ஒரு பொழுதில் (பகலில்) அதனைக் கடக்கிறான் என்பதனால்
பாலையின் வெம்மை மிகுதி கூறப்பட்டது. தற்குறிப்பேற்ற அணி,
கேண்மின் - மின்விகுதி பெற்று வந்த முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்
முற்றுவினை.

அகும்பதப் பொருள் :

இயங்காதது - சொல்லாததன் காரணம், இரவி பகம்
புரவி - சூரியனது பசுங்குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர், ஊடு போடுதல்
அரிது - பாலையின் நடுவே செல்லுதல் அரியது, அணங்கு -
காளி.

12. காடிதனைக் கடத்தும் எனக் கருமுகிலும்
 வெண்மதியும் கடக்க அப்பால்
 ஓடி இளைத்து உடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ
 உகுபுனலும் பனியும் ஐயோ.

பொருள்நிலை :

முகிலும் மதியும் கடக்க, வியர்த்த வியர்வன்றோ புனலும் பனியும்.

பொருள் :

இந்தப் பாலை நிலத்தைக் கடந்து செல்வோம் எனக் கரிய முகிலும் வெண்மையான சந்திரனும் கடக்க முயன்றன. காட்டின் வெம்மைக்கஞ்சிக் காட்டின் இப்பாலிருந்து அப்பால் ஓடின. அதனால் வியர்த்தன. கருமுகிலின் வியர்வை மழைத்துளியாகவும் வெண்மதியின் வியர்வை பனியாகவும் சிந்தின.

குறிப்பு :

ஓ, வியப்போடு கூடிய வினாப்பொருளில் வந்தது. ஐயோ இரக்கம் பற்றி வந்த இடைச்சொல், கடத்தும் - தும் விருதியால் எதிர்காலங்காட்டி வந்த தன்மைப் பன்மை முற்றுவினை, வியர்த்தன என்பதைத் தம்முடல் வியர்த்தன என முற்றாக்கியும் வியர்ந்த வியர்வை எனப் பெயரெச்சமாக்கியும் பொருள் கொள்ளலாம். முகிலும் மதியும் காட்டை ஓடிக் கடந்தன; அதனால் வியர்த்தன என்பது வாயிலாக வெம்மை புலப்படுகிறது. தற்குறிப்பேற்ற அணி, கருமுகிலும் வெண்மதியும் - முரண்தொடை.

அரும்பதப் பொருள் :

கடத்தும் - கடப்போம், புனல் - மழைநீர், பனி - பனிநீர்,
 உடல் வியர்த்த - தம்முடல் வியர்த்தன.

13. விம்முகடு விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
 குறித்தன்றோ விண்ணோர் விண்ணின்
 மைம்முகடு முகிறிறையிட்டு அமுதவட்டம்
 ஆலவட்டம் எடுப்ப தையோ.

பொருள் நிலை :

விண்ணோர் முகில் திரையிட்டு ஆலவட்டம் எடுப்பது வனத்தின் வெம்மையினைக் குறித்தன்றோ.

பொருள் :

வானவர் வானத்தின் கரிய உச்சியின் கண்ணே கரிய முகிலினால் திரையிட்டு, சந்திரனாகிய விசிறியை அமைத்துக் கொண்டது. மிகுதியான கொடிய வெம்மை வேகங்கொண்ட பாலையினது வெம்மை தம்மைத் தாக்காதிருக்கும் காரணத் தாலல்லவா?

குறிப்பு :

வானவர் திரையிட்டு விசிறியமைத்தனர் என்பதால் காட்டின் வெம்மை கூறப்பட்டது. திரையும் விசிறியும் வெம்மை தணிக்கும் குளிர்ந்த பொருள்களாய் அமைந்தமை காண்க. தற்குறிப்பேற்ற அணி.

அரும்பத விளக்கம் :

விம்முகடுவிசை வனம் : விம்மு+கடு+விசை+வனம்,
விம்முகடு விசை - பொங்கியெழும் மிகுந்த வெம்மையின் வேகம்,
முகடு - உச்சி, முகில் திரை - முகிலாகிய திரை, அமுதவட்டம்
ஆலவட்டம் - சந்திரனாகிய விசிறி.

14. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே

நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்

புலம்பொடுநின் றுயிர்ப்பன போல

புகைந்துமரங் கரிந்துளவால்

பொருள் நிலை :

நெடுமோடி நிறுத்திய பேய் உயிர்ப்பன போல், மரம் கரிந்துள்ளன.

பொருள் :

உயர்ந்து விளங்கும் காளி. பாலை நிலத்தினின்றும் பேய்கள் இடம் பெயர்ந்து ஓடாத வண்ணம் காவலாக நிறுத்தி வைத்த பேயானது. தனியே துன்பத்தோடு பெருமூச்சு விடுதல் போல மரங்கள் எரிந்து கரிந்து புகைந்து நிற்கின்றன.

குறிப்பு :

உவமையணி : தொழிலுமவம்: மிகுதியாய்த் துன்புறுதல் பொதுத்தன்மை. இவ்வுவமை மூலம் மரங்கள் உயிர்ப்பின்றி நின்ற நிலைகாட்டப்பட்டது. பெயர்ந்து என்பது பேர்ந்து என வந்த செய்யுள் விகாரம்.

அகும்பதப்பொருள் :

மோடி - காளி, புடை பெயர்த்தல் - இடம்பெயர்தல், புலம்பு - தனிமை, துன்பம் : உயிர்த்தல் - மூச்சுவிடுதல்.

15. வற்றியபேய் வாயுலர்ந்து
வறள்நாக்கை நீட்டுவபோல்
முற்றியநீள் மரப்பொதும்பின்
முதுபாம்பு புறப்படுமே.

பொருள் நிலை:

பேய் நாக்கை நீட்டுவ போல் மரப்பொதும்பில் பாம்பு புறப்படும்.

பொருள் :

மிகவும் மெலிந்த பேய்கள் தண்ணீர்த் தாகத்தால் ஈரம் உலர்ந்து அதனால் வறண்ட நாக்கை நீட்டுவன போன்று, முற்றி, வறண்ட நீண்ட மரப்பொந்திலே, பெரிய பாம்புகள் தலைநீட்டிப் புறப்படும்.

குறிப்பு :

முற்றிப் பட்டுப்போன பெரிய மரங்கள் என்க. உவமையணி, வற்றிய பேய் முற்றிய மரத்துக்கும் வாய் பொந்துக்கும் நாக்கு பாம்பின் தலைக்கும் உவமை.

அகும்பதப் பொருள் :

வற்றிய - மெலிந்த, உலர்தல் - ஈரம்புலர்ந்தல், முற்றிய மரம், நீள் மரம் என்க. பொதும்பு - பொந்து, முதுபாம்பு - பெரிய பாம்பு முதிர்ந்த பாம்புமாம்.

16. விழிகழல வருபேய்த் தேர்
மிதந்துவரு நீர்நீர்ச்
கழி கழல வருவ தெனச்
குறைவழி கழன்றிடுமே.

பொருள் நிலை :

பேய்த்தேர் மிதந்து வரும் நீர் ஆகும் ; அந்நீர் கழலவருவதென குறைவளி கழன்றிடும்.

பொருள் :

அப்பாலை நிலத்தில் கண்டவர் விழிகள் மயங்கும்படி வருகின்ற கானல் நீரே மேலோங்கி வரும் நீராகும். அக்கானல் நீரிலே கழிதோன்றுமாறு கழல் காற்று வீகம்.

குறிப்பு:

பாலை நிலத்தில் நீரின்மையால், நீர் எனப் பெயர்பெறும் கானல் நீரில் கழிதோன்றும் படி காற்று வீசியதென்க.

அகும்பதப்பொருள் :

பேய்த்தேர் - கானல், மிதந்துவரும் - மேலோங்கி வருகின்ற,
குறைவளி - கழல்காற்று.

காட்டிற் கிடக்கும் பொருள்கள் (17 - 19 பாடல்)

17. சிதைந்தவுடற் கடுகடலைப் பொடியைச் குறை
சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியால் செம்மை
புதைந்தமணி புகைபோர்த்த தழலே போலும்
போலாவேல் பொடிமுடும் தணலே போலும்.

பொருள் நிலை :

குறை கடலைப் பொடியைச் சீத்தடிப்ப, அப்பொடியால் புதைந்த மணி தழலே போலும்; போலாவேல் தணலே போலும்.

பொருள் :

கழல் காற்று, பிணம் கடும் கடலைச் சாம்பலைக் கிளறி அடித்து அச்சாம்பலால் இரத்தினத்தின் செம்மையை மறைத்தது.

அதனால் அந்த இரத்தினம் புகையால் மூடப்பட்ட நெருப்பைப் போலக் காணப்பட்டது. அவ்வுவமை பொருத்தமில்லையானால் அது சாம்பல் மூடிய நெருப்புத் தணலைப் போலிருந்தது.

குறிப்பு :

உவமையணி, கடலைச் சாம்பல் மூடிய இரத்தினத்துக்கு இரு உவமைகள் கூறப்படுகின்றன.

அரும்பதப்பொருள் :

சிதைந்தவுடல் - உயிர்போய் சிதைவடைந்த உடல் - பிணம்,
குறை - குழல்காற்று, சீத்தல் - கிளறுதல், மணி - இரத்தினம்,
பொடிமுடுதணல் - நீறு பூத்த நெருப்பு.

18. மண்ணோடி அறவறந்து துறந் தங்காத்த
வாய்வழியே வேய்பொழியும் முத்தம் அவ்வேய்
கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீரன்றேல்
கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்.

பொருள் நிலை :

வேய் பொழியும் முத்தம், கண்டு இரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும்.

பொருள் :

மண்ணிலே வெடிப்பு உண்டாவதால் முழுவதும் வரண்டு, மண்ணின் பிடிப்பை விட்டு விட்ட மூங்கில், வெடித்துப் பிளந்து முத்துச் சிந்தின. அம்முத்துக்கள், பாலையின் நிலை கண்டு மூங்கில்கள் கணுக்கள் வெடித்துச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன. அன்றேல், அந்த மண்ணைக் கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போன்றிருந்தன.

குறிப்பு :

தற்குறிப்பேற்றவணி. முத்துப் பிறக்கும் இடங்களில் மூங்கிலும் ஒன்று என்பர். கண்ணோடி - கண்ணோட்டம் செய்து, கணுக்கள் வெடித்து எனவும் கண்டிரங்கி - கண்டு இரங்கி, கண்திரங்கி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அரும்பதப்பொருள் :

ஓடி - வெடிப்பு ஓடி. அறவறத்தல் - முற்றாகவறள்தல்,
துறத்தல் - மண்ணின்பிடிப்பு நீங்குதல், அங்காத்தல் -
வாய்திறத்தல்.

19. வெடித்தகழை விசைதெறிப்பத் தரைமேல் முத்தம்
வீழ்ந்தனவத் தரைபுழுங்கி யழன்று மென்மேல்
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும் போலும்
போலாவேல் கொப்புளங்கள் போலும் போலும்.

பொருள் நிலை :

கழை தெறிப்ப வீழ்ந்தன ஆகிய முத்தம் வியர்ப்புள்ளிகளே
போலும்; போலாவேல் கொப்புளங்கள் போலும்.

பொருள் :

மூங்கிலானது வெம்மையால் வெடித்து விசையோடு
தெறித்தலால், தரையில் விழுந்து பரந்து கிடக்கும் முத்துக்கள்,
அப்பாலை நிலம் வெம்மையால் குடேறிப் புழுங்கித் தன் மேனி
மீது அரும்பியிருக்கும் வியர்வைத் துளிகள் போல இருந்தன.
அன்றோல் பாலை நிலமாகிய உடலிலே தோன்றிய கொப்புளங்கள்
போல இருந்தன.

குறிப்பு :

ஒரு பொருளும் இரு உவமையும் பெற்ற உவமையணி,
வீழ்ந்தன- வினையாலணையும் பெயர்; இரண்டாவதாய் வந்த போலும்
ஒப்பில் போலி, ஒப்புப் பொருள் இடைச்சொல்லாய் வராதபோல என்க.

அரும்பதப்பொருள் :

கழை - மூங்கில், புழுங்குதல் - வருந்துதல், புள்ளி -
துளி, பொடித்தல் - தோன்றுதல்.

காற்றின் கியல்பு

20. பல்கால்திண் திரைக்கரங்கள் கரையின் மென்மேல்
பாய்கடல்கள் நூக்குமது அப்பயர்வெங் கானில்
செல் காற்று வாராமல் காக்க அன்றோ
திசைக்கரியின் செவிக்காற்றும் அதற்கே யன்றோ.

பொருள் நிலை :

கடல், திரைக்கரங்களை நூக்கும்; அது காற்று வாராமல் காக்க அன்றோ; கரியின் செவிக்காற்றும் அதற்கே அன்றோ?

பொருள் :

பல முறை தனது திண்ணிய திரைக் கைகளினாலே கரையில் மீண்டும் மீண்டும் பரந்த கடலானது அலைகளைத் தள்ளும்; திக்கு யானைகள் எட்டும் தமது பரந்த செவியை அசைத்துக் காற்றினை எழுப்பும்; இச்செயல்கள் இரண்டும் அந்தப்பரந்த வெம்மையான பாலையின் மீது செல்கின்ற (வெம்மை கொண்ட) காற்று வாராமற் காப்பதற்காக ஆகும்.

குறிப்பு :

அந்தப் பாலை நிலத்திற் படிந்து செல்லும் காற்றும் தாங்கொணா வெம்மையுடையது என்க. தற்குறிப்பேற்ற அணி திரைக்கரம் என்பது உருவகம்.

அகும்பதர் பொருள் :

பல்கால் - பலமுறை, நூக்குதல் - தள்ளுதல், திசைக்கரி - எண்திசை யானைகள்.

வெப்பநிலை (21 - 22 பாடல்)

21. முள்ளாறும் கல்லாறும் தென்னர் ஓட
முன்னொருநாள் வாள்பயன் முனிந்த போரில்
வெள்ளாறும் கோட்டாறும் புகையான் மூட
வெந்தவனம் இந்தவனம் ஒக்கில் ஒக்கும்.

பொருள் நிலை:

தென்னர் ஓட, அபயன் முனிந்த போரில், புகையால் மூட வெந்தவனம், இந்தவனம் ஒக்கும்.

பொருள் :

முட்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பருக்கைக்கற்கள் நிறைந்த வழிகளிலும் பாண்டியர் புறங்கொடுத்து ஓடும்படியாக, முன்பொருநாள்

வாள்படை தாங்கிய குலோத்துங்கசோழன் வெகுண்டு செய்த போரிலே வெள்ளாறு எனப் பெயர்கொண்ட ஆறும், கோட்டாறு எனப்பெயர் கொண்ட ஊரும் புகையில் மூடும்படியாக எரித்து வெந்த பகைவரின் காவற்காடு. இந்தப் பாலைவனத்துக்கு ஒப்பாகுமானால் ஒப்பாகலாம்.

குறிப்பு :

குலோத்துங்கன் பாண்டியரை வென்று, எரியூட்டிய காவற் காட்டைப் போன்றது இப்பாலைவனம் என்பதால், அபயனின் வெற்றிச் சிறப்பும் பாலைவனத்தின் வெம்மையும் கூறப்பட்டன. ஒக்கில் ஒக்கும் என்பது சில வேளை ஒப்பாகாது என்ற குறிப்பால் அபயன்பெருமை காட்டியது.

அரும்பதப்பொருள் :

தென்னர் - பாண்டியன், முனிந்தபோர் - வெகுண்டு செய்தபோர், வெள்ளாறு - ஓர் ஆற்றின் பெயர், கோட்டாறு - ஓர் ஊரின் பெயர், வெந்தவனம் - எரிந்து வெம்மையடைந்த காவற்காடு.

22. அணிகொண்ட குரங்கினங்கள்

அலை கடலுக்கு அப்பாலை

மணல் ஒன்று காணாமல்

வரையெடுத்து மயங்கினவே.

பொருள் நிலை :

குரங்கினங்கள், கடலுக்கு மணல் ஒன்று காணாமல், வரை எடுத்து மயங்கின.

பொருள் :

இராவணனோடு போர் செய்வதற்கு எழுந்த குரங்குப் படையணியானது. அலை நிறைந்த கடலுக்கு அணை கட்டுவதற்கு ஏற்ற பொருளாக, அந்தப் பாலைவனத்தின் வெம்மை மிகுந்த மணல் ஒன்றைக் காணாமையால், மலையைத்தூக்கி வருத்தமடைந்தன.

குறிப்பு :

பாலைவனம் எங்கும் மணல் பரந்து நிலைபெற்றிருந்தது. எல்லாமே அளப்பரிய வெம்மையுடைய மணல், அம்மணல்

ஒன்றைமாத்திரம் எடுத்துக் குரங்குகள் கடலில் இட்டிருந்தால் கடல் முற்றும் வறண்டிருக்குமே அறிவற்ற குரங்குகள் என்க. இதனால் மணல் வெம்மை கூறப்பட்டது. உயர்வு நவீற்சியணி.

அரும்பதப்பொருள் :

பாலைமணல் - பாலை நிலத்து மணல். அணி - படையணி, மயங்கின - அறிவின்மையால் வருத்தமுற்றன.

9. இரட்சணிய யாத்திரிகம்

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழிலக்கியம் பல புதிய மலர்ச்சிகளையும் திருப்பு முனைகளையும் பெற்று விளங்கியது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவிய தமிழ்ப் புலமை மிக்கசிலர், காலத்திற்கேற்ப, தாம் தழுவிய சமயத்தின் உண்மைகளையும் அதிலே பெற்ற அனுபவங்களையும் தமிழில் வடித்து அவற்றிற்கு இலக்கிய வடிவம் தந்தமையாகும். அந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்றிய தமிழ்க் கிறிஸ்தவப் புலவர்களுள் மகாவித்துவான் ஹென்ற ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை (1827 - 1900) என்பார் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் தமிழில் யாத்த இரட்சணிய யாத்திரிகம் சிறந்ததொரு காப்பியமாகக் கருதப்படுகிறது.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் நிலையான ஆன்மிக தத்துவங்களை பின்னிப் பிணைந்த 3800 செய்யுட்களைக் கொண்ட சுவைமிக்க காவியம். இக்காவியம் முழுமையுமே உருவக அமைப்புடையது. அதனால் இதனை முற்றுருவகக் காவியம் எனப் போற்றுவர். தமிழ் மொழியிலுள்ள முற்றுருவகப் பெருங்காப்பியம் இஃதொன்றே எனலாம்.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் முதனூலன்று. வழிநூல். இதன் முதனூல் ஆங்கிலத்தில் ஜோன் பனியன் என்பார் எழுதிய உலகப் புகழ்பெற்ற “திருப்பயணியின் முன்னேற்றம்” (Pilgrim's Progress) என்பதாகும். இதனை மோட்சப் பிரயாணம் எனவும் அழைப்பர்.

பாவி ஒருவன் வேதநூலைப் படித்து தான். வாழும் உலகம் நிலையற்றது என உணருகிறான். எனவே, அவன் நிலையற்ற துன்பமாயமான உலகினின்றும் பேரின்பம் பயக்கும் மோட்சத்திற்குச் செல்லவிழைகிறான். அவன் ஆத்தம விசாரி என்றும் கிறித்தியன்

என்றும் யாத்திரிகன் என்றும் அழைக்கப்பட்டான். அப்போது பேரின்ப நாட்டிற்குவழிகாட்டும் குருவைச் சந்திக்கிறான். குரு அவனைத் திருநெறியில் ஆற்றுப்படுத்துகிறார். கிறித்துவின் அருளால் மனம்திருந்திய அவன், பேரின்ப வீட்டினை நோக்கித் திருவருள் துணையுடன், சுருதிநூல் காட்டும் விபரத்தின்படி யாத்திரையைத் தொடங்குகிறான்; முன்னேறுகிறான். அவனுடைய முன்னேற்றத்தில் ஆன்மிக வாழ்வின் புயலும் அமைதியும் மாறிமாறி வருகின்றன. யாத்திரிகன் பின்வாங்காமல் முன்னேறுகிறான். இறுதியில் மரண ஆற்றினைக் கடந்து வீடுபேறு அடைகிறான். இதுவே இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் கதைச்சுருக்கம்.

இது ஆதிபருவம், குமாரபருவம், நிதானபருவம், ஆரணியபருவம், இரட்சணியபருவம் என்னும் பெரும் பிரிவுகள் கொண்டது. குமார பருவத்தில் ஆன்ம விசாரியான அந்த யாத்திரிகள் பல சோதனைகளையும் இன்னல்களையும் தாண்டி எழிற்சாத்திரம் அல்லது சௌந்தரிய மாளிகை (Beauty Place) யின் வாயிலை அடைகிறான். ஆன்ம விசாரியின் மனமும் வாக்கும் ஒத்துள்ள தன்மையைக் கண்ட வாயிற் காவலன் உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கிறான். மெய்விசுவாசத்தால் மனந்திரும்பி, உன்னதநகர் சேர யாத்திரை செய்யும் பரதேசிகள் வந்து தங்கி, இளைப்பாறி, பத்தியில் உறுதிபெற்றுச் செல்வதற்குத் திருநெறியில் அமைக்கப்பட்டதே இந்த எழிற்சாத்திரம்; ஆன்மிக வாழ்வில் எழில் நிறைந்த இடம். யாத்திரிகன், இங்கே விவேகி, யுகி, பக்தி, சிநேகி என்னும் தவமகளிர் நால்வருடன் பத்தி வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகள் குறித்து உரையாடுகின்றான். அப்போது பக்திமாது இயேசு பெருமானின் இரட்சணிய சரிதத்தை - சிலுவைப் பாடுகளை விரித்துக் கூறுகிறாள்.

யூதாஸ் காரியோத்தினால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு, ஏரோது மன்னன் முன்னிலையில் மரணத்தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட தேவகுமாரனின் சிலுவைத் திருப்பாடு இங்கு தரப்படுகிறது.

சிலுவைப்பாடு

1. தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னித காந்து குடல்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிறுறாகப்
பன்னருந் மான்சிலுவைப் பாடுகளை உன்னுவாம்.

பொருள் நிலை :

துன்னரிய சாமித்துரோகி, தன்உயிர்போய், யாக்கை தலை கீழுற விழுந்து சென்னி தகர்ந்து, குடல்சிதறி, செத்தொழிந்த செயல் இற்றாக பன்னரும் நம்மான் சிலுவைப்பாடுகளை உன்னுவாம்.

பொருள் :

நெருங்கக்கூடாத பாவியும் தேவதுரோகியுமான யூதாஸ் காரியோத்து, தற்கொலை செய்தமையால் உயிர் இழந்து, தலைகீழாகவிழ குடல் சிதறுண்டு செத்தொழிந்தான். அவன் செயல் இவ்வாறாக, வருணிப்பதற்கரிய எம்பெருமானாகிய இயேசுநாதரின் சிலுவைப்பாடுகளைச் சிந்திப்போமாக.

குறிப்பு :

சிலுவை சுமந்து சிலுவையிலிறையுண்ட துன்ப நிகழ்வுகள் சிலுவைப்பாடு எனப்படும். பாடு - துன்பம் தேவதுரோகிகளின் முடிவும் இத்தகையது எனக் காட்டப்பட்டது. இற்றாக - இவ்வாறாக.

2. பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும் வல்லாணை யெள்ளிப்புறக்கணித்து வாய்மதமாய்ச் சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்துணிந்தியற்றும் பொல்லாங்கை யெல்லாநம் மீசன்பொறுத்திருந்தார்.

பொருள் :

கெட்ட யூதர்களும் அவர்தம் போர்ச் சேவகர்களும் எல்லாவல்லமையுமுடைய தேவகுமாரனை இழித்துரைத்து, அலட்சியஞ்செய்து வாய்க்கொழுப்பால் சொல்லத்தகாத பழிப்புரைகளைப் பேசினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் துணிந்து செய்யும் தீமைகளையெல்லாம் நாம் பெருமான் பொறுத்திருந்தார்.

அரும்பதப்பொருள் :

புறக்கணித்தல் - அலட்சியஞ் செய்தல், வாய்மதம் - வாய்க்கொழுப்பு - அகங்காரப் பேச்சு, நிந்தைமொழி - பழிச்சொல், இப்பாடலில் தேவகுமாரனின் பொறுமை சொல்லப்பட்டது.

3. புற்றரவிற சீறிப்பு னை வளைந்து புல்லியர்தாந்
துற்றிவி னைத்தகொடுந் துன்பந் தனியுழந்து
முற்றுங் கிரகணத்தின் முழுகுதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமகன் தேசிழந்து தேம்பினார்.

பொருள் நிலை :

புல்லியர் தாம் புற்றரவிற சீறி, புடைவளைந்து துற்றிவிளைந்த
கொடுந் துன்பம் தனிஉழந்து, செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் முற்றுங்
கிரகணத்தில் முழுகுதினகரன் போல் தேசிழந்து தேம்பினார்.

பொருள் :

அந்தக் கீழ் மக்கள், புற்றிலுள்ள பாம்பைப் போற் சீறி, அவரைச்
சுற்றி வளைத்து நெருக்கி உண்டாக்கிய துன்பமனைத்தையும்
தனியாக அனுபவித்தார். இவ்வாறனுபவித்த கோப குணமற்ற
தேவகுமாரனாகிய எம்பெருமான் முழுக் கிரகணத்தினால்
மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப் போலப் பிரகாசமற்றவராக வாடினார்.

குறிப்பு :

“புற்றரவிற சீறி” என்பது “முற்றுங் கிரகணத்தின் முழுகு
தினகரன்” என்பதும் உவமையணிகள். துற்றுதல் - சுற்றுதல் புல்லியர்
இழிந்தவர்கள். முற்றுங் கிரகணம் - பூரண சூரிய கிரகணம்.
கிரகணம் - மறைத்தல், செற்றம் - கோபம், தேசு - ஒளி, மலர்ச்சி.

4. செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே ஆகடியம் பல்பேசித்
தெவ்வர்கு முமிச்சி லுவைத னைச்சுமத்திக்
கவ்வைந் கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோந்தார்.

பொருள்நிலை :

தெவ்வர் குழுமிச் செவ்வங்கியைக் களைந்து தேவர்பிரான்
முன்றரித்த எனக் கூட்டுக.

பொருள் :

எம்பெருமான் தரித்திருந்த சிவப்பு நிற ஆடையை நீக்கினார்கள்.
அவர் முன்னர் தரித்திருந்த ஆடையைத் திரும்பவும் அணிவித்தார்கள்;

அந்தப் பகைவர் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பரிசாச மொழிகளைக் கூறி, சிலுவையை அவர் மீதிற் சுமத்தினார்கள்; பெருந் துன்பத்துக்குள்ளான எருசலேம் நகரத்தார் அழும்படி அவரைச் சிலுவையிற் கட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.

குறிப்பு :

செம்மை + அங்கி = செவ்வங்கி, ஆகடிகம் - பழிப்போடு கூடிய கேலிச்சொற்கள், கவ்வை - துன்பம், கவலை.

5. நோக்கிலணு வொவ்வொன்று நூறாயிரங்கோடி மாக்கயத்தின் சுமமை மலிந்த பாவந்திரட்டி ஆக்கு சிலுவை யமலன் சிரத்தேந்திக் காக்கை கடனாக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

யோசிக்கும்போது ஒவ்வொரு அணுவும் பலங்கொண்ட நூறாயிரம் கோடி யானைகள் சுமக்கக்கூடிய அளவு பாரம் உடையன. அவ்வாறான பாரம் உடைய பெரும் பாவங்களைச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டது அந்தச் சிலுவை. அச்சிலுவையைப் பரிசுத்தமான தேவகுமாரன் தன் தலையிலே தாங்கி இவ்வுலகை இரட்சிப்பதே தன் கடமையாகக் கருதி, கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்பு :

ஓர் அணுவே நூறாயிரம் கோடி யானைகள் சேர்ந்து சுமக்கும் அளவு பாரம் உடையதானால், அச்சிலுவையிலுள்ள அணுக்களனைத்தும் எத்துணைப் பாரமுடையனவாயிருத்தல் வேண்டும். அத்துணைப் பாரங்கொண்டது பாவத்தின் சுமை எனப் பாவத்தின் சுமையளவு கூறப்பட்டது. மாக்கயம் - வலிய யானை, சுமமை - சுமை, பாரம், மக்களின் பாவச் சுமையைத் தான் சுமந்து இரட்சிக்கும் அமலன் என்க.

6. வள்ளல்கு ரூராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயிரை எள்ளிய வதரித்த வெம்மான் சருவேசன் கொள்ளை ரிந்துகொலைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்நிலை :

மன்னுயிர்க்காய்த் தன் உயிரை எள்ளி அவதரித்த வள்ளல் குருராயன் எம்பெருமான் சருவேசன் கொள்ளை புரிந்து கொலைத்தீர்ப்புப் பெற்று வரு கள்ளர் இருவரோடுங் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

பிற உயிர்களுக்காகத் தன்னுயிரைப் பொருட்படுத்தாது மனிதனாக அவதாரஞ் செய்தவரான வள்ளலும் குருமுர்த்தியும் எம் தலைவரும் எல்லாப் பொருள்களில் உறைபவருமான ஆண்டவர். களவு செய்து அது காரணமாக மரண தண்டனை பெறுவதற்காக வருகின்ற இரண்டு கள்ளருடன் தாமும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்பு :

தம்மை மன்றாடி எதை விரும்பிக் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியதைக் கொடுப்பவர் ஆண்டவர். ஆகையால் அவர் வள்ளல் எனப்பட்டார்.

7. ~~மரண~~த்தின் கூரொடிய வன்பேய்த்த லைநகங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமிசை விளங்கப்
பூரணமா ரசுஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

சாவினது கொடிய கூரானது உடைந்து போகவும் கொடிய சாத்தானது தலை நகங்கிப் போகவும் சத்திய வேத வசனங்களின் உண்மையை இவ்வுலகிலுள்ள யாவருந் தெரிந்து கொள்ளவும் இரட்சிப்பின் மேன்மை பூரணமாக நிறைவேறுவதற்குக் காரணமான வற்றைச் செய்து முடிப்பதற்கும் ஆண்டவர் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

அகும்பதப்பொருள் :

பேய், சாத்தான் - பாவங்களின் தலைவன், பேய்த்தலை நகங்க - பாவங்கள் அழிய, மரணம் எதுகை நோக்கி மாரணம் என்றாயிற்று.

8. ஈசன் சினோக்கி யினநகர ரைப்பிணித்த
பாசவி னைநோக்கிப் பரிந்துநடு நின்று வரும்
பேசரிய துன்பப்பிரளயத்தை நோக்கியிந்தக்
காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள்நிலை :

இந்தக் காசினியை நோக்கினார், ஈசன் சினோக்கி, பாசவினை நோக்கி, துன்பப் பிரளயத்தை நோக்கி, கல்வாரி நோக்கினார்.

பொருள் :

இவ்வுலகில் அவதரித்த எம்பெருமான், ஜெகதீசனது கோபத்தைப் பார்த்தும் மனிதரைக் கட்டியுள்ள தளையாகிய பாவத்தைப் பார்த்தும் மத்தியஸ்தராக அதனை நீக்கும்படி அன்புடன் நிற்பதனால் வரும் அளவற்ற துன்ப வெள்ளத்தைப் பார்த்தும் கல்வாரி மலையை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்பு :

ஈசன் என்றது பரமண்டலத்திலுள்ள பரம பிதாவை. மத்தியத்தராய் சுதன் அவதரித்து மனிதரின் பாவங்களைத் தான் சுமந்து, அதனால் பரம பிதாவின் சினத்தைத் தணிவித்தார் என்க. காசினியை நோக்கினார் என்பதில் நோக்கினார் வினையாலணையும் பெயர். நரரைப் பிணித்த - மனிதரை வசப்படுத்திய, பாசவினை - பாசமாகிய பாவம், பாசம் - தளை, கட்டு.

9. அற்புத மும்வானத் தசரீரியும் புனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுகுணங்க ஞுமிவரே
தற்பரனென் றோலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம்.

பொருள் :

தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துநாதர் உலகில் நடத்திய அற்புதங்களும் அவர் ஞானதீட்சை பெற்ற சமயத்தில் வானத்திலிருந்துண்டான சத்தமும் பரிசுத்த தீர்க்க தரிசன வேத வசனங்களும் அவரிடம் வெளிப்பட்ட நற்குணங்களும் ஆகிய இவைபெல்லாம் ஒருமித்து 'இவரே கடவுள்' என்று யாவரும் அறிய

விளம்பியும் பாவிகளான யூதர்கள் இவைகளைச் சற்றேனும் நினைத்துப் பாராமற் போனது பெரிய அநியாயமே.

குறிப்பு :

புனித சொற்பயில்பு - வேத வசனங்கள் அற்புத மெண்ணாத திறவும் நியாயம் - அற்புதம் + எண்ணாதது + அறவும் + அநியாயம். அறவும் - முற்றாக, சுருணம், - நற்குணம்.

10. தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
சத்தமிடாதேகுந் தகனப லிமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமாய் யூருடு செல்கின்றார்.

பொருள்நிலை :

ஆங்கு, அமைந்து சத்தமிடாது ஏகம் தகன பலி மறியாம் உத்தமர். தத்துநீர் வேலித் தராதலத்தோர் செய்தவினை அத்தனையுந் தாங்கி அலமந்து சாந்தமாய் ஊர் ஊடு செல்கின்றார்.

பொருள் :

பலிபீடத்திலே தகனம் செய்யப்படுவதற்கு அமைதியோடு சத்தமின்றிச் செல்லும் ஆட்டுக்குட்டியாக விளங்கிய நல்லோன் அலையெறியும் கடல் சூழ்ந்த உலகோர் செய்த பாவமனைத்தையும் சுமந்து வருந்தி எருசலேம் நகரின் மத்தியிலே செல்கின்றார்.

குறிப்பு :

தத்துநீர்வேலி - கடலை எல்லையாகக் கொண்ட, அமைந்து, வருந்தி, சிலுவை சுமந்து செல்லும் நல்லோனின் அமைதி கூறப்பட்டது.

11. கையர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி லுவைக மந்தலசி மெய் வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடி
அய்யன்ம் றுகூடு வரக்கண்டா ரணிநகரார்.

பொருள் நிலை :

அய்யன் வெய்ய சிலுவை சுமந்து அலசி, மெய்வருந்தி அயர்ந்து புலர்ந்து, இருண்டு, அடைத்து, தள்ளாடி மறுகூடுவர அணிநகரார் கண்டார்கள்.

பொருள் :

எம்பெருமான் கொடிய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு சென்றதனால் உடல் மிக வருந்தியது; அவர் சிலுவையைப் பிடித்திருந்த கைகள் சோர்ந்தன; தாக்கத்தினால் வாய் உலர்ந்தது; களைப்பினால் கண் இருண்டது; காது அடைத்தது; பரிசுத்தமான திருப்பாதங்கள் சோர்ந்து நடை தள்ளாடியது. இவ்வாறாக அவர் வீதியிலே வருவதை அழகிய எருசலேம் மக்கள் கண்டார்கள்.

குறிப்பு :

சிலுவை சுமந்து நடந்துவந்த களைப்பாலுண்டான மெய்ப்பாடுகள் இங்குக் கூறப்பட்டன. அலசி - கலங்கி, அய்யன் - ஐயன் என்பதன் முதல் எழுத்துப்போலி, வரக் கண்டார் என்பதில் வர என்பது விருதி கெட்ட தொழிற்பெயர்; செயப்படுபொருளாய் வந்தது.

12. கல்லியல்வன் நெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றியிந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
டெல்லவ 'ருந்தத்த முயிர்க்கிறுதி யேயந்தன போல
அல்லலு முந்தல மந்தாக்கை நிலை தளர்ந்தார்.

பொருள் நிலை :

கல்இயல் வன்வஞ்ச நெஞ்சக்கண் இலாப் பாதகராம் புல்லியரே அன்றி, எல்லவரும் பொல்லாங்கு போந்தமை கண்டு அல்லது உழந்து தத்தம் உயிர்க்கு இறுதி ஏயந்தன போல அலமந்து ஆக்கை நிலை தளர்ந்தார்.

பொருள் :

கல்லைப் போன்ற கொடிய வஞ்சக மனம் படைத்த இரக்கமில்லாத துரோகிகளான இழிந்த யூதரைத் தவிர, மற்றை எல்லோரும் இத்தீமைகள் நம்பெருமானுக்கு வந்தமையைக் கண்டு மனம் வருந்தித் தத்தம் உயிர்க்கு முடிவு வந்தது போலத் துன்புற்று மயங்கித் தத்தம் உடற்சம நிலையினின்றும் குலைந்தார்கள்.

குறிப்பு :

யூதருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடைமொழிகளிலிருந்து அவர்களது மிகக்கொடிய இழிந்த தன்மையை உணர முடிகிறது.

எல்லவரின் மிகுந்த துன்பநிலை “தத்தம் உயிர்க்கிறுதி ஏய்ந்தனபோல்” என்ற உவமை மூலம் புலனாகிறது. கண் என்பது இரக்கத்தை உணர்த்தியது. புல்லியர் புல்லின் இயல்புடையோர்; ஆக்கை - உடல்.

13. மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
காதலனுக் கோவிக் கதிநேர்ந்த தென்று மன
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குமுமி
வீதியிரு மருங்கும் மொய்த்தார் வாய்விட்டமுது.

பொருள் நிலை :

மெல்லியலார் தாம் குழுமி “மாதருக்குள் ஆசி பெற்ற மங்கலையாம் அன்னைமரி காதலனுக்கோ இக்கதி நேர்ந்தது” என்று மனவேதனைப்பட்டு ஆற்றாது வாய்விட்டமுது வீதி இருமருங்கும் மொய்த்தார்.

பொருள் :

பெண்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, “மாதர்களுக்குள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சுமங்கலித் தாயான மரியாளின் குமாரனுக்கா இக்கதி நேர்ந்தது?” என்று மனவேதனைப்பட்டு, அதனைத் தாங்க முடியாது வாய்விட்டமுது வீதியின் இருபக்கமும் வந்து கூடினார்கள்.

குறிப்பு :

மங்கலை - மங்கலமுடையவள்; கற்புடையவள். காதலன் என்றது இங்கே மகனை. அடக்க முடியாத துன்பத்தால் பெண்கள் வாய்விட்டமுதனர் என்க. ஸ்திரீகளுள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மரியாளை “வையகம் வையும் வாய்ந்த மாதருள் எண்ணிலாசி துய்யகம் பொலியப் பொலிந்த சுந்தரி” என்பர் தேம்பாவணி ஆசிரியர் வீரமா முனிவர்.

14. காந்தண்மலர் செங்கமல மலரைப் புடைப்பப்
பூந்தண் கருங்குவளைப் போதுநீர் முத்துகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாம்பலை யலர்த்தி
மாந்தண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார்.

பொருள்நிலை :

மா தண்டலைக் குயிலின் மென்மொழியார், காந்தள்மலர் செங்கமல மலரையுடைப்ப, பூ தண் கரும்புவளைப் போது நீர் முத்து உகுப்ப. தேம்தளவு தொக்க நறும் சேதாம்பலை அலர்த்தி மாழ்கினார்.

பொருள் :

அழகிய குளிரந்த சேலைக்குயில் போன்று இனிய மொழி பேசும் பெண்கள். தமது காந்தள் மலர் போன்ற கைகளினால் செந்தாமரை மலர் போன்ற முகத்தலடித்து கொண்டு, அழகிய தண்ணிய கருங்குவளை போன்ற கண்களிலிருந்து முத்துப் போன்ற கண்ணீர் சிந்த. தேன்சிந்தும் முல்லை மலர் போன்ற பற்கள் தெரியும்படியாக சிவந்த அல்லிப்பூப் போன்ற வாயைத் திறந்து அழுதார்கள்.

குறிப்பு :

காந்தள், செங்கமலம், கருங்குவளை, தளவு, சேதாம்பல் என்பன மலர் விசேடங்கள். இவை முறையே கைவிரல், முகம், கண், பல், வாய் என்பவற்றை உணர்த்தின. இங்கே உவமானம் தனித்து நின்று உவமேயத்தைக் காட்டி வந்த உருவகம். காந்தள் - தார்த்திகைப்பூ, கருங்குவளை - நீலோற்பலம், தளவு - முல்லை.

15. தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச் செயலிழந்தும்
மாயும் வகை யின்றாய் மறுகுற்றயிர் பதைப்பப்
போயடைந்த தெம்மருங்கும் பொற்பெருச லேநகரத்
தாயிழையார் வாய்விட் டழுத குரலோசை.

பொருள் நிலை :

பொற்பு எரிசலே நகரத்து ஆயிழையார் தீ அடைந்த வல்லி எனத் தேம்பி, செயல் அழிந்து, மாயும் வகை இன்றாய் மறுகுற்று உயிர் பதைப்ப வாய் விட்டு அழுத குரலோசை எம்மருங்கும் போயடைந்தது.

பொருள் :

அழகிய எருசலேம் நகரத்துப் பெண்கள், நெருப்பிலிடப்பட்ட புகங்கொடி போல வாடிச் செயலற்றவராய், தம்முயிரை மாய்த்துக்

கொள்ளும் வழி தெரியாதவராய். உயிர் துடிதுடிக்கப் பெருங்குரலிட்டு அழுகின்ற சோக ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிச் சென்றது.

குறிப்பு :

ஆயிழையார் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபரணம் அணிந்த பெண்கள், குரலோசை பொற்பெருசலே நகரத்து எம்மருங்கும் போயடைந்த தெனக் கொண்டு பொருளுரைப்பினும் அமையும், வல்லி - இளங்கொடி, மறுகுதல் - மீண்டும் மீண்டும் நினைத்து வருந்துதல்.

16. கண்டார் பதைத்தார் கலுழந்தார் கரைந்தழுதார்
கொண்டார் துணுக்கம் கொதித்தார் கடுவிடத்தை
உண்டார் போலேங்கி யுயங்கி நெடிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார்.

பொருள் :

தேவகுமாரன் சிலுவையைச் சுமந்து சென்றதைக் கண்ட பெண்கள் பதறினார்கள்; கதறினார்கள் மனமிரங்கி அழுதார்கள்; திடுக்கிட்டு நடுங்கினார்கள்; மனத்திலே கோபங்கொண்டார்கள்; கொடிய நஞ்சை உண்டவர்கள் போல வாடிப் பெருமூச்சு விட்டுத் திண்டாடி நின்று பின்வருமாறு புலம்பத் தொடங்கினார்கள்.

குறிப்பு :

கண்டார் - தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்; எழுவாயாய் வந்தது. உயங்குதல் - மெல்லமெல்ல வாடுதல்.

17. ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்ந்து றுவதென்பார்
முவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது மலெம்மு யிர்க்கொழிவின் றோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “ஆ! ஆ! இதென்ன மிகவும் அநியாயம்” என்பர்; சிலர் “என்றும் அழியாத அறம் அழிந்து ஒழிந்து போயிற்றோ?” என்பர்; சிலர் “முப்பற்ற முதல்வன் கோபமடையா திருப்பது ஏன்?” என்பர்; சிலர் “ஓவாது துன்பமடையும் எமது உயிர்க்கு இறுதி வராதோ?” என்பர்.

குறிப்பு :

சிலுவை கமந்து இறைகுமாரன் படும் பாடுகளைக் கண்டோர் தத்தம் மனத்தெழுந்த சோகத்தை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தினர் என்க. இதுவும் மேல்வரும் ஒன்பது பாடல்களும் இத்தன்மை தென்க.

18. இம்மைந் னாவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி
அம்மை யுயிர்தாழா எவனிமிசை யென்பார்
செம்மைதிறம் பாத்தாய தேவசினந் திருகி
மும்மை யுலகும் முடியுங் கணத்தென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “இச் சிறந்த திருக்குமாரனின் உயிருக்கு முடிவுவருவதைக் கண்டு அன்னை மரியாள் இப்பூமியில் உயிரோடு வாழமாட்டாள்” என்பார். சிலர் நியாயத்தினின்றும் வழுவாத பரிசுத்தமான தேவகோபமானது தோன்றி இம்முவுலகையும் ஒரு கணத்தில் அழித்துவிடும்” என்பர்.

தேவசினம், செம்மையான நியாயத்தை உலகின் கண் நிலை நிறுத்தவன்றி வேறெதற்கும் தோன்றாது என்க.

19. மாண்டா ருயிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கொதோஷி களெனினும்
மீண்டுமு னைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “இந்தக் கெட்டவர்களான யூதர்கள், இறந்தவர் களுக்கும் உயிர் கொடுக்கும் சிறந்த மருந்துச்செடி போன்ற தேவகுமாரனை வேரோடும் பறித்து எறிந்து விடுவார்கள்” என்றனர். அதைக் கேட்ட வேறு சிலர், ‘கெட்டவர்கள் வேரோடு பிடுங்கி எறிந்தாலும் அது மறுபடியும் முளைக்க ஒரு காலம் வராதோ?’ என்றனர்.

குறிப்பு :

“வேரோடு கீண்டெறிவார்” என்று கூறப்பட்ட மையால் மாமருந்து, செடி எனப்பட்டது. தோஷம் - குற்றம், பாவம், தோஷிகள் - பாவிகள், தேவகுமாரன் உயிர்த்தெழுந்தன்மை குறிப்பிடப்பட்டது.

20. புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றாதார் பொங்கியழ
மன்றோரஞ் சொல்லியுயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பர்
மன்றோரஞ் சொன்னோன் மனைபாழாய் வன்குடியும்
பொன்றியெ ருக்கலரும் பொய்யாதி துவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “இழிந்த செயலுடைய யூதர்களுக்குப் பயந்து நீதியை
காப்பாற்றாது மக்கள் மனமுருகி அழும்படியாக நியாய சபையிலே
பட்ச பாதம் பேசி உயிர்வாழ்வதுதான் வாழ்வோ?” என்பர். சிலர்
“அப்படி நியாய சபையிலே பட்சபாதம் பேசி உயிர் வாழ்வதுதான்
வாழ்வோ” என்பர். சிலர் “அப்படி நியாய சபையிலே பட்சபாதம்
பேசினவனது வீடு வீடு பாழாய்ப் போய் வீட்டில் வாழ்வோரையும்
இழந்து அவன் வீட்டிலே வெள்ளெருக்கஞ் செடி பூக்கும்; இது
பொய்யாகாது” என்பர்.

குறிப்பு:

மன்று ஓரம் சொல்லுதல் - நியாயத்துக்கு மாறாகப்
பட்சபாதம் காட்டுதல்.

தூளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரம் சொன்னார் மனை.

என்ற ஒளவையார் பாடல் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

21. நள்ளிநர ஜீவரசை நல்கவரு ஞானகுரு
வள்ளலுக்கு வன்கொலையும் மாபாதகம் புரிந்த
கள்வனுக்குக் காவல்வி டுதலையும் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தர்க்குச் சீலமென்பார்.

பொருள் :

“நட்புடையவராய் மானிடரைக் காப்பவராய் வந்த ஞான
குருவான கருணை வள்ளலுக்குக் கொலைத் தண்டனையும் பெரும்
பாவஞ்செய்த கள்ளனுக்கு காவல் விடுதலையும் உறுதியாகும்படி
தீர்ப்பக் கூறுவதோ அரச தருமம்” என்பர் சிலர்.

குறிப்பு :

முன் பாட்டிற் கூறப்பட்ட பச்சு பாதம் எதுவெனக் கூறப்பட்டது.
நள்ளல் - நட்பாதல் - ஜீவரசைஷ - உயிர்க் காப்பு, காவல்
விடுதலை - காவலோடு கூடிய விடுதலை. சீலம் - தருமம்.

22. கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன் பல்கால்முயன்றும்
பொல்லாருக் கஞ்சிப் புகன்றான் கொலையென்பார்
பொல்லாருக் கஞ்சிப் பொதுநீதியைப் புரட்டி
அல்லாத செய்தவார்க் கறம்கூற்றே யாமென்பார்

பொருள் நிலை :

கொற்றவன் கொல்லாது விட்டுவிடப் பல்கால் முயன்றும்
பொல்லாருக்கு அஞ்சிக் கொலை புகன்றான்.

பொருள் :

சிலர் “பிலாத்து மன்னன் அவரைக் கொல்லாது விட்டுவிடப்
பல தரம் முயன்றும் கொடிய யூதருக்கு அஞ்சிக் கொலைத்
தண்டனை விதித்தான்” என்பர். சிலர் “தீங்கு செய்வோருக்குப் பயந்து
பொது நீதியைத் தலைகீழ் செய்வோருக்குத் தருமமே மரண
தூதனாகும்” என்பர்.

குறிப்பு :

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங் கூற்றாவதும்” என்பது
சிலப்பத்திகாரம்.

23. காட்டிக் கொடுத்தோன் கழுத்திலொரு கயிற்றைப்
பூட்டிமன வாதையினாற் பொன்றினானாம் பொல்லாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளர்மனச் சாசனியுந்தம்
பாட்டிற் கிடப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பார்.

பொருள் நிலை :

காட்டிக் கொடுத்தோன் மனவாதையினால் கழுத்திலொரு
கயிற்றைப் பூட்டிப் பொன்றினானாம்.

பொருள் :

சிலர் “அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ் தன் மனத்திலுள்ள
சஞ்சலத்தால் தன் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றை மாட்டிக்கொண்டு

செத்துப் போனானாம்; அவ்வாறானால் அநியாயமாகக் குற்றஞ்சாட்டி அவருக்குக் கொலைத் தீர்ப்பு வழங்கும்படி செய்வித்த பாவிகளது மனச்சாட்சி யாதொரு உணர்ச்சியுமின்றிச் சும்மா இருப்பதற்காரணம் என்ன? அது பாவத்திலும் அதிபாவமாகும்” என்பர்.

குறிப்பு :

காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸிலும் பார்க்க, கொலை புரிந்தவர்கள் பெரும் பாவிகள் என்க. தம்பாட்டிற் கிடத்தல் என்பது பேச்சு மொழி வழக்கு; செயலின்றி, உணர்வின்றி இருத்தல் என்பது கருத்து

24. நிந்தனையாஞ் செந்நெருப்பு நெஞ்சைக் கொளுத்திடவும் நொந்தொரு சொற்சொல்லாத நோன்மை நுனித்துணரின் மைந்தருக் கிச்சாந்தம் வருமோ மகேசனெனுஞ் சிந்தைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “பழிப்புரை என்னும் கொழுந்து விடும் நெருப்பு அவர் மனத்தைத் தாக்கி எரிக்கவும் மனம் வருந்தி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாத பொறுமைக் குணத்தைப் பற்றிக் கூர்மையாக யோசித்தால், மனிதருக்கு இவ்வாறான சாந்தகுணம் வருமோ? வராது. எனவே இவ்வளவு பொறுமையுடைய அவர் கடவுள் தான் என்னும் எண்ணம் அப்பகைவர்களுக்கு உண்டாகாத காரணம் என்னவோ? என்பர்.

குறிப்பு :

தேவகுமாரனின் பொறுமைப் பண்பு கூறப்பட்டது. நோன்மை - பொறுமை, நுனித்தல் - நன்கு ஆராய்தல், செறுநர் - பகைவர்.

25. செந்தா மரைபோற் றிகழும் திருவதனம்
அந்தோ வதங்கி யழகுகுடி போயதென்பார்
நந்தாக் கருணைநறாத் துளிக்கும் கண்மலர்கள்
சிந்தாகு லம்பொதிந்து தேசிழந்து விட்டதென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “ஐயகோ, செந்தாமரைமலர் போன்று பிரகாசிக்கும் அவர் திருவதனம் வாடி அழகு மெல்ல மெல்ல அழிந்துவிட்டதே!” என்ப

சிலர் “குறைவற்ற கருணைத் தேன் சொட்டும் கண்ணாகிய மலர்கள் கவலை நிறைந்தனவாய் ஒளியிழந்து போயினவே!” என்பர்.

குறிப்பு :

கருணைநறா, கண்மலர் என்பன உருவகம். நறா - தேன், சிந்தாகுலம் - கவலை, முகமும் கண்ணுமே உணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் கண்ணாடியாகையால் அவை கூறப்பட்டன.

26. உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வந்துகுடி கொண்டதிருச் சென்னியுடை யுண்டிரத்தஞ் சிந்துவதோ செவ்விதென்பார் மன்னுதிரு மேனிமுற்றும் வாரடியாற் கன்றிநைந்து சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார்.

பொருள் :

சிலர் “ஓடி! தெய்வமே! மேன்மை பொருந்திய மெய்யறிவு விரும்பி வந்து தங்கியிருக்கும் திருத்தலையானது அடிபட்டு இரத்தம் சிந்துவதோ? அழகுதான்!” என்பர். சிலர், “நிலைபெற்ற திருமேனி முழுவதும் வாராமல் அடியுண்டு காயப்பட்டு நகக்கிக் கேவலப்படுவதோ? அழகுதான்!” என்பர்.

குறிப்பு :

செவ்விது என்பது பழிப்புரைப் பொருளில் வந்தது. குடிகொள்ளல் - நிரந்தரமாகத் தங்குதல். வார - தோறப்பட்டை.

(27) பெண்ணீரமை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம் புண்ணிருந் தியிற்பு கைந்தாரு யிர் பொடிப்பக் கண்ணீரின் துன்பக் கடற்கெல்லை காணாராய் எண்ணீர் ராய்ச்செல்லு மெம்பெருமான் பின்சென்றார்.

பொருள் :

பெண்ணின் குணநலன்களிற குறைவுபடாத. வளையலணிந்த பெண்கள், இவ்வாறாகப் புண்ணிலே நெருப்புச் செலுத்தப்பட்டாற் போலத் துன்புற்று. அருமையான உயிர் துடிதுடித்தனர்: கண்ணீர் விடுவதற்குக் காரணமான துன்பக் கடலினது எல்லையைக் காணமுடியாதவர்களாயினர்; அவர்கள் நினைந்து துதிக்கப்படும் தன்மைகள் வாய்ந்த, துன்புற்று வழிநடந்த எம்பெருமான் பின்னே சென்றார்கள்.

குறிப்பு :

முடிவற்ற துன்பமுடையவர்களாய் எம்பெருமானைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள் என்க. அவர்கள் துன்பம் புண்ணில் நெருப்பு நுழைந்தது போன்ற துன்பம் என்பதனாலும் துன்பக் கடலில் எல்லை காணமுடியாதவர்கள் என்னுந் தொடராலும் புலப்படுகிறது புண்ணும் - ஈரும் - செலுத்தும், எண்ணீர் - எண்ணப்படும் தன்மையுடையவர்.

28. மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப் பருவரலுங் கண்டிரங்கி
உத்தமச் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார்.

பொருள் :

மை தீட்டப்பட்ட விசாலமான கண்களினின்றும் கண்ணீர் சொரிய வாய்விட்டமுது புலம்பி, மனம் வருந்தி, தம்மை தொடர்ந்து வருகின்ற பெண்களது பத்தியையும் மனக் கவலையையும் கண்டு இரக்கமடைந்து, சிறந்த நற்போதனைகள் செய்கின்ற சாந்த குணத்தவரான எம்பெருமான் பின்வருமாறு சொல்கின்றார்.

குறிப்பு :

சேயிழையார் - சிவந்த பொன் ஆபரணங்கள் அணிந்தபெண்கள்
பத்திமை - பத்தியாம் தன்மை, பருவரல் - துன்பம், உபசாந்த - கருணை.

29. “எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றும்பொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங் கலுழந்திடும்
வரிசைபெறு மகப்பெறா மலடிகள் பாக்கியரென்னா
உரைசெறியத் தகுநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே.

பொருள் நிலை :

“எருசலேம் புத்திரிகாள், வரிசை பெறு மகப் பெறா மலடிகள் பாக்கியர் என்னா உரை செறி அத்தகுநாள் இங்கு ளாதாம் என்பதை உணர்ந்து, என்பொருட்டுக் கலுழாதே துரிக அற மற்று உம்பொருட்டும் சுதர் பொருட்டும் கலுழந்திடுமின்”

பொருள் :

“எருசலேம் புத்திரர்களே, புத்திரரைப் பெறாத மலடிகள் பாக்கியவதிகள் என்று சொல்லத்தகுந்த காலம் இங்கு உண்டாகும் என்பதை உணர்ந்து, நீங்கள் எனக்காக அழுது, குற்றம் நீங்கி உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள்”

குறிப்பு :

துரிசு - குற்றம், சுதர்- பிள்ளைகள், கலுழ்தல்- அழுதல், கலுழ்ந்திடுமின் - முன்னிலைப்பன்மை ஏவல் முற்றுவினை; மின் விகுதி பெற்றது.

30. “அன்றுபுக லிடமரிதா யவரவரே துயர் விஞ்சிக் குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமை முடிக் கொள்ளுதிரால் என்றுரைப்பர்; பகமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி”

பொருள் :

“அந்தக் காலத்திலே அடைக்கலம் புகுவதற்கு இடமில்லாமல் அவர்கள் துயர் மிகுந்து “குன்றுகளே, மலைக்கூட்டங்களே, எங்களை முடிக்கொள்ளுங்கள்” என்று மனம் வெறுத்துச் சொல்லுவார்கள். பச்சை மரத்துக்கே அவர்கள் இவைகளைச் செய்வார்களானால் ஐயகோ! வெகுகாலமாகக் காய்ந்து பட்டு நிற்கும் மரத்துக்குத் துணிவோடு எதைத்தான் செய்யமாட்டார்கள்?”

குறிப்பு :

கொள்ளுதிரால் என்பத்தில் ஆல் அசைநிலை. அந்தோ என்பதுஇரக்கக் குறிப்புணர்த்தும் இடைச்சொல். துணிவொன்றி எது செய்யார் எனக் கூட்டுக.

31. என்றுதுய ருறுமடவார்க் கிரங்கியிருந்து துயரொடு நன்று மொழிந் தடர்கமையா னலிவெய்தித் தளர்ந்தேகத் துன்றுசிலு வையையையாங்கோர் வழிப்போக்கன் றொடுத்தேந்தி ஒன்றிவரு கெனக்கொலைஞ ருத்தமரைக் கொடுபோனார்.

பொருள்நிலை :

துயர் உறு மடவார்க்கு இரங்கி என்று துயரோடு நன்றுமொழிந்து அடர் கமையால் நலிவு எய்தித் தளர்ந்து ஏக ஆங்கு ஓர் வழிப்போக்கன் துன்று சிலுவையைத் தொடுத்து ஏந்தி(வர) கொலைஞர் (அவனை) “ஒன்றி வருக” என(கூறி) உத்தமரைக் கொடுபோனார்.

பொருள் :

மனவேதனைப்படும் பெண்களுக்காக இரங்கி, அவர் மேற்கண்டவாறு பெருந்துன்பத்தோடு நன்மொழி புகன்று, தன் மேலுள்ள சிலுவையின் பாரத்தால் வருந்திச் சேர்வனை ந்து சென்றார். அப்போது அங்கே ஒரு வழிப்போக்கன் சிலுவையை வாங்கிக் கொண்டு வர “சேர்ந்து வருக” எனக் கொலைஞர் அவனுக்குக் கூறி, எம்பெருமானைக் “கொல்கதா” என்னும் இடத்துக்குக் கொண்டு போனார்கள்.

குறிப்பு :

அடர்சுமை என்பது வினைத்தொகை, அடர் - செறிவு.

32. பெண்டிரெலா மழுதரற்றப் பிள்ளைகளெல்லாங் கதறக் கண்டுகேட் டவிரங்கிக் கரைந்துருகிக் கருத்தழிய மண்டுதுய ரெனுந்தீயால் வயிறெறியக் கடிநகரம் பண்டெரிவீழ்ந் தமிழ்சோதோம் பதிபோலப் பதைத்தேங்க.

பொருள் :

பெண்கள் அழுது சத்தமிட, பிள்ளைகள் அழ, அக்காட்சியை கண்டவர்களும் கேட்டவர்களும் இரங்கி மனங்கரைந்து உருகித் தடுமாற்றமடைய, அன்றியும் அவர்கள் துக்கமென்னும் நெருப்பினால் வயிறெறிய அந்தக் காவலுடைய எருசலேம் நகரம், முற்காலத்தில் சோதோம் பட்டணம் எரிந்து விழுந்ததைப் போல் பதைத்துத் துக்கமடைந்தது.

குறிப்பு :

கடிநகரம் என்பது நகரத்து மக்களைக் குறித்தமையால் இடவாகுபெயர். துயரெனுந்தீ - உருவகம், கருத்தழிதல் - மனந்தடுமாறல்.

33. பொருவரிய பரலோகப் புத்தேளிர் புதுமையிதின்
மருவுவதெம் முடிவோவென் றையுற்று மறுக்கமுறப்
பருவரல்கொண் டைம்பூத பௌதிகமாத் திரையாய்
சருவசிநுட் டியுந்திகைத்துத் தமைமறந்து நிலைகுலைய

பொருள் :

ஒப்பற்ற விண்ணுலகிலுள்ள தேவதூதர்கள் “இதைவிடப் புதுமை எது? இது எந்த முடிவை அடையுமோ?” எனச் சந்தேகமுற்று மனம் கலங்கித் துன்பம் கொள்ள, பௌதிகமெனப்படும் ஐம்பூதம்படைப்பான எல்லாம் திகைத்துத் தம் தன்மையை மறந்து தடுமாற்றங் கொண்டன.

குறிப்பு :

ஐம்பூதம் - நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம், பௌதிகம் -
- பூத்திலானாது; உலகமும் உயிர்களும், புத்தேளிர் - தேவர்,
பருவரல் - துன்பம். சருவசிநுஷ்டி - எல்லாப்படைப்பும்.

34. குழனூலிற் பிரியாத குருத்துவமா ரருட்சீடர்
அழலணைய துயர்நலிய வழுதுகரந் துடன் செல்லப்
பழுதறுநற் பரம்பொருளை மகவாகக்கொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியே போற் சாம்பியுயிர் தளர்ந்தேக.

பொருள் :

ஊசியிற் பொருந்திய நூலைப் போன்று பிரியாத மகத்துவத்தை யுடைய அருள் நிறைந்த சீடர்கள் நெருப்புப் போன்ற துன்பத்தால் மெலிந்து, அந்தக் கூட்டத்தில் மறைந்து செல்ல, குற்றமற்ற மெய்மையுடைய மேலான பொருளான கடவுளைத் தனது திருக்குமாரனாகப் பெற்ற இளம் பெண்ணாகிய மரியாளும் நெருப்பிலிடப்பட்ட பூங்கொடி போல வாடி உயிர் தளர்ந்து பின்னாற் சென்றாள்.

குறிப்பு :

குழனூலில், அழலணைய, தழலிடு பூங்கொடி என்பன உவமைகள், பசுந்தோகை - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. குழல் - துளையுடைப் பொருள்; இங்கு

ஊசி என்னும் பொருட்டு, குருத்துவம் - மேன்மை, கரத்தல் - ஒளித்தல். மறைத்தல் சாம்ப - வாட.

35. எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகநெஞ்சு பறையறைய
உண்ணிலவு விசுவாசத் துரவோர்நெஞ் சுள்ளழியப்
புண்ணியருக் குறுங்கொலையின் புணர்ப்புன்னிப் பொருமியழ
கண்ணீரும் பெருமூச்சங் ககனதுருத் தியிலடைய.

பொருள் :

எண்ணிக்கைக் கடங்காத யூதர்களுடைய நெஞ்சு மிக வேகமாகத் துடி துடிக்க, உள்ளத்தே நம்பிக்கை கொண்ட பக்தரது மனம்வேதனைப்பட, புண்ணிய புருஷருக்கு வந்த கொலையின் தன்மையை நினைத்து விம்மியமுவோரின் கண்ணீரும் பெருமூச்சும் வானத்தை நிரப்பின.

குறிப்பு :

மறவோர் - கொடியோர், உரவோர் - மனவலி படைத்தோர், மனச்சாட்சியின் துடிப்பால் மறவோர்நெஞ்சு பறையறைந்தது. உண்ணிலவு - உள் + நிலவு, புணர்ப்பு - தொடர்பு.

36. இப்பரிசு பெருந்துக்கக் குறிமல்கி யெவ்வுயிருஞ்
செப்பரிய துயருளப்பச் செருசலையைப் புறம்போக்கி
ஒப்பரிய முதுமூலத் தொரு பொருளைக்கொண்டய்த்தார்
மெப்படுவன் மனக் கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்
களத்தில்

பொருள்நிலை :

இப்பரிசு எவ்வுயிரும் துயருழப்ப, மெப்படு வன்மனக் கொலைஞர், இப்பரிய முதுமூலத்தொரு பொருளை செருசலையைப் புறம்போக்கி, வதை புரிவான் கொலைக் களத்தில் கொண்டய்த்தார்.

பொருள் :

இத்தன்மைக்காக எல்லா உயிர்களும் சொல்லற்கரிய துன்பம் அடைய. அஞ்ஞானம் நிறைந்த கொடிய மனமுடைய கொலையாளிகள், ஒப்பற்ற ஆதிமூலப்பொருளான எமது ஏகநாயகனை

எருசலேம் நகரத்தை விட்டு வெளியேற்றி, கொலை செய்வதற்காகக் கொலைக் களத்துக்குக் கொண்டு சென்றார்கள்.

குறிப்பு :

கொலை புரிவான் - புரிவான் என்பது வான் ஈற்று வினையெச்சம் கொலை புரிய என்னும் பொருட்டு. மெய்ப்படு என்பது எதுகை நோக்கி மெப்படு என நின்றது. மெய்ப்படு - உண்மை அழிந்து போன.

37. ஈண்டியான் புகல்வதெவ னெம்பெருமான் திருமேனி
தீண்டினார் சிலுவையொடு சேர்த்தினார் செங்கையிலுங்
காண்டகுசே வடியிலும்வெவ் விரும்பாணி கடாவினார்
நீண்டசிலு வையையெடுத்து நிறுத்தினார் நிலங்கீண்டு

பொருள் :

இனியான் எதைச் சொல்லுவேன்? எம்பெருமானது திருமேனியைத் தொட்டிழுத்து சிலுவை மரத்தோடு சேர்த்து, சிவந்த கைகளிலும் தரிசிக்கத்தக்க திருவடிகளிலும் கூர்மையான இரும்பாணிகளை அடித்தார்கள். பின்னர் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த வண்ணம் தூக்கி நிலத்தைத் தோண்டி அதிலே அந்தச் சிலுவையை நிறுத்தி நட்டார்கள்.

குறிப்பு :

கடாவுதல் - அறைதல், வே + இரும்பாணி - வெவ்விரும்பாணி, வே - கூர்மை, கீண்டல் - தோண்டுதல்.

38. மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்து மிடப்புறத்துஞ்
செற்றமொடு குருசேற்றிக் கொலைமாக்கள் செயலொழிய்
சொற்றமறைத் திருவசனந் துலக்கமுறச் சுருதிமுதல்
குற்றவாளிகளோடு நடுநின்றார் குருக மிசை.

பொருள்நிலை :

கொலைமாக்கள் செற்றமொடு இரண்டு திருடர்களையும் வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும் குருசேற்றி, செயலொழிய், சொற்ற மறைசுருதி முதல் குற்றவாளிகளோடு குருகமிசை நடுநின்றார்.

பொருள் :

கொலையாளிகள் கொடுமனத்தோடு இரண்டு திருடர்களை எம்பெருமானுக்கு வலப்பறமாகவும் இடப்புறமாகவும் சிலுவையிலேற்றித் தங்கருமம் முடித்தார்கள். ஆதியிலே சொல்லப்பட்டுள்ள தேவ வசனங்கள் பலிக்க, அவ்வேதத்துக்காதாரமான கடவுள் சிலுவையிலே குற்றவாளிகளுக்கு நடுவே நின்றனர்.

குறிப்பு :

செற்றம் என்பது இங்கு கொடூர மனத்தைக் குறித்தது. சொற்ற - சொல்லப்பட்ட, சுருதி முதல் - வேத முதல்வன்;

39. தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்தெந்தாய்
இன்னதென வறிகில்லார் தாஞ்செய்வ திவர்விழையை
மன்னியுமென் றெழிற்கனிவாய் மலர்ந்தாரநம் அருள் வள்ளல்.

பொருள் நிலை :

அருள்வள்ளல், தன் அரிய திருமேனி... பரிந்து “எந்தாய்,நீ இவர் தாம் செய்வது இன்னது என அறிகிலார்; இவர் பிழையை மன்னியும்” என்று அழகிய சிவந்த வாயைத் திறந்து கூறினார்கள்.

பொருள் :

கருணை வள்ளலான எம்பெருமான், தமது அருமையான திருமேனி நைந்து, தவித்து, சொல்லற்கரிய பல பல பாடுகள் படும் போதும் அன்புடனே “என் பிதாவே, இவர்கள் தாம் செய்வதை இன்னதென அறியமாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள் குற்றத்தை மன்னியும்” என்று அழகிய சிவந்த வாயைத் திறந்து கூறினார்கள்.

குறிப்பு :

சதைப்புறுதல், பலபாடுகளால் நைந்துபோதல், பாடு - துன்பம், அருள்வள்ளலாகையால் அவ்வாறு கூறினார்.

10. இராஜநாயகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஐரோப்பியர் காலத்திலே இஸ்லாம் மதத்தைச் சார்ந்த, தமிழ்ப்புலவர் பலர் தமது சமயச் சார்பான பல நூல்களை இயற்றித் தமிழுக்கு வளஞ்சேர்த்தனர். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் கூறும் சீறாப்புராணம் என்னுங் காவியத்தைப் பாடிய உமறுப்புலவர். இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர் வரிசையிலே முதலிடம் பெறுகிறார்.

பின்னர் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்த மதுரை மீசல்வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். முகம்மது இபுறாகிம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர், தமிழிலே பல வகை வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவராய் விளங்கியமையால் வண்ணக் களஞ்சியப்புலவர் என்னும் காரணப் பெயர் பெற்றார்.

இவர் இயற்றிய இராஜநாயகம் தமிழில் எழுந்த முஸ்லிம் இலக்கியங்களிலே சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. இவர் இக்காவியத்தைத் தவிரந்து, காதிறியா என்னும் ஆன்மீக வழியை நிறுவிய முகயிதீன் அப்துல் காதிறுஜீலானி (ரலி) அவர்கள் சரிதத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு “குதுபுநாயகம்” என்ற பெயரில் காவியம் செய்துள்ளார். அன்றியும் “அலிபாதுஷா நாடகம்” என்னும் நாடக நூலும் “சீறாவண்ணம்” முதலிய வண்ணநூல்களும் இயற்றியுள்ளார்.

இவர் இயற்றிய நூல்களிலிருந்து புலவர் அவர்கள் ஆழ்ந்த இலக்கியப் பயிற்சியும் பரந்த கல்வியறிவும் அசைக்க முடியாத சமயப் பற்றும் போற்றற்குரிய கற்பனை வளமும் பெற்றிருந்தார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

அரசர்க்கெல்லாம் அரசன் எனப் பொருள்படும் இராஜநாயக மாய் விளங்கியவர் கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள். அவர்களே இந் நூலின் பாட்டுடைத் தலைவராவர். திருக்குரானிற் கூறப்பட்ட 35 நபிமாரில் ஒருவர்.

கலைமான் நபி (அலை) அவர்களின் தந்தை, அல்லாஹ்வின்னால் ஸபுர்வேதம் இறக்கப்பட்ட தாவுதுநபி(அலை) அவர்களாவர்.

அவருடைய 19 பிள்ளைகளில் இளையவரான சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் இளமையில் வறியவராய் வாழ்ந்தாராயினும், அருட்செல்வரான அல்லாஹ்விடம் பேரன்பு கொண்டு அவரை உள்ளமுருக வேண்டி, தம் குறைகளை முறையிட்டு எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் ஆட்சியும் பெற்றார்கள். விண்மீது காற்றினால் விரைந்து செல்லவல்ல மிக விசாலமான கம்பளம் (பரமதானி) ஒன்றினையும் பெற்றார்கள். அன்றியும் பறவை, விலங்கு, ஊர்வன என்பவற்றை வசப்படுத்தி அவற்றின் மொழியினை விளங்கிக்கொள்ளும் அருட்கொடையை அல்லாஹ்விடமிருந்து பெற்றிருந்தார்கள். பலபல மேன்மைகளை இறைவனிடம் பெற்றிருந்தாராயினும் பணிவுடையவர்; ஆற்றல் நிறைந்த வீரர்; நீதி நெறி தவறாதவர்.

அக்காலத்திலே யேமன் நாட்டை சப நகரிலிருந்து பல்கீசு (அலை) என்னும் அரசி ஆட்சிபுரிந்து வந்தார்கள். அவர்கள் வேற மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவருக்கு சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவும்படி பத்திரம் அனுப்புதலும் அரசியும் பரிவாரமும் தலைநகரான பைத்துல் முகதீசுவுக்கு வந்து இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். பின்னர் அரசியான பல்கீசு(அலை) அவர்களைச் சுலைமான்(அலை) அவர்கள் மணந்துகொண்டார்கள்.

இராஜநாயகம், நாட்டுப் படலம் முதல் அரசாட்சிப் படலம் வரையுள்ள 46 படலங்கள் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றையும் செயற்பாடுகளையும் ஆட்சிச் சிறப்பையும் கூறிச் செல்கிறது. அவற்றுள் 20 ஆம் படலம் ஹ.பத்துல்லாவில் குறுபான் கொடுத்த படலம்.

ஹ.பத்துல்லா என்பது மக்கமா நகரிலே நபிகள் நாயகம் பிறப்பதற்குப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன் இறைவனால் அமைக்கப்பட்ட க.பாவாகும். க.பா (க.பத்துல்லா) என்பது இறைவன நினைத்துத் தொழுகை நடத்துமிடம். இத்தலத்திலேயே முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் அவதரித்தார்கள். குறுபான் என்பது உயிர்ப்பலி அல்லது தியாகம் என்னும் பொருள்படும் அறபிச் சொல்.

இக்காப்பியம் சுலைமான் நபி(அலை) அவர்கள் பற்றியதாகையால், அவர்களும் அவர்களுக்கு முன் வாழ்ந்த நபிகளும் முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களது வருகையை மட்டும் அறிந்திருந்தார்கள்.

தான் பாடமுடியும் ஆனால் புலவருக்கு அது மனநிறைவைத் தரவில்லை. அதனால் க.:பத்துல்லாவில் குறுபான் கொடுத்த படலத்தில் நபிகள் பெருமானாரின் பெருமைகளை விரிவாகப் பாடியுள்ளார்.

20. ஹஃபத்துல்லாவில் குறுபான் கொடுத்த படலம்

மலர்நற வொழுதும் வரைபு சுலையு

மானபி யொருதினத் தினிலோர்

தலமதைக் குறித்தங் கேகவென் றெழுத்து

தானை நால் வகைபுடை சூழ

நிலவிய காற்று வாகனத் தேறி

நெடுந்திசை மேகமண் டலத்தி

னலனுற வுலவித் திரிவது நிகர்ப்ப

நடத்தின ரந்தர மார்க்கம்(20:1)

பொருள் :

மலர்களிலிருந்து தேன் சிந்தும் மலர்மாலையணிந்த, மலை போன்ற திரண்ட தோள்களையுடைய கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள், ஒரு நாள் புனிதமான ஓரிடத்துக்குச் செல்ல எண்ணி ஆயத்தமானார்கள். நால்வகைச்சேனைகள் புடை சூழ்ந்து வர, காற்று வாகனமாக விளங்குகின்ற கம்பளத்திலே (பரமதானி) எறினார்கள். பரந்த திரை போன்று விளங்கும் மேக மண்டலத்திலே, சிறப்போடு உலாவித் திரிவது போல், ஆகாய வழியாக அந்தக் காற்று வாகனத்தைச் (பரமதானி) செலுத்திச் சென்றார்கள்.

அகும்பதப்பொருள் :

நறவு - தேன்; தலம் - புனித இடம், நிகர்ப்ப - போல, உவமையுருபு, அந்தர மார்க்கம் - ஆகாய வழி

மாலலர் பொழியப் புகுதும்ப் பொழுது

மக்கமா நகர்க்கு பாவின

மேலுற நேரே பறந்தது பறக்கின்

வியனபி மாரிற்பின் னபியா

யேல வந் தொருவ ருதித்தரு டலம்

தென நபி சுலையுமா னிசைத்தார்

சாலவீ தியற்றி முடியுமுன் குறித்த

தலத்தினிற் சாரந்தது விமானம்

(20:2)

பொருள் :

அந்தப் பரமதானி அவர்களைச் சுமந்து கொண்டு மேகமானது நீர்த்துளிகளைப் பொழிந்துகொண்டிருக்க, வான்வழியிற் செல்லும் போது, இடைவழியில் மக்கா என்னும் மாநகரில் அமைந்துள்ள க.பா.விற்கு மேலே நேருக்கு நேராகப் பறந்து சென்றது. அவ்வாறு பறக்கும்போது, சுலைமான் நபி(அலை) அவர்கள், அந்தப் புனித க.பாவை அங்கிருந்தவர்களுக்கு காட்டி, “நபிமார்களுடைய வரிசையிலே இறுதியாக ஒப்புயர்வற்ற நபி ஒருவர் இத்தலத்திலே அவதரித்தருள்வார்கள். அவர் பிறப்பதற்கு இடமான பேறுபெற்றது இத்தலம்” என்று கூறினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கூறி முடித்தலும் அந்தக் காற்று வாகனம் அடையவேண்டிய இடத்தையடைந்தது.

அரும்பதப்பொருள்:

மால் - முகில்; அலர் - நீர்த்துளி, பறக்கின் - பறக்கும்போது, வியன் - உரிச்சொல்; பெருமை என்னும் பொருள் தந்தது. உதித்து + அருள் + தலம் + ஈது

அத்தலத் திழிந்தங் கிருந்தன ரிதன்மேல்

“அமரர்கள் கரத்தினால் இயற்ற
எ.தலத் தினிலும்”வியனுற விளங்கி

இலங்கொளி கதிர்மதி இருபால்
நித்தநித் தமும்சாய்ந் தோடமே லவர்கள்

தவமெலாம் நிறைவுற உலக
மத்திமத் துதித்த ககுபத்துல் லாதன்

வாய்திறந் தழுதது வன்றே.

(20 : 3)

பொருள் :

சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் நாம் அடையவேண்டிய இடத்தில் பரமதானியை விட்டு இறங்கி இருந்தார்கள். அது நிற்க; மக்கமா நகரத்திலுள்ள க.பத் துல்லா (க.பா) ஆனது தேவர்களினால் இயற்றப்பெற்றது; எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் பார்க்கப் பெருமை பெற்று விளங்குவது; விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும் சூரிர்ச்சியான சந்திரனும் அதன் சிறப்பையும் புனிதத்தையும் மதித்து, அந்தக் க.பாவின் உச்சிக்குமேல்வராமல் சிறிது ஒதுங்கிவலம்வரும் சிறப்பினை உடையது; மேலவர்கள் செய்த தவத்தின் பயனெல்லாம் திரண்டு.

குறிப்பு :

ஒருருக் கொண்டது போல விளங்குவது; உலகத்தின் நடுவண் அமைந்த சிறப்பினை உடையது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த க.: பா. கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் தன்னைக் கடந்து சென்றதும் வாய்விட்டுப் பெருஞ் சத்தமாய் அழுத் தொடங்கியது.

அளவற வருகி யலறிய தொனியோ
 டமுதலு மேனழு தணையென்
 றுளமறி யிறைவன் கேட்பவிண்டுரைக்கு
 முன்னபி களிலொரு வோர்தந்
 தளமுட னெனது சிகரத்தின் மீது
 தாவியே பறந்து செல்கின்றார்
 தெளிவினென் னிடத்தி லிழிந்தில ருன்னைத்
 தொழுதிலர் திக்றுசெய் திலரே. (20 : 4)

பொருள் :

இவ்வாறு க.:பா மிகவும் மனமுருகிப் புலம்பி அழுத ஒலியை, ஒவ்வொருவர் மனக் கருத்தையும் அறிகின்ற இறைவன் கேட்டு, க.:பாவை நோக்கி “ஏன் அழுதாய்” எனக் கேட்டான். அதற்குக் க.:பா “இறைவா, உனது நபிமாரில் ஒருவர் தமது சேனைகள் புடைசூழ ஆகாய மார்க்கமாக, எனது உச்சியின் மேலே நேருக்கு நேராக விரைந்து பறந்து செல்கின்றார்; என்னிடத்தில் இறங்கினாரல்லர். என்னை அடைந்து உன்னைத் தொழுதாருமல்லர்; திக்று செய்தாருமல்லர்”.

அரும்பதப்பொருள் :

தளம் - சேனை; தொனி - சத்தம்; விண்டுரைத்தல் - வெளிப்படையாகக் கூறுதல்; இழிதல் - இறங்குதல்; திக்று - இறைவனைத் தியானித்தல்.

இதுவலா தெனைச் சூழ தரவுனக் கிணையா

யியற்றிய புத்துக் களினை வைத்

ததி வித வணக்கம் புரிந்தனர் கொடியோ

ராகையா லமுதன னென்ன

மதிதவழ் கிரண மணிமுடி மாட

மக்கமா நகரினி லுதித்துக்

கதிதரு ககுபா நவிலலு முதலோன்

கருணைகூர் திருமொழி நவில்வான்

(20:5)

பொருள் :

சந்திரன் உலாவுகின்ற உயரமுடையதும் ஒளிபொருந்திய அழகிய முடிகளை உடையதுமான மாளிகைகள் நிறைந்த மக்கா மாநகரிலே தோன்றிய கஃபா, “இந்தக் காரணமின்றி வேறொரு காரணமும் உண்டு. என்னைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்கள் எங்கு உனக்கு ஒப்பாக, இணையாக, வழிபாட்டுக்குரிய உருவச் சிலைகள் (புத்துகள்) அமைத்து இங்குள்ள கொடியோர் பலவிதமாக வழிபாடு செய்கின்றனர். இக் காரணத்தாலும் அயூதேன்” என்று கூறியது. இவ்வாறு கஃபாக கூறுதலும் அல்லாஹ் (இறைவன்) அதற்கு அமைதி உண்டாகுமாறு அருள் மிகுந்த திருவசனங்களைக் கூறுவான் ஆனான்.

அரும்பதப்பொருள் :

அதி விதம் - பலவிதம்; கிரணம் - ஒளி; மணி - அழகு; முதலோன் - இறைவன்; கருணை கூர் - அருள் நிறைந்த.

“துறவினர் உயிரே, பின்னைநாள் உன்னைச்
சூது இடு நெற்றிகள் கொண்டு
நிறைவுசெய்து அருள்வேன்; என்திரு ஒளியாய்
நித்தில் மாமயில் வடிவாய்
பொறைதரு நபிகள் எவர்க்கும் நாயகமாய்
புண்ணியப் பொருளின் உட்பொருளாய்
அறைதரு கப்ப முகம்மது நபியை
அனுப்புவேன் உனது பால் அதனில் (20 : 6)

பொருள் :

துறவிகளின் உயிர் போன்ற கஃபவே, பிற்காலத்தில் உன்னிடத்தில் வந்து சூது இட்டுத் தொழும் நெற்றிகள் கொண்டு என்னைத் தொழுதிடும் தீன்மார்க்கத்தினர் நிறையும்படி அருளுவேன் அன்றியும் உன்னிடத்திலே, எனது திவ்விய ஒளிவடிவினராகவும் முத்தினாலியன்ற சிறந்த மயில் போன்ற வடிவினராகவும் பொறுமை வாய்ந்த எல்லா நபிமாருக்கும் தலைவராகவும் உயர்ந்த நல்ல பொருள்களனைத்திலும் உட்பொருளாகவும் சொல்லப்படுகின்ற எல்லார்க்கு நண்பனான முகம்மதுநபியை அனுப்புவேன்.

அரும்பதப்பொருள் :

சுகுது - தொழுகையில் ஒரு நிலை; முழங்காலில் அமர்ந்து நெற்றி நிலத்தைத் தொட இருக்கும் ஒரு தொழுகை நிலை; நித்திலம் - முத்து, கபீபு - நண்பன்.

“இருகதி குறுவான் அதையும் உன்னிடமே
இறக்குவன் உனைப் பரிபாலித்து
அருளவும் வணங்கித் துதிக்கவும் மிகுந்தோர்
தமை யமைத்து அருள்வன் அன்பு ஓங்கி
பெருகுபார்ப்பு அதனைத்தேடி வந்து அடையும்
பறவைபோல் பிள்ளையைத் தேடி
வரும் அனை யினைப்போல் எனது கல்குக்கள் உன்
மாட்டினில் வருகவும் புரிவேன் (20 : 7)

பொருள் :

அந்தக் கபீபு முகம்மது நபியவர்கள் எம் அருளால் திருமறையான திருக்குர் ஆன் வசனங்களை உன் இடமாகிய இங்கே திருவாய் மலர்வார்; உன்னைப் பாதுகாத்து, உன்னிடத்திலே சிறந்தவர்கள் வந்து எம்மைத் துதிக்கச் செய்வார். பறக்க முடியாக்குஞ்சுகளை நினைந்து இரைகொண்டு வரும் தாய்ப்பறவை போலவும் கன்றை நினைந்து ஓடிவரும் தாயைப் போலவும் அன்பு பெருக உலகத்திலுள்ள மனித இனம் உன்னை நாடி வரும்.

அரும்பதப்பொருள் :

குறுவான் - திருக்குர்ஆன், பார்ப்பு - பறக்கமுடியாத குஞ்சு, அனை - தாய், கல்குக்கள் - உயிரினம், மனிதஇனம்.

திடம்சில பறுலு ஆனதையும் நின்மருங்கில்
சேர்ப்பன் இப்புத் துகளினையும்
எடுத்து எறிந்திடச் செய்திருவன் உன்றனைத்துய்து
ஆக்குவன் எண்ணம் உற்று உருக்கம்
தொடுத்து இரங்குவது ஏன்? அழுதிடல் அகற்று என்று
ஓதினன் தாயவன் அதுகேட்டு
அடல்பெருங் க.பா துன்புறுநிலை போய்
அனந்த இன்பங்கள் கொண்டதுவே (20:8)

பொருள் :

கட்டாயம் செய்தே தீர் வேண்டிய கடமைகள் எவை என்பதையும் உன்னிடத்திலே சேர்ப்பார்; அவரே இறுதி நபியாவார். உன்னைச் சூழ்ந்துள்ள புத்துக்கள் அனைத்தையும் அகற்றி உன்னைத் தூய்மையடையச் செய்வார். நீ மனமுருகி அழுவது ஏன்? அழாதே என்று தூயோனான இறைவன் அருளியதைக் கேட்ட கஃபா துன்பம் நீங்கிப் பேரானந்தம் கொண்டது.

அரும்பதப்பொருள் :

பறுலு - கட்டாயக் கடமைகள், அடல் - பெருமை, வலிமை.

அழங்கியுட் கவலை நிறைதரக் கஃபா
வழுதது கலையுமா னபிக்குஞ்
செழுந்தவப் பொருளா முதலவ னறியச்
செய்தனன் சேனையோ டன்றே
யெழுந்தனர் மருந்து வாகன மிசையே
யேறினர் வானிடைப் பறந்து
வழிந்தொழு கியசெந் தேன்மலர்த் தடஞ் சூழ்
மக்கமா நகரில் வந்தனரே. (20 : 9)

பொருள் :

மனத்துட் கவலை கொண்டு கஃபா வருந்தி அழுத செய்தியினை செழுமையான உயர்ந்த தவப்பொருளாய் விளங்குகின்ற இறைவன், கலைமான்நபி(அலை) அவர்களுக்கு அறிவித்தான். உடனே அவர்கள் நால்வகைச் சேனையோடும் காற்று வாகனத்தில் ஏறி வானிற் பறந்து செந்நிறத்தேன் வழிந்தொழுகுகின்ற மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்கள் சூழ்ந்த நீர்வளம் உடைய மக்கமா நகரம் வந்தடைந்தார்கள்.

பொருந்து மெப்பதிக்கு முதற்றிருப் பதியாம்
புனிதநன் னகரில் வந்ததற்பின்
அருந்தவ மியற்றுங் கஃபத்துல் லாவுட்
புகுந்ததைச் சூழ்ந்தணி யணியா
யிருந்த புத் தனைத்து மேவலார் தமை விட்
டெடுத்தெறிந் திடப்புரிந் திறையைப்

பரிந்ததி லிருந்து வணங்கியுட் கனிந்து

பரவினர் கருணையங் கடலே.

(20 : 10)

பொருள் :

புனிதத் தலங்களெனக் குறிக்கப்படுவன எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் வைத் தெண்ணப்படும் திருத்தலமாகிய மக்கமா நகரையடைந்த அருள்மிக்கவரான சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் அங்கு அரிய தவம் புரியும் கப்பாவுள்ள சென்று, அதன் சூழலிலே வரிசை வரிசையாக அமைந்துள்ள புத்துக்கள் (உருவச்சிலைகள்) அனைத்தையும் ஏவலரைவிட்டு எடுத்தெறியச் செய்து அவ்விடங்களைத் தாய்மைபெறச் செய்தார்; பின்னர், அங்கிருந்து இறைவனை அன்புடன் மனமுருகப் புகழ்ந்து தொழுதார்.

அத்திரி யையா யிரமிட பழுமை

யாயிர மத்தொகைப் பசுக்கள்

சுத்தவெள் ளாடை யாயிரங் கொறியை

யாயிரந் தும்புபோன் மயிரகண்

மொய்த்துள தகரை யாயிர மறுத்து

முன்குறு பான்கொடுத் ததன்மே

லெத்திசை யினரு மருத்தியுண் மகிழ்

விட்டனர் பெருவிருந் தினிதாய்.

(20:11)

பொருள் :

கோவேறுகழுதை, எருது, பசு என்பவற்றில் வகைக்கு ஐயாயிரமும் வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, தும்பு போன்ற மயிர் நிறைந்த செம்மறியாட்டுக்கடா என்பவற்றில் வகைக்கு ஆயிரமும் அறுத்து முதலில் குறுபான் எனப்படும் உயிர்ப்பலி கொடுத்தார். பின்னர் எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்து வந்தவர்களும் உண்டு மகிழும் வண்ணம் பெருவிருந்தளித்தார்.

அரும்பதப்பொருள் :

(அத்திரி - கோவேறு கழுதை; இடபம் - எருத்துமாடு; கொறி செம்மறி; தகர் - செம்மறிக்கடா; குறுபான் - உயிர்ப்பலி, தியாகம்; அருந்தி - உண்டு)

பங்கவெம் பசியின் பிணியினா லிடையப்
 படுமிசிக் கீன்களை யழைத்துத்
 தங்கமுந் துகிலும் விலையிலா மணியும்
 தணப்பிலா தவாவுற வளித்தே
 அங்கவர் கடைக்கட் பார்வைபெற் றவரை
 யடுத்தவ ரெழுதலை முறைக்கும்
 வெங்கலி யகன்று வாழ்ந்தினி திருப்ப
 மிகுதன பதிகளாக் கினரே.

(20:12)

பொருள் :

இழிந்த கொடிய பசிப்பிணியால் வருந்துகின்ற இரவலர்களை அழைத்து, தங்கமுய ஆடைகளும் விலைமதிப்பரிய இரத்தின வகைகளும் கொடுத்தார்கள். கலைமான் (நபி) அவர்களுடைய அருட்பார்வையைப் பெற்றவர்களான இரவலர்களை அவர்களது ஏழுதலை முறைக்கும் கொடிய வறுமை அகன்று இன்பத்தோடு வாழ்ந்திருக்கும் படியாக மிகுந்த செல்வந்தர்கள் ஆக்கினார்கள்.

அரும்பதப்பொருள் :

(மிசிக் கீன்கள் - இரவலர்; பிணி - நோய்; இடைதல் - வருந்துதல்; தணப்பிலாது - குறைவின்றி; கலி - வறுமை; தனபதி - செல்வர்)

மக்கமா நகரி லுறைதலை வோரை
 மைந்தரை முதியோரைத் தமது
 பக்கலி லுறையும் ஜின்களை நரரைப்
 பரபதி மகுடமன் னவரைத்
 திக்கெலாம் வழுத்துங் குறைஷியங் குலத்தோர்
 தங்களைத் தெளிந்தநூ லினரைத்
 தக்கவ ரெவர்க டமையுமே விழித்துச்
 சாற்றுவர் சுலையுமா னபியே.

(20:13)

பொருள் :

கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள், மக்காநகரிலே வாழ்கின்ற பதியெழுவறியாப் பழங்குடியினரையும் இளைஞர்களையும் முதியவர்களையும் தம்பக்கத்தில் இருந்த அறநெறிதவறாத முதியோரையும் வெளியிடங்களிலிருந்து வந்த முடி மன்னர்களையும் திசையனைத்து

புகழுகின்ற குறைவியர் குலத்தோரையும் தெளிந்த அறிஞரையும் தக்கவரென மதிக்கப்படும் பிறமனிதரையும் பார்த்துக் கூறத்தொடங்கினார்கள்.

அரும்பதப் பொருள் :

ஜீன்கள் - அறநெறி வழுவாது ஒழுகுவோர்; நரர் - மக்கள்; பரபதிவேற்றுநாடு; வழத்தாதல் - போற்றிப்புகழ்தல்.

“உற்ற மேலவன்தன் அருளினால் க.பா
உதித்தருள் இத்தலந் தனில்
குற்றமற்று உயரும் குறைகூவியங் குலத்தின்
கொழுந்தது வாய்வேத காரணராய்
வெற்றியும் விருதும் மிகப்பெறு பவராய்
விண்ணவர் புகழ்மணி விளக்காய்
நற்றவ நபிகள் எவர்க்கும் நாயகமாய்
வருவர் ஓர்நபி நமும் ஓங்க. (20:14)

பொருள்:

இறைவனின் அருளினாலே, க பா இருக்கின்ற இத்தலத்திலே குற்றமற்ற குறைகூவியர் குலக்கொழுந்தாய், வேதத்தின் காரண புரு ராய், வெற்றியும் புகழும் உடையவராய், தேவர்கள் புகழும் அழகிய விளக்குப் போன்றவராய், நல்ல தவமுடைய நபிகள் அனை வருக்கும் தலைவராய், புதுமை விளங்கும்படி ஓர் நபி வந்தவதரிப்பார்.

“மடல்செழுங் கமல மலர்ப்பதம் பணியா
மருவலர் உயிரை வாடகு இரையாக்
கொடுப்பர்: இப்புவி ஓர்கவிகையிற் புரப்பர்
குற்றம் ஒன்று அணுக இலாது எவையும்
கடக்கும் மெய்ப்பொருளைப் பழிப்பவர் தம்மைச்சங்
கரித்து அருள் பிசபில் இயற்றி
திடம்படு தமது வேதகற்பணையாம்
தீன்பயிர் மிகவளர்த் திடுவர். (20:15)

பொருள்:

அல்லாஹ்வின் செந்தாமரை போன்ற மலர்ப்பாதங்களை வணங்காத பகைவர்களை வாளால் அழிப்பர்; இவ்வுலகை ஒரு

குணக்கீழ்க் காப்பர்; குற்றஞ்சிறிதுமில்லாத, எவையும் கடந்து விளங்கும் மெய்ப்பொருளான அல்லாஹ்வைப் பழிப்பவர்களை அழித்தொழித்து, பிசபீல் என்னும் மார்க்கப்போர் நிகழ்த்துவர்; வேதத்தில் கற்பிக்கப்பட்டவாறு தீன் (இஸ்லாம் மார்க்கம்) பயிரை நன்கு வளர்ப்பர்

அண்டலர்க்கு இடியேறு எனுமிவர் வருநாள்
அகிலத்தில் இருந்து உளத்து ஈமான
கொண்டவர் எவரும் சுவன மங்கையர்க்குக்
கொழு நராய்ச் சோபனம் பெறுவர்
விண்டருள் கலிமா உரைத்திடாது இவர்க்கு
விலகிய மாறு செய்வோர்கள்
கண்டுஅள விடுவதற்கு அருநெடுங் காலம்
கனன்றுஎரி நரகிடைக் கிடப்பர். (20:16)

பொருள்:

பகைவர்க்குக் கலக்கந் தரும் இடியேறு போல்வாராய் இவர் தோன்றும் நாளிலே, இவ்வுலகத்திலே இருந்து, உள்ளத்திலே நம்பிக்கை (ஈமான்) கொண்டவர்கள் எவரும் சுவர்க்கத்து மங்கையரின் கணவராய் நற்பேறு பெறுவர். அருள் நிறைந்த கலிமா (முலமந்திரம்) வை ஒதாது விலகி நடக்கும் தீயோர் எரி நரகினை அடைவர்.

பலபல புதுமை விளைப்பரென் றுரைப்பப்
பாங்கினி லிருந்தவ ரெவரு
முலவியே புவியுந் திகழ்புக முடையீ
ருமக்குமே நாயக மாணோர்
நிலமிசை வரவெத் தனைநெடுங் காலம்
செலுமென நிகழ்த்துவீ ரென்ன
வுலக வாண் டோரா யிரத்தின் மேல் வருவ
ரென்றனர் சுந்தரத் தோன்றல். (20:17)

பொருள்:

அழகுமிக்கவரும் ஆண்களுள் சிறந்தவருமான சுலைமான் நபி(அலை) அவர்கள் மேன்மைமிக்க நபி ஒருவர் அவதரித்துப் பல பல புதுமைகள் நிகழ்த்துவார்கள் என்று கூறுதலும், பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும், “உலகெலாம் சிறந்த விளங்கம்

புகழுடையவரே, தங்களுக்குமே தலைவராய் விளங்கும் தகைமை பெற்ற நபி அவர்கள், இவ்வுலகின் கண்ணே வந்து அவதரிக்க எத்தனை நெடுங்காலம் செல்லும்? என்று கேட்டனர். அதற்கு அவர்கள் “ஓராயிரம் ஆண்டுகளின் பின் வருவார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

அரும்பதப்பொருள்:

விளைத்தல் - உண்டாக்குதல், பாங்கு - பக்கம், சுந்தரம் - அழகு, தோன்றல் - ஆண்களிலே சிறந்தவர்.

பகர்ந்த சொற் அசுவியர் புகுதலுங் குறைஷிக்
 குலத்தின் ரொடுபலர் நாமிச்
 சகந்தனில் வரவந் துதித்தி டிற் பிறக்கத்
 தக்கன் வமைந்தில் மென்றே
 அகந்தனில் துயருந் றிவரவர வறியும்
 பலனடைந் தனமெனக் களிப்புற்று
 உகந்தனர் எமையாண் டருள் முகம் மலர்தம்
 உயர்தற ஐாத்தினை யுண்டோ (20:18)

பொருள்:

சுலைமான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட குறைஷியரும் பிறரும் “அந்த நபி அவர்கள் இவ்வுலகிலே அவதரிக்கும் காலத்தில், நாம் வாழ்வதற்குரிய நற்பேறு பெற இறைவன் எம்மைப்படைக்கவில்லையே” என்று கவலையடைந்தனர். எனினும் ‘அவர்கள் வந்தவதரிப்பார்கள் என்ற நற்செய்தியைக் கேட்கும் பெரும் பயன் பெற்றோமே” என்று மகிழ்ந்தனர்.

அரும்பதப்பொருள்:

பகர்தல் - சொல்லுதல், சகம் - உலகம், உகந்தளர் - மகிழ்ந்தனர், தறஐாத்து - அந்தஸ்து.

மலர்ந்த பங்கயங்க டொறு மனத் தொகைகள்
 வந்திருப் பவைமதி நிகராய்த்
 துலங்கிய தடங்கள் செறிந்ததென் வகுதைச்
 சுந்தர னகுமது நயினா

னிலந்தனி லியற்று தவத்தினா லுதித்த
 நிதிபதி துரையப்துல் காதிரு
 இலங்கிய லிதையா சனப்பொருண் மகுமுது
 இருபத மிகபர கதியே

(20:19)

பொருள்:

மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் தோறும் சந்திரனைப் போன்ற
 வெண்ணிற அன்னங்கள் உறையும் தடாகங்கள் செறிந்த
 தென்வகுதைச் சுந்தரான அகுமதுநயினான் இவ்வுலகில் இயற்றிய
 தவத்தால் உதித்த நிதிபதி துரை அப்துல் காதிரு இலங்கு இயல்
 இதய ஆசனப்பொருள் மகுமுது இருபதம் இகபர கதியே.

அரும்பதப்பொருள்:

இகபரம் - இம்மை மறுமை, பங்கயம் - தாமரை, அனம் -
 அன்னம், தடம் - குளம், நிதிபதி - செல்வன்.

“ஆகமக் கலைகட்கு ஆனந்த ஆபரண
 அழகு எனும் திருப்பெயர் அரசை
 ஏகசிற்பர மெய்ப்பொருள் ஒளித்தெளிவை
 எமக்கு எமைக் காட்டும் தர்ப்பணத்தை
 சேகர பலகற்பனை கடந்து உயர்ந்த
 செம்மலை நரர் உயிர்க்கு உயிராம்
 தேக தத்துவ நிர்மல மகமுதை
 தியானஞ்செய் மனங்களே மனங்கள்” (20:20)

பொருள்:

ஆகமக் கலைகட்கு, எண்ணற்ற ஆபரணந்தரும் அழகு என்னும்
 படியாகத் திருப்பெயர் தாங்கி வந்த அரசனும் எம்மை எமக்குக்
 காட்டும் தர்ப்பணம் (கண்ணாடி) போல ஒன்றான மெய்ப்பொருள்
 ஒளியின் தெளிவைக் காட்டுபவனும் கற்பனையின் கற்பனையின்
 சிகரத்தைக் கடந்து விளங்கும் உயர்ந்தோனும் மனித உயிர்க்கு
 உயிராய் உள்ளுறைந்த தூயோனுமான முகம்மது நபி(ஸல்)
 அவர்களைத் தியானஞ் செய்யும் மனங்களே உண்மையான மனங்கள்.
 ஏனையவை மனங்களல்ல.

“வள்ளலை ஒருநான் மறைக்கு அரும் பொருளை
 மறை படாது இலங்கும் ஒண்மதியை
 தள்ளுதற்கரு மும்மலத் தையும் கடந்தோர்
 தவத்தினுள் விளங்கிய கனியை
 கள்ளவிழ் மரவ மலரத்தொடைப் புயரைக்
 கருணையங் கடலினிற் பிறந்த
 தேனமுது அனைய முகம்மது நபியைத்
 தெரிசிக்கும் கண்களே கண்கள். (20:21)

பொருள்:

அருள் வள்ளலும் வேதங்களின் அரிய பொருளாய் விளங்குபவரும் மறுவற்று ஒளிரும் சந்திரன் போன்றவரும் மும்மல பாசத்தினின்றும் விடுதலை பெற்ற துறவிகளின் தவத்தினுள்ளே விளங்குகின்றே பழம்போன்றவரும், தேன்சிந்தும் ‘குங்குமம்’ மரத்தின் மலர்மாலை யணிந்த தோள்கள் உடையவரும் கருணை என்னும் பாற்கடலிலே தோன்றிய தெளிந்த அமுதம் போன்றவருமான முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களைக் காணும் பாக்கியம் பெற்ற கண்களே உண்மையான கண்களாகும்.

“எப்புவியினிலும் இருந்து அரசு இயற்றும்
 ஏகபூரண வர உதயத்தை
 அற்புத வடிவை ஞானலோசனத்தை
 அளவில் ஆனந்த வாரிதியை
 ஒப்பகன்று அகண்ட வெளியினில் வாழ் ஒளியை
 உள்ளிருள் அகற்று செஞ்சுடரை
 மைப்புயல் கவிகை நபிகள் நாயகத்தை
 வாழ்த்தல் செய் வாய்களே வாய்கள், (20:22)

பொருள்:

எங்கும் நிறைந்த அரசியற்றும் இறையோனின் உதயமாய் விளங்குபவரும் அற்புத வடிவினரும் ஞானக்கண் உடையவரும் ஆனந்தக்கடலும் எல்லையற்ற வெளியில் ஒப்பின்றி விளங்கும் ஒளிபோன்ற வரும் மனவிருளை அகற்றி ஒளி நல்கும் சூரியன் போன்றவரும் கரிய முகில் போன்ற கொடைக் கரங்களை உடையவரும் ஆசிய முகம்மது நபிகள் நாயகத்தை வாழ்த்துகின்ற வாய்களே உண்மையான வாய்களாகும்.

அரியவின் ணவர்கள் சிரம்மிசை உறையும்
 மலர்ச் சரண அம்புய நிதியை
 உருஅரு அதனில் நடுநிலை பொருந்தும்
 உத்தம காட்சி உற்பவத்தை
 சரத நித்திய சோபன மணி கவனம்
 தனில் மகுமுது எனும் யானை
 கிரிமிசை உலவு நபி தம்மைத் துதிப்பக்
 கேட்கும் அச்செவி சளே செவிகள். (20 : 23)

பொருள் :

வானோர் தம் சிரத்தினிற் கொண்டு போற்றும் பாதகமமாகிய
 நிதியுடையவரும் நடுநிலை பொருந்தும் உத்தமக் காட்சித்
 தோற்றமுடையவரும் சுவர்க்கத்திலே மகுமுது எனும் யானை கிரிமிசை
 உலவுகின்றவருமான முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களைப் பிறர் துதிக்கும்
 போது கேட்கும் செவிகள் நல்ல செவிகள்.

“இணைவிழி மணியை உலகின் மங்கையர்கள்
 எவர்க்கும் மன்றாட்டு அருள்மாணை
 உணர்வதற் கரிய தனிமுதல் அறுசில்
 உறுபுலிக் களித்து அவர்ந்ற
 அணி அரி ஏறு என்றிடும் இரு புதல்வர்
 அங்கையால் தொட மகிழ் நபிதம்
 மணிஒளிர் திருமேனியில் கஸ்தூரி
 வாசங்கொள் நாசியே நாசி. (20:24)

பொருள் :

இரு விழிகளிலுமுள்ள கண்மணி போன்றவரும் மகளான
 பாத்திமா நாயகியை வீரத்திலே புலி போன்றவரான அலீ(ரழி)
 அவர்களுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்து அவர்கள் பெற்ற இரு
 புதல்வர்களான ஹசன், ஹுசையின் என்போர் தொட்டபோது
 மகிழ்வடைபவருமான நபி அவர்கள் உடலிலே கமழும் கஸ்தூரி
 மணத்தை முகரும் முக்குகளே நல்ல முக்குகள்.

“கந்தமும் தவத்தோர் கதிகளும் நிறைந்து
 கடல் வளை புவிதொடாது உயர்ந்து

தந்த வெண்பிறை பாந்தளும் வரிப்புலியும்
 தாழ்ந்து பாதலம் கடந்து உருவி
 சுந்தரம் அவனி கதிர் மதி அமைத்தோன்
 அறுசினில் கப்சொடு நடந்து
 சுந்தரம் குலவு முஸ்தபா சரணம்
 தொடும் இருகைகளே கைகள் (20 : 25)

பொருள் :

அழகு விளங்குகின்ற முஸ்தபா என்னும் திருநாமமுடைய முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கும் கைகளே உண்மையான கைகள்.

அகும்பதப் பொருள் :

பாந்தள் - பெரிய பாம்பு; பாதலம் - கீழுலகம்; அறுகு - ஆதனம், ஆசனம்; கபுக - பாதரட்சை; சரணம் - பாதம்.

“பாரினில் நபிகள் எவர்களும் இவர்உம்
 மத்தின் ஓர்பதவிகள் அருள் என்று
 ஆரணம் உதவு தனிப்பொருள் இறைபால்
 அனுதினம் துவா இரந்தருள
 வாரணத்து அரசர் நவமணி முடிகள்
 மலர்ப்பதம் இறைஞ்ச ஈன்றுதித்த
 காரணக் கடவுள் அகுமதைப் பிரதட்
 சணம் வரு கால்களே கால்கள்” (20 : 26)

பொருள் :

இவ்வுலகிலே பிறந்த நபிகள் எல்லோரும் ஓர் இனத்தினரென அல்லாஹ் இடத்தில் பிரார்த்தனை செய்யவும் யானை ஊர்ந்துவந்த அரசர்களது நவரத்தின முடிகள் மலர்ப்பாதங்களை வணங்கவும் இவ்வுலகிலே தோன்றிய கடவுளான முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை வலம் வந்து வணங்கும் கால்களே உண்மையான கால்கள்.

அகும்பதப்பொருள் :

உம்மத்து - இனம்; ஆரணம் - வேதம்; குர்ஆன்; துவா - பிரார்த்தனை; வாரணம் - யானை; அகுமது - முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்.

இந்தவண் மைகள்சேர் முகம்மது நயினா
 ரியல்வர வியற்றிய பின்னர்
 வந்துகுழந் தவரை யனுப்பல்செய் தெழுந்து
 மரைமலர்ப் பதநடை புரிந்து
 பந்தியிற் பகுதி சூழ்ந்தர்ப் பறவைத்
 திரனெடும் பந்தரிட் டேகக்
 கந்தவொண் பொழில்சூழ் மக்கநன் னகரைக்
 கடந்துபோந் தனர்திரு நபியே.

(20 : 27)

பொருள் :

சுலைமான் நபி (அலை) அவர்கள், மேற்கூறப்பட்ட பண்புகள் பொருந்திய முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகில் அவதரிக்கும் செய்தியைக் கூறிய பின்னர், அங்கே வந்து கூடியிருந்தவர்களை அனுப்பி, தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களினால் நடந்து நால்வகைச் சேனைகள் சூழ்ந்து செல்ல, மணம்வீசி ஒளிர்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த மக்கமா நகரைக் கடந்துசென்றார்கள்.

11. குமரகுருபர் பாடல்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே நாயக்கர் காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த 17ஆம் நூற்றாண்டினைப் பிரபந்த காலம் எனக் கூறலும் பொருந்தும். அக்காலப் பகுதியிலே வித்துவத் திறமையுடைய புலவர் பலர். தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களிலே பலவகையினவற்றையும் தலபுராணங்களையும் தனிச் செய்யுள்களையும் பாடினர் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவையெல்லாம் சங்ககாலத்திலும் சோழர் காலத்திலும் பல்லவர் காலத்திலும் தோன்றிய செய்யுட்களைப் போன்று இலக்கியவளம் செறிந்தனவாக அமைந்தனவென்று கூறுதல் இயலாது; பொருளாழமும் உணர்வோட்டமும் கவிதைச் செழுமையுங்குன்றியனவாய் இலகுவிற்பொருள் அறிய முடியாத இயல்பினவாய் அவை காணப்பட்டன.

எனினும் இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்களில் குமரகுருபர சுவாமிகள், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், படிக்காகப் புலவர் முதலியோர் கவித்துவம் கைவரப்பெற்ற புலவர்களாகச் சிறந்து விளங்கினர்.

இவர்களுள்ளே குமரகுருபரர் ஐந்தாண்டுகள்வரை ஊமர் போ இருந்து திருச்செந்தூர் முருகனருளால் பேசும் ஆற்றல் பெற்ற

இளமையிலேயே தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் ஞானநூல்களையும் கற்றுப் பெரும் புலமையுடையவரானார். அன்றியும் பத்தி ஞான வைராக்கியமும் தவவொழுக்கச் செயற்பாடும் மிக்கவராய் விளங்கினார். அவற்றோடு ஓசை ஒழுங்கமைவோடு எவ்வகை யாப்பிலும் அநாயாசமாகக் கவிபாடும் சிறப்பாற்றலும் பெற்றிருந்தார்.

குமரகுருபரர் தமிழுக்கு மேலுஞ் செழுமை கூட்ட, பத்தி இலக்கிய வகையிலமைந்த பதின்மூன்று பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். அவை (1) கந்தர் கலிவெண்பா (2) மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (3) மதுரைக்கலம்பகம் (4) நீதிநெறி விளக்கம் (5) திருவாரூர் நான்மணிமாலை (6) முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் (7) சிதம்பர மும்மணிக் கோவை (8) சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை (9) பண்டார மும்மணிக்கோவை (10) காசிக் கலம்பகம் (11) சகலகலாவல்லிமாலை (12) கைலைக் கலம்பகம் (13) காசித் துண்டி விநாயகர் பதிகம்.

குமரகுருபரர் அருளிய பிரபந்தங்களிலே தோன்றும் சிறப்பியல்புகள் பலவாம்; சொற்களும் சொற்றொடர்களும் ஒன்றோடொன்று பொருந்தி செவிக்கினிமை தரும் இன்னோசை, துறவியாயினும் “சொல் விற்பனவும் கவி சொல்ல வல்ல நல்வித்தையும்” தரவேண்டுமெனக் கலைமகளிடம் கேட்கும் தமிழ்ப்பற்று, ஆங்காங்கு தோன்றும் அகப்பொருட் செய்திகள், பலவகை அணிநலங்கள், பொங்கிப்பொலியும் கற்பனைப் பெருக்கு, மக்கள் வாழ்வியலோடு தொடர்பு கொண்ட உலக அறிவுப் பரப்பு முதலிய பல சிறப்புக்களை அவர் தம் பிரபந்தங்களிற் காணல்கூடும்.

அவர் பாடிய பிரபந்தங்களுள்ளே மிகுந்த சிறப்புடையதெனத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் போற்றும் பெருமைக்குரியது மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.

பிள்ளைத் தமிழ் என்பது கடவுளரையேனும் உபகாரிகளையேனும் ஆசிரியரையேனும் குழந்தையாகப் பாவித்து காப்பு முதலிய பத்துப் பருவங்கள் அமைத்துப் பாடுவது. அது ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ், பொண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்படும்.

ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் காப்பு, செங்கீரை, தாலம், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிறுபறை, சிற்றில் சிதைத்தல் சிறுதேருட்டல் என்னும் பத்துப் பருவங்கள் இடம்பெறும்.

பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் காப்பு, செங்கீரை, தாலம், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, கழங்கு, அம்மானை, ஊசல் என்னும் பத்துப் பவருங்கள் இடம்பெறும். மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் வகையைச் சேர்ந்தது.

மதுரையிலே கோயில் கொண்டிருந்தருளி அருள்பாலிக்கும் மதுரை மீனாட்சியம்மை மீது கொண்ட பக்திப்பெருக்கால், அந்த அம்மையைப் பெண் குழந்தையாகப் பாவனை செய்து பாடப்பட்டது மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ் நூல் வரிசையிலே, அதன் சிறப்புநோக்கி முதலில் வைத்து எண்ப்படுவது; உள்ளத்தை உருக்கி மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் பக்திப் பெருக்கினாலும் சமயதத்துவ விளக்கச் செறிவினாலும் ஒழுகிசைச் சந்தச் சிறப்பினாலும் வளமான வர்ணனைகளாலும் செழிந்த கற்பனை விரிவினாலும் சொல்லாட்சியாலும் இது ஒப்புயர்வற்ற ஒரு பிள்ளைத் தமிழாகப் போற்றப்படுகிறது.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

அம்புலிப் பருவம்

1. கண்டுபடு குதலைப் பசங்கிளி யிவட்கொரு
கலாபேத மென்ன நின்னைக்
கலைமறைகண் முறையிடுவ கண்டோ வலாதொண்
கலாநிதி யெனத் தெரிந்தோ
வண்டுபடு தெரியற் றிருந்தாதை யார்மரபின்
வழிமுத லெனக் குறித்தோ
வளர்சடை முடிக்கெந்தை தண்ணறுங் கண்ணியா
வைத்தது கடைப் பிடித்தோ
குண்டுபடு பாற்கடல் வருந்திச் சேடியொடு
கூடப் பிறந்த தோர்ந்தோ
கோமாட்டி யிவணின்னை வம்மெனக் கொம்மெனச்
கூவிடப் பெற்றா பனக்கு
அண்டுபடு சீரிதன் றாதலா லிவளுடன்
அம்புலி யாட வாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலி யாட வாவே.

பொருள் :

சந்திரனே, கற்கண்டு போன்ற இனிய மழலை மொழி பேசும் பசுமையான கிளி போன்றவள் அம்பாள். அவள் உன்னைப் பல வேறுபட்ட கலைகள் உடையவன் என்று வேதங்கள் கூறுவதைக் கேட்டமையாலோ, விரைந்து வா என அழைக்கிறாள். அல்லது ஒளி பொருந்திய பதினாறுகலை (வளர்ச்சிச்) செல்வமுடையவன் என அறிந்தமையாலோ அழைக்கிறாள். அல்லது வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்மாலை அணிந்தவரும் அம்மையின் தந்தையுமான பாண்டியரது குலமுதல்வனாய் நீ விளங்குகிறாய் என்பதை எண்ணியோ அழைக்கின்றாள். அல்லது எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் தமது நீண்ட சடை முடியிலே, உன்னை மாலையாக அணிந்த தன்மையைக் கருத்திற் கொண்டோ அழைக்கின்றாள். அல்லது ஆழமான பாற்கடலிலே திருமகளோடு நீ கூடப் பிறந்தமையை நினைத்தோ உன்னை அழைக்கின்றாள். இவற்றில் எக்காரணத்தாலோ எமது தலைவியான மதுரை மீனாட்சி, உன்னை விரைந்து வருவாயாக என அழைக்கின்றாள். அதனால், நீ அவளுடன் விளையாட வருவாயாக, பொன்மலையான மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் சக்தியான மாணிக்கவல்லியுடன் விளையாட வருவாயாக.

குறிப்பு :

இப்பாடலில் சந்திரனை விளித்து அவன் தேவியுடன் விளையாட வருவதற்கான பல காரணங்களைக் காட்டி, அவனை அவளுடன் விளையாட வருமாறு குமரகுருபரர் வேண்டுகிறார். அவரூறும் காரணங்கள் கற்பனைச் செறிவுடன் நயங்கூட்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன. காலபேதம் - வேறுவேறான பல கலைகள்; சந்திரனின் வெவ்வேறான பதினாறு கலைகள்; பாண்டியரின் குலமுதல்வன் சந்திரன், எனவே பாண்டியர் சந்திரகுலத்தவர். மீனாட்சியம்மை பாண்டியனுக்கு மகளாகப் பிறந்தமையால், மலையத் துவச பாண்டியன் தந்தையானான். பாற்கடலைக் கடைந்தபோது, திருமகளோடு, சந்திரன் தோன்றினான் என்பது ஐதிகம்.

அரும்பதப்பொருள் :

கண்டு - கற்கண்டு; கலாபேதம் - வேறுவேறான பல கலைகள், சந்திரனின் வளர்ச்சி (கலை) வேறுபாடு; தெரியல் - மாலை; வம்மென - வருகவென்; கொம்மென - விரைவாக.

2. குலத்தோடு தெய்வக் குழாம்பிழிந் தூற்றிக்
 குடித்துச் சுவைத் துமிழ்ந்த
 கொதென்று மழல்விடங் கொப்புளிக்கின்றவிரு
 கோளினுச் சிட்ட மென்றும்
 கலைத்தோடு முடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட
 கயரோகி யென்று மொருநாள்
 கண்கொண்டு பார்க்கவுங் கடவதன்றெனவும்
 கடற்புவி யெடுத்தி கழவிண்
 புலத்தொடு முடுமீன் கணத்தோடு மோடுநின்
 போல்வார்க்கு மாபாதகம்
 பொக்குமித் தலமலது புகலில்லை காண்மிசைப்
 பொங்குபுனல் கற்பகக்காடு
 அலைத்தோடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடியோடு
 அம்புலீ யாடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புலி ஆடவாவே.

பொருள் :

சந்திரனே, தேவர்கூட்டம் தம்குலத்தினரோடு பாற்கடல் கடைந்து அதிலே நீ தோன்றிய போது உன்னையும் பிழிந்து அமுதம் பெற்றுக் குடித்து உமிழ்ந்துவிட்ட கோது என்று சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர் விடம் உமிழுகின்ற இராகு, கேது என்னும் இரு கோள்கள் விழுங்கி உமிழ்ந்து விட்ட எச்சில் எனக் கூறுவர். உனது பதினாறு கலைகளும் ஒவ்வொன்றாகத் தேய்ந்து போவதாலும் கரிய மறுபொருந்தியமையாலும் கயரோகி என்று இன்னுஞ்சிலர் கூறுவர். மற்றுஞ் சிலர், உன்னை விநாயகர் சதுர்த்தியான ஒரு நாள் பார்ப்பது கூடாதென்று கூறுவர். இத்தன்மைகளால் உலகம் உன்னை இகழ்ந்து விட, நீ விண்ணிலே விண்மீன் கூட்டத்தோடு ஓடுகிறாய். உன்னைப் போலப் பெரும் பாவஞ்செய்தவர்கள் போய்ப் பாவம் நீக்க வேண்டிய தலம் இந்த மதுரையேயாகும். வேறு எதுவுமில்லை. ஆகவே இங்கு வந்து வைகையாற்றின் துறைப்படியிலே மடப்பிடி போன்ற அம்மையோடு விளையாட வருக; மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட இவைனின் சக்தியான மாணிக்கவல்லியுடன் விளையாட வருக.

குறிப்பு :

இப்பாடலில் சந்திரன் மேற் பற்பலரும் சுமத்தும் பழிகளைக் கூறி, அப்பழிகள் மதுரையிலே மீனாட்சியம்மையோடு வைகையாற்றுப்

படித்துறையில் விளையாடும் போது நீங்குமெனக் கவிஞர் கூறுகிறார். சந்திரனைப் பழிகுறி இவ்வுலகத்துள்ளார். இகழ்ந்தமையால் அவன்வாழ்ந்து விண்மீன் கூட்டத்தோடு உலாவுகிறான் என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

அரும்பதப்பொருள் :

தெய்வக் குழாம் - தேவர்கூட்டம்; அழல்விடம் - வெம்மையான நஞ்சு; உச்சிடம் - எச்சில்; விண் + புலம் + விடபுலம் - வானம், உடுமின் - நட்சத்திரம்; புகல் - அடைக்கல் இடம்; கற்பக்காடு - பயன்மரங்கள் நிறைந்த சோலை.

3. கீற்றுமதி யெனநிலவு தோற்றுபருவத்தி லொளி
கிளர்நுதற் செவ்வி வவ்விக்
கெண்டைத் தடங்கணா ரெருவிட் டிறைஞ்சக்
கிடந்தது முடைந்த முதம் விண்
நோறுபுது வெண்கலை யுடுத்துமுழு மதியென
உதித்தவம யத்துமம்மை
ஒண்முகத் தொழுகுதிரு வழகைக் கவர்ந்து கொண்
டோடினது. நிற்கமற்றை
மாற்றவ னோடுங்கேள்வர் மௌலியி லுறைந்ததும்
மறந்துனை யழைத்த பொழுது
மற்றிவள் பெருங்கருணை சொற்றிடக் கடவதோ
மண்முழுவதும் விம்முபுயம்வைத்
தாற்றுமுடி யரசுதவு மரசிளங் குமரியுடன்
அம்புலி யாடவாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலி யாடவாவே.

பொருள் :

சந்திரனே, நீ பிறைச் சந்திரனாய் நிலவொளி வீசத் தொடங்கிய பருவத்தில், அம்பிகையின் ஒளிவிளங்கும் நெற்றியின் அழகைக் கவர்ந்துகொண்டாய். கயல் மீன் போன்ற விசாலமான கண்ணுடையகன்னிப் பெண்கள் நிலாச் சோறு சமைத்துப் படைக்கும்போது, எருப்பிட்டு இட்டு வணங்க இருந்தாய். பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது அதனுள் கிடந்து வருந்திய நீ, திருமால் தந்த அமுதத்தால் பதினாறு கலைகள் பெற்று பூரண சந்திரனாய்ப் பொலிந்தாய். அப்பொழுதும் அம்மையினது ஒளி பொருந்திய முகவழகினைக் கவர்ந்துகொண்டு வான்மீது ஓடி வாழ்ந்தாய்.

முகவழகினைக் கவர்ந்துகொண்டு வான்மீது ஓடி வாழ்ந்தாய். அன்றியும் அம்மையின் கணவனான சிவபெருமானது திருமுடியில் மாற்றாளாகி கங்கா தேவியுடன் வாழ்ந்தாய். இவ்வாறாய் உனது துரோகச் செயல்கள் மறந்து இப்போது அம்மை உன்னை அழைக்கறாள். எனவே அவள் போனால் மாண்பு இத்தகையதெனச் சொல்ல முடியுமா? அதனால், உலகம் முழுவதையும் தனது தோள் வலிமையால் ஆளும் முடிமன்னனான மலையத்துவச பாண்டியன் பெற்ற அரசினங்குமரியான மீனாட்சியம்மையுடன், சந்திரனே நீ விளையாட வருக. மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவனின் சக்தியான மாணிக்கவல்லியுடன் விளையாட வருக.

குறிப்பு :

சந்திரன் அம்பிகைக்கு கோபம் உண்டாகும்படி செய்த செயல்களாகக் கூறப்படுவன மூன்று. அவை (1) பிறைச்சந்திரனாகத் தோன்றியபோது, அம்பிகையின் நெற்றி அழகைக் கவர்ந்தமை பூரணசந்திரனான போது முகவழகைக் கவர்ந்தமை. (3) மாற்றாளாகிய கங்காதேவியுடன் சிவபெருமானின் திருமுடியில் இருந்தமை. இத்தகைய சந்திரனை மன்னித்துத் தன்னுடன் விளையாட வரும்படி அம்பிகை அழைத்தது. அவளது எல்லையற்ற கருணைத் திறத்தைக் காட்டுகிறது. கீற்றுமதி அம்பிகையின் நுதுலழகை வெளவியதென்பதும் முழுமதி முகவழக்கைக் கவர்ந்ததென்பதும் தடுமாறுவத் (இதரவிரதம்) தன்மை கொண்டிருப்பது நயக்கத்தக்கது. வெண்கலை, சிலைடை அணி; கலை ஆடையையும் சந்திரனின் வளர்ச்சியையும் குறித்து வந்தது.

அரும்பதப் பொருள் :

கீற்றுமதி - பிறைச்சந்திரன்; நுதல் - நெற்றி; செல்வி - அழகு; கெண்டை - கயல்மீன்; எருட்டிறைஞ்சல் - எருப்பிட்டிறைஞ்சல் - கன்னிப்பெண்கள் தங்களுக்கு விரைவில் மணம் முடிய அருளுமாறு நிலாச்சோறு சமைத்துப் படைக்கும்போது எருப்பிட்டு இட்டுச் சந்திரனை வணங்குவர், இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல்; விண்டு - திருமால்; மாற்றாள் - கங்காதேவி; கேள்வர் - கணவன்; மௌலி - கிரீடம் - முடி.

4. விண்டலம் பொலியப் பொலிந்திதி யேலுனது

வெம்பணிப் பகைவிழுங்கி

விக்கிடக் கக்கிடத் தொக்கிடர்ப் படுதிவெயில்

விரியுஞ் சுடர்ப் பருதியின்
 மண்டலம் புக்களை யிருத்தியெனி லொள்ளொளி
 மழுங்கிட வழுங்கிடுதிபொன்
 வளர்சடைக் காட்டெந்தை வைத்திடப் பெறுதியேல்
 மாசுணஞ் சுற்றவச்சம்
 கொண்டுடன் டுஞ்சா திருப்பது மருப்பொங்கு
 கோதையிவள் சீறடிகள் நின்
 குடர்குழம் பிடவே குமைப்பதும் பெறுமதியெங்
 கோமாட்டி பாலடைந்தால்
 அண்டபகி ரண்டமு மகண்டமும் பெறுதியால்
 அம்புலி யாடவாவே
 ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
 அம்புலி யாடவாவே.

பொருள் :

விண்ணுலகம் விளங்கும்படியாக ஒளிபரப்பி உலாவுவா யானால்,
 அங்கே இராகு, கேதுக்கள் என்னும் பாம்புகளாகிய உனது பகைவர்
 உன்னை விழுங்குவதாலும் பின் விக்கி கக்குவதாலும் உனது உடல்
 சுண்டித் தீர்ப்பு வாய். வெயிலொளி பரப்பும் மிக்க ஒளியுடைய சூரிய
 டண்டலத்தையடைந்து அங்கே இருப்பாயானால், சூரிய ஒளியினால்
 உனது பிரகாசமான ஒளிமங்கிப் போகத் துன்பமடைவாய், பொன்னிறமான
 நீண்ட சடாமுடியையுடைய எம் தந்தையான சிவபெருமான் பாதுகாப்பாகத்
 தமது சடையில்வைத்திருப்பாரேயானால், அங்குள்ள பாம்புகள் உன்னைச்
 சுற்றுவதனால், பயங்கொண்டு தூக்கம் சிறிதுமின்றி இருப்பாய்,
 சிவபெருமானை விடுத்துப் பாதுகாப்புத்தேடி, வாசனை வீசும்
 கூந்தலையுடைய தேவியின் பாதங்களை அடைவாயானால்,
 ஊடற்காலத்தில் அவளது சிறிய பாதங்களினால் உதைபட்டுக் குடல்
 கலங்கித் துன்புறுவாய். எமது அரசியான மீனாட்சியம்மையை
 அடைந்தால், அண்டங்கள் முழுமையும் உலாவும் பேறு பெறுவாய்.
 அதனால், அவளோடு விளையாட வருக. மேருமலையை வில்லாகக்
 கொண்ட இறைவனின் சக்தியான மாணிக்கவல்லியுடன் விளையாட
 வருக.

குறிப்பு :

குமரகுருபரரின் பொங்கிப் பொலியும் கற்பனை வளத்தை
 இப்பாடலிலும் காணலாம். சந்திரன் தங்குமிடங்களாகக் கூறப்படும்.

புராணச் செய்திகளைக் காட்டி, அவ்விடங்களில் சந்திரன் அடையக்கூடிய இன்னல்களைக் கூறி, பாதுகாப்பாக விளையாடக் கூடிய இடம் அம்பிகையின் சந்நிதியே எனக் காட்டுகிறார். சந்திரன் அடையும் துன்பங்களாகக் காட்டப்படுவன: (1) விண்ணில் விளங்கினால் இராகு, கேதுவால் விழுங்கப்படுவான். (2) சூரியமண்டலம் புகுந்தால் ஒளிமழுங்குவான். (3) சிவபெருமான் சடையையடைந்தால் அங்குள்ள பாம்புகனால் அச்சம் அடைவான் (4) ஊடல் காரணமாகத் தேவியால் உதைக்கப்படுவான் சடைக்காடு என்பது உருவகம்.

அகும்பதப்பொருள் :

விண்டலம் - விண் + தலம் - வானம்; வெம்பணி - கொடிய பாம்பு - இராகு, கேது; தொக்கு - உடல்; அழுங்குதல் - வருந்கணதல்; மாசனம் - பாம்பு; கண்துஞ்சாது - நித்திரையின்றி; மரு - வாசனை, கோதை - கூந்தல்; சீறடி - சிறுமை + அடி; குமைப்பது - உதைப்பது. கோமாட்டி - அரிசி.

12. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழிலே தோன்றிய சிறிலக்கியங்கள் எனக் கருதப்படும் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று “குறம்” என்பது. இதனைக் குறவஞ்சி எனவும் கூறுவர். குறம் - குறவர் குலம்; வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண். எனவே, குறவஞ்சி என்பது குறவர் குலப் பெண் எனப் பொருள்படும்; குறவர் குலப் பெண்ணினது தன்மைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறும் நூல் என விரிந்து. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒரு தலைவனோ தெய்வமோ உலாவரும் போது. அவனைக் கண்ட குறக்குலத்து எழுவகைப் பெண்களும் காதல் கொண்டு நிற்பார்; அவர்களுள்ளே பந்தாடிக் களித்து நின்ற, பேரழகு பெற்றவளும் தலைமகள் நிகர்த்தவளுமான ஒருத்தி, அங்கு வந்து அவனைத் தரிசித்துக் கழிபெருங் காதல் கொண்டு, அவனையே தன் நாயகனாகப் பெறவேண்டுமென்னும் வேட்கை மீதாரப் பெற்று, வருந்தி மயங்கி மனவழிவாள். அப்போது கைக்குறி சொல்லும் குறத்தி ஒருத்தி அங்கே வருவாள். அவள் மலைவளம், நாட்டுவளம், நகர்வளம், குறவர்

குலப்பெருமை முதலியன கூறி, தன்னை யாரென அறிமுகப்படுத்துவாள். காதல் கொண்டவளது கருத்தறிந்து, அவள் விரும்பியவனைக் கணவனாகப் பெறுவாள் எனவும் கூறிப் பல பல பரிசுகள் பெறுவாள். இச்சமயத்தில், கண்ணியிலே புட்படுக்கும் தொழில் கொண்டிருந்த அவள் கணவன் அவளைத்தேடி வந்து அவளைக் கண்டு களிப்பான். இவ்வாறு நிகழ், உலா வந்த தலைவன் தன்னிருப்பிடஞ் சென்றடைவான். இவ்வாறானதொரு கதை சார்ந்த நாடக அமைப்புக் கொண்டியல்வது குறவஞ்சிப் பிரபந்தம்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியில், திருக்குற்றால நாதர் உலா வருவதாகவும் அவரது பேரழகைக் கண்ட எழில்நலங் கொண்ட வசந்தவல்லி என்பாள் அவர்மீது மோகங் கொண்டு மய்கிக் கருத்தழிந்தாள் எனவும் சிங்கி என்னும் குறத்தி அவளுக்குக் கைக்குறி சொல்லித் தோற்றினாள் எனவும் சிங்கியின் கணவனான சிங்கன், சிங்கியைத் தேடிக்கொண்டு அவளிடம் வந்தான் எனவம்அப்போது குற்றாலநாதர் தமது திருக்கோயிலை அடைந்தருளினார் எனவும் கூறப்படும்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியின் ஆசிரியர் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர். அவர் அக்காலத்து வாழ்ந்த தலை சிறந்த புலவர்களில் ஒருவர். அவர் திருக்குற்றாலநாதர் மீது பதினான்கு பிரபந்தங்கள் பாடினரேனும் அவற்றுள் தன்னிகரற்று விளங்குவது திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியிலே இலக்கியச் செழுமையோடு கூடிய இசை நாடகப் பண்பே மிக் குயர்ந்து தோன்றுவதால், இதனை உன்னதமானதொரு இசை நாடக நூலாகவே அறிஞர் கருதுவர். இதில் வரும் கண்ணிகள் இனிய சந்த அமைப்போடு கூடியவை, தாளைய அறுதியுடைய; எளிய சொற்களால் கருத்தைக் கவரும் மோனை, எதுகை நயங்களோடு பொருட்செறிவு கொண்டு விளங்குபவை. இயற்றமிழ் ஆர்வலர்களின் மனங்கவரும் வருணனைகளும், அகம் புறஞ் சம்பந்தமான பொருட்டிணியும் உவமை, உயர்வு நவிற்சி முதலாம் அணிநலங்களும் கற்பனை வளமும் இந்நூலுள் பரந்து காணப்படுகின்றன. இசைத்தமிழார் வலர்களுக்கு விருந்தாக இராக தாள பாவத்தோடு கூடியபல பல கண்ணிகள் விளங்குகின்றன. ஆடல் பிணைந்த நாடகத் தமிழார்வலர்க்கு இந்நூலிலே தோன்றும் கட்டியங்காரன், வசந்தவல்லி, சிங்கி, சிங்கன், நாவன், குளுவன்முதலிய பாத்திரங்களின் ஆடலும் உரையாடலும் சுவை பல தந்து விருந்தளிக்கின்றன.

இந்நூலில் இடம்பெறும் “வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்” என்னும் பகுதியில் வசந்தவல்லியின் பந்தடிக்கும் செயற்பாடு. தாள லயத்தோடு ஆட்டத்தின் வீறாந்த முனைப்போடு, கருத்து நிறைவோடு; அணிநலத்தோடு மிளிர்வதைக் காணலாம்.

வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்

இராகம் : பைரவி   தாளம் : சாப்ப

கண்ணிகள்

1. செங்கையில் வண்டு கலின்கலின் என்று
செயம்செயம் என்றாட இடை
சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை
கலந்தாட இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றனம் என்று
குழைந்து குழைந்தாட மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த சுவந்தரி
பந்து பயின்றனளே

பெருநன் :

சிவந்த கைகளிலணிந்த வளையல்கள் பந்தடிக்கும் போது ஒன்றுடனொன்று மோதி, ‘கலீர் கலீர்’ என்றும் “வெற்றிவெற்றி” என்றும் கூறுவன போல ஒலித்தன; காலிலணிந்த சிலம்புகளும் தண்டைகளும் ‘இவளது இடையானது இனி இருப்பது ஐயமே’ என்று கூறுவன போலக் கலந்து ஒலித்தன; இரண்டு முலைகளும் ‘பந்தாகிய தமது கொடிய பகைமை வென்றுவிட்டோம்’ என்பனபோல நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அசைந்தன. இவ்வாறாக மலர்களுடைய பசுங்கொடி போன்ற மங்கைப் பருவப் பெண்ணான வசந்தவல்லி என்னும் அழகி பந்தடித்து விளையாடினாள்.

குறிப்பு :

கலின் கலின் ஒலிக் குறிப்பு இடைச்சொல், இடை சங்கதம் என்று சிலம்புந் தண்டையும் புலம்புதலும் கொங்கை வென்றனம் என்று நெகிழ்தலும் தற்குறிப்பேற்ற அணி. பந்து கீழே அடிக்கப்படுதலால் அது வெல்லப்பட்டதாகக் கூறினார்.

அரும்பத்பொருள் :

வண்டு - வளையல், சங்கதம் - சந்தேகம், குழைதல் - நெகிழ்தல், புலம்பு - ஒலி, பைங்கொடி - பசுமை + கொடி, பசிய கொடி போன்றவள், சவுந்தரி - அழகுடையாள்.

2. பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை
புரண்டு புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன் சிலை
வண்டோட இனி
இங்கிது கண்டுல கென்படும் எனப்படும் என்றிடை
திண்டாட மலர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றாளே.

பொருள்:

மிகக் கனத்த காதணிகளை நெருங்கிய கெண்டை மீனையொத்த கண்கள் சென்று (இருபக்கக் காதணிகளைத்) தொட்டுப் புரண்டு அசைந்தன; மேகம் போன்ற கூந்தலிற் கூடியிருந்த வண்டுகள் கலைந்து செல்வதைக் கண்டு, மன்மதனின் கரும்பு வில்லில் நாணாகவிருந்த வண்டுகளும் சென்றன; இனி, இவளது எழிற் கோலத்தைக் கண்டு இந்த உலகம் என்ன பாடுபடுமோ? என்று வருந்தி, இடையானது துவண்டு துவண்டு நடுக்கங் கொண்டது இவ்வாளாகச் செந்தாமரை மலரிலுறையும் திருமகள் போன்ற மங்கைப் பருவப் பெண்ணான வந்தவல்லி என்னும் அழகுடையாள் பந்தடித்து விளையடினாள்.

குறிப்பு :

“பொங்கிய கனங்குழை மண்டிய கெண்டை புரண்டு புரண்டாட” என்பது அவளது அழகுடையாடிப் பிறமுங் கண்களைக் குறித்தது; கெண்டை என்பதும் குழல்மங்குல் என்பதும் உருவகம்; முறையே கண்ணையும் கூந்தலையும் குறித்தன. உலகு என்பது இடவாகு பெயர்.

அரும்பத்பொருள் :

குழை - காதணி, குழல் - கூந்தல், மங்குல் - மேகம், மதன் - மன்மதன், சிலை - வில், பங்கய மங்கை - திருமகள்.

இலக்குமி.

3. சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு
தோள்வளை நின்றாடப் 4னை
பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கொரு பாவனை
கொண்டாட நய
நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென நன்னகர்
வீதியிலே அணி
ஆடகவல்லி வசந்த ஓய்யாரி
அடர்ந்து பந்(து) ஆடினளே.

பொருள் :

சூடக வளையலணிந்துள்ள முன்னங்கைகளிலே சங்கு வளையல்களும் இணைந்து ஒலித்து ஆடுவதைக் கண்டு, தோள் வளையல்களும் மேலெழுந்து ஆடின. கால்களில் அணிந்துள்ள கொலுசுகளுடன் சிறுதண்டை என்னும் காலணியும் சேர்ந்து ஒத்த தன்மையினவாய் மேலெழுந்தும் கீழ்விழுந்தும் ஆடின. நல்ல நடனமாடும் தோகையுடைய மயில்போல, குற்றால நகரத் தெருவிடத்தே, பொற்கொடி போன்ற வசந்தவல்லி என்னும் அழகுடையாள் நெருங்கிப் பந்தடித்து விளையாடினாள்.

குறிப்பு :

சூடகம், வால்வளை, தோள்வளை என்பன குறப்பெண்கள கைகளில் அணியும் வளையல் வகைகள், கொலுசு, தண்டை என்பன கால்களில் அணியும் அணி வகைகள். புனை பாடகம் - வினைத்தொகை.

அகும்பதப்பொருள் :

புனைதல் - அணிதல், பாவனை - ஒத்த தன்மை, ஆடகம் - பொன்.

4. இந்திரை யேஇவள் சுந்தரியோ தெய்வ
ரம்பையோ மோகினியோ மன
முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்தி
தோவெனவே உயர்
சந்திர சூடர் குறும்பல வீசர் சங்கணி
வீதியிலே மணிப்

பைந்தொடி நாரி வந்ததெய் யாரிபொற்

பந்துகொண்

டாடினளே.

பொருள் :

திருமகளோ இரதிதேவிபோ தேவலோக ரம்பையோ மோகினிப் பெண்ணோ எனக் கண்டார் ஐயுறும் வண்ணம் தோன்றும் இவள் பந்தாடும்போது இவளது மனந்தான் முன் சென்றதோ? கண்கள் தாம் முன் சென்றனவோ, கைகள் நாம் முந்துகின்றனவோ என்று அதிசயிக்குமாறு, பிறைச் சந்திரனைச் சூடியவரும் குறும்பலா மரத்தடியில் எழுந்தருளிய அருட்செல்வருமான திருக்குற்றால நாதருடைய அடியார் கூட்டம் அழகுசெய்யும் திருவீதியிலே பசிய ஆபரணம் அணிந்தவளாகிய வசந்தவல்லி அழகிய பந்தைக் கையிற்கொண்டு விளையாடினாள்.

குறிப்பு :

பாடலின் முதலடி வாயிலாக வசந்த வல்லியின் பேரழகு புலப்படுத்தப்படுகின்றது. இரண்டாமடியின் மூலம் அவளது மனமுங் கண்ணும்கையும் ஒத்தியங்க அவள் வேகமாகப் பந்தாடினாள் என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆகும்பதப்பொருள் :

இந்திரை - திருமகள், சுந்தரி - அழகு, இங்கே இரதி, சூடர் - சூடியவர், சங்கணி - சங்கம் + அணி, சங்கம் - அடியார் கூட்டம், நாரி - அழகிய பெண்.

13. இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள்

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பம் முதல் பதினேழாம் நூற்றாண்டு இறுதிவரை தமிழ்நாட்டையாண்ட நாயக்க மன்னர் காலத்திலே, தமிழிலே தோன்றிய பல்வேறுவகைப் பிரபந்தங்களுள்ளே, குற்றாலக் குறவஞ்சி, முக்கூடற்பள்ளு என்பன இராக தாள லயத்தோடிணைந்து இசையும் நாடகப் பண்பும் மிக்கனவாய்த் தமிழுக்கு அணிசெய்தன. பிரபந்த வகையில் அடங்காததாயினும் பண்டைக்கால இசை நாடக மரபினைத் தழுவி நாயக்கர் காலத்தில் தோன்றிய ஒரு புதுமையான நாடகநூல், சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றிய இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள் என்பது.

கீர்த்தனைகள் ஏனைய செய்யுள் வடிவங்கள் போலன்றி

முற்றுமுழுதாக இராக தாளங்களோடு கூடிய இயல்பின. இராகத்தையும் தாளத்தையும் கீர்த்தனைகளின் உயிர் எனலாம். கீர்த்தனைகளைச் சாகித்தியம் எனவும் உருப்படி எனவும் கூறுவதுமுண்டு. இவை இவை கச்சேரிகளில் பாடப்படுவதோடு கூத்துக்கள் என அழைக்கப்பட்ட பண்ட நாடகங்களிலும் சிறப்பிடம் பெற்றன.

இந்நூலாசிரியரான அருணாசலக் கவிராயர் தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமைபெற்றவர் என்பதோடு, கற்பனை வளமும் இசை ஞானமும் மிக்கவர் என்பதை அவரது கீர்த்தனைகளுடாக அறியலாம்.

இந்நூல் பெரிதும் கம்பராமாயணத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. சாதாரண மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க பேச்சு மொழி வழக்குக் கலந்த எளிமையும் மக்கள் மனத்தைக் கவரத்தக்க உரையாடலும் கொண்டது. இராமாயணத்தில் வரும் சிறுசிறு சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காட்சி போன்ற அமைப்பில் ஒவ்வொரு கீர்த்தனையிலும் காட்டப்படுகின்றது. எல்லாக் கீர்த்தனைகளும் அக்காலத்திலே மேடையேற்றப்பட்ட கூத்துவகை நாடகங்களில் பாடப்பட்டன எனக் கூறமுடியாவிடினும், அக்காலத்தில் இராம நாடகங்களை மேடையேற்றிய அண்ணாவிகளின் நெறிப்படுத்தலுக்கு ஏற்பப் பல பல கீர்த்தனைகள் இடம்பெற்றன எனக் கொள்ளலாம். எவ்வாறு நோக்கிலும் தமிழில் எழுந்த புதியதொரு இலக்கிய வடிவம் இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள் எனக் கருத இடமுண்டு.

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

விரூத்தம்

முனைசேர் அரக்கர் இவ்வாறு முறையிட்
 டலறச் சேனைசுற்றி
 இனமாய் வளைக்க மலைபோல் இலங்கை
 யழித்த குரங்கிதென்றே
 அனுமான் தனைக்கொண் டிந்திரசித்தன்
 அங்கேவிட எங்கே என்று
 புனைமா முடிராவணன் கண்டு பொரிந்தான்
 கொலுவில் இருந்தானே

116ல்லவி

வீரகுர ராவணன் கொலு வீற்றிருந்தானே.

அனுபல்லவி

பேராத ரத்னசிங்கா	சனம் மேலே சொர்ண
பீடத்தில் மைந்நாக	மலைபோலே துன்ன
சாருதயம் சேர்பத்து	குரியர்கள் என்ன
தலைபத்திலும் பத்து	மகுடங்கள் மின்ன (வீர)

சரணங்கள்

- நடமாடும் ரம்பையும் ஊர்வசியும் அபி
நயங்காட்டி மயில்போலு லாவ
கடல்போல மேள தாளங்கள் அண்ட
கடாகம் மட்டும் சென்று தாவ
அட்டா இந்திராவாடா சந்திர ஷாடா என்
றவசரக் காரர்கள் கூவ
வடவாக்கினி ஆன விரகாக்கினி தீர
வந்து மேகம் பனிநீர் தாவ
கடர்மணி மண்டபம் அண்ட கூடம் அதைத்தொடவே
தொடை நடுங்கி அசுரர் எல்லாம் நெடுமூச்சு விடவே
முடிகளோடு முடிமோதி அடியிணை புண்படவே
மூவுலகத் துள்ளோரும் சேவடி கும்பிடவே (வீர)
- எப்போ தென்று முகம் திரும்பியவர்க் கெல்லாம்
இருஷிகள் வந்துதலை நீட்ட
தப்பா எட்டாணைக்கொம்பொடிந்தது பதினாறு
சந்திரன்போல் மாற்பிலே காட்ட
வைப்பாகிய நாகராசாக்கள் மாணிக்க
மாலை கொண்டடிமேலே சூட்ட
வெப்பமான துர்முகன் முதல் ஆன மந்திரிகள்
வினைய யோசனைகள் பா ராட்ட
முப்பது முக்கோடி தேவருங் கொண்டாட
முதல் ஆன தும்பரு நாரதர் கீதம் பாட

கற்பகமென் மலர்மாரி, குப்பைகள் போலேபோட

கப்டியம்சொல் லோசைதிசை எட்டிலும் மேலேலுட(வீர)

3. இனமாம் மேகங்கள் புகைபோல் ஒதுங்கிக் கொண்
டிரைச்சல் இடாமலே கூச

புனை மாமுகலட்சுமி கரம் துடைப்பார் போலப்

பூவையர்கள் கவரிகள் வீச

எனை நாடினான் எனைப்பார்த்தான் வார்த்தை

சொன்னான்

என்றியக்கர் சந்தோஷம் பேச

தினமும் ஊழியத்துக்குவரும் தெய்வப் பெண்களைச்

சிறுக்கியர் போல் அரக்கியர் ஏச

முனைபெரும் அட்சதன் வீழ்ந்த மனவேதனை கூடி

முத்தமகன் செயித்து வந்த கீர்த்தியைக் கொண்டாடி

அனுமான் வருகிற வார்த்தை தனையேநாடி

அடிக்கடி சீதையை எண்ணித் துடித்துடன்மனம் வாடி (வீர)

பொருள் :

(விருத்தம்) போர்க்களத்து அரக்கர் அனுமான் இலங்கையை அழித்தமையை முறையிட இந்திரசித்தன் அனுமானைப் பிடித்து இராவணன் சபையில் விட, இராவணன் கோபத்தோடு கொலுவில் இருந்தான்.

பொருள் :

(கீர்த்தனை) அசையாத இரத்தின சிங்காசனத்தில் பொற்பீடத்தில் மைநாக மலைபோல விளங்க, உதயகுரியன் போல தலையிலே பத்துமகுடம் மின்னக் கொலுவிருந்தான்.

ரம்பையும் ஊர்வசியும் மயில்போல நடனமாட, மேள வாத்தியங்கள் முழங்க, அவசரக்காரர்கள் இந்திரனையும் சந்திரனையும் வரும்படி அழைக்க, இராவணனின் வடவாமுகாக்கனி போன்ற காமக் கனலைத் தணிக்க மேகம் குளிர்நீர் சிந்த, அசுரர் பயந்து பெருமூச்சுவிட, முவுலக அரசர்களும் சேவடி கும்பிடக் கொலுவிருந்தான்.

முனிவர்கள் தலைநீட்ட, மார்பில் பதித்திருந்த எண்திசை யானைகளின் கொம்புகளும் பதினாறு சந்திரன் போலக் காட்ட,

நாகராசாக்கள் மாணிக்க மாலை சூட்ட, துர்முகன் முதலிய மந்திரிகள் பணிவுடன் யோசனை கூறினர். கர் கொண்டாட, தும்புரு நாரதர் கீதம் பாட, கற்பக மலர் துவை, சூர்ய ஒலி எட்டுத் திசையும் ஓடக் கொலுவிருந்தான்.

சூட்டமான மேகங்கள் முழங்காமல் ஒதுங்க, பெண்கள் கவரிவீச, இயக்கர் மகிழ்வோடு பேச, அரக்கியர் குற்றேவல் செய்யவரும் தேவமகளிரைப் பேச, இந்திரசித்து வென்றுவந்த புகழைக்கொண்டாடி அடிக்கடி சீதையை நினைத்து மனம்வாடக் கொலுவிருந்தான்.

அரும்பதப்பொருள் :

சொர்ணம் - பொன், மகுடம் - கிரீடம், வடவாக்கினி - ஊழித்தீ, விரகாக்கினி - காமத்தீ

14. பாரதியார் கவிதைகள்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே, தமிழிலக்கியம் வளர்ச்சி குன்றித்தேக்க நிலையடைந்த இருண்ட காலப் பகுதியும் உண்டு. 15ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையுள்ளதாகக் கருதப்படும் நாயக்கர் காலமும் ஐரோப்பியர் காலத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் அவ்வாறான இருண்ட காலம் என வரலாற்றாசிரியர் கருதுவர்.

அக் காலப் பகுதியில் தோன்றிய பெரும்பாலான தமிழிலக்கியங்கள் சமயச் சார்பு, தத்துவச் சார்பு பழைமை பேணும் பண்பு, வடமொழி இலக்கியங்களின் மிகையான செல்வாக்கு என்பவற்றைக் கொண்டனவாய் சாதாரண மக்கள் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பில்லாதனவாய் இருந்தன. இக்காலப்பகுதி இலக்கியங்களைப் பற்றி நாவலர் சோமசுந்தர பாரதி அவர்கள் “அப்பாடல்கள் யாவும் தமிழ்ச் சோலையிலே வளர்ந்தது தாழை மரங்களும் முட்டைகளும்” என்று கூறுவார்கள். அன்றியும் அந்நியர் ஆட்சியிலே மக்கள் தம்பெருமை தாமறியா அடிமைகளாய், நாட்டுப் பற்றோ மொழியுணர்வோ அற்றவர்களாய், அந்நிய ஆட்சியின் அடிமைகளாய்த் தன்மான உணர்வு செத்த நிலையில் வாழ்ந்தனர்.

இத்தகைய காலகட்டத்திலே எட்டயபுரத்திலே தோன்றிய சுப்பிரமணிய பாரதியார் (1882 - 1921) தமது கவிதைகளால் சமுதாய

விழிப்புணர்வையும் தமிழிலக்கியத்திலே ஒப்பற்ற மலர்ச்சியையும் தோற்றுவித்தார்.

“சுவை புதிது பொருள் புதிது வளம் புதிது
சொற்புதிது சோத 5க

நவகவிதை“.....செய்தார்; தேசம், நாடு, தமிழ்மொழி, தமிழ்மக்கள் தொடக்கம் மனக்குதிரையிலேறி அவர் கண்ட தத்துவ தரிசனங்கள் வரை எல்லாப் பொருள் பற்றியும் பாடினார்; அவர் பாடாத பொருளே இல்லை எனலாம். உன்னதமான கற்பனை, மக்கள் மனதைத் தொடும் சந்தம். மனத்தை அசைத்து உலுக்கும் உணர்ச்சி, அவர் ஏவல் கேட்கும் சொல்லாட்சி, சொல் வீச்சு, சொல்நெறி, பொருட்பொலிவு.... இன்னும் கவிதை இலக்கணமாக என்னென்ன உண்டோ அவையெல்லாம் அவர் கவிதைகளிலே மதர்த்து வீற்றிருந்தன.

இத்தகைய கவிதைத்தேர் மீதிவரந்து, தமிழ் கூறும் நல்லுகத்திலே மூலைமுடுக்கு எங்கணும் வாழ்ந்த பாமரத் தமிழ் மக்களின் வாயில் தோன்றும் சென்று, தம் கவிதைகளை அவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்தார்; தமிழிலக்கியத்தில் மக்கள் யுகத்தை மலர்ச்செய்தார். தத்துவப் பார்வை கொண்ட சில பாடல்களைத் தவிர ஏனையவை மக்கள் மனதைத் தொட்டன.

இங்கே “நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்” என்னும் கவிதைப் பகுதி தரப்படுகிறது.

14. நிலாவும் வான்மீனும் காற்றும்

(மனத்தை வாழ்த்துதல்)

1. நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும்
நேர்பட வைத்தாங்கே
குலாவும் அமுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு
கோலவெறி படைத்தோம்
உலாவும் மனச்சிறு புள்ளினை எங்கணும்
ஓட்டி மகிழ்ந்திடுவோம்;
பலாவின் கனிச்சுகளை வண்டியில் ஓர்வண்டு
பாடுவதும் வியப்போ.

2. தாரகை என்ற மணித்திரள் யாவையும்
சார்ந்திடப் போமனமே

ஈரச் சுவையதி லூறி வருமதில்
இன்புறு வாய் மனமே
சீரவி ருஞ்சுடர் மீனொடு வானத்துத்
திங்களையுஞ் சமைத்தே
ஓரழ காக விழுங்கிடும் உள்ளத்தை
ஒப்பதோர் செல்வ முண்டோ

3. பன்றியைப் போலிங்கு மண்ணிடைச் சேற்றில்
படுத்துப் புரளாதே
வென்றியை நாடியிவ் வானத்தில் ஓட
விரும்பி விரைந்திடுமே;
முன்றலில் ஓடுமோர் வண்டியைப் போலன்று
முன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே
நன்று திரியும்வி மானத்தைப் போலொரு
நல்லமனம் படைத்தோம்.

4. தென்னையின் கீற்றுச் சலசல வென்றிடச்
செய்துவருங் காற்றே
உன்னைக் குதிரைகொண் டேறித்திரியுமோர்
உள்ளம் படைத்து விட்டோம்
சின்னப் பறவையின் மெல்லொலி கொண்டிங்கு
சேர்ந்திடு நற்காற்றே!
மின்னல் விளக்கிற்கு வானகம் கொட்டுமிவ்
வேட்டொலியேன் கொணர்ந்தாய்.

5. மண்ணுலக கத்துநல் லோசைகள் காற்றெனும்
வானவன் கொண்டு வந்தான்;
பண்ணி ன்சைத்தவ் வொலிக ளனைத்தையும்
பாடி மகிழ்ந்திடுவோம்
நண்ணி வருமணி யோசையும் பின்வரு
நாய்கள் குலைப்பதுவும்
எண்ணுமுன்னே அன்னக்காவடி பிச்சை யென்
றேங்கிடுவான் குரலும்

6. வீதிக் கதவை அடைப்பதுங் கீழ்த்திசை
விம்மிடும் சங்கொலியும்

வாதுகள் பேசிடு மாந்தர் குரலும்
 மழலை யழுங் குரலும்
 ஏதெது கொண்டு வருகுது காற்றுஇவை
 எண்ணி லகப்படுமே
 சீதக் கதிர்மதி மேற்சென்று பாய்ந்தங்கு
 தேனுண்ணு வாய்மனமே.

குறிப்பு :

மனம் கட்டுக் கடங்காமல் தன்னிச்சையாகத் திரியும் இயல்பினது அவ்வாறு திரியும் இயல்பைக் கற்பனை எனலாம். அவ்வாறு திரியும் மனத்தைப் பாரதியார் உணர்கிறார்; உணர்ந்து வாழ்த்துகிறார் அந்த மனத்தைக் கொண்டு நிலாவைத் தொடுகிறார்; வான்மனைத் தழுவுகிறார்; காற்றையணைக்கிறார்.

1. இப்பாடலில், சின்னஞ்சிறு சிட்டுக்குருவி போன்ற மனத்தை மனத்தில் சிறகு விரிக்கும் கற்பனையை எங்கெங்கும் செல்லவிட்டு, நிறைமதி நாளன்று, விண்மீது உலாவி, திங்களின் குளிர் நிலவையும் விண்மீனின் ஒளியழகையும் அணைத்துச் சுகம் செய்யும் காற்றினையும் ஒரு சேரப் பிணைத்து அப்பிணைப்பில் போன்றும் அமுதக் குழம்பை - இனிய அழகை - அனுபவித்து, அந்த அழகனுபவத்தில் முழுகி மயங்குவோம் என்று கூறுகிறார். கூறி இத்தகையதொரு பேரழகில் மனம் ஈடுபடுவதில் வியப்பில்லையே என்கிறார். மனத்தைச் சிறுபுள்ளாகவும் அழகை அமுதக் குழம்பாகவும் அழகனுபவத்தைக் கோலவெறியாகவும் உருவகம் செய்து காட்டுவதால் பாடல் பொருட்செறிவைப் பெறுகிறது. “பலாவின்..... வியப்போ” என்று அடி எடுத்துக் காட்டுவமையாய் அமைந்து மேலும் கருத்தில் கவர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது. உலகுக்கு வண்டியும் அழகுக் கோலங்களுக்குப் பலாச்சுளையும் கோடி கோடி அழகுகள் குவிந்து கிடக்கும் உலகுக்கு பலாவின் கனிச்சுளை ஏற்றிய வண்டியும் மனத்துக்கு வண்டும் உவமயாக்கின்றன.

2. இப்பாடலில் கவிஞர், மனத்தை வானிலே வைர மணிக்கட்டமாய் விளங்கும் நடச்சத்திரங்களைச் சென்று தழுவும்படியும் அத்தழுவலால் உண்டாகும் அழகனுபவத்தைச் சுவைத்து இன்புறும் படியும் கூறுகிறார். அன்றியும் அந்த விண்மீன் கூட்டத்து நடுவே திங்களையும் சேர்த்து, அந்தச் சேர்க்கையில் தோன்றும் அழகைச் சுவைக்கும் உள்ளமே விழுமிய செல்வம் என்றும் கூறுகிறார்.

3. பன்றி மண்ணில் அழுக்கிற் கிடந்து புரள்வதுபோல் மனமும் இழிந்த காட்சிகளில் ஈடுபடக் கூடாதென்றும் உயர்வையும் வெற்றியையும் நாடி உயர்ந்துயர்ந்து செல்ல வேண்டுமென்றும் முற்றத்தில் அதாவது குறுகிய ஒரு வட்டத்தில் ஓடும் கைவண்டியைப் போலன்றி, மனம் மூவுலகுஞ் செல்லும் விமானத்தைப் போல் அமையவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்.

4. தென்னோலையினிடையே புகுந்து சலசலவென ஒலி எழுப்பி வரும் காற்றைக் குதிரையாகக் கொண்டு அதிலேறி உலாவரும் உள்ளம் பெறவேண்டுமென்றும், சின்னப் பறவைகளின் இனிய மெல்லிய ஒலியைக் கொண்டுவரும் காற்று, திடுக்கிடச் செய்யும் இடிமுழக்கத்தைக் கொண்டுவரக் காரணம் என்னவென்றும் அவர் கேட்கிறார்.

5. காற்றெனும் தேவன் நிலவு கலகத்து இனிய ஓசைகளைக் கொண்டு வருகிறான் என்றும் அவ்வொலிகளைப் பண்கூட்டி வாய்விட்டுப் பாடி மகிழ வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அன்றியும் மணியோசையும் நாயின் குரைப்பொலியும் பிச்சை கேட்டு இரக்கும் பிச்சைக்காரனின் ஏக்கக் குரலும்;

6. யாரோ வெளிவாயிற் கதவை மூடும் ஒலியும் சங்கொலியும் வம்புச் சண்டை செய்யும் மக்கள் குரலொலியும் குழந்தையின் அழுகையொலியும் ஆகிய பலதரப்பட்ட ஒலிகளைக் காற்றுக்கொண்டு வருகிறதென்றும் அக்காற்றில்லையேல் இவற்றைக் கேட்க முடியா தென்றும் கூறுகிறார். இறுதியாக மனத்திடம் அழகுக் கொள்ளையான குளிர் நிலவு பொழியும் சந்திரனில் அழகுத்தேன் உண்ணும் படி கூறுகிறார்.

15. பாரதிதாசன் பாடல்கள்

புதுச்சேரியிலே பிறந்து இளமையிலே தமிழறிவும் கவித்துவமும் ஒருசேரப் பெற்றிருந்த கனகசுப்புரத்தினம் (1891 - 1964) அக்காலத்திலே புதுச்சேரியில் மறைந்து வாழ்ந்த பாரதியாரின் முன்னிலையிலே “எங்கெங்கு காணினுஞ் சத்தியடா” என்ற கன்னிக் கவிதையைப்பாடி, “எழுக புலவன்” என்ற அவரது வாழ்த்தையும் அன்பையும் பெற்று, பாரதிதாசன் என்ற புனைபெயரோடு கவிதையுலகில் உலாவரத் தொடங்கினார்.

அவரது கவிதை நூல்களுடாக, அவரது பண்புகளும் கொள்கைகளும் புலப்படுமாற்றினைச் சுவைஞர் எடுத்துக் காட்டு 'குடும்பவிளக்கு' 'குயில்பாட்டு' என்பவற்றில் சமுதாயக் கோணல்கள் நேராக்கும் துடிப்பும் "புதிய ஆத்திசூடியில்" பகுத்தறிவுக்கொள்கையுடைய "பண்டியன் பரிசில்" தேன்தமிழ்ச் சுவையுணர்வும் "குறிஞ்சித்திட்டில்" புதுமைக்கொள்கை விளக்கமும் "இசையமு" தினல் இசைவளம், "தமிழ்ச்சி கத்தி" யின் தன்மான வீறும் 'எழுக வேங்கையில்' தமிழின் எழுச்சியும் புலப்படுவதாகக் கூறுவர். எனினும், "தமிழ், தமிழனம், தமிழிலக்கியம் என்னும் இவற்றில் ஒன்று போமாயி மற்றையாவும் ஒழியும்; நாட்டு உரிமை காத்தல் வேண்டும்" என்னும் அவரது கூற்றிலிருந்தும் கவிதைகள், காவியங்கள் என்பவற்றிலிருந்தும் தளைகளனைத்தையும் அறுத்தெறிந்து வீறுகொண்டெழுகின்ற தமிழனத்தைக் காணவேண்டுமென்னும் வேட்கையினையே காணமுடிகிறது.

"காலத்தை உருவாக்கிய கவிஞர் மட்டுமல்ல; காலத்தையே மாற்றியமைப்பவர்; புதுமையும் புரட்சிமனப்பான்மையும் மிக்க பாடல்களைத் தரும் நம் கவி; உயிர்க்கவி; உண்மைக்கவி; புதுமைக்கவி" என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறிய கூற்று இங்கு நோக்கத்தக்கது.

பாரதிதாசனின் "அழகின் சிரிப்பு" இயற்கையின் எழிற்கோலங்களை நுண்மையாக, வியக்கத்தக்க வகையிற் சித்திரிப்பது. தன்னை இயந்திரமயமாக்கிக் கொண்ட இக்காலத்தம்பிக்கு, இயற்கை ககணத்துக்கு கணம் காட்டுங் காட்சிகளைக்காண எங்கே நேரம்? என்றாலும் பாரதிதாசன் காட்டும் இயற்கையின் அழகின் சிரிப்பை எந்தத் தம்பியும் மனக் கண்ணாற் கண்டு மயங்காதிரான். கடல், தென்றல், காடு, குன்றம், ஆறு, செந்தாமரை, ஞாயிறு, வான், ஆல், புறாக்கள், கிளி, இருள், சிற்றூர், பட்டணம் என்ற தலைப்புக்களில் பப்பத்துப் பாட்டுக்களின் அழகு சிரிக்கின்றது. அது இயற்கையின் ஆனந்தச்சிரிப்பு; எமது மனங்கவரும் சிரிப்பு.

இங்குக் "கடல்" காட்டுங் கோலங்கள் தரப்படுகின்றன.

அழகின் சிரிப்பு ~ கடல்

1. (மணல் அலைகள்)

ஊருக்குக் கிழக்கேயுள்ள பெருங்கடல் ஓரமெல்லாம் கிரியின் உடல்வண் ணம்போல் மணல்மெத்தை; அம்மெத்தை மேல்

நாதிடும் அலையோ கல்வி நிலையத்தின் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும் வீழும் புரண்டிடும் பாராய் தம்பி.

2. (மணற்கரையில் நண்டுகள்)

வெள்ளிய அன்னக்கூட்டம் விளையாடி வீழ்வ தைப்போல்
துள்ளியே அலைகள் மென்மேல் கரையினிற் சுழன்று வீழும்;
வெள்ளலை கரையைத் தொட்டு மீண்டபின் சிறுகால் நண்டுப்
பிள்ளைகள் ஓடி ஆடிப்பெரியதோர் வியப்பைச் செய்யும்.

3. (புரட்சிக்கப்பால் அமைதி)

புரட்சிக் கப்பால் அமைதி பொலியுமாம்; அதுபோல்ஓரக்
கரையினில் அலைகள் மோதிக் கலகங்கள் விளைக்கும்; ஆனால்
அருகுள்ள அலைகட் கப்பால் கடலிடை அமைதி அன்றோ;
பெருநீரை வான்மு கக்கும் வான்நிறம் பெருநீர் வாங்கும்.

4. (கடலின் கண்கொள்ளாக் காட்சி)

பெரும்புனல் நிலையும் வானிற் பிணைந்த அக்கரையும் இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும் ஓடுநீர்ப் பரப்புங் காண
இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம் எழுந்திடும்; முழுவதும் காண
ஒரு கோடிச் சிறகுவேண்டும்; ஓகோகோ எனப்பின் வாங்கும்.

5. (கடலும் இளங்கதிரும்)

எழுந்தது செங்க திர்தான் கடல்மிசை; அடடா எங்கும்
விழுந்தது தங்கத் தூற்றல்; வெளியெலாம் ஒளியின் வீச்சு;
முழங்கிய நீருப்ப ரப்பின் முழுதும் பொன்னொளிப ரக்கும்;
பழங்கால இயற்கை செய்யும் புதுக்காட்சி பருகு தம்பி

6. (கடலும் வானமும்)

அக்கரை சோலை போலத் தோன்றிடும்! அந்தச்சோலை
திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும்; இளங்கதிர்த் செம்ப ழத்தைக்
கைக் கொள்ள அம்மு கில்கள் போராரும்! கருவா னத்தை
மொய்த்துமே செவ்வா னாக்கி முடித்திடும் பாராய் தம்பி.

7. (எழுந்த கதிர்)

இளங்கதிர் எழுந்தான் ஆங்கே இருளின் மேல் சிணத்தை வைத்தால்
களித்தன கடலின் புட்கள்; எழுந்தன கைகள் கொட்டி;
ஒளித்தது காரி ருள்போய்; உள்ளத்தில் உவகை பூக்க

இளங்கதிர் பொன்னி றத்தை எங்கணும் இறைக்க லானான்.

8. (கடல் முழக்கம்)

கடல்நீரும் நீலவானும் கைகோக்கும்; அதற்கிதற்கும்
இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம் எழில்வீணை; அவ்வீணைமேல்
அடிக்கின்ற காற்றோ வீணை நரம்பினை அசைத்தின்பத்வத
வடிக்கின்ற புலவன்; தம்பி வண்கடல் பண்பாடல் கேள்.

9. (நடுப் பகலில் கடலின் காட்சி)

செழுங்கதிர் உச்சி ஏறிச் செந்தணல் வீசு தல்பார்;
புழுங்கிய மக்கள்தம்மைக் குளிர்காற்றால் புதுமைசெய்து
முழங்கிற்று கடல்; இவ்வைய முழுவதும் வாழ்விற செம்மை
வழங்கிற்று கடல்; நற்செல்வம் வளர்க்கின்ற கடல்பார் தம்பி

10. (நிலவிற கடல்)

பொன்னுடை களைந்து வேறே புதிதான முத்துச் சேலை
தன்னிடை அணிந்தாள்அந்தத் தடங்கடற் பெண்ணாள்; தம்பி
என்னென்று கேள்; அதோபார்; எழில்நிலா ஒளிகொட்டிற்று;
மன்னியே வாழி என்று கடலினை வாழ்த்தாய்தம்பி.

குறிப்பு :

பாரதியைப் போலவே பாரதிதாசனும் இயற்கையின்
எழிற்கோலங்களில் முழுகித் திழைத்தவர். இங்கே பாரதிதாசன் கடலைக்
காணும் கண் ஏனையோர் கண்ணிலும் வித்தியாசமானது. கடலிலே
அழகு சிரிப்பதைப் பலபல கோணங்களில் உள்வாங்கி, மனத்திரையிலே
கற்பனையும் உணர்வும் கூட்டிப் படமாக்கி, எளிமையான ஆனால்
வளமான சொற்களிலே. எவர்க்கும் விளங்கும் நடையிலே உவமை
உருவகக் கலப்புடன் பத்துக் கவிதைகளிலே பாவேந்தர் தந்துள்ளார்.

இந்தப் பாடல்களிலே காணப்படும் புதுமை, வினையெச்
சங்களாலே தொடுத்துச் சொல்லப்படும் வாக்கிய அமைப்பு இல்லாமை
எனலாம். இபாடல்களில் மூன்று நான்கு சொற்களோடு கூடிய வாக்கிய
அமைப்பே பெரும்பான்மையும் இடம்பெறுகிறது இது காட்சிகளை நேரிற்
கண்டதுபோலக் காட்டுவதற்கும் சாதாரண மக்களும் சுவைப்பதற்கு
வாய்ப்பானது. உதாரணமாக 7 ஆம் பாட்டினை நோக்குக. அன்றியும்
கவிஞரின் கற்பனை வளத்துக்கும் அழகார்த்த சொல்லாட்சிக்கும்

உதாரணமாக 4 ஆம் பாட்டினைக் கூறலாம். 2 ஆம் பாடலில் வரும் இறுதி அடிகளையும்.

“சிறுநண்டு மணல் மீது பட மொன்றுகீழும்

சிலவேளை அதை வந்து கடல் கொண்டு போகும்”

என்ற மஹாகவியின் பாடலோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. 2ஆம் பாடலில் வரும் உருவகமும் 10 ஆம் பாடலில் வரும் தற்குறிப்பேற்ற அணியின் தன்மையும் சுவைஞர் அனைவர்க்கும் பெருவிருந்தாய் அமைவன.

உதாரணத்துக்காக ஒரு சில பாடற்பகுதிகள் தொட்டுக் காட்டப்படவேயன்றி, அனைத்துப் பாடல்களுமே ஆணிமுத்துக்கள்.

16. விபலானந்தர் கவிதைகள்

முத்தமிழ் வித்தகர் எனத் தமிழுலகு போற்றும் சுவாமி விபலானந்தர் (1892 - 1947) கிழக்கிலங்கையிலே காரைதீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமிழில் மாத்திரமன்றி வடமொழி, ஆங்கிலம் என்பவற்றிலும் புலமைபெற்றவர். பல பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றியவர்.

1922 ஆம் ஆண்டு சென்னை இராமகிருஷ்ண மடத்திற் சேர்ந்து துறவு வாழ்க்கை மேற்கொண்டு சமயப் பணிக்கும் தமிழ்ப் பணிக்கும் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்.

அவரது பெரும் புகழுக்குக் காரணம் அவரது பன்முகப்பட்ட பணிகளேயாகும். அவரது சாதனை முயற்சியாக அறிஞர்களாற் கருதப்படுவது அவர் ஆக்கியளித்த யாழ் நூலேயாகும். யாழ் நூல் வாயிலாக அவரைச் சிறந்த இசைக் கலைஞனாகவும் ஆராய்ச்சியாளனாகவும் இனங்காண முடிகிறது அவரது படைப்பான மதங்களுளாமணி, அவரை நாடகக்கலை நுட்பங்கள் தெரிந்த நாடகாசிரியனாகக் காட்டுகிறது. அவர் பாடிய தனிப் பாடல்களும் கங்கையில் விடுத்த ஓலை, ஆங்கிலவாணி முதலிய குறுங்காவியங்களும் அவரை உன்னதமான கவிஞனாக்கி விடுகின்றன. அவர் எழுதிய பொருள் நலங்கனிந்த இலக்கியக் கட்டுரைகளும் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளும் அவரை இயற்புலவோனாகக் கி ஏற்றமளிக்கின்றன. அண்ணாமலை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலே

தமிழ்ப் பேராசானாக விளங்கியமையாலே பேராசான் பதவி பெருமைபெற்றது. கல்லடி - உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயம், காரைதீவு சாரதா வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி என்பவற்றை நிறுவி அவற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராதுழைத்து அருமந்த சமூகப் பணியாளராகவும் விளங்கினார்.

சுவாமி விபுலாந்தர் பாடிய தனிப்பாடல்களில் ஒன்றான “தேவி வணக்கம்” இங்குத் தரப்படுகிறது.

தேவி வணக்கம்

1. அன்னையே யருளுருவே அகிலமுமீன்
 றளித்தருளு மரசி யேசீர
 மன்னுநிலை மியற்பொருளு மியங்கியலும்
 வகைப்பொருளும் வகுத்த வாற்றால்
 இன்னலற வெமைப்புரந்த வின்னமுதப்
 பெருங்கடலே யிறைவி யேநின்
 பொன்னடியை நிதந்துதித் தோங் கடைக்கனித்துக்
 கருணை மழை பொழிவா யம்மா
2. எண்ணுங்கா லுலகினுக்கோ ராதார
 மாய்நின்ற வியல்பு நீயே
 மண்ணின்சீ ருருவாகி மன்னியவ
 னீயன்றே வாரி யாகி
 உண்ணுநீ ருருவாய வுத்தமியு
 நீயன்றோ வுயர்வொப் பில்லாய்
 விண்ணின்பே ருருவாகி யெவ்விடத்து
 நிறைந்து நின்ற விரிவு நீயே.
3. வீயாத பெருவலிமை வைணவியே
 பிரபஞ்ச வித்து மாகித்
 தாயாகித் தாரணியைத் தோற்றுவித்த
 தனிமுதலே தவத்தர் வாழ்வே
 மாயாரு பத்துடனே மருளளிக்கும்
 வனப்புடையாய் மயக்கந் தீர்த்துத்
 தீயாத பெருமுத்தித் தடங் கரையிற்

குறிப்பு :

இப்பாடலையும் விபுலானந்தார் பாடிய ஏனைய சில தோத்திரப் பாடல்களையும் (உ-ம் வெள்ளைநிற மல்லிகையோ..) பிறபாடல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சொல்லாட்சியிலும் கவிச் செழுமையிலும் பொருட்செறிவிலும் இப்பாடல் தரம் குறைந்ததாய், அடிகளார் கவிதைபுனையத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலப்பாடல்போலத் தோற்றமளிக்கின்றது. பாடப்பட்டகாலம் தெரியாமையால் உறுதியாகக் கூறமுடியாது.

1 ஆம் பால் இயற்பொருள் - நிலைத்திணைப்பொருள் (சடப்பொருள்) இயங்கியல் - இயங்கு திணைப் பொருள் (உயிர்பொருள்) புரத்தல் - காத்தல்: கடைக்கணித்தல் - இரங்குதல்.

2 ஆம் பாடல் மன்னிய வணியன்றே - மன்னியவள் + நீ + அன்றே. மன்னியவள் நிலைபெற்றிருப்பவள்; வாரி - கடல்.

3 ஆம் பாடல் வீயாத - குறையாத; மாயாருபம் - மாயை வடிவம்; தீயாத - அழியாத; தவத்தர் - தவஞ்செய்வோர்.

17. நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் பாடல்கள்

குழந்தைகளாற் செல்லமாகத் “தங்கத் தாத்தா” என அழைக்கப்படும் நாவலியூர்ச் சோமசுந்தரப்புலவர் (1880 - 1953) அவர்கள் ஈழத்திலே 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய தமிழ்ப் புலவர்களிலே குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராவர்.

அவரது “வாழையும் புலவனும்” என்னும் பாடலின் கவிதைப் பொருளையும் சொற்செறிவையும் செய்யுள் நடையையும் உவமைத் திறத்தையும் கற்பனை வளத்தையும் நோக்கும் போது, அவரைச் சங்ககாலப் புலவரோ என எண்ணத் தோன்றும். அவர் இயற்றிய நாமகள் புகழ் மாலை, நல்லையந்தாதி, தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து முதலிய நூல்களைப் படிக்கும் போது பிரபந்த காலப் புலவரோ என ஐயுற நேரும். இலங்கை வளம், தாலவிலாசம் முதலிய நூல்களைச் சுவைக்கும் போது, அவற்றின் எளிமையும் சந்தமும் சிந்து முறையான யாப்பும் அவரைப் பாரதியாரின் செல்வாக்குப் பெற்ற புலவராகக் காட்டும்.

“ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை” “கத்தரித்தோட்டத்து

மத்தியிலே” முதலிய பாடல்களடங்கிய சிறுவர் செந்தமிழை வாய்விட்டுப்பாடும் போது அவர் தேர்ந்த குழந்தைக் கவிஞராகத் தோற்றமளிக்கிறார். இவ்வாறு தமிழிலக்கியப் பழைமை புதுமைகளின் சங்கமமாக அவரைக் காண முடிகிறது. இப்படிப் பல பல கோணங்களில் நோக்கினும், அவரை ஒரு சிறந்த குழந்தைக் கவிஞராகவே பலரும் இனங்காணுகின்றனர்.

நாவலர் பெருமான் பற்றி இவர் பாடிய விருத்தப்பாக்கள், நாவலரின் பண்புகள் அனைத்தையும் வெளிக்கொணர்வனவாய் அமைந்துள்ளன. அவர் பாக்களினூடாகப் புலவர் நாவலர் மீது கொண்ட பேரன்பையும் மதிப்பையும் அறிய முடிகிறது.

நாவலர் பெருமான்

1. திருவளர் தெய்வத் தமிழ்வள நாடு
 செய்த தவப்பயனே | செத்தமிழ் மக்கள்
 புந்தி யினிக்குந் தெள்ளமுதே | தேனே
 வரமருள் சைவத் திருநெறி யுய்ய
 வந்தருள்தேசிகனே | வாடிய பழைய
 தமிழ் மொழி தழைய மழைபொழி கலைமுகிலே
 பரமத திமிரக் குரைகடல் சுவற
 பருகிடு தவமுனியே | பரனறுள் நீறுஞ்
 சிவமொழி வீறும் பரவிடவருள் குருவே
 அருவளர் மதுரத் தமிழுரை நடைசெய்
 ஐயா அடிபோற்றி ஆறுமுகப் பெரு
 நாவல னாமத் தரசேயடி போற்றி.

2. அன்னநடை பிடியினடை யழகுநடை
 யல்லவென வகற்றி யந்நாட்
 பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யுண்டை
 பயின்ற தமிழ்ப் பாவை யாட்கு
 வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
 யெனப்பயிற்றி வைத்தள் வாசான்
 மன்னுமருள் நாவலன்ற னழியாதல்
 லொழுக்க நடை வாழி வாழி.

3. பார்மதித்த செந்தமிழ்நூ லேடுகளை
யாராய்ந்து பதிப்பித் தோர்கள்
ஆர்பதிப்பித் தாலுமங்கே பிழைநுழைத்
லுண்டாகு மவைக ளின்றிச்
சீர்பதித்த நற்பதிப்பு நாவலர் தம்
பதிப்பென்று செப்பு மேன்மைப்
பேர்பதித்த பெருங்கல்விச் செல்வனிரு
சேவடிகள் பெரிதும் வாழி.

4. தன்னவரும் பிறரு மென்று சாராமே
நடுவுநிலை சார்ந்து நின்றே
அன்னவர்கள் வழுவினவை அஞ்சாது
வெளிப்படுத்தி யறிவை யூட்டு
முன்னவனே தமிழ்மக்கள் முழுநிதியே
கற்பகமே முடியாக் கல்வி
மன்னவனே யெனவாழ்த்த வந்துதித்த
நாவலன்றாள் வாழி வாழி.

குறிப்பு :

நாவலர் பெருமானுடைய மெய்ப்புலமையிலும் சைவாசாரத்திலும் தமிழ்த் தொண்டிலும் சைவத் தொண்டிலும் புலவர் அவர்களுக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தமையால் அவரைப்புலவர், தெய்வம்போலக் கருதிப் பலவாறாகப் போற்றிய தன்மையை இப்பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

முதற் பாடலில் நாவலர் ஆற்றிய அருந்தொண்டுகள் அனைத்தினையும் தொகுத்துக் காட்டுகிறார் புலவர். சைவத் திருநெறி உய்யப் பரனருள் நீறும் சிவமொழி வீறும் பரவிடச் செய்தமை, வாடிய பழைய தமிழ்மொழி தழைய, மதுரத் தமிழரை நடைசெய்தமை, வேற்றுச் சமயங்களின் செல்வாக்கை எதிர்த்துப் போரடியமை என்பன நாவலருடைய முக்கியமான மூன்று தொண்டுகள் என உணர்த்தி அத்தொண்டுகளின் விரிவை அடுத்தடுத்த பாடல்களிலே தெரிவிக்கிறார்.

இரண்டாவது பாட்டிலே நாவலர் பெருமான் இன்று பெருவழக்குப் பெற்ற வசனநடை வழங்கியமையை அழகாக உணர்த்துகிறார்.

முன்றாவது பாட்டில் நாவலர் அவர்களின் நூற்பதிப்புச் சிறப்பினைக் காட்டுகிறார்; ஒரு பிழைதானும் நுழையாதவாறு நூல்களைப் பதிப்பித்த அவர் திறமையைப் பாராட்டுகிறார்.

நான்காவது பாடலிலே, நாவலரின் கூர்மையான நேர்மைப் பண்பைப் போற்றுகிறார்; தமர் பிறரெனப்பாராது, எவர் பிழை செய்யினும் அஞ்சாது வெளிப்படுத்தி, அதன் மூலம், அறிவு விளக்கம் பெறச்செய்தார் என வியக்கிறார். இந்நான்கு பாட்டும் ஓரளவு நாவலர் தொண்டின் பரிமாணங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

(1) தேசிகன் - குரு; பரமத திமிரம் - பிறசமயங்களாகிய இருள்; திமிர்க்குரைக்கடல் - அஞ்ஞான இருட்கடல்; சுவறுதல் - வற்றுதல்; சிவமொழி - திருமுறைகள்.

(2) பிடியின் நடை - பெண்யானையின் நடை; ஒழுக்கநடை - ஆசாரம். இச்செய்யுளில் நடை என்ற சொல் பல்வேறு பொருளில் வழங்குதல் காண்க. அன்னநடை - நடைநடத்தல்; செய்யுள்நடை, வசனநடை - நடை - அமைப்பு, யாப்பு; ஒழுக்கநடை - நடை - அனுட்டானம்.

(3)

(4) தன்னவர் - தனக்குறவினர், தமர்; வழு - பிழை; வழுவியவை பிழைவிட்டனவற்றை; பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டுதல் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகும்.

18. கம்பதாசன் கவிதைகள்

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்குப் பின் அவர் தோற்றுவித்த மறுமலர்ச்சிக் கவிதை நெறியைப் பின்பற்றி, தமிழ்க் கவிதைச்சோலையிலே பைந்தமிழ்க் கவிதைகள் பாடிய கவிக்குயில்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் கம்பதாசன் (1916 - 1972) ஆவார்.

சமதர்ம சமத்துவ சிந்தனைகளைத் தம் உயிரிலும் மேலான இலட்சியமாக வரித்துக்கொண்டு, தம் கவிதைகளிலே பாடு பொருளாகக் கொண்ட அனைத்திலும் அக் கொள்கையின் ஒளிவீச்சு தெறிக்கும்படி கவிதை பாடினார். எளிய பதங்கள், எளிய நடை எளிதில் உணரக் கூடிய சந்தம், பொதுமக்கள் விரும்பும் மெட்டு என்னும் வாகனங்களிலே சிந்தனையைத் தூண்டும் ஆழமான கருத்துக்கள் பவனி வருமாறு

செய்தவர், அவர் தமது கவிதை பற்றிக் கூறும் போது “கவிதையில் மொழி, உருவம், கற்பனை என்பன இந்துப் பெண் ஏற்கும் திருமணத் தாலியின் மூன்று முடிச்சுகளைப் போல, உறுதிப்படுத்தும் ஒன்றின் மும்முனை முத்தாய்ப்புகளைப் போல், வித்து, விளைவு, பயன் என்னும் மூன்றாக விளைகின்றன. விளைந்துள்ளன” எனக் கூறுகிறார்.

“கனவு” என்பதும் “கம்பதாசன் கவிதைத் திரட்டு” என்பதும் அவரது கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். “முத்துச் சிமிக்கி” என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் அவரது படைப்பாகும். கவிஞராக விளங்கிய அவர் திரப்படப் பாடலாசிரியராகவும் புகழ்ப்பட்டார். அன்றியும் திரைப்படக் கதாசிரியராகவும் வசனகர்த்தாவாகவும் விளங்கினார். சுருங்கக் கூறின் கவிதைத் துறையின் பல முனை நெறிகளிலும் தம் பெயர் பொறித்தவர்.

கம்பதாசன் கவிதைத் திரட்டிலே இடம்பெறும் 372 கவிதைகளிலே “உதிர்ந்த மலர்” என்பதும் ஒன்று. அது இங்குத் தரப்படுகிறது.

உதிர்ந்த மலர்

1. முள்ளுடைச் சிறு செடியின் - கனவாய்
முண்டு சிரித்த மலர்
களள்ளெனும் பொக்கிஷத்தால் - மிம்மியே
கர்வம் அடைந்த மலர்
2. பனித்துளி மணிகுடித் - தென்றலின்
பாட்டினைக் கேட்ட மலர்
கனிந்துள விண்ணதன்கீழ் - மௌனக்
கல்வியைக் கற்ற மலர்
3. அந்திச் சிவப்பினையும் - விண்மீன்
அழகின் விழிப்பினையும்
சிந்தையிற் கொண்டமலர் - மணமே
செய்து திளைத்த மலர்
4. வீழ்ந்து கிடக்குதையோ - உச்சி
வெயிலிற் சுடலையிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை - மண்ணிலே

குறிப்பு :

வண்டினை முன்னிலைப்படுத்திச் சுடலையிலே காணப்படும் முள்ளுடைச் சிறு செடியில் மலர்ந்த மலரின் தன்மை, தோற்றம், அழகு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி, முழு நிறைவு பெற்ற கவிதையினைத் தந்துள்ளார் கவிஞர். குறியீட்டு முறையில் அல்லது முற்றருவகப் பாங்கின் இக்கவிதை அமைந்ததெனலாம்.

மிகவும் பிற்போக்கான ஓர் ஊரின் மூலையிலே பூத்த மனிதப் பூவின் பண்பும் பயனும் வெளியுலகு அறியாத ஒன்றாய் மறைந்து விடுகின்றன. இதனை மனித நேய நோக்கோடு உள்ளிடு பொருளாக்கிக் கவிஞர் பாடுகிறார் எனக் கொள்ளலாம். “வாழ்வின் விருப்பங்களை மண்ணில் வரைந்துள்ளதோ வண்டே?” என்ற கடைசி வரி அதனை உணர்த்துகிறது. இப்பாடலைப் படிக்கும்போது, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களது “அன்பு கொண்டொரு நோசா மலர்ச்செடி அருமை என் மகன் சாந்தம் வளர்த்தனன்” எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் நினைவுக்கு வரும்.

பாடல் முழுவதும் செறிந்துள்ள கற்பனை வளமும் அதனை வெளிப்படுத்தும் சொல் நெறியும் சொல்லாட்சியும் கவிஞரின் கவித்துவத்துக்குச் சான்றுகளாகின்றன.

முள்ளுடைச் சிறுசெடியின் இலட்சியக் கனவு எது? அந்தச் சிறுமலர் கருவம் கொண்டதேன்? என்னும் வினாக்களுக்கு விடை முதற் பாட்டிற் காட்டப்படுகிறது.

சுடலையிலே பூத்த அம்மலருக்குப் பணித்துளி வைர மணியாய் மேலும் அழகு செய்தது; தென்றலின் இன்னிசையையும் அது சுவைத்தது என அதன் அழகும் அழகுணர்வும் இரண்டாம் பாடலிற் புலப்படுகின்றன.

இவ்வாறே ஏனைய பாடல்களிலும் கவிஞரின் கற்பனையும் சொல்லாட்சியின் வீச்சும் வெகுதெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

நாலாம் பாட்டின் முதல்வரி, அவலச் சுவையின் ஆழத்தைக்

காட்டிக் கண்ணீர் பனிக்கச் செய்கிறது: இரண்டாம் வரி, இப்பாட்டின் உள்ளிடு பொருளை வெளிப்படுத்தும் திறவுகோலாய் அமைகிறது.

19. புலவர்மணி

பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதைகள்

கிழக்கிலங்கையிலே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே “மண்டுர் என்னும் ஊரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை (1899 - 1978) அவர்கள், குருகுல முறைப்படி திமிழைப் பயின்றவர்; யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலியைச் சேர்ந்தவரும் முதுபெரும் புலவரும் மட்டக்களப்பிலே புலவர்மணியின் இனத்துட் கலந்து கொண்டவருமான சந்திரசேகர உபாத்தியாயர், சுன்னைக் குமாரசுவாமிப் புலவர், மட்டுவில் வே. மகாலிங்கசிவம் என்போரின் அடிநிழற்கீழ் இருந்து முறையுறத் தமிழ் பயின்றவர். இவரும் இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி சிகணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் ஒரு சாலை மாணாக்கராய்க் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் தமிழ் கற்றவர்கள் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிபாடும் ஆற்றல் கொண்ட புலவர் மணியவர்கள் பல நூறு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அக்காலத்தில் “வெண்பாவிற்புகழேந்தி” என்றாற்போல் இக்காலத்தில் “வெண்பாவிற்புலவர் மணி” என்று கூறுமளவிற்கு வெண்பா யாப்பிற்கு கைதேர்ந்தவராய் விளங்கினார். இதற்கு அவரியற்றிய பகவத்கீதை வெண்பாக்கள் சான்றுபகரும். இவையன்றி மட்டு மாவட்டத் திருத்தலங்கள் மீது அவர் பாடிய பதிகங்களும் அவர்தம் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற சொல்வளத்தையும் கற்பனை வளத்தையும் காட்டிநிற்கின்றன.

கன்னியாய்த் திரு என்னும் கவிதை திருகோணமலையின் அருகிலமைந்த கன்னியாயிற் காணப்படும் ஏழு வெந்நீருற்றுக்களைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களாம். திரு என்றால் மங்கலமங்கை: கன்னியாய்த் திரு என்றால் கன்னியாயில் வெந்நீருற்றுக்களாய் விளங்கும் மங்கலமங்கை; உருவகம்.

கன்னியாய்த் திரு

1. திருத்து மினிய மனச்சான்றோர்

சினம்போல வெம்மை செய்தே நீர்
 சுரந்து வருவ தென்னே நீ
 சொல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 சுரந்து வெம்மை தருவதெல்லாம்
 தொட்டே யென்னை அணைவார்க்கு
 மருந்தாய்ப் பாவம் பிணி தீர்க்கும்
 வகையென் றுணர்வீர் மாந்தர்களே.

2. சைவர் பவுத்தர் மகதியர்
 சார்ந்தே கிறிஸ்து சமயத்தோர்
 மெய்தொட் டாட நீ விரும்பும்
 வித்மென் கன்னி யாய்த் திருவே
 மெய்தொட் டாட யான் விரும்பும்
 வித்மிங் குணர்வீர் மேதினியில்
 தெய்வ மெவர்க்கும் போத வென்னும்
 திறத்தை விளக்கும் செயல் கண்டீர்

3. அள்ளக் குறையா தினிதாறும்
 வெந்நீர்ச் செல்வ மதையளி
 மெள்ளச் சுரந்து வருவதென்னே
 விளம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 மெள்ளச் சுரந்து வருவதெல்லாம்
 விரும்பி யுலகோர் மனத்தளவே
 கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வியென
 நானுஞ் சுரக்கும் குணங்கண்டீர்.

4. அன்னை தனக்காய் இராவணனார்
 அந்தியேட்டி செயவென்றே
 உன்னை யமைத்த துண்மையதோ
 உரைப்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 என்னை யமைத்தார் இராவணற்காய்
 இறைவ னாண்மை யருட்சத்தி
 என்னுந் திருமால் யான்சத்தி
 வடிவம் இதனை உணர்வீரே.

5. சாதி பேதம் பாராதே

சமமா யெவரும் உனைத்தழுவ
 ஏதுங் கலங்கா திருப்பதென்னே
 இயம்பாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 ஏதுங்கலங்கா திருப்பதிங்கே
 எல்லா உயிருஞ் சமமென்றே
 ஓதும் படைப்பின் ஒருமைநிலை
 உணர்த்து முண்மை நிலைகண்மீர்.

6. பல்லாயிரம்பே ருணைத் தோய்ந்தும்
 பாரிற் பெரியோர் நிதமுமுனை
 நல்லாய் என்றே புகழ்வதென்னே
 நவிலாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 நல்லா யென்றே புகழ்வதெல்லாம்
 நாடிப் பலருந் தோய்ந்தாலும்
 புல்லா தியானும் கன்னியெனப்
 பொலிவுற் றிருக்கும் நிலைகண்மீர்.

7. உன்பாற் படிவோ ரெல்லோரும்
 உடலும் உயிரும் தளிர்த்தொளிசேர்
 பொன்போற் பொலிவ தென்னேநீ
 —புகல்வாய் கன்னி யாய்த்திருவே
 பொன்போற் பொலிதல் பூமியின் கீழ்ப்
 பொங்கும் தாதுப் பொருள்கள்பல
 என்பாற் கலந்து சக்தியுடன்
 யானும் வருவதெனக் கொள்வீர்

குறிப்பு :

இப்பாடல்களின் அமைப்பு சிலப்பதிகாரத்துக் கானல் வரியினை
 ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். சிலப்பத்திகாரத்திலே.

“திங்கள் மாலை வெண்குடையான்
 சென்னி செங்கோ லதுவோச்சிக்
 கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
 புலவாய் வாழி காவேரி
 கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்

புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
 மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென்
 றறிந்தேன் வாழி காவேரி”
 என்றவாறமைகிறது. அவ்வாறே கன்னியாய்த் திருவும்.

இப்பாடல்களனைத்தும் பொருளை எளிமையாகவும், தாக்கமாகவும் புலப்படுத்தும் வகையிலே உரையாடற் பாங்கிலே அமைந்துள்ளன. முதலிரு வரிகளும் ஆசிரியர் வினாவாகவும் அடுத்த இருவரிகளும் கன்னியாயின் விடையாகவும் காணப்படுகின்றன.

கன்னியாய் என்பது இடப்பெயர் வடிவிலும் விளிவேற்றுமை வடிவிலும் அமைதலை நோக்குக.

இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தற்குறிப்பேற்ற அணிநடையுடையனவாய் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாட்டின் முதலிரு அடிகளும் கன்னியாயின் இயற்கைத் தன்மைகளையும் இயல்பு நிலைகளையும் கூறுகின்றன. அடுத்த இரண்டு அடிகளும் புலவர் தம் கருத்துக்களை ஏற்றிக் காட்டுவனவாய் அமைந்து அக்கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் சேர்க்கின்றன.

மெய் தொட்டாடல் நீராடுதல், விளம்பாய் - சொல்வாய், “மனத்தளவே கொள்ளச் சுரக்கும் கல்வி” என்னுந் தொடர் “தொட்டனைத் தூறும் மணற் கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு” (திரு. கல்வி 6) என்னுங் குறளை நினைவூட்டுகிறது. இனிய மனம் உள்ள சான்றோர் சினம், பிறரைத் திருத்திச் சுகம் செய்வது; அது போன்றது கன்னியாய் வெம்மை. திருமால் இறைவனின் ஆண்மை அருட்சக்தி வடிவம்; அதனால் கன்னியாயும் சக்திவடிவம் ஆயிற்று. பல்லாயிரம் பேர் தோய்தல் - மக்கள் பலர் தழுவி அளைந்து நீராடல்.

20. மஹாகவி கவிதை

இலங்கையின் வடபுலத்தேயுள்ள அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திருஉருத்திரமூர்த்தி (1927 - 1974) மகாஜனாக் கல்லூரி மாணவனாய் இருக்கும் போதே தமிழில் நனைந்த உள்ளமும் அந்த உள்ளத்திலே முகிழ்த்த கவிதைக் காதலும் உடையவராய், யாழ். மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்திலே இளம் உறுப்பினராய் இணைந்து, வரதர்,

நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.செ. முருகானந்தன், அ.ந. கந்தசாமி முதலியோரின் செம்மையான தூண்டலினால் “ஈழகேசரி” “மறுமலர்ச்சி” என்பவற்றில் கால்பதித்து “மஹாகவி” யாகத் தோற்றம் பெற்றுக் கவிதைக் களத்திலே உலா வந்தார். கவிதைத் துறையிலே வளமான புதியதொரு பாதை வகுத்த சாதனையாளராக வளர்ந்தார்.

கவிதை, ஓவியம், பாநாடகம் முதலிய துறைகளில் வெற்றிகரமான பல பரிசோதனைகளைச் செய்துள்ளார். அவரது படைப்புக்களான “கண்மணியாள் காதை” “வீடும் வெளியும்” என்பன கவிதைத் தொகுப்புக்கள் ‘கோடை’ ஒரு பா நாடகம். “குறும்பா” என்பது கிண்டலும் நகைச்சுவையும் கொண்டதாய் அதேசமயம் சிந்திக்கச் செய்வதாய் அமைந்த குறும்(பு)பா.

“தற்கால வாழ்க்கைப் புலத்தைக் களமாகக் கொண்டு நடைமுறைவாழ்க்கையை யாதார்த்த பூர்வமாகச் சித்திரிக்கும் முறையைத் தமிழ்க் கவிதையிற் கொண்டு வந்தமை மஹா கவியின் முக்கிய பங்களிப்புக்களில் ஒன்று எனலாம்” எம். ஏ. நு. மானின் கூற்றுநேர்மையான கூற்று. அன்றியும் மஹாகவி, கவிதை வடிவத்தில் ஒரு முழுமையைப் பேணி வந்திருப்பது இன்னொரு சிறப்பு, உள்ளடக்கத்தின் பொருளோடு தொனிப் பொருள் ஒன்றும் தோன்றி வளர்ந்து நிறைவுபெறும் தன்மையையும் உருவத்தில் சிறுகதை போன்ற ஒரு நிறைவுத் தன்மையையும் காணமுடியும். குறியீட்டு முறையில் அல்லது முற்றுருவகப் பாங்கில் குறிப்பாகப் பொருளைப் புலப்படுத்தும் நெறியில் பெரு வெற்றி கண்டவர். “சிறு நண்டு மணல் மீது படமொன்று கீறும், சில வேளை அதை வந்து கடல் கொண்டுபோகும்” என்பது ஒரு சின்ன உதாரணம். மஹாகவி தனக் கெனவுரிய தனித்தன்மை வாய்ந்த வெளிப்பாட்டுத்திறன் கொண்டவராகவும் தோற்றம் பெறுகிறார். இவரது கூரிய மனப்பார்வையும் அடக்கமான அழகியற் காட்சியும் ஏவல் செய்யும் சொல்லாட்சியும் இத்தோற்றத்துக்குக் காரணிகள் எனலாம். “மஹாகவி மரபிலே ஊறித்திளைத்தவர்; ஆனால் கட்டுப்பெட்டித்தனம் படைத்தவரல்லா; மரபும் புதுமையும் அவரிடம் சங்கமித்திருந்தன” என்ற ஏ. ஜே. கனகரத்னாவின் விமர்சனக்கூற்று மஹாகவியை நன்கு அறிந்தவர்களுக்குப் புதுமையான தொன்றன்று.

“வீடும்வெளியும்” என்னும் கவிதைத் தொகுதியில் இடம்பெறும்

“தேரும் திங்களும்” என்ற கவிதை இங்குத்தரப்படுகிறது.
தேரும் திங்களும்

“ஊரெல்லாம் கூடி ஒரு தேர் இழுக்கிறதே
வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை”
என்று
வந்தான் ஒருவன்.
வயிற்றில் உலகத்தாய்
நொந்து சுமந்திங்கு நாறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்
பெற்ற மகனே அவனும்
பெருந்தோளும்
கண்களும் கண்ணில் ஒளியும் கவலையிடை
உய்யவிழையும் உளமும் உடையவன் தான்

வந்தான்; அவன் ஓர் இளைஞன்
மனிதன் தான்
சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறுகதைத்து வானத்தே
முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
மீண்டவனின் தம்பி
மிகுந்த உழைப்பாளி

“ஈண்டு நாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்
வேண்டும்” எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு
வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம்பிடிக்க

‘நில்’ என்றான் ஓராள்
‘நிறுத்து’ என்றான் மற்றோராள்
‘புல்’ என்றான் ஓராள்
‘புலை’ என்றான் இன்னோராள்
‘கொல்’ என்றான் ஓராள்
‘கொழுத்து’ என்றான் வேறோராள்.

கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு பறந்து சிதறுண்டு
சில்லென்று செந்நீர் தெறித்து

மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.

ஊரொல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்ததேர்
வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற
மக்களுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி
முந்தநாள் வானமுழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றம்
அதோ மண்ணிற் புரள்கிறது.

குறிப்பு :

இந்தக் கவிதையை முழுமையாக நோக்கும்போது, அதன் அமைப்பு சிறிய சிறு கதையொன்றின் அமைப்பை ஒத்து நடப்பதைக் காணல் முடியும். அதனால் அது நிறையுருப் பெறுகிறது.

ஐம்பது அறுபதுகளிலே யாழ் குடாநாட்டிலே முனைப்புப் பெற்றிருந்த தீண்டாமை ஒழிப்பும் எதிர்ப்பும் ஆயபோராட்டத்தில் தன் கொள்கையை மனித நேயத்தோடு பக்குவமாகக் காட்டுகிறார். மஹாகவி.

அந்தக் காட்சியின் ஆரம்பமாக, “உலகத்தாய் நூற்றாண்டு வாழ்நவதற்காய் பெற்ற மகனை” யும் அவனது “கவலையிடை உய்ய விழையும் உளமும் உடைய” மிடுக்கையும் “சிந்தனையாம்... மீண்டவனின் தம்பி” என அவனது ஆற்றலையும் காட்டுகிறார். ஒருசில வரிகளிலே அவனைப் பூரண மனிதனாக்குகிறார்.

திங்களைத் தொட்டு மீண்டவன் எந்த நாட்டான் ஆயினும் அவன் இவனுக்கு அண்ணன் என உறவுமுறை காட்டி, உலக சமுதாயத்திலே ஒரேயொரு சாதி - மனித சாதி - தான் உண்டு என்பதைக் கவிஞர் குறிப்பாகக் கூறுகிறார். அந்த மனிதன் சாதியைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாண மனிதன், தீண்டாச் சாதி என்று காரணம் காட்டப்பட்டு வடம் தொட்டுத் தேரிழுக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை.

“பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
உட்கார்ந்திருந்து விட்டாள் உமையாய், மக்களுடைய மதத்தினைக்

கண்டபடி” என்று முத்தாய்ப்பு வைக்கும் கவிஞர், மதத்தையும் சமயத்தையும், மதத்தையும் - செருக்கையும் கிண்டல் செய்து தமது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். சம்பவத்தை நடத்திச் செல்லும்பேய் விறுவிறுப்பாய் இயங்கும் வாக்கியங்கள் மன ஆவேசத்தை காட்டுகின்றன. 4ஆம் 5ஆம் பாடல்களில் இத்தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

திங்கள் - தேர் என்ற இணைப்பு சிந்திக்கத்தக்கது.

21. நீலாவணன் கவிதைகள்

கிழக்கிலங்கையிலே கல்முனையைச் சேர்ந்த வளங் கொழிக்கும் பெரிய நீலாவணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. கே. சின்னத்துரை என்னும் தமிழாசிரியர், தம் ஊர்மீது கொண்ட பெரும் பற்றினால் நீலாவணன் (1931 - 1975) என்ற புனைபெயரில் “ஓடி வருவதேனோ” என்ற கன்னிக் கவிதை மூலம் கவிஞராக உருப்பெற்று தமிழ் இலக்கிய உலகத்திலே பிரவேசித்தார்.

1955 - 72க்கு இடைப்பட்ட காலத்திலே, அவர் கவிதைபோடு உருவகக்கதை, சிறுகதை, விருத்தாந்த சித்திரம், நாடகம், கட்டுரை முதலிய பல இலக்கிய முயற்சிகளில் கைதோய்த்தாராயினும் அவரது கவித்துவச் சிறப்பினாலே அவர் கவிஞராகவே இனங் காணப்பட்டார்.

அவர் ஈழத்துக் கவிதையுலகிலே சில புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார். இயற்கை எழில் கொஞ்சம் பெரிய நீலாவணையில் பிறந்தமையால், இயற்கையழகை உள்வாங்கிப் புதுமெருகோடு கவிதை புனைந்தார். உவமையணியை முழுவீச்சோடு கையாள்பவர் என்பதை அவரது கவிதைகளிலே பலவிடத்தும் காணலாம். அவரது கவிதைகளிலே “உன்னைத் தேடித்தேடி ஆழிக் கரையில் ஒரு பெண் வாடுகிறாள்” என்ற சோகவுணர்வு மாத்திரமன்றி “பாவம் வாத்தியார்” என்ற கவிதையில் வரும் சிந்திக்கத் தூண்டும் நகைச்சுவையும் அவர்தம் ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும்.

அவர் தம் கவிதைகள் ஒரேவித யாப்பமைதி கொண்டியங்க வில்லை. தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ற பல கவிதை நடைகளை வெகு எளிமையாகக் கையாண்டுள்ளார். சங்க காலச்

செய்யுள் நடையிற் சில கவிதைகள் அமைய, இக்காலப் பேச்சுமொழி நடையிலும் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

“நீலாவணன் - வழி” என்னும் கவிதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “உறவு” என்னும் கவிதை இங்குத் தரப்படுகிறது.

உறவு

மரணித்துப் போன எங்கள்
மானாகப் போடிப் பெரியப்பா
நீர் ஓர் பெரிய மனிதர் தான்!
பெட்டி இழைத்தும்
பிரம்பு பின்னல் வேலை செய்தும்
வட்டக் குளத்து வரால் மீன் பிடிக்கக்
கரப்புகளும் கட்டி விற்றுக்
காலத்தை ஒட்டும் ஒரு கிழவன்
என்றே நம்மூர் அறியும்
நேற்றுவரை.

பத்துநாள் தொட்டுப்
பகலிரவாய்ப் பாய்மீதில்
வைத்தியமே இன்றி
வயிற்றா லடியோடும்
சத்தி எடுத்தும் வாய்
சன்னி பிசத்தியும்
செத்தும் பிழைத்தும் கிடந்தீர்
கவரோரம்.

‘எட்டு நாளாக இரணம் ஏதும்
குடலுக்குட் செல்லவில்லை’
என உருகி உம்மனைவி வள்ளி
புளுங்கல் அரிசவித்த வெந்நீரை
வள்ளி உமக்குப் பருக்குகையில்
நீர் - அவளை
ஐம்பது ஆண்டாய்
அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும்
ஒன்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப்

பெற்ற தற்கும்
 ஈற்றில் உமக்காய்
 ஊற்றை அளைந்ததற்கும்
 உம்குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக
 ஓர் வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல்
 போய் விட்டிராமே
 புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை.

நாய்ப்படாப் பாடுமது
 நோயிலவள் பட்டதுண்மை
என்றாலும் ஓர் வகையில்
ஆனந்தம் வள்ளிக்கு
என்ன வென்றால்
 தன்புருஷன் மானாகப் போடிக்கும்
 எத்தனைபேர் சொந்தம்! அதோ
 அக்கவண்டன் எஞ்சினியர்
 வைத்திய கலா நிதிகள்
 வர்த்தகர் பேராசிரியர்
 சத்தா சமுத்திரந்தான் சாதிசனம்
 என்பதனால்.

தந்தி கிடைத்து
 மிகநொந்து பட்டு வந்தார்கள்
 அந்தி வரைக்கும் ஏதும்
 ஆகாரம் தின்னாமல் குந்தியிருந்து
 குளறி அழுதார்கள்
 ஐந்தாறு காரில்
 இரவே ஊர்போய் விட்டார்.

எத்தனைபேர் சுற்ற மிந்த
 ஏழைக் கிழவனுக்கு
 இத்தனை நாள்மட்டுமிது
 யார்க்கும் தெரியாது
 உண்மையினைக் கண்டெங்கள்
 ஊர் விரலை முன்கில் வைக்கும்
 வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்
 இறவாமல்.

இன்னும் உயிரோடே இருந்தீரே யாமாகில்
என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை
செத்தாலும் செத்தீர் நும்
செல்வக் குடும்பத்தைப்
பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப்
பாரில் வழங்கி வரும்
உண்மை யுறவறியும் ஊர்.

குறிப்பு :

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலே “போடி” என்பது செல்வாக்கு மிக்க நிலக்கிழாரைக் குறிப்பது. அந்த நிலக்கிழாரில் ஓர்வர் வறுமையுற்று, நோய்வாய்ப்பட்டு, வைத்திய உதவி கூடப் பெற முடியாத நிலையில் இறந்து விடுகிறார். மரணச் செய்தி அறிந்து உறவினர்களான அக்கவுண்டன், எஞ்சினியர், வைத்திய கலாநிதிகள் முதலி உயர்பதவிகள் வகிப்போர் வருகின்றனர். இவர்களைக் கண்டு வள்ளியமை சோகத்தாடு மகிழ்வடைகிறாள். ஊரார் வியப்படைகின்றனர். இதுவே இப்பாடலின் செய்திச் சுருக்கம்.

மானாகப் போடியார் செறிந்த சுற்றம் உடையவர்; அந்த உறவினரிற் சிலர் எஞ்சினியராகவும், எக்கவுண்டராயும், வைத்திய கலாநிதிகளாகவும் உயர்பதவி வகிப்பவர்கள். போடியார் வறுமையால் வாடி, பெட்டி, கூடை, கர்ப்பு இழைத்து வயிறு கழுவியபோது, எந்த உறவினரும் உதவவில்லை; நோய்வாய்ப்பட்டுக் கிடந்தபோதும் யாரும் எட்டிப்பார்க்கவில்லை;

ஆனால் அவர் மரணித்தபோது, எல்லா உறவினரும் கூடி, துக்கம் விசாரிக்க வந்தனர் “எத்தனை பேர் இந்த ஏழைக் கிழவனுக்கு இத்தனை நாள் மட்டுமிது யார்க்கும் தெரியாது” என்ற வள்ளியம்மை கூற்றிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இது இன்றைய சமுதாய உறவின் சீர்கேடு; பச்சை பச்சையான கஞ்சத்தனம், இதனைக் கவிஞர் அழகாக, உணர்ச்சியோட்டத் தோடு கிண்டல் பண்ணுகிறார்; “இன்னும் உயிரோடிருந்தீரேயாமாகில், என்னவகையாய் அறிவோம் உறவினரை” என்று நையாண்டி பண்ணுகிறார். இன்றைய சமுதாய உறவு முறையில் ஏற்பட்ட விரிசல், கவிஞர் மனத்தை நெருடுவதை அவர் கவிதை மூலம் உணரமுடிகிறது.

22. அண்ணல் கவிதைகள்

கிழக்கிலங்கையின் கொட்டியாபுரத்தைச் சேர்ந்த பெரிய கிண்ணியாவில் ஜனாப் அ.முகமது சுல்தான் - ஹயாத்தும்மா தம்பதிகளின் இளைய மகனாக 8-10-30 இல் பிறந்த அண்ணல் அவர்களின் இயற்பெயர் எம்.எஸ்.எம். சாலிஹ். பயிற்சிபெற்ற தமிழாசிரியரான இவர், “அவள்” என்னும் கவிதையுடன் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்த வைத்தார். நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகளின் படைப்பாளியான இவரை, ஈழத்து இலக்கிய உலகம் “காதற் கவிதைகளுக்கு ஓர் அண்ணல்” எனப் போற்றுகிறது. ஈழத்துக் கவிஞரிடையே “மஹாகவி” வியின் கவிதைகளிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

வெண்பா, விருத்தம் முதலிய யாப்பு வகைகளிலும் அவர் பாடிய 43 பாடற்பகுதிகளின் தொகுப்பு “அண்ணல் கவிதைகள்” அப்பாடற் பகுதிகளிற் பல காதல் சார்ந்த கவிதைகள். ஆனால் “நீ யார்” என்னும் கவிதை வித் பாசமான பொருளமையையும் யாப்பமையையும் கொண்டது.

நீ யார்?

1. இனிதான கனிய ளிக்கும்
இன்னிழல் மரங்கள் ஆங்கு
கனிபிழிந் தன்ன ஓசைக்
கடலலை நல்கும் புட்கள்
பனிதங்கு புல்லி னோடு
மாமிசம் உண்ணும் மாக்கள்
நனி எழி லோடு மின்னும்
நாகங்கள் யாவி னுள்ளும்
மனிதா, நீ யார்? இம்மண்ணில்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

2. ஓதிய மறைகள் உன்னை
உயர்ந்தவன் என மொழிந்தே
தோதாகி உலகம் உன்றன்
சுகத்திற்கு வளையு மென்னும்
பாதார விந்தம் சென்னி

பணித்திடும் சிருஷ்டி! நல்ல
ஆதாரம் அமரர் உன்றன்
அடியினைக் கௌர வித்தார்
மனிதா நீ யார்? இந்த மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

3. ஆந்தையின் அலற லுக்கும்
அர்த்தம் நீகாணு கின்றாய்
சேர்ந்த ஓர்காகம் கத்த
சிந்தையை இழப்பாய் பூனை
பாய்ந்திடிற் பயந்து போவாய்
பல்லியின் நச்சொலிக்கே
மாய்ந்திடு வாய் உனக்கே
இவையெலாம் உயர்ந்த தாயின்
மனிதா நீ யார்? இம்மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

4. சிங்கத்தின் கர்ச்ச னைக்கும்
சிறுத்தையின் உறுமலுக்கும்
தும்பியின் பிளிற லுக்கும்
சீறிடும் பாம்பி னுக்கும்
தங்குநீர் முதலை கட்கும்
தாங்குமோ உயிர் என்றீங்கு
வந்தித்து வாழு கின்றாய்
மறையினால் உயர்வு கண்டாய்!
மனிதா நீயார்? இம் மண்ணின்
மதிப்புள்ள ஐந்து நீயா?

5. காற்றிற்கும் பனிக்கும் நீலக்
கடலுக்கும் இடி மழைக்கும்
தோற்றிடு விசம்பி னுக்கும்
தொல்புகழ்ப் பூமித் தாய்க்கும்
ஆற்றாமல் அழிகின் றாய் உன்
அறிவுக்குள் அடக்காய் நீயோர்
நாற்றுக்குள் முளை யதனால்
நானிலம் பெருமை பேசும்!
மனிதா, நீயார்? இம்மண்ணின்

குறிப்பு :

ஐந்து பாடல்களும் மனிதனை முன்னிலைப்படுத்தி, அவன் சிறந்த பிராணிதானா? என்ற ஐயத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

- 1) மாக்கள் - மிருகங்கள், புல், மரம், பறவை, மிருகம், ஊர்வன என்வற்றிலும் மனிதன் சிறந்தவனா?
- 2) பாதாரவிந்தம் - பாதம்; சென்னி - தலை; அடியினை சந்ததியை, வேதங்கள் உன் சுகத்துக்காக உலகம் அமைந்தது என்று கூறுகின்றன. சிருஷ்டிப் பொருள்கள் உன் பாதத்தில் தலை வணங்கும்.
- 3) மூடநம்பிக்கையால் ஆந்தை, காகம், பூனை, பல்லி என்பனவற்றை உயர்ந்தனவாகக் கருதுகிறாய்.
- 4) தும்பி - யானை; வந்தித்தல் - வணங்குதல், சிங்கம், புலி, யானை, முதலை முதலியவற்றுக்குப் பயந்து அவற்றை வணங்கி வாழுகிறாய்.
- 5) அடக்காய் - அடக்கமாட்டாய், காற்று முதலிய இயற்கை நிகழ்வுகளைத் தாங்கமுடியாமல் மனம் அழுகின்றாய்.

சிறந்தன படைப்பான மனிதன், மூட நம்பிக்கையுடையனவாய் விலங்குகளுக்கும் இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கும் பயந்தவனாய் வாழ்கின்றான். அப்படிப்பட்டவனா மதிப்புள்ள பிராணி? என்று கேட்டுச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார் கவிஞர் அண்ணல்.

23. பிச்சமுர்த்தி கவிதை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே, தமிழிலக்கியத்திலே பாரதி தோற்றுவித்த நவயுகத்தின் பின், பின்னாறு முப்பதுகளிலே தமிழிலக்கியத்திலே தோன்றிய புதியதொரு எழுச்சி “மணிக்கொடி என்னும் இலக்கிய இதழைக் களமாகக் கொண்டு தோன்றியது இதனை மணிக்கொடிக் காலம் என்பர் திறனாய்வாளர்.

மணிக்கொடி உருவாக்கிய எழுத்தாளர்கள் பலர். அவர்களுள்ளே மௌனி, கு.ப.ரா.புதுமைப்பித்தன், பிச்சமுர்த்தி, சி.சு. செல்லப்பா, க.நா. சுப்பிரமணியம் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இவர்களைவிடவும் குறிப்பாகச் சிறுகதைத் துறையிலீடுபட்டு உருவமும் உள்ளடக்கமும்

உள்ள பல சிறுகதைகளைப் புனைந்து சிறுகதையை இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெறச் செய்தவர்கள்.

இவர்களில் பிச்சமுர்த்தி (1900 - 1976) “பதினெட்டாம் பெருக்கு” என்னும் தனது சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள அருமையான பல சிறுகதைகளை எழுதியதோடு, இன்று கவிதைப் பேராற்றின் புதியதொரு கிளையாகச் சங்கமித்துள்ள “புதுக்கவிதை” தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற முயற்சி செய்த முதல்வருமாவர். இது பற்றி அவரே, “என் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு யாப்பு மரபே காணாத அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய “புல்லின் இலைகள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்புத்தான் வித்திட்டது. அதைப் படித்த போது கவிதையின் ஊற்றுக்கண் தெரிந்தது” எனக் குறிப்பிடுகிறார். மணிக்கொடியின் மறைவுக்குப் பின் தோன்றிய “கலாமோகினி” “கிராம ஊழியன்”, சி. சு. செல்லப்பாவின் “எழுத்து” இதழ்கள் இவரின் புதுக்கவிதை முயற்சிக்குப் பேராதரவு அளித்தன.

இவரது புதுக்கவிதைத் தொகுதிகளாக, “காட்டு வாத்து” “வழித்துணை” “பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்” என்னும் மூன்று வெளி வந்துள்ளன.

இவரது புதுக்கவிதைகளுடாக பாரதிக்குப் பிறகு தற்காலக் கவிதை புதுப்பொருளும் நூதன அமைப்புங் கொண்டு அதேசமயம் மரபுத்தொனியோடு வளம்பெற்றிருப்பதைக் காணல் முடியும்.

“பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்” என்னும் தொகுதியிலுள்ள ஒரு கவிதையே இங்குத் தரப்பட்டுள்ள “பெட்டிக்கடை நாரணன்”

பெட்டிக்கடை நாரணன்

(தமிழ் நாட்டிலே பங்கீட்டு முறை நடைமுறையில் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது)

தான் சாக மருந்துண்ட

தவசிகளைக் கண்டதுண்டோ

ஊன்சாக,

உயிர் இருக்க

உலவுபவர் சித்தரன்றோ?

நான் யாரு?

சித்தனா? தவசியா?

பிழைக்கச் சொத் தெதுவும்
பாட்டனோ வைக்க வில்லை!

அழைத்து வித்தை ஏதும்
அப்பனோ புகட்ட வில்லை!

இதற்காக,

ஆண்டவன் கொடுத்த முனை
அடுப்படிப் பூனையாகுமா?

நீண்ட விழியாள் துணையால்
குங்குமத்தைத் தண்ணீரோடு
குலுக்கிக் கலர் செய்தேன்
தங்காமல் உப்பைப் போட்டுத்
தனியான சோடா செய்தேன்
ஏழைக் கென்றிரங்கி
எளிதான விலையில் விற்க
கருவாடு போன்ற வாயைப்
பழங்களும்
புகையிலைக் காம்பும்
பீர்க்கன் இலையைப் பழிக்கும்
வெற்றிலையும் வெட்டுப் பாக்கும்
சின்னப் பயல்களுக் கென்று
பலானும்
பெப்பர் மெண்டும்
பெரியவர் களுக்கென்று
நெய்ப் பொடியும்
லேகா மருந்தும்
வகையாகச் சேர்த்து வைத்தேன்.

நாரணன் பெட்டிக் கடையின்
நாமமே பரவலாச்சு
இன்று கடன் இல்லை என்ற
எச்சரிக்கை எதிரே இருக்கும்
என்பேச்சு தேனாய்ச் சொட்டும்
குழைவிலே வாங்கு வோர்கள்
வண்டாகி, பின்னர்
வாடிக்கைக் காரராக
ஆண்டிரண் டோடும் முன்னே

தத்துவங்கள் பொய்க்கக் கண்டேன்
பலதத்துவங்கள் கவிழ்க் கண்டேன்
உயிரற்ற ஐடத்தில் பெருக்கம்
உண்டாகா தென்ற கொள்கை
பொய்ப்பதை நானே கண்டேன்.

இருபது ரூபாய் முதலே

இருநூறாக மாறி

ஏற்றம் எனகளிக்க

→ உருமாலை வாங்கிக் கொண்டேன்

ஓராளென ஆகி விட்டேன்

உருமாலை நாரண னாய்

உருமாறி உயர்ந்த பின்னர்

அகமடியார் தெருவில் சின்ன

அங்கயற் கண்ணி மளிகைக்

கடையொன்று வைத்து விட்டேன்

சம்பளத்தை அள்ளி வீச

சுரங்கம் சுரக்க வில்லை

தோதாகப் பொடிப் பையன்கள்

சம்பள மில்லா துழைக்க

தொழிலிலே தேர்ச்சி கொள்ள

முன்வந்து தொங்க வில்லை

எனவே

கோழியுடன் எழுந்திருந்து

→ கேட்டானுடனே துயிலும்

கோலமே வாழ்க்கை யாச்சு

சரக்கோ கொஞ்சம்

எட்டுமணி நேரம்

தட்டாது விற்றால்

தட்டில் மிச்சம்

தங்கி இருக்குமா?

இப்படி யிருக்க,

எலிவேறு இரவில்

இராஜ்யம் வகித்தால்

என் உருமாலை மட்டும்

கிழியாமல் போமா?

போனாலும்

நீண்ட விழியாளின் அருள்
நீங்கவில்லை
முதலுக்கு மோசம்
மருந்துக்கும் கானோம்!

மண்ணெண்ணை பங்கீடு
வந்தது அருளால்
மண்ணெண்ணை வர்ணம்
இரண்டு தான் என்றாலும்
மஞ்சளும் வெளுப்பும்
என்றாலும் பலபேர்கள்
கறுப்பென்று கதறினார்
தம்படி நாணயம்
இல்லாமற் போனதும்
முதலுக்கு மோசம்
அணுகாத வேலியாய்
உயிருள்ள அரணாய்
உவந்திட முளைத்தது
அங்கயற் கண்ணி
அடிகளே சரணம்

தம்பிடி மிச்சத்தைக்
கேட்பவ ரில்லை
சில்லறைப் போருக்கு
வருவோரும் இல்லை
அங்கயற் கண்ணியின்
அலையோடும் அருளால்
எண்ணைக்குப் பின்னர்
அரிசிக்கும் பங்கீடு
தானாகத் தங்கம்
தடத்தில் கிடைத்தால்
ஒடென் றொதுக்கநான்
பட்டினத் தாரா?

மீன்கொத்து ஒன்று
உள்ளே இருந்தால்
பங்கீட்டுக்கடை ஒன்று
பட்டென்று வைத்தேன்
பணக்காரன் ஆனேன்

பங்கீட்டுக் கடைகளால்
 பணக்காரர் ஆனால்
 பாவம் என்றேதே தோ
 பேப்பரில் வந்தது
 பாவமென்று ஒன்றில்லாவிட்டால்
 பாருண்டா?
 பசியுண்டா?
 மண்ணில் பிறப்பதற்கு
 நெல் ஒப்பும் போது
 களிமண்ணில் கலந்திருக்க
 அரிசி மறுப்பதில்லை!

நசுஷத்திரம் போல
 நல்முத்துப் போல
 சுத்தமாக அரிசி விற்க
 பங்கீட்டுக் கடை என்ன
 சல்லடையா?
 முறமா?
 நெல் மிசைவினா?
 பலகைக் காரியா?
 முட்டையைப் பிரிக்கும் முன்னர்
 முந்நூறு பேரிருந்தால்
 சலிப்ப தெங்கே?
 புடைப்பதெங்கே?
 புண்ணியம் செய்யத்தான்
 பொழுது எங்கே?
 அங்கயற் கண்ணியின்
 அருளென்ன சொல்வேன்
 பங்கீடு வாழ்க
 பாழ்வயிறும் வாழ்க.

குறிப்பு :

இக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலம் 1943 -- 1944 இரண்டாம்
 உலகப் போர் முடிவுறும் நேரம். அக்காலத்தில் இந்திய மாநிலங்களிற்
 பங்கீட்டு முறை நிலவியது.

அக்காலத்தில் பங்கீட்டு முறையில் ஊழலும் கலப்படமும் சர்வ சாதாரணமாய் இருந்தன. இவற்றைக் கண்காணிக்கும் ஆற்றல் அரசுக்கு இருக்கவில்லை. மாறாக அவற்றுக்கு அனுசரணை அளிக்கும் வகையில் அமைந்தது போலும்!

அரசின் கண்டிப்பு இல்லாமையால் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாத, புத்திசாலியான ஒருவன், பங்கீட்டு முறை ஊழலையும் கலப்படத்தையும் பயன்படுத்திப் பணக்காரனாக முடியும் என்பதை இக்கவிதை பாடுபொருளாகக் கொண்டு, அப்பொருளைக் கிண்டலோடும் மெல்லிய நகைச்சுவை ஒட்டத்தோடும் வெளிப்படுத்துகிறது.

குறியீட்டு விளக்க முறை அல்லது முற்றுருவகப் பண்பு முறை இப்பாடலில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

நாராணன்; எந்த வேலையுந் தெரியாத, மூளையுள்ள எல்லாரையும் சுட்டி வருகிறான். “ஆண்டவன் கொடுத்த மூளை அடுப்படிப் பூனையாகுமா?” பெட்டிக்கூட; சிறு முதலோடு கூடிய வியாபாரத்தின் குறியீடு. அங்கயற்கண்ணி அந்த கால ஆட்சியின் குறியீடு அங்கயக்கண்ணி அருள் - ஆட்சியின் மெத்தனமான போக்கு. உருமால்; பெரிய மனிதனானமைக்கான அடையாளம்.

“முதலுக்கு மோசம் மருந்துக்கும் காணோம் - முதலுக்கு அழிவில்லை; “மீன்கொத்தி ஒன்று உள்ளே இருந்ததால்” ஓடு மீன் ஓடவிட்டு உறுமீன் பிடிக்கும் மூளை; “மண்ணில் பிறப்பதற்கு நெல் ஒப்பும்போது, களி மண்ணில் கலந்திருக்க அரிசி மறுப்பதில்லை” என்பது அரிசியில் களிமண் கட்டி கலப்பதை நியாயப்படுத்தும் கூற்று; பெண் களி மண்ணில் வளர்வதால், நெல்லில் இருந்து வந்த அரிசி களிமண்ணோடு கலந்து நிவந்திற் பிழையில்லை என்ற வாதத்திலே தோன்றும் நகைச்சுவை நயக்கத்தக்கது.

24. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள்

இலங்கையிலே, மலையக மக்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாக்கி இலக்கியம் படைத்து, அங்கே புதியதொரு எழுச்சியை தோற்றுவித்த மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை (1914 - 1984) அவர்கள், வட்டகொடை பூண்டலோயாப் பகுதியைச் சேர்ந்த மடக்கும்புர

தேயிலைத் தோட்டத்தினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஹற்றன் ஹைலைன்ஸ் கல்லூரி, நுவரெலியா திரித்துவக் கல்லூரி கொழும்பு நாவாந்தாக் கல்லூரி என்பவற்றில் ஆங்கிலத்தைப் போதனா மொழியாகக் கொண்டு கல்விகற்று ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர். 1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத் தோ்தலில், தலவாக்கொல்லைப் பிரதி நிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸின் முக்கிய உறுப்பினராகவும் தொழிற்சங்கவாதியாகவும் விளங்கிப் பணி பல புரிந்தவர்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட, புகழ்பூத்த கவிஞராகவும் எழுத்தாளராகவுமே அவரை இன்று இலக்கிய உலகம் போற்றுகின்றது. ஐம்பதாண்டு காலம் இலக்கிய உலகிலும் பத்திரிகையுலகிலும் பிரகாசித்த சி.வி.யின் தனித்திறமை, அவர் தமது கருத்துக்களை ஆங்கில மொழியை ஊடகமாக்கி வெளிப்படுத்தியமை எனலாம். வானளாவி நிற்கும் மலைக்குலங்களின் மத்தியிலே “வாழ்வே தோட்டம்; தோட்டமே வாழ்வு” என்று கண்ணிருந்தும் குருடராய், காதிருந்தும் செவிடராய், வாயிருந்தும் ஊமராய் வாழ்ந்த மக்களைப்பற்றி வெளியுலகம் அறிந்துகொள்வதற்கு அவரது ஆங்கிலப் படைப்புக்களே உதவின. அவரது இலக்கிய வாழ்வின் இறுதி இருபது ஆண்டுகளில் தமிழிலும் அவர் பல படைப்புக்கள் படைத்துள்ளார்.

இவரது ஆங்கில ஆக்கங்களாக Vismajini என்னும் இசை நாடகமும் Wayfare, In Ceylon's Tea Garden என்னும் கவிதை நூல்களும் The Boader Land என்ற நாவலும் Bom To Labour என்ற கட்டுரை நூலும் வெளியாயின. தமிழ் ஆக்கங்களாக “முதற்படி, என்னும் கட்டுரை நூலும், “காதல் சித்திரம்” “வீடற்றவன்” “இனிப் படமாட்டேன்” என்னும் நாவல்களும் வெளியாயின; In Ceylon's Tea Garden என்ற ஆங்கிலக் கவிதை நூல் சக்தி அ. பாலையா என்பவரால் அழகு தமிழில் உணர்ச்சி குன்றாவகையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அந் நூலிலிருந்து சில பாடல்கள் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே.....

1. புழுதிப் படுக்கையில் புதைந்த எம் மக்களைப்
போற்றும் இரங்கற் புகல்மொழி இல்லை
பழுதிலா அவர்க்கோர் கல்லறை இல்லை
பரிந்தவர் நினைவுநாள் பருகுவார் இல்லை.

2. ஊனையும் உயிரையும் ஊட்டி இம்ம~~னது~~
உயிர்த்த வர்க்கிங்கே உளங்க~~டு~~ தன்பும்
பூனுவார் இல்லை அவர் புதைமேட்டி லோர் கானகப்
பூவைப் பறித்துப் போடுவார் இல்லையே.
3. ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின்
அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்
ஏழை மகனும் ஏறி மிதித்து
இங்கெவர் வாழவோ தன்னுயிர் தருவன்.
4. என்னே மனிதர்! இவரே இறந்தார்க்கு
இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர் வெட்கம்!
தன்னை மறைக்கத் தானே அவ் விறைவனும்
தளிர்பசும் புல்லால் தரை மறைத்தனனே
5. வாடிய நோசா மலரிதழ் போல
வாடியே அன்னார் வாழ்க்கை கழிந்தது
கூடிய வழக்கக் கொடுமைகள் யாவும்
கூர்முள் எனவே குடிசுடி தொடர்ந்தன
6. ஓர்நூற் நாண்டு உதயமும் மறைவும்
ஒங்குறு பேரிகை ஒலிக் குமுறலிலே
உருவு மழிந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றென
உருண்டன புரண்டன ஒழிந்தன கண்டிர்.

குறிப்பு :

“தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற பாடல்கள் பற்றி, பம்பாயிலிருந்து வெளியாகும் “இல்லஸ்ரட் வீக்லி ஒவ் இண்டியா” என்னும் ஆங்கிலச் சங்ஸிகை பின்வருமாறு கூறுகிறது. “தன்னுடைய வியர்வை, குருதி, எலும்பு அத்தனையையும் தேயிலை நிலத்துக்கு உரமாகக் கொடுத்துவிட்டு, இன்னும் ஒதுக்கப்பட்ட கூலிகளாகக் கருதப்படும் மக்களைப் பற்றிய கவிதைகள் இவைகள்.”

பிஸித் தீவிலே கரும்புத் தோட்டத்திலே தமிழர் அனுபவித்த அல்லல்களை உள்ளக் குமுறலோடு எடுத்தியம்பினான் மகாகவி பாரதி,

அவனைப் போன்றே எமது கவிஞரும் மலையகத்து தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் அவல வாழ்வு கண்டு உள்ளங் குமுறுகிறார்; ஏங்குகிறார்; இரங்குகிறார். அவற்றின் வெளிப்பாடே “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற கவிதை.

ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக மலையக மக்கள், இந்த இலங்கை மண்ணின் செழிப்புக்காத் தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, என்றுமே பிறர் வாழ்வதற்காகத் தாம் வாழ்ந்து இம் மண்ணுக்கு உயிருட்டினர். “இந்த மண்ணை உயிர்த்தனர்”

அந்தத் தியாகிகளான தொழிலாளர் இறந்தபோது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதே இப்பாடற் பகுதி மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் முக்கிய கருத்தாகும்.

“அவர் புதைமேட்டிலோர் காண்ப்புவைப் பறித்துப் போடுவாரில்லை” என்றும் “இங்கோர் கல்லறை எடுத்திலர்” என்றும் கழிவிரக்கப்படுகிறார்.

மாறாக என்ன நடந்தது? அப்பன் புதையுண்ட அந்த இடத்தின் மேல் மகன் மிதித்து நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அவன் ஏன் நடக்கிறான்? “இங்கு எவர் வாழுவோ தன்னுயிர்” தருவதற்காக நடக்கிறான்.

இவ்வாறான நெஞ்சு சுடும் பல கருத்துக்களை, இறப்பின் போது கூட நினைவு கூரப்படாத, மரியாதை சிறிதும் அளிக்கப்படாத, தேயிலைத் தோட்டவாழ்வியலை இப்பாடற் பகுதியிலே உணர்ச்சியலைகள் மோத எமக்குக் காட்டுகிறார். சி.வி.

அவரது ஏக்கவுணர்வின் உச்சநிலையினை 4ஆம் பாடலின் ஈற்றடியும் அவரது கையிறு நிலையினை 5ஆம் 6ஆம் பாடல்களும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பிற்சேர்க்கை

கால அடிப்படையில் இலக்கியப் பண்பு - ஒரு நோக்கு

சங்க காலம் தொடக்கம் இக்காலம் வரை தோன்றிய செய்யுள் இலக்கியங்கள், ஒவ்வொரு காலத்துக்குமுரிய சில பண்புகளைப்

பெற்றுள்ளன. அப்பண்புகள் அவ்வக் காலத்திலே தோன்றிய நூல்களில் எவ்வாறு துலங்குகின்றன; எவ்வாறு நெகிழ்ச்சி நடிமும்பெற்ற வளர்ந்தன என்பவற்றை நோக்குதல் பயனுடைய அமையலாம்.

1.0 சங்க காலம் : கி.பி 1-3 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி : இக்காலப்பகுதியிலே தோன்றிய இலக்கியங்கள்: எட்டுத்தொகை; பத்துப் பாட்டு என்பன. இந்தச் செய்யுட்கோவையில் இடம்பெறுவன: புறநானூற்றில் 4 செய்யுள்கள். நற்றிணை குறுந்தொகை, கலித்தொகை என்பவற்றில் வகைக்கு 2 செய்யுள்கள்.

1.1 சங்கச் செய்யுள்கள் திணை இலக்கியங்கள். அகத்திணைக் குரிய ஏழு திணைகளும் அவற்றின் துறைகளும் புறத்திணைக்குரிய பன்னிரு திணைகளும் அவற்றின் துறைகளுமாய ஒரு வகைக் கட்டுக்கோப்பக்குள்ளே பாடு பொருள்கள் அமைந்துள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு : “நளியிரு முந்நீர் ஏணியாக” என்று புறநானூற்றுப் பாடல்கள் பாடாண் திணையாகவும் செவியறிவுறும் என்பது துறையாகவும் அமைந்துள்ளது. நற்றிணையில் “மையற விளங்கிய” என்ற செய்யுள் நெய்தல் திணையும் தலைவன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழி சொல்லி வரைவு கடாயது என்னும் துறையும் கொண்டது.

1.2. ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்களில் உரிப்பொருளுக்கே சிறப்பிடம் நல்கப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு : குறிஞ்சித் திணைக்குரிய உரிப்பொருள் புணர்தலும் நிகழ்வுகளுக்கு ஏதுவான நிகழ்வுகளும். “கொங்குதேர் வாழ்க்கை” என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில், புணர்தல் நிமித்தமான நலம் பாராட்டுதல் உரிப்பொருளாய் அமைகிறது; “தேஏந்தீந்தொடை” என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் கைக்கிளையின் புறமான பாடாண்திணையில், பாணனை ஆற்றப்படுத்தும் பாணாற்றுப்படை உரிப்பொருளாய் அமைகிறது.

1.3 உரிப்பொருளைச் சிறப்பிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவனவாக முதல், கருப்பொருள்கள் அமையும் பண்பை உணரலாம்.

எடுத்துக்காட்டு : “மாமலர் முண்டகத் தில்லையோடு” என்னும் கலித்தொகைச் செய்யுளில் “உயர்மணல் எக்கர் மேல்” என்பதால் நெய்தல் நிலமும் “புள்அல்கும்” என்பதால் மாலை நேரமும் ஆகிய முதற்பொருள்கள் இடம்பெறுகின்றன. முதற்பொருளோடு முண்டகம், தில்லை, தாழை, நாரை முதலிய கருப்பொருள்களும் இணைந்து இரங்கல் என்னும் உரிப்பொருளைச் சிறப்பிக்க வந்தன.

1.4. சங்கச் செய்யுள்களில் வருணனைப் பண்பு குறைந்தும் உணர்வு வெளிப்பாட்டுப் பண்பு மிகுந்தும் விளங்குதலைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டு : புறநானூற்றில் வரும் “இளையோர் குடார் வளையோர்” என்ற பாடலில், வருணனை இடம்பெறாது சோகவுணர்வின் மிகுதிப்பாடு காணப்படுகிறது. அவ்வாறே “பாயும்ஞாயும்” என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் அன்பின் உயர்நிலை மிகுந்து காணப்படுகிறது.

1.5 சங்க இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் இயற்கையோடொட்டிய வாழ்வினைப் புலப்படுத்துவன. எடுத்துக்காட்டு : குறிஞ்சியின் நிலத்தன்மையும் சீதளம் மிகுந்த காலத்தன்மையும் அங்குள்ள கருப்பொருள்களும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பல்வேறு ஒழுக்கங்களிலே, புணர்தலுக்கும் புணர்தல் நிமித்தத்துக்கும் பேருபகாரப்பட்டன.

1.6 சங்க காலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு கருத்தை ஒரு செய்யுளில் - தனிப்பாட்டில் - கூறிமுடிக்கும் பண்பு பின்பற்றப்பட்டது.

எடுத்துக்காட்டு : புறநானூற்றில் உழவர் குடியைக் காத்தலின் அவசியத்தை “நளியிரு முந்நீர் ஏணியாக” என்ற செய்யுளும் தலைவியை விரைந்து மணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் கருத்தைத் தோழி நயக்கத்தக நாகரிகத்தோடு கூறுந்தன்மையைக் கலித்தொகையில் “மாமலர் முண்டகத்து” என்ற செய்யுளும் காட்டி நிற்கின்றன.

1.7 சங்கச் செய்யுள்கள் இயற்கையோடு இணைந்து பிணைந்த மக்கள வாழ்வைச் சித்தரிப்பனவாயினும், அவற்றில் இயற்கை வருணனை தனித்து இடம்பெறுதல் அரிது. அது உவமைப் பாங்காகவும் அடைமொழிப் பாங்காகவும் அமைந்துள்ளது.

எடுத்துக்காட்டு : வண்டுகள் ஆம்பல் மலரிலிருந்து தேன்
நுகரும் காட்சி பண்ணன் சிறு குடிக்கு
அடைமொழியாக்கப்படுகிறது. (புறநானூறு, தேஎந்தீந்தொடை)

1.8 கூற எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்கஞ் செய்வதற்கும்
உணர்வலைகளைப் பொங்கி எழச் செய்வதற்கும் பொருத்த
மான உவமைகள் சங்கச் செய்யுள்களில் நிறைந்துள்ளன.
எடுத்துக்காட்டு : “ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மு”
“கயத்து வாழ் யாமை காழ் கோத்தன்ன” (புறம்) “மையற
விளங்கி எழுமீன் போல” “உள்ளூர்க் குரிஇக் கருவுடைத்துன்ன”
(நற்றிணை) “செம்புலப்பெயல் நீர் போல” (குறுந்தொகை)
“நிறையழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு(கலி)

1.9 குறிப்பாகக் கூறவேண்டிய பொருளைப் புலப்படுத்துவதற்கு
உள்ளுறை உவமமும் இறைச்சியும் கையாளப்படும் பண்பு
இடம்பெறுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு “மையற விளங்கிய” என்ற நற்றிணைப்
பாடலில் தோழி கடற்றுறையில் நீர்க்காக்கை ஆணும்
பெண்ணுமாய் நீராடும் நிகழ்வைக் காட்டுவதன் மூலம் இறைச்சிப்
பொருளாகத் தலைவியைத் தலைவன் விரைந்து வரைதல்
வேண்டுமெனக் கூறுகிறாள். “மாமலர் முண்டகத்தில்லை” என்னும்
கலியில் தலைவன் இயல்பை வெளிப்படையாகக் கூறுவது
நாகரிகமன்று எனக் கருதிய தோழி, “முடத்தாழைப் பூ
மலர்ந்தவை போல புள்ளல்குதுறைவ” என்ற உள்ளுறை
உவமத்தின் மூலம் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

1.10. சில எழுத்துக்களாலான சொற்கள் தொகைச்சொல்லாக இயையு
கொண்டு அதனால் சொற் செறிவும் பொருட்செறிவும் விளங்கும்
பண்பைக் காண முடியும்.

எடுத்துக்காட்டு : “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி”
இதில், கொங்குதேர் - வேற்றுமைத்தொகை; தேர்வாழ்க்கை -
வினைத்தொகை; வாழ்க்கைத்தும்பி - வேற்றுமைத்தொகை;
அஞ்சிறை - பண்புத்தொகை; சிறைத்தும்பி - வேற்றுமைத்
தொகை இவ்வாறாகப் பாடல் முழுவதும் தொகைச் சொற்கள்
அமைந்துள்ளன. ஏனைய பாடல்களும் இவ்வாறே.

1.11. ஒரு கூற்று நாடகப் பண்பு சில அகப்பாடல்களிலும் புறப் பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன.
எடுத்துக்காட்டு : குறுந்தொகையில் “யாயும் ஞாயும்” என்னும் பாடல்.

1.12. சங்கப்பாடல்களில் நிலைபேறான உண்மைகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு :

‘பகடுபுறந் தருநர் பாரமோம்பி

குடிபுறந் தருகுவை யாயின்’ (புறம்)

‘உண்டாலம்ம இவ்வுலகம்’ (புறம்)

‘ஆற்றுத லென்பது ஒன்றலந்தவர்க்குதவுதல்

.....
பொறையெனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் (கலி)

2.0 சங்க மருவிய காலம். : கி.பி. 4 - 6 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதி; சங்ககாலத்தை அடுத்து வந்த காலம் என்ற கருத்தில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. இக்காலப்பகுதி இலக்கியமாகச் செய்யுட்கோவையில் இடம்பெறும் நூல் சிலப்பதிகாரம்.

2.1 சங்ககாலத்தில் இன்ன பொருள் தாம் பாடு பொருளாக அமைய வேண்டுமென இருந்த மரபுநெகிழ்ச்சி அடைகிறது. சிலப்பதிகாரம் கண்ணகி கதை கூறும் காப்பியமாயினும் சங்ககால அகத்திணைச் சாயலும் நிழலாடுகின்றன. ஆய்ச்சியர் குரவை (முல்லை), குன்றக் குரவை (குறிஞ்சி) நாடு காண்காதை (மருதம்), கானல்வரி (நெய்தல்), வேட்டுவவரி (பாலை), புறப்பொருட் சாயல் களும் இடம் பெறுகின்றன. காட்சிக் காதை, கால்கோட்காதை, நீர்ப்படைக்காதை, நடுகற்காதை.

2.2 ஒரு பொருளை ஒரு தனிநிலைச் செய்யுளிற் கூறிடும் சங்க காலப்பண்பு இக்காலப் பகுதியில் மாற்றம் பெறுகிறது. குடிமக்களில் ஒருத்தியான கண்ணகி கதை, பல தொடர் நிலைச் செய்யுள்களால் காதையென்னும் கூறுகளாக்கப்பட்டுச் சொல்லப்படுகிறது.

- 2.3 சங்கச் செய்யுள்களில் மூவேந்தர், வள்ளல்கள், குறுநிலமன்னர்கள் என்போரின் பெருமையும் வீரமும் கூறப்பட, இக்காலப் பகுதியில் குடிமகளான கண்ணகியின் பெருமையும் வீரமும் கூறப்படுகிறது. இது இக்காலப்பகுதி இலக்கியப்பண்பிற் குறிப்பிடத்தக்கது.
- 2.4 சங்கச் செய்யுள்களிற் பெரும்பான்மையாக அகவலும் சிறுபான்மையாகக் கலியும் பரிபாட்டும் இடம்பெற, இக்காலப் பகுதியில் அகவலோடு வெண்பாவும் விருத்தவகையும் மக்கள் பாடல் வகையைச் சேர்ந்த பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. வழக்குரை காதையில் அகவல், வெண்பா, விருத்தம் என்று யாப்பு வகைகள் இடம்பெறுகின்றன.
- 2.5 நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, சமயவழிபாடு என்பவற்றைக் காட்டும் பண்பு தெரிகிறது.
எடுத்துக்காட்டு : குன்றக்குரவை, ஆய்ச்சியர் குரவை, வேட்டுவவரி.
- 2.6 இக்காலப் பகுதியில் வாய்மொழி இலக்கியங்களான நாட்டார் பாடல்கள் இலக்கியத் தகைமை பெறுகின்றன.
எடுத்துக் காட்டு : சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் வரிப்பாடல்களும் அம்மானையும்.
- 2.7 சங்க காலத்திற் பாணரும் விறலியரும் இசைக் கலையையும் ஆடற்கலையையும் வளர்த்தனராயினும் அவற்றின் நுட்பங்களையும் இலக்கணங்களையும் சங்கம் மருவிய கால நூலான சிலப்பதிகாரத்திலேயே விரிவாக அறிய முடிகிறது.
- 2.8 இக்காலத்திலே இயற்கை வருணனை தனித்துச் சிறப்பிடம் பெறும் தன்மையினைக் காணமுடிகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் அந்திமாலை சிறப்புச் செய்காதை இதற்கு உதாரணமாகும்.
- 2.9 இக்கால இலக்கியமான சிலம்பிலே நாடகப் பண்புகள் தெளிவாகக் காட்டப்படுகின்றன. வழக்குரை காதையில், கண்ணகி - வாயிற் காவலன்: வாயிற் காவலன் - பாண்டியன்: பாண்டியன் - கண்ணகி உரையாடலில் அப்பண்பு தெளிவாகிறது.

2.10 சங்க காலத்திலே காணப்பட்ட இறுக்கமான மொழிநடை இக்காலத்திலே நெகிழ்ச்சியடைகிறது. சங்க காலத்திலே தொகைச் சொற்கள் பெரிதும் பயின்றுவந்த தன்மை மாறி, விரித்துரைக்கும் தன்மையும் வாக்கிய அமைப்பில் நெகிழ்வுத்தன்மையும் காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு :

“வாயில் வந்த கோயில் காட்டக்கோயில்
மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
நீர் வார் கண்ணை மெம்முன் வந்தாய்
யாரையோ நீ மடக் கொடியோய் என”

3.0 பல்லவர் காலம் : கி.பி 7-9 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி, இதனை அக்காலத்துத் தோன்றிய பக்தி இலக்கிய காலமெனவும் அழைப்பர். இக்காலப் பகுதிக்குரிய நூல்களாக, திருவாசகமும் நாச்சியார் திருமொழியும் இச்செய்யுட்கோவையில் இடம்பெறுகின்றன.

3.1 இறைவனின் திருவருள் திறத்தை நினைந்து நினைந்து உள்ளத்தை உருக்கும் பக்தி இலக்கியத்தின் எழுச்சி இக்காலப் பகுதியின் தனிப் பண்பாகும். திருவாசகமும் நாச்சியார்திருமொழியும் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

3.2 சங்க காலத்தில் நிலவிய தனிச்செய்யுள் மரபுபெரிதும் மாற்றமடைந்து, பல தொடர்நிலைச்செய்யுள்களாற் பாடுபொருளை விரித்துக் கூறும் பண்பு இக்காலத்தில் வளர்ச்சிபெற்றது. பக்தி இலக்கியங்களில் பத்துப்பாட்டுக் கொண்ட பதிகங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு: திருப்பள்ளி எழுச்சியும் வாரணம் ஆயிரம் என்னும் நாச்சியார் திருமொழியும் பதிகங்களாய் அமைந்துள்ளன.

3.3 வாய்மொழி இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்களில் ஒரு சிறப்புத் தொடர்மொழி, தொடர்ந்துவரும் பாடல்களில் மீண்டும் மீண்டும் வரும் பண்புண்டு. அப்பண்பைப் பின்பற்றிச் சில பதிகங்கள் எழுந்துள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு : திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பதிகங்களில் இறுதி அடிதோறும் “எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே” எனவரும்:

வாரணம் ஆயிரம் என்னும் நாச்சியார் திருமொழியில் “கணக்கண்டேன் தோழிநான்” என வரும்

3.4 சங்கமருவிய காலந்தொடக்கம் நிகழ்ந்த வடமொழிச் செல்வாக்கால், பூரண இதிகாசக்கதைகள் பக்தி இலக்கியத்தில் இடம்பெற்று உணர்வுப் பெருக்கையும் மக்கள் மனத்தை ஈர்க்கும் தன்மையையும் உண்டாக்கின.

3.5 வடமொழிச் சொற்கள் கணிசமானளவு இடம்பெறும் தன்மையை இக்காலப் பக்தி இலக்கியத்திற் காணலாம். குறிப்பாக ஆழ்வார் திருமொழிகளில்.

எடுத்துக்காட்டு : “வாரணமாயிரம்” என்னும் திருமொழியில் வரும் வாரணம், தோரணம், மந்திரித்து, மந்திரம், தீர்த்தம் முதலியன.

3.6 சாதாரண மக்கள் பக்தியுணர்வில் முழுகித் திளைப்பதற்காய் அவர்கள் பாடும் நாட்டுப் பாடல் அமைப்பில் பல பதிகங்கள் பாடப்பட்டன.

எடுத்துக்காட்டு : தீருவாசகத்திலே வரும் திருவம்மானை, திருச்சாழல் திருப்பொன்னாஞ்சல்.

3.7. சங்ககாலத்திலே செய்யுள் மரபாய் அமைந்த அகத்திணைக் காதல், இக்காலப் பக்தி இலக்கியத்திலே தெய்வீகக் காதலாய் ஆண்டவனைத் தலைவனாகவும் ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் பாவித்துப் பாடும் தன்மை தோன்றியது.

எடுத்துக்காட்டு : திருக்கோவையார்

3.8 உயரிய கற்பனைகள் இக்காலப்பக்தி இலக்கியத்திற் பக்தியுணர்வைத் தூண்டும் வகையில் இடம்பெற்றன.

எடுத்துக்காட்டு : நாச்சியார் திருமொழியில் ஆண்டாள் கண்ணனை மணப்பதாகக் காணும் கனா.

3.9 வளமான உவமைகளும் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களும் உருவகமும் செறிந்துள்ள பண்பைக் காணமுடிகிறது.

எடுத்துக்காட்டு “நின்திருமுகத்தின் கருணையின்” சூரியன் உவமை; “பூதங்கள் தோறும்..... உன்னைக் கண்டறிவாரை” மெய்ஞ்ஞானக் கருத்து; களிதருதேனே, கடலமுதே, கரும்பே உருவகம்.

3.10 ஒழுகிசையோடு கூடிய சொல் நேர்த்தியும் பொருள் விளக்கமும் ஒன்றுகூடி வரும் பண்பால் பதிகங்களை இலகுவாக மனனம் செய்ய முடிகிறது.

4.0 சோழர் காலம் : 9 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி; இக்காலப் பகுதியிற் பெருங்காப்பியங்கள் பல தோன்றியமையாற் காப்பிய காலம் எனவும் கூறுவர். இக் காலப்பகுதிக்குரிய நூலாகச் செய்யுட்கோவையில் கலிங்கத்துப்பரணி இடம் பெறுகிறது.

4.1 பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம், சீவகசிந்தாமணி முதலிய பெருங்காவியங்கள் மாத்திரமன்றி நளவெண்பா, கலிங்கத் துப்பரணி, குலோத்துங்க சோழன் உலா, பிள்ளைத் தமிழ், தக்கயாகப்பரணி முதலிய சிற்றிலக்கியங்களும் இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றின.

4.2 போரைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட சில நூல்களில் சிறப்புடையது. கவிச்சக்கரவர்த்தி சயங்கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்துப்பரணி, இது புறப்பொருள் சார்பான போர்ப் பிரபந்தம்.

4.3 இக் கால இலக்கியங்களிலே பலவகை வருணனைகள் இடம்பெற்றுத் தன்மையைக் காணலாம். அப்பண்பினைக் கலிங்கத் துப்பரணியும் காட்டுகிறது. காளி இருக்கும் காடு, காளி, பேய்கள் என்பவற்றின் வருணனைகள் சுவைபட இடம்பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டு :

பேய்களின் வருணனை

“கொட்டு மேழியும் கோத்தன பல்லின

தட்டிவானைத் தகர்க்கும் தலையின

தாழ்ந்து மாற்பிடைத் தட்டும் உதட்டின.

4.4 இக்காலப் பகுதியில் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்பன பெருவழக்குப்பெற்ற யாப்பு முறைகளாய் அமைகின்றன. தாழிசை யாப்பு நாட்டார் பாடல் மரபை ஒட்டியது. தாழிசையிலே சந்த வேறுபாடுகளைப் புகுத்தி உணர்ச்சி, பொருள், நிகழ்வு என்பவற்றில் வேறுபாடுகளைக் காட்டும் பண்பு காணப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு :

எடுமெடு மென வெடுத்த வோர்
இகலொலி கடலொலி இகக்கவே
விடுவிடுவிடு பரிகரிக் குழாம்
விடும்விடும் எனும் ஒலி மிகைக்கவே

இது சந்தத்தால் போர்க்களத்தைக் கண்முன்னே காட்டும்
தன்மை

4.5 சோழர் காலத்து இலக்கியங்களிலே புதுமையான பாடு
பொருளைக் கொண்டதாகக் கலிங்கத்துப்பரணி விளங்குகின்றது.
பெரும்போர் முடிந்த பின்னர் போர்க்களத்திலே பேய்கள் பரணி
நாளிலி நிணக்கூழ் அட்டு, காளிக்குப் படைப்பதாகக் கருதப்படும்
ஐதிகமே பாடுபொருள். இதன் மூலம் போரில் வென்ற வேந்தன்
புகழ் பேசப்படும் கலிங்கத்துப் பரணியில் குலோத்தங்க சோழனின்
வெற்றிச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகிறது.

4.6 இக்காலப்பகுதியில் ஒன்பான் சுவை செறிய இலக்கியங்கள்
தோன்றியமைக்குக் கலிங்கத்துப்பரணி நல்லதோர் எடுத்துக்
காட்டு. பதம் பார்ப்பதற்காக இரு பாடல்கள் :

வியப்பு : காட்டின் இயல்பு :

செந்நெருப்பினைத் தகடு செய்து பார்

செய்தது ஒக்கும் அச்செந் தரைப்பரப்பு

அந்நெருப்பினில் புகை திரண்டது ஒப்பு

அல்லது ஒப்புறா அதனிடைப் புறா.

நகை : மடைப்பேய் கூழ் வார்த்தல்

பொல்லா ஓட்டைக் கலத்துக்கூழ்

புறத்தே ஒழுக மறித்துப் பார்த்து

எல்லாம் கவிழ்த்து திகைத்திருக்கும்

இழுதைப் பேய்க்கு வாரீரே.

4.7. உவமையணி நலத்தோடு, தற்குறிப்பேற்றம், உருவகம் உயர்வு
நவிற்சி முதலிய அணிநலப் பண்புகளை இக்கால
இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டு : உவமை : “வற்றிய பேய்..... பாம்பு
புறப்படுமால்” தற்குறிப்பேற்றம்; “இருபொழுதும்... அன்றோ” (காடு
பாடியது)

- 5.0. நாயக்கர் காலம் : 15 - 17 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி : இக்கால இலக்கியப் பொதுப்பண்பை நோக்கி இதனை சந்த இசைப்பாடற் காலம் எனவும் கூறுவர். இக்காலப்பகுதி இலக்கியமாக இச்செய்யுட்கோவையில் இடம்பெறுவது குமரகுருப் பாடிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.
- 5.1. இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றிய நூல்கள் பொருளாமும். எளிமை, ஒழுக்கிசை என்னு் பண்புகள் வற்றியும் சந்தச் சிறப்பு, சொல்லலங்காரம் முதலிய பண்புகள் மிகுந்து காணப்பட்டன.
5. 2. கொண்டு கூட்டியன்றிச் செம்பாகமாகப் பிரித்து எளிதிற் பொருள்கொள்ளும் பண்பு குறைந்து சாதாரண மக்களாற் படித்துணர முடியா இயல்பினவாய் வித்துவச் சிறப்பு மிக்கனவாய் இக்கால இலக்கியங்கள் விளங்கின.
5. 3. இயற்கைக் காட்சிகள் கூட வித்துவ வல்லபத்தாலும் எல்லை கடந்த கற்பனையாலும் புனையப்பட்டமையால் சொல்லப்படும் காட்சியின் இயற்கையைக் காணமுடியாத தன்மை தோன்றியது.
5. 4. பிரபந்த வகைகளிற் பல இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றின. பரணி, உலா, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ், நான்மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை என்பன அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.
5. 5. அரசர்களின் குணவிசேடங்களையோ மக்களின் வாழ்வியலையோ பொருளாகக் கொண்டு இக் கால இலக்கியங்களிற் பெரும்பாலானவை அமையவில்லை. மாறாக மக்களுக்கு விளங்காத தத்துவச்சார்பு. சமயச்சார்புடைய இலக்கியங்களே தோன்றின.
5. 6. இக் காலப் பகுதியிலே கடின யாப்பு முறை கையாளப்பட்டமையைக் காணலாம். யமகம், திரிபு, மடக்கு, சித்திரக்கவி, சிலேடை முதலியன அவற்றுட் சில.

5. 7. இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றிய குமரகுருபரின் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், பக்தி இலக்கியப் பண்புடையதாய் உள்ளத்தைத் தொடுவதாய் அமைந்திருந்தது.
5. 8. வடமொழி மாத்திரமன்றி, இந்தி, மராட்டி முதலிய வேற்றுமொழிச் சொற்களும் இக்காலப்பகுதியில் தமிழில் கலப்புறுவதைக் காணலாம்.
5. 9 மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் நாயக்கர் காலத்துத்தோன்றிய ஏனைய இலக்கிங்களுக்கு விதிவிலக்காகப் பொருணயம், செழுமையான சொல்லாட்சி, கற்பனைத் திறம், சந்த இன்பம் என்பன பெற்றுச் சிறந்த இலக்கியமாக விளங்கியது.
6. 0 ஐரோப்பியர் காலம் 18 - 19ம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதி, இக்காலப்பகுதி நூல்களாகச் செய்யுட் கோவையிலே திருக் குற்றாலக் குறவஞ்சி, இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள், இரட்சணிய யாத்திரிகம், இராசநாயகம் என்னும் நூல்கள் இடம்பெறுகின்றன.
6. 1 இக்காலப் பகுதியை இசை நாடகக் காலம் எனவும் அழைப்பர். இக்காலப்பகுதியில் பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம், கீர்த்தனை நாடகம் என்பனவாகப் பல இசை நாடக நூல்கள் தோன்றின. திரிகூடராசப் பவிராயர் இயற்றிய திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, அருணாசலக் கவிராயர் பாடிய இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள் என்பன இவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்கவை.
6. 2 நாயக்கர் காலப் பிற்பகுதியில் முகம்மதியர் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் நிலவியமையால், தமிழ்நாட்டைத் தாயகமாக்கி கொண்ட முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் இஸ்லாம் மதச்சார்பான இலக்கியங்களை ஆக்கினார். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் பாடிய இராசநாயகம் அவற்றுள் ஒன்று.
6. 3 ஐரோப்பியர் வருகையோடு கிறிஸ்தவசமயமும் பரவியனமையால் அச்சமயச் சார்பான இலக்கியங்களும் தோன்றின கிறிஸ்தவக்கம்பர் எனப் பாராட்டப்படும் கிருஷ்ணபிள்ளை பாடிய இரட்சணிய யாத்திரிகம் அவற்றுள் ஒன்று.

6. 4 பலதிறப்பட்ட மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பனவாய் உயிரோட்டமான பேச்சுமொழி வழக்கும் கலப்புற்று இலக்கியங்கள் தோன்றின. திருக்குறறாலக் குறவஞ்சியும் இராம நாடகக் கீர்தனைகளும் அத்தகையன.
6. 5 சோழர் காலத்திலே தோன்றிய காவியங்களை அடியொற்றிச் சமயச் சார்புடைய தல புராணங்களும் பிற நூல்களும் இக் காலத்தில் தோன்றின. பெரும்பான்மை விருத்தப்பாவால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல்கள் சீரிய செய்யுள் நடையும் பொருள் பொலிவும் அணிநலன்களும் கொண்டு விளங்கின. இந்தவகையில் அடங்குவன இரட்சணிய யாத்திரிகமும் இராசநாயகமும்.
6. 6 தமிழில் எழுந்த முற்றுருவகக் காப்பியமாக இக்காலப் பகுதியைச் சார்ந்த இரட்சணிய யாத்திரிகம் விளங்குகிறது.
6. 7 கற்பனை வளம், சொற்செழுமை, பாடுபொருளுக்கேற்ற சந்த அமைப்பு முதலிய பண்புகளைக் குற்றாலக்—குறவஞ்சியும் இரட்சணிய யாத்திரிகமும் கொண்டு விளங்குகின்றன.
6. 8 இந்து சமயச் சார்பான ஐதிகங்களை இராசநாயகத்தில் காணமுடிகிறது.
7. 0 20 ஆம் நூற்றாண்டு : இக்காலத்துத் தோற்றிய இலக்கியங்கள் இயல்பைக் கருத்திற்கொண்டு, இக்காலப் பகுதியை விடுதலை வேட்கைக் காலம், மறுமலர்ச்சிக்காலம், புதுமை ஏற்புக்காலம், புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்காலம் என்று பலவாறு அழைப்பர். இக்கால இலக்கியங்களாக இச் செய்யுட்கோவையிலே இடம்பெறுவன; பாரதியார் பாடல் தொடக்கம் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கவிதைகள் ஈறாகவுள்ள பதினொரு நூல்களின் சில பகுதிகள்.
7. 1. இக்காலத்தெழுந்த இலக்கியங்களின் சிறப்பியல்பு, அவை மக்களோடு நெருங்கி உறவாடிய பண்பாகும். மக்கள் வாழ்வியலை விருப்பு வெறுப்புக்களை, சமுதாய இழிவுகளை, விடுதலை வேட்கையை, சுபீட்ச வாழ்வை பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மஹாகவி கவிதைகளையும் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை கவிதைகளையும் கூறலாம்.

7. 2 குறியீட்டுப் பாங்காய் அல்லது முற்றுருவகப் பாங்காய் கவிதைகள் அமைந்து குறிப்பிடப்படும் பொருளை ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் வெளிப்படுத்தின.
எடுத்துக்காட்டு : கம்பதாசனின் உதிர்த் மலர், மஹாகவியின் தேரும் திங்களும், நீலாவணனின் உறவு, பிச்சமுர்த்தியின் பெட்டிக்கடை நாரணன்.
7. 3. பாரதி பழமையிலே காலுன்றி நின்று சொல் புதிது, பொருள் புதிது, சுவை புதிதாகக் கவிதையிலே தோற்றுவித்த மறுமலர்ச்சியின் வீச்சினைப் பதினொரு பாடற்பகுதியிலும் காண முடிகிறது.
7. 4 அகத்திணை புறத்திணைகளே பாடுபொருளாக அமைந்த சங்ககால மரபு காலத்துக்குக் காலம் மெல்ல மெல்ல நெகிழ்ந்து, இக்காலத்திற் கட்டுப்பாடின்றி எல்லாப் பொருளும் பாடுபொருளாய் அமையலாம் என்ற தன்மையை இக்காலக் கவிதைகளிலே காண முடிகிறது.
7. 5 இக்காலப் பகுதியிலே கு. ப. ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமுர்தி என்போரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புதுக் கவிதை இதம்பதமாகக் கவிஞர்களாற் கையாளப்படும் தன்மையை இக்காலத்திற்குரிய தனிச் சிறப்பெனலாம் கம்பதாசன், மஹாகவி, நீலாவணன், அண்ணல், சி.வி. (ஹுப்பிள்ளை என்போர் புதுக்கவிதையை வெகு நேர்த்தியான ஊடாகமாகக் கொண்டவர்கள்.
7. 6. பழைமை முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்படாது மரபு சார்ந்த கவிதைகளும் இக்காலத்தில் வளர்ந்துள்ளன. அவை பெரும்பாலும் விருத்தப்பா வகையால் இயன்றன; ஒழுக்கோசையும் எளிமையும் பொருட்பொலிவும் உணர்ச்சியும் கொண்டன. இந்த வகையிலே செய்யுட்கோவையில் இடம்பெறும் பாரதியார், பாரதிதாசன், விபுலானந்தர் சோமசுந்தரப்புவர். புவர்மணி என்போரின் பாடல்களைக் காட்டலாம்.
7. 7 எளிமையான வாக்கிய அமைப்பமைந்த செய்யுள் நடை பெரிதும் வளர்ந்து, கவிதைப்பொருளுக்கு உன்னதம் கொடுக்கும் தன்மையை இக்காலப்பகுதியில் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்

காட்டாக, பாரதிதாசனின் “கடல்” மஹாகவியின் “தேரும் திங்களும்” என்வற்றைக் கூறலாம்.

7. 8 இயற்கைக் காட்சிகளைப் புதுக்கோணத்திலே புதுக்கோலங் களாக வாசகனை முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டும் பண்பினால், அக்காட்சிகளைக் கண்முன்னே நேருக்கு நேர் காண்பது போன்ற உணர்வு சித்திக்கிறது. பராதியும் பாரதிதாசனும் காட்டும் காட்சிகள் அத்தகையவை.

